

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข สำนักงานเลขธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ. ....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- นายนิยม วรปัญญา ๒
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ๒, ๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๔

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ้นถาม

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม

- รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒ ๔

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

- ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ๔
มาตรา ๘ (ค้างจากการประชุมคราวที่แล้ว)

ผู้อภิปราย

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๕, ๓๗
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ๕

	หน้า
- นายสุกิจ อัดโทปกรณ์	๖, ๓๖
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๗
- นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด	๙, ๒๙, ๓๓
- นายสถาพร มณีรัตน์	๑๒
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๑๔
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	๑๕
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	๑๖, ๑๘, ๑๙
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๘
- นายเจอะอามิง โตะตาหยง	๑๙, ๒๓, ๒๔
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๙
- นายวัชรระ เพชรทอง	๒๔, ๒๖, ๒๗
- นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน	๒๙, ๓๐
- นายอรรถพร พลบุตร	๓๑
- นายชจิตร ชัยนิคม	๓๔
มาตรา ๙	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นางผุสดี ตามไท	๓๗
มาตรา ๑๐	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๓๘
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๓๙
มาตรา ๑๑	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๔๐
มาตรา ๑๒	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์	๔๐, ๔๑

มาตรา ๑๓

ผู้อภิปราย

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๔๑

มาตรา ๑๔

ผู้อภิปราย

- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๔๒
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๔๒

มาตรา ๑๕

ผู้อภิปราย

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๔๔๓ ๔๖
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ ๔๔
- นายชจิตร ชัยนิคม ๔๕

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม

๔๘

ผลการลงมติ

๔๙

มาตรา ๒๐

ผู้อภิปราย

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๕๐
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๕๐
- นางผุสดี ตามไท ๕๒
- นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ ๕๒

มาตรา ๒๑

ผู้อภิปราย

- นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ ๕๓

มาตรา ๒๔

ผู้อภิปราย

- นายชจิตร ชัยนิคม ๕๔
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๕๔, ๕๖
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ๕๕, ๕๖

	หน้า
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๕๗
ผลการลงมติ	๕๘
การพิจารณาสรุปทั้งร่าง	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๖๐
ผลการลงมติ	๖๑
ข้อสังเกต	
ผลการลงมติ	๖๓

เรื่องที่เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๒. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๓. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๔. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๕. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นางผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๖. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๖๕
๗. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายวิทยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)	๖๕

ผู้อภิปราย

- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๖๖, ๖๗, ๘๗
- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ๖๗
- นางวรศุณี สุวรรณปรีสุทธิ ๖๙, ๗๒, ๘๘, ๙๑,
๙๒, ๑๐๔, ๑๐๕,
๑๐๖
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๗๑, ๘๕, ๑๐๑
- นายอำนาจ คลังผา ๗๓
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๗๕, ๙๘
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ ๗๗
- นายลัดดา ชนะภัย ๗๙, ๑๐๐
- นายสุนัย จุลพงศธร ๘๒, ๘๔, ๘๙, ๑๑๑,
๑๑๕
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๙๒, ๑๑๒
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๙๕
- นายประกอบ รัตนพันธ์ ๙๕
- ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๙๗, ๙๘, ๑๐๗
- นายปวีณ แซ่จิ่ง ๑๐๘
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๑๓, ๑๑๕, ๑๑๗

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ**กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑๑๘

๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘
๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘
๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘
๕. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘
๖. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘
๗. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายวิทยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ) ๑๑๘

ผู้อภิปราย

- นายชินวรรณ บุญยเกียรติ ๑๑๙
- นายวิเชียร อุดมศักดิ์ ๑๒๐
- นายอำนาจ คลังผา ๑๒๐
- นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ ๑๒๑, ๑๒๓
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๑๒๔
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์ ๑๒๖

- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ๑๒๗
- นายลัดทา ชนะภัย ๑๒๘

**๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๒. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิธำชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายอำนวย คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๕. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๖. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑
๗. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายวิทยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ) ๑๓๑

ผู้อภิปราย

- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๓๒
- นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์	๑๓๔
- นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ	๑๓๕
- นายอำนาจ คลังผา	๑๓๗
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	๑๔๑
- นายลัดทา ชนะภัย	๑๔๓

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรวมกันทั้ง ๓ ฉบับผู้อภิปราย

- นายนิศ ชำนาญรักษ์	๑๔๔
- นายสุนัย จุลพงศธร	๑๔๙, ๑๕๖
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๑๕๕, ๒๐๖, ๒๑๘, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๓๐, ๒๓๑, ๒๓๒
- นายประกอบ รัตนพันธ์	๑๕๖
- นายสถาพร มณีรัตน์	๑๖๑
- นายอสิ มะหะมัดยั้งกี	๑๖๔, ๑๖๕
- นายลัดทา ชนะภัย	๑๖๗, ๒๑๙, ๒๒๐
- นายวิทยา ทรงคำ	๑๗๐
- นายพุดผิงค์ สงวนวงศ์ชัย	๑๗๒
- นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	๑๗๔
- นายอภิชาติ การิกาญจน์	๑๗๗
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๘๐
- นายภิรมย์ พลวิเศษ	๑๘๔
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	๑๘๗
- นายจุมพฏ บุญใหญ่	๑๙๐
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง	๑๙๓, ๑๙๕

	หน้า
- นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์	๑๙๖
- นายอำนาจ คลังผา	๑๙๙, ๒๒๔
- นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์	๒๐๒
- นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน	๒๐๔
- นายสมบุญ คุทัตเวียนกุล	๒๐๗
- นายสุวิธ พะลัง	๒๐๗, ๒๐๘
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๒๐๗, ๒๐๘, ๒๐๙,
	๒๑๑
- นายเรวัต สิริบุญกุล	๒๑๒
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๒๑๕
ผลการลงมติ เพื่อรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ	
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๑๗
- นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	๒๑๙
- นางบุญเรือน ศรีธเรศ	๒๒๐
- นางสาวปรีชญา ขำเจริญ	๒๒๐
- นายอำนาจ วิลาวัลย์	๒๒๑
- นายนรพล ตันติมนตรี	๒๒๑
- นายเจรจา เทียงธรรม	๒๒๑
- นายวัชรพล โตมรศักดิ์	๒๒๒
- นางสาวจิรวดี จีงวรรณนท์	๒๒๒
- นางพัฒนา สังขทรัพย์	๒๒๔
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๒๒๖
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๒๒๗
ผลการลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร	
ราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๒๙

ผลการลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒๓๑

เรื่องหรือ

ผู้อภิปราย

- นายชลอนาน ศรีแก้ว

๒๓๓

- นายอำนาจ ค้างผา

๒๓๔

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุม

สภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ ตึกรัฐสภา

(นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์
เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : บัดนี้มีสมาชิกมาลงชื่อ
ยังไม่ครบองค์ประชุม ผมขอเลื่อนการประชุมไปประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๒ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๕๖ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งครับ
ขณะนี้ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๔๔ ท่าน ครบองค์ประชุม กระผมขอดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระ

เนื่องจากเราได้เคยตกลงกันเมื่ออาทิตย์ที่แล้วว่าจะมีการปรึกษาหารือ
แต่ในช่วงเวลายังไม่ถึง ๑ ชั่วโมง ผมก็ของดการหารือ ถ้ามา ๙ โมง ผมก็จะให้
หารือ แต่ตอนนี้มันเลยเวลานะครับ เพราะว่ากฎหมายเรายังค้างอยู่ ก็ขอความกรุณา
ขอยกยอดรายชื่อของท่านที่ส่งมาทั้งหมด ๒๐ ท่าน พุธนี้ ๙ โมงก็จะดำเนินการ
ทั้ง ๒๐ ท่านเลย มีอะไรครับ ไม่มีอะไรครับ ไม่หารือแล้วละครับวันนี้เพราะมันสาย

นายนิยม วรรณปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผม นิยม วรรณปัญญา
ผมมีเรื่องด่วน อย่างนั้นผมขอส่งเป็นหนังสือแล้วกันนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทำหนังสือมาเลยครับ

นายนิยม วรรณปัญญา (ลพบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะสั่งการเลยครับ
ทำหนังสือมาเลยดีกว่าครับ ขอดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุม ขอความกรุณา
ด้วยครับเพราะว่ามันสายแล้ว

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ขออนุญาตอย่างนี้ครับ
ท่านประธาน คือจริง ๆ แล้วก็คงจะมีเพื่อน ๆ ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ได้นำเรื่อง
ที่มีความทุกข์ร้อนของพี่น้องประชาชน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเข้าใจครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : มาหารือ คืออย่างนี้ครับ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทำหนังสือทันที แล้วก็วันนี้
ผมจะทำหนังสือออกไปทันที เร็วกว่าที่จะหารือเสียด้วยซ้ำ

๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๒/๒

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานขออนุญาตครับ ขออนุญาตนิดเดียว เรื่องหนังสือที่ท่านประธานกรุณาออกไปผมเห็นด้วยว่ามันเร็ว แต่เวลาหนังสือจะตอบกลับมานี้ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ภายใน ๓๐ วันครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ขออนุญาตท่านประธานอย่างนี้ กว่าหนังสือจะตอบกลับมามันนาน ข้อสำคัญท่านประธาน ผมจะมีหนังสืออีกฉบับหนึ่ง มาส่งให้ท่านประธานได้ดู เรื่องที่ส่งมามันคนละเรื่องและคนละจังหวัด แล้วส่งมาได้ อย่างไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าอย่างนั้นก็เชิญพบผม ที่ห้อง เอาเอกสารหลักฐาน

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ทำงานแล้วผิดพลาด เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ตรงนี้ถ้าเป็นไปได้ถ้าเรามีการหารือ มันตรงประเด็นเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมทราบแล้วครับ วันนี้ขอชะลอก่อนครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณมากครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอีกแล้วดาราเรา

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : นิดเดียวคะ ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม คือว่าเมื่อท่านชัยวัฒน์ได้พูด ดิฉันก็อยากจะฝากท่านด้วยว่า ดิฉัน รังสิมา รอดรัศมี พรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่พรรคเพื่อไทยคะ เวลานั้นสื่อออกไปดิฉันส่งต่อหน่วยงานไม่ได้เลย เพราะไม่กล้าส่ง อายคะว่ามาลงชื่อพรรคเพื่อไทย ช่วยแก้ไขด้วยนะคะเป็นพรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบคุณคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้ว ก่อนที่จะเสนอให้สภารับรองนะครับ ท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. ....

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมเมื่อวันพุธที่แล้ว จึงขอทราบเรียนเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เชิญครับคณะกรรมการ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เนื่องจากการประชุมคราวที่แล้ว การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองโดยเริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๘ ซึ่งมีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ภายหลังจากกรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็น และสมาชิกได้อภิปรายโดยกรรมาธิการได้ตอบชี้แจงจนได้เวลาพอสมควรแล้ว ประธานในที่ประชุมคือท่านรองอธิบดีเห็นว่า ในมาตราดังกล่าวมีความสำคัญต้องให้การพิจารณาอย่างรอบคอบ จึงได้สั่งเลื่อนมาพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นผมขอดำเนินการต่อหน้าครับ ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะตอบที่ค้างเมื่อการประชุมครั้งที่แล้วไหมครับ มีไหมครับ ถ้ามีเชิญครับท่านประธาน

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ ในฐานะประธานคณะกรรมการ เมื่อคราวที่แล้วในมาตรา ๘ (๑๐) กระผมได้เป็นผู้ที่สงวนคำแปรญัตติโดยขอให้ตัด (๑๐) ออก ซึ่งผมได้ขอถอนคำสงวนคำแปรญัตติของผมไปแล้ว (๑๐) นี้ผมถอนไปแล้ว แต่ว่าถ้าดูในรายงาน มาตรา ๘ (๑๐) มีผู้ที่สงวนความเห็นเช่นเดียวกับผมอยู่อีก ๒ ท่าน คือท่านกมลวิศว์ แก้วแฝก และท่านอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ เพราะฉะนั้นท่านประธานได้กรุณาถามกรรมาธิการอีก ๒ ท่านนะครับว่าท่านตั้งใจที่จะสงวนหรือเปล่าขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกมลวิศว์กับท่านอภิชาติไม่ตั้งใจนะครับ

นายอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ ส.ส. นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ แต่เนื่องจากว่าได้ฟังเพื่อนสมาชิกได้ฟังเหตุผลแล้วผมขอถอนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : ท่านประธานครับ ทางนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรครับ ท่านแปรญัตติด้วยหรือเปล่าครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : ไม่ได้แปรครับ แต่ผมมีความเห็นเพิ่มเติมหนึ่งเกี่ยวกับมาตรานี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่แปรก็ไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : แต่เมื่อมีการแก้ไขก็อภิปรายได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ออ มีการแก้ไข เที่ยุครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุกิจ อัดโทปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ที่มีการเพิ่มเติมใน (๑๐) ของมาตรา ๘ ผมฟังน้ำเสียงการอภิปรายของเพื่อน ๆ สมาชิกเกือบทุกท่านแล้วหลายคนก็ดูว่าจะเห็นพ้อง แล้วก็ได้แสดงความรู้สึกที่ไม่พอใจหรือว่าไม่ชอบการปฏิบัติ รัฐประหาร ผมเองก็เช่นเดียวกันครับ เมื่อปี ๒๕๔๙ ผมเป็น ส.ว. พร้อมกับท่านประธานด้วย พี่น้องประชาชนก็เลือกผมมา ปราบปรามการปฏิบัติ รัฐประหาร ได้ปลดพวกเราออกจากตำแหน่งอย่างไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นผมเองก็ไม่ชอบการปฏิบัติ รัฐประหาร ไม่ชอบคนกลุ่มนี้ แต่วันนี้ในเมื่อเรามาทำหน้าที่ ส.ส. เรามาพิจารณากฎหมาย ผมคิดว่าเราก็ต้องเอาความรู้สึกส่วนตัวนั้นออกไปก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเติมเข้ามานี้ มาตรา ๘ เป็นเรื่องของคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นเรื่องของคุณสมบัติมันต้องคู่กับเรื่องของหลักฐาน ผมยกตัวอย่าง สมมุติว่า ผมจะมาสมัครเป็นกรรมการปฏิรูปกฎหมาย อย่างมาตรา ๘

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี อันนี้ไม่ยาก ผมเอาทะเบียนบ้านของผมมายืนยันเป็นหลักฐานได้

(๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่ติดยาเสพติด อย่างนี้แน่นอนผมขอไปรับรองแพทย์มายืนยันได้

แต่เมื่อกรรมาธิการเพิ่ม (๑๐) เข้าไปผมขอเรียนถาม ถ้าสมมุติว่าผมจะไปสมัครเป็นกรรมการใครจะรับรองให้ผม แล้วก็มีหลักฐานอะไรที่ยืนยันว่าผมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่เขียนอันนี้ ไม่มีส่วนร่วมกระทำการในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ ใครออกหนังสือรับรองให้ผมได้ ในเมื่อคุณสมบัติทุกข้อผมเชื่อว่าเวลาไปสมัครมันต้องมีไปรับรอง หรือคนที่เขาทำจริง ๆ มีใครรับรอง มีองค์กรไหนที่ให้การรับรองได้ว่าเขาเป็นคนทำปฏิวัติ รัฐประหารตัวใหญ่ ๆ นั้นโอเค (OK) เวลาเมื่อแถลงการณ์ของคณะปฏิวัติออกมาก็มีการลงชื่อชัดเจนแต่คนอื่น ๆ เป็นร้อย ๆ คนในการปฏิวัติผมเชื่อว่าคงไม่ใช่มีคนเดียวทำ เพราะฉะนั้นคนที่มีส่วนร่วมผมอยากจะทำให้คณะกรรมาธิการที่ต้องการจะเพิ่ม (๑๐) เข้าไปช่วยตอบปัญหาข้อนี้ให้ผมให้ได้ว่ามีองค์กรไหนหรือจะอาศัยอะไรมาเป็นเครื่องยืนยันรับรองคุณสมบัติข้อนี้ที่ท่านเพิ่มเข้าไปเพื่อว่าเวลาผมไปสมัครผมจะสมัครได้ ถ้าท่านตอบได้ก็โอเค ถ้าตอบไม่ได้ผมว่าข้อนี้ก็ต้องเอาไว้ก่อน ถึงเราจะจงเกลียดจงชังไม่ชอบคณะรัฐประหารอย่างไรก็ตามเราก็คงไม่สามารถที่จะกำหนดลงไปได้ ขอเรียนถามขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านเรวัต สิริบุญกุล

นายเรวัต สิริบุญกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในมาตรา ๘ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. .... มีการแก้ไข ในมาตรา ๘ นี้ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ซึ่งมีเยอะนะครับ มีถึง (๑๐) และมีการเพิ่มเติมมาตรา ๘/๑

ผมก็มีข้อสงสัยเช่นเดียวกับท่านสมาชิกทั้งหลายซึ่งพูดกันมากในการแก้ไข (๑๐) ซึ่งแก้ไขว่าไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ โดยไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ ข้อนี้ดีครับ ผมก็ดีใจกับท่านประธานคณะกรรมการที่ท่านได้ถอนออกไป แล้วคงอันนี้ไว้ เพราะถือว่าท่านก็เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ ตรงนี้ความจริงแค่นี้ไม่พอนะ ท่านประธานเห็นไหม บีมโน่นบีมนี้ ยิงเอ็ม ๗๙ (M79) บ้าง อย่างนี้ใส่ไว้ไหม ท่านประธานคณะกรรมการต้องใส่ไว้ไหม นี่เห็นชัด ๆ เลย ไม่ต้องบอกเลยครับ เห็นชัด ๆ เลยมีบีมครับ ขนาดที่ทำงาน ผู้บัญชาการทหารบกก็มีบีม มียิงเอ็ม ๗๙ อย่างนี้ อย่างนี้ใส่ไว้ไหมครับท่านประธาน ต้องใส่นะครับ คนพวกนี้ไม่รักประชาธิปไตยแล้วไม่น่าจะเป็น ไม่น่าเป็นครับ แต่ผมเห็นด้วยว่าคนที่ปฏิบัติจริง ๆ เขาเรียกว่า รัฐประหาร ปฏิวัติ รัฐประหารก็แล้วแต่ คนพวกนี้เขาไม่เป็นหรอกครับ คนพวกนี้ไม่เป็นหรอกครับ เขาไม่เอาหรอกครับ มาร่างกฎหมายอย่างนี้เขาไม่เอา แต่คนที่รอบข้างสิที่ร่วมมือพวกนี้ต้องจำกัดเอาไว้ ผมเห็นด้วย จะทำอย่างไรครับ ผมถามท่านประธานผ่านไปยังประธานคณะกรรมการว่าจะใส่เข้าไปอย่างไร ใส่เข้าไปอย่างไรครับ ที่ยิงเอ็ม ๗๙ ที่ยิงอยู่ขณะนี้ แล้วก็บีมโน่นบีมนี้ แล้วก็กำลังจะมีบีม บีม บีมอะไรกันอีกนี่ครับ ใส่ไปในกฎหมายได้อย่างไรครับ ท่านประธาน นี่ประการที่ ๑ ที่ถาม ที่นี้ผมมาดู (๓) เขียนไว้ชัดเจนเลย ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นี่ไปฆ่าออกนะ แล้วมาใส่ตรงนี้ มาใส่มาตรา ๘/๑ (๑) เหมือนกันเปียบเลย ทุกคำพูดเลยครับท่านประธาน ท่านประธานดูสิครับ นี่เขาไปฆ่าออกทำไมไม่ทราบ ท่านประธานคณะกรรมการจะไปฆ่าออกทำไม ตรงนี้เหมือนกันจะไปฆ่าออกทำไม แล้วก็มาเติมอีกเหมือนกันอย่างนี้ ไม่ทราบว่าไปเขียนเพื่ออะไรครับ ท่านประธาน แล้วก็มา (๓) นี่เหมือนกัน ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก มาเติมนะครับ แล้วก็ไปตัด (๕) ออก (๕) เขาเขียนไว้แล้ว ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก อันเดียวกันเลยครับ แล้วก็มาแก้เป็น (๓) ไปแก้ทำไม เขียนทำไมท่านประธานคณะกรรมการครับ ถามท่านนะครับ คนอื่นถ้าไม่จำเป็นอย่าตอบนะ ผมถามท่าน อยากจะฟังนะครับ

ท่านประธาน เพราะว่าท่านเป็นคนที่มีความรู้ มีความเก่งในเรื่องของกฎหมาย
ขอเรียนถามไว้แค่นี้ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณบุญเลิศ
ครุฑขุนทด

นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย
กระผมขอกราบเรียนแสดงความคิดเห็นผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการและ
ท่านสมาชิกด้วยความเคารพครับว่า สำหรับกฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งคำว่า การปฏิรูป มันชัดเจนอยู่แล้ว การปฏิรูปก็คือ
การพัฒนาให้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครอง
โดยระบอบประชาธิปไตย อาจะหมายความตามประโยคหรือคำนิยาม ประชาธิปไตย
ประชาชน ธิปไตยก็คืออธิปไตย เพราะฉะนั้นโดยความหมายของคำว่า ประชาธิปไตย
ก็คือการปกครองที่ประชาชนมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ การใช้อำนาจของ
ประชาชนใช้อย่างไรในการปกครอง ก็โดยผ่านตัวแทนหรือผู้แทน อย่างพวกเราที่มานั่ง
ถกกันอยู่ตรงนี้จะครับคือการใช้อำนาจของประชาชน เพราะฉะนั้นการพัฒนากฎหมาย
ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า -----

ก็คือการพัฒนาไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ก้าวหน้า พัฒนาไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นผมจะขออภิปรายใน (๑๐) เท่านั้นครับ ซึ่งมีหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นในการประชุมคราวที่แล้ว ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่หลากหลาย ในความหลากหลายนั้นมีทั้งความแตกต่าง มีทั้งความเหมือน ในความแตกต่างและความเหมือนก็ย่อมมีสิ่งที่ดีกว่า และดีที่สุด เพราะฉะนั้นการที่เราจะเลือกในการที่จะกำหนดหรือบัญญัติกฎหมาย ก็ต้องเลือกในสิ่งที่ดีที่สุด การปกครองที่ผ่านมาเราต้องยอมรับว่ามันมีการใช้วงจรทั้งในระบอบประชาธิปไตยเหนือระบอบประชาธิปไตย ผมจึงเห็นว่าการที่บัญญัติไว้ใน (๑๐) จึงเป็นข้อบัญญัติที่ควรคงไว้ ซึ่งคณะกรรมการท่านก็ได้ถอนคำแปรญัตติในส่วนที่จะขอให้ถอน (๑๐) นี้ไปแล้ว ก็ขอขอบพระคุณนะครับ แต่กระผมมีความคิดอย่างนี้ว่าก่อนที่เราจะถอนหรือว่าจะแสดงความคิดเห็นอย่างไรต่อไปนั้น เราต้องมาเข้าใจให้เหมือนกัน หรือเข้าใจว่ามันจะดีกว่าไหม ถ้าเราจะมองในเรื่องของการบัญญัติไว้นี้ทำไมต้องบัญญัติว่า ไม่ต้องการให้ผู้ที่ได้อำนาจมาโดยการยึดอำนาจจากประชาชน ซึ่งเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยครรลองคลองธรรมในระบอบประชาธิปไตย เพราะการใช้อำนาจอย่างที่เรียนแล้วว่าเป็นอำนาจที่เราเอาอำนาจมาจากประชาชนมาใช้ที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นคนที่ยึดอำนาจที่ประชาชนให้ผู้แทนมาแล้วไปใช้อำนาจนั้นเสียเอง อย่างเช่นคราวการปฏิวัติหรือรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ คือรัฐประหารแล้วก็ให้ ส.ส. ส.ว. เลิกปฏิบัติหน้าที่ เสร็จแล้วก็แบ่งปันอำนาจ เมื่อยึดแล้วก็มาแบ่งปันอำนาจกัน อำนาจหนึ่งก็คือยึดจากฝ่ายบริหาร หัวหน้าคณะปฏิรูปหรือคณะปฏิวัติไปตั้งตนเป็นคณะผู้บริหารเสียเอง นั่นคือยึดอำนาจส่วนหนึ่งไปใช้เพื่อตน และแบ่งปันอำนาจในส่วนฝ่ายนิติบัญญัติที่ยึดไปจากสภาแห่งนี้ไปให้พวกพ้องของตนเองในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้ทำหน้าที่แทน ส.ส. ส.ว. ก็คือการเอาอำนาจของประชาชนไปแบ่งกันในการทำหน้าที่ตรงนั้นซึ่งไม่ใช่ อำนาจที่ประชาชนมอบให้มาแต่ยึดเอาไป ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ครับว่า การกระทำเช่นนี้ถ้าเราจะเปรียบไปในหลักกฎหมายเขาถือว่าคนที่เข้าไปปล้นทรัพย์สินในบ้านของคนอื่นนี่เป็นผู้กระทำแล้ว แต่คนดูต้นทางโดยส่งสัญญาณ หรือคนเขียนแผนที่บอกว่าทรัพย์สินอยู่ตรงไหน ๆ แล้วก็ไปปล้นได้ทรัพย์สินมาแล้วแบ่งกัน ถือว่ามีส่วนร่วมทั้งหมดแล้วก็มาแบ่งปันทรัพย์สินกัน มันก็เฉกเช่นเดียวกัน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ไม่ควรที่จะ

มาเสนอหน้านั่งอยู่ในคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เพราะไม่อาจที่จะมีความคิดหรือแนวคิดในการที่จะพัฒนาให้กฎหมายไปสู่สิ่งที่ดีกว่าได้ เพราะความคิดยังย้อนหลังและยังยอมรับในการยึดอำนาจ ในการที่ใช้อำนาจมาโดยไม่ใช่อำนาจของประชาชนเป็นการยึดเอามาใช้ เมื่อแบ่งปันไปแล้วสภาพนิติบัญญัติก็มอบอำนาจนั้นให้กับสภาร่างรัฐธรรมนูญต่อ มันก็เหมือนกับว่าไปลักวัวเขามา ปล้นวัวเขามา เสรีแล้วฆ่าแหละเนื้อขาย แล้วไปซื้อทองมาใส่ คณะผู้ร่างก็ร่างรัฐธรรมนูญออกมาเป็นรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มันจึงมีสภาพที่บิดเบี้ยว จึงมีปัญหา เพราะเป็นรัฐธรรมนูญที่เขียนขึ้นมาเพื่อรองรับอำนาจ เป็นการรองรับอำนาจและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ปี ๒๕๔๙ หลังจากยึดอำนาจ เพราะฉะนั้นการยึดอำนาจครั้งนี้มันจึงมีการแบ่งหน้าที่กันทำ ผู้กระทำก็คือลงมือเสียเองเลย นำกองทัพ นำทหารออกมายึด ผู้ใช้ให้กระทำคือนั่งบัญชาการ วางแผน และผู้ที่ถูกแบ่งหน้าที่ให้กระทำคือผู้ที่มาเขียนประกาศให้คณะปฏิวัติร่างรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว และสภาพนิติบัญญัติแห่งชาติมอบอำนาจให้สภาร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็มาร่างกฎหมายออกมาเป็นรัฐธรรมนูญ ก็เหมือนเปลี่ยนเนื้อวัวที่ลักมาเป็นทองคำละครับ มันอย่างไรก็ผลพวงอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้จึงไม่ควรจะมาทำหน้าที่ เพราะอย่างไรจิตใจของเขานั้นมีมลทินในจิตวิญญาณของการเป็นนักกฎหมายเสียแล้ว สำหรับใน (๑๐) กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า คณะกรรมาธิการที่เพิ่มเติมใน (๑๐) ใช้คำว่า ไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ ตรงนี้นะครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า การกระทำหรือร่วมกระทำ นั้นโดยหลักกฎหมายแล้ว คำว่า ร่วมกระทำ ก็คือผู้ร่วมนั้นเป็นตัวการด้วยกันทั้งหมดอย่างที่เรียนเมื่อกี้นี้ ไม่ว่าคุณจะขนทหารออกไป ไม่ว่าจะเขียนแผนไม่ว่าคุณจะเขียนประกาศถือว่าเป็นตัวการในการร่วมทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า กระทำ หรือ ร่วม เพราะมันเป็นความหมายเดียวกัน -----

แต่มีผู้เสนอว่าน่าจะใช้คำว่า ผู้สนับสนุน ด้วย อันนี้ผมเห็นด้วย เพราะผู้สนับสนุนก็คือ ผู้ที่ยุยงส่งเสริมหรือให้ความสะดวกในการกระทำผิดครั้งนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นควร ให้ใช้ถ้อยคำว่า ต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งร่วมกระทำการหรือสนับสนุนให้มีการกระทำการ ผากท่านคณะกรรมการไปคิดข้อนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าคำว่า กระทำ หรือ ร่วม มั่นก็คือความหมายเดียวกันคือตัวการด้วยกัน ร่วมกันกระทำการ ก็คืออย่างแบ่งหน้าที่กันทำ วางแผนทำ แล้วก็มารับประโยชน์ร่วมกัน สมประโยชน์ด้วยกัน จึงอยากเสนอให้ใช้คำว่า บุคคลซึ่งร่วมกระทำการหรือสนับสนุนให้มีการกระทำการ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สภายินดีต้อนรับนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ กับครูและนักเรียนจากโรงเรียนบ้านคลองคู้ย จังหวัดตรัง ครูและนักเรียน จากโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ ด้วยความยินดีนะครับ ต่อไปเชิญ คุณสถาพร มณีรัตน์

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนและขอชื่นชมประธานคณะกรรมการที่ท่านได้ถอน คำสงวนของท่านออกไป แล้วก็ขอชื่นชมกรรมการที่ได้ยกร่าง (๑๐) ของมาตรา ๘ แต่สิ่งที่กระผมเองนั้นอยากจะขอให้ทางกรรมการช่วยวินิจฉัยในเรื่องคุณสมบัติ ของบุคคลใน (๑๐) ให้ชัดเจน ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการ ในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ โดยไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย ว่าเราจะเอาตั้งแต่หัวหน้าคณะปฏิวัติ ผู้ช่วย ตลอดจนถึงเนติบริกรซึ่งได้ร่างข้อบัญญัติ ได้ร่างข้อบังคับ ประกาศคณะปฏิวัติทุกฉบับ บุคคลเหล่านี้ถือว่าเป็นตัวการผู้ร่วม ซึ่งต้องชัดในเรื่องของการตั้งข้อสังเกตเพื่อจะเป็นประโยชน์ในการวินิจฉัยคุณสมบัติ ของบุคคลเหล่านี้ในอนาคต ถ้าเรายกตัวอย่างการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งปฏิวัติมาหมาด ๆ ผู้คนเหล่านั้นก็ยังเห็นร่องรอย แล้วสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้มีสภาพ บังคับประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาแล้วมีสภาพบังคับเรียบร้อยแล้วนั้น ผมเองนั้น มีความประสงค์ สมมุติผมเคยเป็น สนช. ในสมัยที่ยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ

๑๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

วิรุฬห์ ๗/๒

ฉบับปี ๒๕๕๐ ผมเคยเป็น สนช. หรือผมเคยเป็นอนุกรรมการร่างกฎหมายต่าง ๆ ในสภา สนช. ซึ่งเกิดมาจากการปฏิบัติ รัฐประหารนั้น สมาชิก สนช. เหล่านั้น ยังมีคุณสมบัติในการเข้ามาเป็นคณะกรรมการผู้ยกร่างกฎหมายเหล่านี้หรือไม่ ตรงนี้ ต้องชัดเจนครับ มิฉะนั้นเราก็จะได้ถกเถียงกันอีก แล้วสภาก็จะต้องมากลั่นกรองบุคคล เหล่านี้ดีกว่าผิดคุณสมบัติแล้วจะต้องตีความกันให้มากมายกันอีก อยากจะให้ทาง กรรมการได้ช่วยบันทึกหรือเจตนารมณ์ของ (๑๐) นี้ให้ชัด เพื่อประโยชน์ในการตีความ คุณสมบัติในอนาคต

ส่วนที่ ๒ กรณีเนติบริกร ผมขออนุญาตยกตัวอย่าง เช่น ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ท่านได้ยกร่างกฎหมาย ท่านเป็นประธานในการยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถือว่าเป็นตัวการ เป็นผู้ร่วม ถ้าวันหนึ่งข้างหน้าท่านถูกเชิญมาเป็นกรรมการปฏิรูป กฎหมาย เหล่านี้จะถือว่าคุณสมบัติของการเป็นเนติบริกรคณะปฏิวัตินี้ต้องห้ามหรือไม่ ซึ่งตรงนี้ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่เราจะต้องมีความเห็นของกรรมการได้ประกอบด้วย เพื่อที่พวกเราจะได้ใช้ในอนาคตต่อไป และผมเชื่อว่าสังคมไทยเนติบริกรที่ซ่อนเงื่อน ซ่อนรูปแล้วจะโผล่มากับกฎหมายฉบับนี้หลายคน และคงจะเป็นช่วงที่เราจะต้อง มาวิวาทะกันอีก ผมขอแนะนำเรียนเพื่อที่จะให้ทางกรรมการได้ช่วยตอบความคิดเห็น กราบขอขอบคุณครับ -----

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณศุภชัย ศรีห้ำ

นายศุภชัย ศรีห้ำ (อุบลราชธานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีห้ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตให้ความเห็นผ่านท่านประธานไปยังคณะกรรมการในข้อกฎหมาย เดียวกันที่กำลังถกเถียงกันในสภาในขณะนี้ นั่นคือมาตรา ๘ (๑๐) ซึ่งข้อความเห็นของ หลายท่านเป็นข้อความเห็นที่มองอีกซีกหนึ่งคือซีกของการได้มาซึ่งอำนาจโดยวิธีการ รัฐประหาร ใน (๑๐) บอกว่า ต้องไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการ ในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ โดยไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพครับ วิถีทางที่ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตย หลายท่านได้ให้ความเห็น ไปแล้ว แต่อีกกรณีหนึ่งซึ่งเป็นกรณีที่เรเคยพูดคุยกันในสภาแห่งนี้คือการได้มาซึ่งอำนาจ ที่ไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตยเช่นกัน แต่ไม่ใช่วิถีทางโดยการรัฐประหาร ยกตัวอย่าง การจ่ายเงินให้กับสมาชิกวุฒิสภา ยกตัวอย่าง การควมรวมพรรคการเมือง หรือยกตัวอย่าง กรณีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีคำพิพากษาให้ยุบพรรคการเมือง ท่านประธานคงจำได้ว่าในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำพิพากษานั้น ๆ แต่ครั้งของ ศาลรัฐธรรมนูญระบุในคำพิพากษาอย่างชัดเจนว่า เป็นการกระทำที่ให้ได้มาซึ่งอำนาจ โดยไม่เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตย ผลพวงจากคำพิพากษาของศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการบริหารพรรคการเมืองหลายพรรคถูกเพิกถอนสิทธิในการเลือกตั้ง ๕ ปี ท่านประธานครับ ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้แปลว่ากรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้น ๆ ต้องไม่สามารถเข้ามาอยู่ในตำแหน่งเหล่านี้ได้ใช่ไหมครับ เพราะชัดเจนที่สุดคือ คำพิพากษาของศาล ไล่เลยต่อดีไหมครับ เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมืองเหล่านั้น ต้องหาคำพิพากษาเดียวกันไหมครับว่ามีส่วนในการกระทำความผิด สมาชิก พรรคการเมืองที่ถูกยุบพรรคเข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้ได้ไหมครับ ผมเข้าใจว่าถ้าเขียน กฎหมายในลักษณะนี้ข้อความเห็นต่าง ๆ เหล่านี้จะนำไปสู่ความขัดแย้งและการถกเถียงกัน ในสังคม ผมจึงขอเรียนท่านประธานว่า ใน (๑๐) ขอให้ท่านคณะกรรมการได้โปรด พิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณเกียรติอุดม
เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. .... นะครับ ซึ่งมาตรา ๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑๐) ได้มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้แปลความหมาย
แล้วก็ได้อภิปราย ผมก็ไม่ค่อยเข้าใจเท่าไรนะครับท่านประธาน ไม่เข้าใจตรงที่ว่า โดยไม่ใช่
วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย คำว่า วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย นั้น
ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ การปฏิวัติทุกครั้งก็จะมีผู้ที่จะมาร่างคำแถลงการณ์ของ
คณะปฏิวัติ ผู้แถลงการณ์นั้นมักจะได้นั่งเป็นประธานสภานิติบัญญัติ แล้วก็
มาร่างกฎหมายให้กับการเลือกตั้งทั่วไปของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฉะนั้นก็อยากจะ
ฝากถามท่านคณะกรรมการไว้ว่าเมื่อก็ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสถาพร มณีรัตน์
ได้กล่าวถึงท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ นะครับ -----

ถ้าปฏิวัติครั้งใดจะเป็นท่านอาจารย์มีชัยนี่ละครับไปร่างกฎหมายให้กับคณะปฏิวัติ อาจารย์มีชัยนี่ทุกครั้งมักจะมาเป็นประธาน มักจะมาเป็นคณะกรรมการร่างกฎหมาย รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอันนี้มันจะผิดมาตรา ๘ (๑๐) นี้หรือไม่ ผมขอชมเชย คณะกรรมการหลาย ๆ อย่างที่ผมอ่านไป แต่ว่าคำแปลนั้นก็ยังไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้น ก็อยากจะให้คณะกรรมการนั้นได้วิเคราะห์แล้วก็พิจารณาว่าคนที่ร่างกฎหมาย ให้กับผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสมาชิกสภาอันทรงเกียรตินั้นได้มานั่งถกเถียงกันตรงนี้ มันจะผิดด้วยหรือไม่ท่านประธานที่เคารพครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานครับ การที่คณะกรรมการได้เพิ่มในมาตรา ๘ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (๑๐) ผมขอสนับสนุน เป็นความกล้าหาญของท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ต้องยกย่องท่านครับ ท่านกล้าหาญมากที่ท่านเอามาตราหน้าเข้ามา เพราะจริง ๆ การปฏิวัติ รัฐประหารไม่ได้ทำให้ ประเทศชาติเราเจริญขึ้นมาแต่ประการใด แต่มันมีข้อความที่ผมอยากให้คุณได้กรุณา เพิ่มลงไป ผู้ที่มีส่วนร่วม ถ้าร่วมกระทำมันจะแคบไป พวกที่มีส่วนร่วมจำนวนมากครับ ท่านประธาน มากจริง ๆ หลายฝ่ายออกมา เราดูเราเห็นครับไม่ต้องไประบุหรือกว่าใคร มันชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประกาศตลอดว่าปฏิวัติแล้วจะทำให้บ้านเมืองดีขึ้น จะแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) เป็นอย่างไรครับท่านประธาน ปฏิวัติ ที่ไรจะมีกลุ่มบุคคลหนึ่งที่ได้ผลประโยชน์ มีกลุ่มบุคคลหนึ่งที่ได้เปรียบ มีกลุ่มบุคคลหนึ่ง จะได้ตำแหน่งมากขึ้น บอกว่าทุจริตท่านประธานไปดูครับ เมื่อก่อนมติคณะรัฐมนตรี ก็ออกมาชัดเจนไม่ให้ซื้อจีที ๒๐๐ (GT200) ท่านประธานครับ จีที ๒๐๐ มันจะเป็น การทุจริตหรือไม่ แต่ในความเห็นผมมันเป็นการหลอกลวงกันครับ หลอกลวง เอาของเด็กเล่นมาซื้อในราคาสูงมาก ท่านประธานครับ ซื้อตอนไหนมาก หลังจาก ยึดอำนาจครับ เท่าที่ผมได้รับรายงาน คมช. ซื้อถึง ๕๐๐ เครื่อง ใครซื้อท่านประธานต้องให้นายกรัฐมนตรีไปตรวจสอบ ท่านนายกรัฐมนตรีจะบอกว่า จะเลิกใช้อย่างเดียวมันไม่ได้ครับ

๑๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อัมภิกา ๗/๒

มันเป็นงบประมาณแผ่นดินนะครับ ใครคิดทุจริตงบประมาณแผ่นดินต้องมีอันเป็นไปครับ ท่านประธาน อยากเรียนว่าจีที ๒๐๐ นี่ผมดูแล้วมันต้องผ่าดูครับ โทรทัศน์บีบีซี (BBC) ระดับชาติเขาผ่ามาดูมีแต่เสาอากาศกับพลาสติก คุณสรยุทธ์ ช่อง ๓ เขาบอกอันละ ๑๕๐ แต่ว่าขณะนี้กระทรวงมหาดไทยซื้อ ๗๐๐ เครื่อง สมัย คมช. ๕๐๐ เครื่อง ตั้งแต่ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท เหลือ ๗๐๐,๐๐๐ บาท เหลือ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ราคาต่างกันประมาณหนึ่งสองสามเท่ามันทุจริตใหม่ครับท่านประธาน ดังนั้นเรื่องนี้จำเป็นที่บรรจุไว้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งตามที่เพื่อนสมาชิกบอกว่าไม่จำเป็น ผู้ที่มีส่วนร่วม ผมอยากให้บรรจุลงไป วันนี้ปฎิวัติเพื่ออะไร เขาปฎิวัติมาเพื่อยึดเงินคนเล่นแล้วก็เอาเงินนั้นไปแบ่งกัน แบบนี้ผมว่ามันเหมือนทฤษฎีวัวอ้วน ท่านประธานเคยได้ยินไหมครับ -----

ตั้งแต่ผมเกิดมานี้วิ่งไปกินหญ้าคนอื่นมันยี้ดัว ยี้ดัวได้หรือท่านประธาน เอากฎหมาย
ข้อไหนครับมาคิดแบบนี้ นี่เขาเป็นนักกฎหมายนะครับ นักกฎหมายยิ่งแบบนี้ผมว่า
ไม่ใช่ นักกฎหมายที่ดีครับ เป็นนักกฎหมายที่ค่อนข้างเป็นเผด็จการ สนับสนุนในแนวทาง
ปฏิวัติ คนพวกนี้ไม่สมควรที่จะเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรม ผมอยากฝากท่านประธานครับ
ทฤษฎีวิ่งอ้วนนี้ถ้าทฤษฎีนี้เป็นจริงไม่ต้องทำงานครับ ผมจะปลุกหญ้าทั้งหมด แล้วก็
ให้วิ่งของคุณแก้วสรร อติโพธิ ท่านไปซื้ออ้วนแล้วมากินหญ้าบ้านผม แล้วผมก็จะยี้ดัวท่าน
ผมไม่ต้องทำงานครับ ปลุกแต่หญ้าแล้วก็ยี้ดัว ยี้ดัวไป รวยครับ รวยมหาศาลครับ
ผมอยากถามนักกฎหมายนี้ทำไมไม่ลุกขึ้นมาพูดข้อเท็จจริงครับ คนประเภทแบบนี้
หรือครับที่จะมามีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายได้ หลายคนบอกว่าไม่ควร

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะจบแล้วนะครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ผม บุญยอด
สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมต้องขอให้ท่านประธานได้ช่วยเตือน
สมาชิกนะครับว่าสิ่งที่กำลังพูดนั้นก็ไม่ใช่เรื่องที่อยู่ในการอภิปรายในญัตตินี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเข้าใจครับ ก็ยังอยู่
ในกรอบ เสิญครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ให้พูดต่อใช้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสิญเลยครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมผิดข้อบังคับไหมครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสิญเอาให้จบ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมพูดในประเด็นผู้ที่มีส่วนร่วม
ในการปฏิวัติ รัฐประหาร มันไม่ผิดประเด็นครับ ผมถึงยกยกของท่านนิพิฐฐ์ครับ ประเด็นนี้
สถานะจะมีตั้งนานแล้ว เพราะว่าพวกที่คิดปฏิวัติ รัฐประหารนี้มีส่วนร่วมในการร่างกฎหมาย
มาตลอดสภามันถึงไม่ไปไหนครับ ไม่เดินหน้ามาหลังก็ย่ออยู่กับที่ เขาเขียนกฎหมาย
ให้เราเล่น แล้วพวกนี้ขำนาญครับ ผมถึงบอกว่ากฎหมาย (๑๐) นี้จะกำจัดพวกนี้

ประเทศไทยจะต้องบอกว่า การปฏิวัติเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ น่าขยะแขยงสำหรับคนไทย เพราะอะไรครับ มันไม่เกิดประโยชน์ครับ ปฏิวัติมาทุจริตกัน พูดภาษาง่าย ๆ และตุ้มเป๊ะ และตุ้มเป๊ะ ถ้าเอามาแฉผมว่า ท่านสมชาย เพศประเสริฐ ท่านรัฐดี จีที ๒๐๐ นี่มันเลิกใช้กัน ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาสั่ง ประเทศอังกฤษเขาไม่ให้ใช้ ประเทศอิรัก เขาเลิกใช้ แต่เมืองไทยสั่งมากันสนุกสนาน ผากท่านประธานไปถึง มท. ๑ ด้วย ท่านสั่งได้อย่างไรครับเกือบ ๗๐๐ เครื่องเอาไปอำเภอกันหมดลกันนะครับหกเจ็ดแสนบาท ใช้โครงการไทยเข้มแข็ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าเอา (๑๐) นี้

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : จะจบแล้วครับ ก็ฝากท่านประธาน เรื่องนี้ เรื่องการปฏิวัตินี้ผมคัดค้านอย่างเต็มที่ แล้วก็ขอขอบคุณท่านนิพิฏฐ์อีกครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณชลน่าน ศรีแก้ว ครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวครับสักครู่ มีชื่อท่านแล้ว เจอะอามิงครับ เดี่ยวสักครู่

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ขออนุญาต

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวสักครู่จะให้ระบาย ให้เต็มที่ครับ เชิญคุณชลน่าน

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งจากจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานได้ใช้สิทธิของสมาชิกตามข้อบังคับ ข้อ ๑๒๙ กรณีที่คณะกรรมการได้ไปแก้ไขในร่างมาตรา ๘ เฉพาะ (๑๐) ท่านประธานครับ ผมได้ใช้สิทธิอภิปรายไปครั้งหนึ่ง แต่หลังจากฟังคณะกรรมการได้ชี้แจงนี้ผมเข้าใจว่า ในคณะกรรมการเองก็น่าจะมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในความหมายที่คณะกรรมการ ได้เขียนมา ผมขออนุญาตท่านประธานนะครับ ใน (๑๐) เขียนไว้ว่า ไม่เป็นบุคคล ซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการ ประเด็นนี้คงไม่น่าตีติใจครับเพราะมีเพื่อนสมาชิก

๒๐

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กุนที่ ๑๐/๓

ได้อภิปรายไป ได้บัญญัติไว้และถือปฏิบัติได้ในกฎหมายอาญา ในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ โดยไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย กรรมวิธีการหลายท่านได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ บอกกล่าวกับสมาชิกที่มีข้อซักถามบอกว่า มุ่งเน้นเรื่องของการยึดอำนาจการปกครองประเทศ คำว่า ยึดอำนาจการปกครองประเทศ ถ้าแปลความหมายก็คือปฏิวัติ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองทั้งหมด รัฐประหารคือเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยไม่เปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองหรือกระทำการอื่นใดที่ได้มาซึ่งลักษณะคล้ายกัน -----

- ๑๑/๑

จะเรียกปฏิรูปการปกครองก็ได้แล้วแต่ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงการปกครอง จะเปลี่ยนรูปแบบการปกครองหรือไม่เปลี่ยนก็ได้แล้วแต่ นั่นคือการยึดอำนาจการปกครองประเทศ กรรมการหลายท่านอธิบายอย่างนั้น แต่มีกรรมการหลายท่านได้ชี้แจงบอกว่า ถ้าแปลโดยความหมายแล้ว โดยไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย ก็เหมาความรวมเอาหมด กรณีเช่นคำตัดสินของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรืออะไรต่าง ๆ ที่ยกตัวอย่างขึ้นมา ผมต้องการทราบเรียนท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการกับกรรมการที่เคารพว่า เจตนารมณ์ของท่านท่านจะเอาอย่างไรต้องให้ชัดเจนนะครับ ถ้าท่านจะเอาเจตนารมณ์ทั้ง ๒ อย่าง ผมอยากให้ท่านประธานคณะกรรมการกับกรรมการช่วยไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ถ้าท่านดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ถ้อยคำที่ท่านเขียนมันคือ ๒ บรรทัดแรกของวรรคหนึ่งแต่ใช้ถ้อยคำที่แตกต่างไป ข้อเสนอผมนะครับ ถ้าท่านต้องการจะเอาเฉพาะ ล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เขียนเฉพาะแค่นี้จบครับ ก็เข้าใจกันได้ว่าคือ การล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ถ้าท่านจะเอาทั้ง ๒ อย่าง หมายความว่ารวมถึงที่มีการพิพาทหรือมีคำวินิจฉัยว่าการได้มาซึ่งการปกครองโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าท่านจะเอาอย่างนั้นท่านลอกถ้อยคำมาครับจะได้ไม่สับสน ถึงแม้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่เป็นที่ต้องการของหลายคนแต่ผ่านประชามติเสียงส่วนใหญ่เขาเอา คำที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก็คือว่าเป็นคำที่ใช้ได้ แต่ถ้าท่านไม่ต้องการ ท่านตามผมสักนิดนะครับ บรรทัดที่ ๓ ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เขาใช้คำว่า หรือ บรรทัดแรกใช้คำชัดเจน ล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ ปฏิวัติ รัฐประหาร ยึดอำนาจ ปฏิรูป โดนถ้อยคำตรงนี้หมด นี่ชัดเจนครับไม่ต้องไปแปลความ คุณจะใช้อาวุธ คุณจะใช้กำลังพล คุณจะใช้อะไรก็ได้แต่ที่เสมือนเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็เข้าข่าย มาตรา ๖๘ เขาใช้คำว่า หรือ ต่อหน้าครับ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้มีได้ ท่านเองรวบรวมมาเขียนว่า ไม่ใช่วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย ความหมายกว้างขึ้น เพราะฉะนั้นผมเองรับคำอธิบายของเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่าน เห็นด้วยว่าจะคงอยู่แต่อย่าให้มีความลักลั่นหรือการแปลความ

๒๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นงลักษณ์ ๑๑/๒

หรือการบัญญัติไว้ซึ่งนำสู่การปฏิบัติไม่ได้ ท่านจะเขียนไว้ก็ ๆ เท่านั้นเองครับ
ไม่มีประโยชน์ใด ๆ เขียนให้ชัดครับ ถ้าจะเอาเรื่องล้มล้างการปกครองก็ล้มล้าง
การปกครองไป จะเอาวิถีทางอื่นก็วิถีทางอื่นไป แต่ต้องเขียนให้ชัดเหมือนมาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นขอความกรุณาท่านประธานครับ เท่าที่ฟังสมาชิกหลายท่าน
มิได้ชัดซึ้งเลย แม้กระทั่งท่านประธานคณะกรรมการเองท่านก็ถอนคำสงวนความเห็น
ของท่านไว้ ท่านก็ถอนไปแล้ว แต่ขอให้ชัดเจนเท่านั้นเองว่าท่านจะเอาอย่างไร
ผมขออนุญาตเสนอถ้อยคำให้เอาใหม่ครับ ใน (๑๐) ไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำหรือ
ร่วมกระทำการในการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นพระประมุข เขียนแค่นี้ครับจบแล้ว เอาประชาธิปไตยไปใส่อยู่ในระบอบเถอะครับ
อย่าเอามาห้อยข้างล่าง ถ้าห้อยข้างล่างมันมีความหมายเป็นอื่นเดี๋ยวก็นึกความกันผิด
ไม่อย่างนั้นท่านต้องไปเขียนในข้อสังเกตอีกว่า โดยไม่ใช้วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย
ของท่านหมายความว่าอย่างไร กรรมการบริหารพรรคที่ถูกยุบมามีสิทธิหรือไม่
กรรมการบริหารพรรคที่จะถูกยุบต่อไปจะมีสิทธิหรือไม่ อย่าได้แปลความกันมากครับ
สภาเราสามารถตัดสินได้ทำไมไม่กระทำ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านประธานคณะกรรมการ ท่านกรรมการด้วยความเคารพครับ ไม่อย่างนั้น
เราจะยันमतรานี้ยาวมาก กฎหมายอื่นไม่เข้าครับ นี่เพ็งมาตรา ๘ เองนะครับ
และท่านเองไปทำกฎหมายเหมือนกับร่างกฎหมายใหม่ทั้งฉบับเลย แก้มดเกือบทุกมาตรา
จาก (๑) มาเขียนข้อใหม่ก็ได้ อะไรต่าง ๆ พวกนี้ ซึ่งแล้วแต่ท่านนะครับ -----

๒๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๑๒/๑

แต่ที่เราเองก็เคารพสิทธิเพราะเรามอบอำนาจให้ท่านแล้ว แต่ว่าสภาจะเจอกับท่านด้วยหรือไม่ผมก็ไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นฝากด้วยความเคารพ ลองเปลี่ยนสีกครับ ถ้าจะเอาทั้ง ๒ รูปแบบ ความหมาย ๒ รูปแบบ คือวิถีทางที่ไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตย คือวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ท่านก็เขียนไปให้ชัดไม่ต้องตีความ ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกจะได้ลงคะแนนได้ เอาหรือไม่เอาก็ไม่เอา มติของสภาเป็นที่ยอมรับอยู่แล้ว เสียงข้างมากเรายอมรับครับ ถึงแม้จะไม่ได้ตามที่ใจเราต้องการ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณเจอะอามิง โต๊ะตาหยง ผมว่าความจริงเราอภิปรายกัน ๒ วันแล้วนะครับ มากเหลือเกิน แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาจะไม่ได้เข้านะครับวันนี้ ก็อยากจะขอความกรุณารอปรับดสักหน่อย เชิญครับท่านเจอะอามิง

นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเจอะอามิง โต๊ะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท่านประธาน เคารพเมื่อสักครู่คุณหมอบได้พูดถึงเรื่องจีที ๒๐๐

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่านอกเรื่องไป

นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง (นราธิวาส) : ไม่ใช่ครับ ผมจะให้เป็นเรื่องตรงกันครับ ผมขออนุญาตเรียนต่อท่านสมาชิกที่ได้พูดถึงเมื่อสักครู่ กราบเรียนอย่างนี้ว่า คณะกรรมาธิการความมั่นคงแห่งรัฐได้ติดตามเรื่องนี้มาตลอด สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ไม่ใช่เกิดขึ้นในประเทศไทยประเทศเดียว มีการจัดซื้อจัดจ้างเครื่องมือเหล่านี้ในหลายประเทศนะครับ ที่สำคัญในการตรวจสอบเรื่องการตั้งงบประมาณ ก็เห็นด้วยกับคุณหมอบที่จะต้องมีการตรวจสอบเรื่องนี้ แล้วทางกรรมาธิการก็กำลังจะดำเนินการเรื่องนี้อยู่ สิ่งที่สำคัญก็คือการจัดซื้อจัดจ้าง งบประมาณนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ครับ จากรัฐบาลตั้งแต่สมัยปี ๒๕๔๗ ถึงรัฐบาลนี้ก็ต้องตรวจสอบหมดด้วยความเป็นธรรม แต่ว่าผมขออนุญาตอย่างนี้ครับ อยากกดดันเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอความเห็นใจครับท่านประธาน สิ่งที่ผมเห็นวันนี้คือเจ้าหน้าที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้ตะเกียบมาตรวจสอบอาวุธระเบิดแล้วครับ ซึ่งเป็นเรื่องอันตรายมาก เพราะมันไม่มีเครื่องมือที่ดี เครื่องมือที่เรามีความเชื่อถือมากกว่านี้ ปัญหาทุกอย่างเกิดขึ้น

กระบวนการทั้งหมดอยู่ที่กระบวนการที่ ๗ พณฯ นายกรัฐมนตรีได้แจ้งต่อสังคมรับทราบ อยู่แล้วครับ แต่ว่า ณ วันนี้มีฝ่ายที่ถูกตรวจสอบก็คือฝ่ายกลไกของรัฐกำลังอุทธรณ์ถึงผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าเอามาตรา ๘ ถေး นอกเรื่องไปครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานนิดเดียวครับ เพื่อความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย วันนี้คนที่ใช้เครื่องมือเขาอุทธรณ์ถึง คณะกรรมการผม แล้วผมกำลังจะนำเข้าสู่คณะกรรมการให้เขาทำเป็นหนังสือทางราชการเพื่อบรรจุ ในคณะกรรมการ เพื่อให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ดี เพราะท่านมีหน้าที่ อยู่แล้วครับ คุณวัชระ เพชรทอง เอาสั้น ๆ หน่อยนะครับ เพราะผมจะได้ให้ ทางกรรมการท่านได้ตอบชี้แจง แล้วจะได้ขอมติกันครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมลุกขึ้นอภิปรายโดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๑๒๙ ซึ่งอยากจะกราบเรียน ท่านประธานว่า ในประเด็นนี้ผมได้อภิปรายไว้แล้วครั้งหนึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้วแต่อยากจะ อภิปรายเพิ่มเติม และกราบเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการในการพิจารณา ร่างกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมนั้นต่อต้านการรัฐประหารตั้งแต่เป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และคนหนุ่มคนสาว พี่น้องประชาชนก็ไม่เห็นด้วยกับ การรัฐประหาร ซึ่งการรัฐประหารนั้นก็หมายถึงการเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหารประเทศ คือเปลี่ยนแปลงรัฐบาลนั่นเอง แต่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง ท่านประธานครับ มีคนกล่าวหาว่าการรัฐประหารนั้นไม่ส่งผลดีต่อระบอบประชาธิปไตย นั่นเป็นเรื่อง ที่ชอบธรรมแล้ว เป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว แต่ว่าบางครั้งการรัฐประหารนั้นก็คือผลที่เกิดจากเหตุ ผลที่เกิดจากเหตุนั้นก็ถือว่าถ้าตราบไคเรามีรัฐบาลทรวราช รัฐบาลที่โกงกิน ทุจริต คอร์รัปชัน อย่างไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดยั้ง หรือจบบ้างจ้วงหมิ่นหมิ่นต่อการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ การใช้อำนาจที่ไม่อาจจะมืองค์ใดมาหยุดยั้งได้ การใช้อำนาจที่เกินขอบเขต แม้กระทั่ง

๒๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๑๒/๓

การใช้สภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาตรายาง ท่านประธานครับ อย่างเช่น การรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ นั้นทำให้รัฐบาลดังกล่าวหมดอำนาจไป

- ๑๓/๑

มีการกล่าวหาว่าทำการรัฐประหารเพื่อยึดเงินคนเล่นแล้วก็เอาเงินไปแบ่งกัน ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกที่อภิปรายในข้อนี้ฉัน ผมกราบเรียนยืนยันว่าเป็นเท็จอย่างสิ้นเชิง เพราะคณะรัฐประหาร รัฐประหารด้วยเหตุผลอันใดพี่น้องประชาชนก็ทราบกันทั้งประเทศแล้วว่ามีเหตุผลอะไรบ้าง แต่ว่าพี่น้องประชาชนจะรู้ซึ่งแจ่มชัดหรือไม่ เป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่การที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะตัดสินคดียึดทรัพย์ ๗๖,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นเรื่องของกระบวนการ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัชระผมว่าให้เข้ามาตรา ๘ นะครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรุงเทพมหานคร) : (๑๐) ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๘ (๑๐) ท่านประธานครับ ที่กรรมการได้เสนอเพิ่มเติมขึ้นมานั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมไม่เห็นด้วย แม้ว่าท่านประธานนิพนธ์ อินทรสมบัติ จะถอนออกไปก็ตาม ผมอยากจะทำให้เหตุผลว่า ที่ผมไม่เห็นด้วยนั้นก็เพราะว่ามีใครบ้างละครับท่านประธานที่จะเปลี่ยนแปลงอดีตที่ผ่านมาแล้วได้ อดีตที่ผ่านมาของประเทศนี้มีใครเปลี่ยนแปลงได้ ไม่มีใครเปลี่ยนแปลงอดีตที่ผ่านมาได้ แล้วทุกครั้งที่มีการรัฐประหาร ท่านประธานครับ คณะรัฐประหารได้อำนาจรัฐหรือภาษารัฐศาสตร์เขาเรียกว่ารัฐสุธิปไตย เมื่อได้รัฐสุธิปไตยไปแล้วก็มีอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน บรรดานักกฎหมาย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็ไปทำหน้าที่ตามที่คณะรัฐประหารได้สั่ง ท่านประธานครับ ผมอภิปรายเรื่องนี้ ท่านอาจารย์พีรพันธุ์ พาลุสุข ซึ่งเป็นอาจารย์ของผม สอนวิชากฎหมาย รัฐธรรมนูญในมหาวิทยาลัยรามคำแหงสมัยที่ผมเรียนอยู่นั้น ท่านก็ยิ่งมากระเข้าผมว่า กระผมเห็นด้วยกับคณะรัฐประหาร กระผมไม่ได้เห็นด้วยกับคณะรัฐประหาร ท่านประธานครับ แต่ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะไปจำกัดสิทธิของบุคลากรที่มีความรู้ทางกฎหมายซึ่งในประเทศไทยนี้มีอยู่อย่างจำกัดยิ่ง และในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

มาตรา ๘ บัญญัติไว้ถึง ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

และรัฐธรรมนูญได้บัญญัติถึงสิทธิในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญในการที่จะต่อต้านการรัฐประหารไว้แล้วในมาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยเลยในการที่จะใส่ข้อความดังกล่าวนี้มา ไม่ใช่ที่ผมเห็นด้วยกับการรัฐประหาร ผมไม่เห็นด้วย และผมเชื่อว่าประชาชนทั้งประเทศก็ไม่เห็นด้วยกับการที่จะล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่เนื่องด้วยว่าอดีตมันผ่านมาแล้ว เมื่ออดีตมันผ่านมาแล้วนั้นเราจะมาเขียนกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิบุคคลในอดีตได้อย่างไรครับท่านประธาน และถ้าจะเขียนอย่างนี้ก็ต้องบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า หมายถึงการมีส่วนร่วมในการล้มล้างการปกครองในอนาคตที่จะเกิดขึ้น จะรวมในอดีตที่ผ่านมาด้วยหรือไม่ การรัฐประหารก็ครั้งก็หนที่ผ่านมานั้นถามว่า ก็สิบครั้งครับท่านประธาน และท่านประธานที่เคารพครับ มีหน้าซ้ำยังมีการเอ่ยอ้างว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญใจร ท่านประธานครับ ท่านประธานก็ได้รับการแต่งตั้ง ประธานโทษ ท่านประธานได้เป็นประธานรัฐสภาเพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานก็ทราบดี แล้วยังมีการกล่าวหาว่าเป็นรัฐธรรมนูญใจร แต่รัฐธรรมนูญพูดไม่ได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาจามาตรา ๘ (๑๐)

นายวัชร เพชรทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ (๑๐) ที่ได้บัญญัติเอาไว้ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าที่สมาชิกบางท่านได้อภิปรายและกล่าวหา ผมก็จะบอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ใช่รัฐธรรมนูญตำรวจด้วยเช่นกัน แต่ในขณะเดียวกันผู้ที่กล่าวหาว่ารัฐธรรมนูญ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า

๒๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๑๓/๓

เรากำลังร่างกฎหมายภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ และรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ให้อำนาจ
สภาแห่งนี้ไว้ เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ย่อมไม่ใช่สภาโจรครับ แล้วคนที่เอ่ยอ้างผมก็อยากจะ
ถามว่า สมัยเป็นผู้พิพากษานั้นได้อ้างประกาศคณะปฏิวัติในการตัดสินอรรถคดีบ้างหรือไม่
เพราะอะไรครับ เพราะประกาศคณะปฏิวัติหรือคณะรัฐประหารนั้นเป็นกฎหมายครับ
มีศักดิ์เทียบเท่าพระราชบัญญัติทุกประการครับ -----

- ๑๔/๑

การแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติใด ๆ ก็ต้องมาแก้ไขด้วยพระราชบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎร
 แห่งนี้ เพราะฉะนั้นอดีตที่ผ่านมาไม่มีใครเปลี่ยนแปลงได้ และนักกฎหมาย ครูบาอาจารย์
 ต่าง ๆ นั้นล้วนแต่มีประโยชน์ต่อการพัฒนากฎหมายของประเทศเรา เราไม่อาจที่จะ
 เขียนกฎหมายข้อหนึ่งข้อใดเพื่อที่จะกีดกันบุคคลใดบุคคลหนึ่งไว้ และถ้าจะเขียนอย่างนี้
 ต่อกฎหมายทุกฉบับก็ต้องใส่ข้อความดังกล่าวนี้ทุกฉบับ และในการพิจารณากฎหมาย
 ทุกฉบับที่ผ่านมาของสภาแห่งนี้ก็ไม่เคยใส่ข้อความคุณสมบัติดังกล่าวเอาไว้ เพราะฉะนั้น
 ผมไม่เห็นมีความจำเป็นใด ๆ ที่จะใส่ไว้ ท่านประธานครับ นอกจากนี้ผมอยากกราบเรียนว่า
 การที่ผมได้ลุกขึ้นอภิปรายเพื่อคัดค้านและไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการนั้นไม่ได้ว่าเป็น
 ความคิดเห็นของผมเพียงคนเดียว แต่ผมได้หารือท่านผู้ใหญ่ในพรรคประชาธิปัตย์แล้ว
 แล้วก็เห็นควรว่าเรื่องนี้มันควรจะตัดออกไป ไม่ควรใส่เป็นประเด็นไว้ในกฎหมายฉบับนี้
 และท่านประธานวิป (Whip) รัฐบาล ประธานโทษ ท่านวิทยา แก้วภราดัย ก็ไม่ได้
 ชัดช่องแต่ประการใด ทั้งนี้ทั้งนั้นก็แล้วแต่ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ
 ท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ รวบรวมดี
 สภายินดีต้อนรับผู้บริหาร รองผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ ด้วยความยินดี
 ต่อกฎหมายคุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ครับ

นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิ
 พาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวครับ สลับกันครับ
 ไม่พาดพิงหรอกครับ สลับกัน คุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รวบรวมหน่อยครับ
 เดียวร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติไม่เข้านะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย
 พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ต้องขอบคุณท่านประธานคณะกรรมาธิการ
 ผมไม่แปลกใจเลยว่าทำไมท่านต้องออกหักหลายรอบ ต้องขอยกย่องท่านนะครับ
 วันนี้พรรคไม่让您เป็นรัฐมนตรีไม่เป็นไร แต่ท่านเป็นรัฐมนตรีในหัวใจของผมครับ

มาตรา ๘ (๑๐) ท่านประธานครับ ประเทศไทยเป็นที่สุดในโลกอยู่ ๒ เรื่องครับ ในโลกนี้ไม่มีใครเทียบได้ มีการปฏิวัติ รัฐประหารถึง ๑๘ ครั้ง ๑๘ ครั้งนี้เป็นที่ ๑ ของโลก แล้วถ้าใครจะปฏิวัติในโลกนี้ต้องมาศึกษาที่ประเทศไทย ท่านประธานครับ การยุบพรรค ๒ ครั้ง ๒ รอบหลาย ๆ พรรค นี่ก็ที่สุดของโลกเหมือนกัน ขอให้มันมีอยู่แค่นี้ ผมคิดว่าอนาคตข้างหน้าไม่มีโอกาสอีกแล้วครับที่จะปฏิวัติหรือยุบพรรค ประเทศไทยใหม่จะต้องเกิดขึ้น ผมจะดูแล้วผมนี้แหละจะมีส่วนร่วมในการสร้างชาติใหม่ ท่านประธานครับ คนที่มันเกี่ยวข้องกับการปฏิวัติ รัฐประหาร อุปลักษณ์ตัวเป็นนักวิชาการผู้สูงส่ง เป็นกูรู (Guru) ทางด้านกฎหมายของประเทศ ผมไม่แน่ใจว่าเป็นเพศไหนกันแน่ อย่างเช่น นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ นายวิชณุ เครืองาม วันดีคืนดี

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าท่านพิเชษฐ้อย่างกล่าวถึงชื่อบุคคลอื่น ขอให้ใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๑ โดยเคร่งครัดด้วยครับ

นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน (เชียงใหม่) : คือถ้าผู้ที่ผมเอ่ยชื่อเสียหาย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าอย่าไปเอ่ยถึงเขาเลย เราเอาพวกเรานั้นแหละ

นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน (เชียงใหม่) : ก็ฟ้องร้องผมได้ครับ คือเป็นคนสำคัญของชาติ วันนี่ก็เป็นอาจารย์ เป็นอาจารย์ใหญ่สอนนักการเมืองสถาบันพระปกเกล้า ไม่เอ่ยถึงได้อย่างไรครับ ตกลงท่านเพศไหนแน่ อยู่ข้างประชาธิปไตยหรือข้างเผด็จการ ดังนั้นในมาตรา ๘ (๑๐) จะต้องเขียนให้ชัดเจน บุคคลที่มาเกี่ยวข้องกับการปฏิวัติ รัฐประหารจะต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับการร่างกฎหมายในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ยกตัวอย่าง คตส. กากเดนของคณะปฏิวัติ ซึ่งตัดสินศาลเดียว บุคคลเหล่านี้สมควรใหม่ที่จะมาเกี่ยวข้องกับระบอบประชาธิปไตย ผมคิดว่าท่านนิพิฐทำถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณอรุณพร พลบุตร เสร็จแล้วก็คุณบุญเลิศ

นายอรรถพร พลบุตร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จากจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสได้อภิปรายประกอบ การแก้ไขในมาตรา ๑๘ (๑๐) สำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. .... ในขณะนี้ ผมขอใช้เวลาสั้น ๆ แสดงความชื่นชมต่อการแสดงความคิดเห็น ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติทั้ง ๒ ฝ่ายที่ได้แสดงความปรารถนาอันแรงกล้า ที่จะพิทักษ์ปกป้องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แสดงปณิธานอันแรงกล้าที่จะ พิทักษ์รักษาระบบการปกครองที่ได้อำนาจสูงสุดมาจากพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ ถูกต้องแล้ว ชอบแล้ว เราเองอยู่ในสภาแห่งนี้เราสวมเสื้อและวิญญาณประชาธิปไตย เราไม่มีสิทธิปฏิเสธที่จะทำหน้าที่พิทักษ์ปกป้องและสถาปนาความมั่นคงแข็งแรงของ การปกครองในระบอบนี้ให้มีความยั่งยืนและวัฒนาสถาพรเคียงคู่กับแผ่นดินไทยตลอดไป อย่างไรก็ตามที่ท่านที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ อีกหลายท่านไม่เพียงแต่แสดงปณิธานในการรักษาประชาธิปไตยและต่อต้านการปฏิวัติ รัฐประหารแต่เพียงเท่านั้น หลายท่านหลายคนเอาชีวิตทั้งชีวิตไปเพื่อพิสูจน์ถึงสิ่งนี้ ไปต่อสู้อยู่กลางถนน ไปฝ่าดงกระสุนปืน ไปยืนอยู่บนแนวเขาลำเนาไพรใช้ชีวิตอยู่หลายปี วันนี้กลับมาเป็นนักต่อสู้บนวิถีทางของรัฐสภา นั่นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม แต่สิ่งหนึ่งซึ่งผมขอตั้ง ข้อสังเกตไว้ประกอบการพิจารณาก็คือว่าปัจจุบัน กระบวนการต่อสู้ ต่อต้านรัฐประหาร การปฏิวัติ หรือเผด็จการทุกรูปแบบ เป็นสิ่งที่เราต้องสนับสนุน แต่เราจะต้องรักษาพลัง อันบริสุทธิ์ของการต่อสู้สิ่งนี้เอาไว้ โดยไม่ให้มีสิ่งใดมาเคลือบแคลงขัดขวาง จะต้อง ไม่มีมุมมองประชาธิปไตยที่เกิดจากอคติ ต้องไม่มีมุมมองประชาธิปไตยซึ่งวัดผล ที่ผลประโยชน์มากกว่ามุมมองที่บริสุทธิ์และยึดถือประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก ผมไม่ยากให้พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศซึ่งวันนี้ต้องยอมรับว่าส่วนใหญ่ ก็เห็นพ้องต้องกันว่าระบอบประชาธิปไตยซึ่งรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เป็นด้านหลักนั้น เป็นระบบการปกครองที่เหมาะสมกับประเทศที่เรียกว่า ประเทศไทย ผมไม่ยากให้ประชาชนเหล่านี้เกิดความเคลือบแคลงว่าการเรียกร้องประชาธิปไตย ในทุกวันนี้ การต่อต้านปฏิวัติ รัฐประหารในทุกวันนี้มีสิ่งใดเคลือบแคลงอยู่หรือไม่

๓๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๑๕/๒

ผมไม่อยากจะให้ประชาชนตั้งคำถามกับตนเองว่ากลุ่มบุคคลหลายกลุ่มซึ่งวันนี้ชูธงต่อต้านการปฏิวัติ รัฐประหารซึ่งเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม น่ายินดี แต่ในอดีตเมื่อไม่นานมานี้ซึ่งยังอยู่ในความทรงจำของพวกเรา ก็คือว่าบุคคลบางกลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันก็ได้ใช้อำนาจคณะปฏิวัติ รัฐประหารเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ โดยเฉพาะผลประโยชน์ในเรื่องของสัมปทาน ก็ใช้อำนาจการปฏิวัติที่เราต่อต้านกันในทุกวันนี้เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับตนเอง มันก็เลยมีภาพบางภาพเกิดขึ้น ภาพผู้นำบางคนซึ่งควรจะยืนตระหง่านอาจเอามือกอดอกอย่างสง่าผ่าเผย ก็ต้องไปยืนกุมอะไรบางอย่างอยู่ต่อหน้าผู้นำเผด็จการในขณะนั้นมือซึ่งเคยกอดอกอยู่ก็ต้องไปกุมอยู่ที่อันสมควรในขณะนั้น คล้าย ๆ ที่กุมประชาธิปไตยอยู่ในทุกวันนี้ กลายเป็นประชาธิปไตยในมือกุมไปครับ สิ่งเหล่านี้ที่ผู้ต่อสู้เรียกร้องเพื่อประชาธิปไตยทุกฝ่ายทุกเหล่าต้องแสดงความชัดเจนที่จะแสดงความบริสุทธิ์ใจว่าเราต่อต้านการปฏิวัติ รัฐประหาร เรียกร้องประชาธิปไตยด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริงและคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นด้านหลัก อย่าให้ประชาชนเกิดความเคลือบแคลงว่ามันจะต่างกันตรงไหน ระบบประชาธิปไตยกับการปฏิวัติ รัฐประหารซึ่งมีการทุจริตคอร์รัปชัน ระบบประชาธิปไตยซึ่งมีการฉ้อราษฎร์บังหลวง มีการสร้างความขัดแย้งในบ้านเมืองให้เกิดขึ้น มันจะแตกต่างจากระบบปฏิวัติ รัฐประหารขนาดไหน ถ้าระบบประชาธิปไตยมันหนุนส่งให้มีการขายสัมปทาน มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบอย่างกว้างขวาง อย่างที่เผด็จการที่เลวร้ายที่สุดก็ยังไม่เคยทำมันแตกต่างกันตรงไหน ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าบางครั้งมุมมองมันอยู่ที่เรามองจากมุมไหน การปฏิวัติ รัฐประหารจะเป็นยาพิษหรือเป็นน้ำยาล้างพิษก็อยู่ที่เราเป็นคนป่วยหรือเราเป็นคนวางยาพิษเสียเอง มันก็อยู่แค่ตรงนี้ครับ ฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะทำคือการกระทำก็คือว่า บทบัญญัติที่ได้ระบุไว้ใน (๑๐) ไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการในการยึดอำนาจปกครองประเทศ โดยไม่ใช้วิถีทางของระบบประชาธิปไตย ขอให้คำนึงถึงขอบเขตและแนวปฏิบัติ ขอบเขตมันอยู่ตรงไหน -----

๓๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

พรเทพ ๑๖/๑

มีการปฏิวัติ รัฐประหารเกิดขึ้น ข้าราชการจำนวนหนึ่งซึ่งประกาศคณะปฏิวัติ เป็นกฎหมายอยู่ในขณะนั้นถูกคำสั่งแต่งตั้งให้เข้าไปกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยคำสั่งซึ่งเป็นกฎหมายอยู่ในขณะนั้น แล้วก็เป็นตราคิดตัวเขาไปตลอดเวลาทั้ง ๆ ที่จิตใจจริง ๆ เขาอาจจะปฏิเสธหรือไม่ยอมรับการปฏิวัติ รัฐประหาร แต่เขาไม่สามารถปฏิเสธ สิ่งซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายอยู่ในขณะนั้นได้ เขาเลยขาดโอกาสที่จะพัฒนาประเทศ ขาดโอกาสที่จะได้ภูมิรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ นิติภาวะในการสร้างกฎหมาย ที่เป็นธรรมเกิดขึ้นหรืออย่างไร ฉะนั้นประเด็นจึงไม่ได้อยู่ที่ว่าจะมีบทบัญญัติตรงนี้ หรือไม่มีบทบัญญัติตรงนี้ อยู่ที่ว่าจะตั้งขอบเขตของการขยายผลขยายความอย่างไร ที่จะแยกแยะคนที่มีจิตใจเป็นเผด็จการ เป็นรัฐประหาร หรือการแสวงหาประโยชน์ จากประชาธิปไตยออกไปจากประชาธิปไตยที่บริสุทธิ์ ประเด็นอยู่ที่ตรงนี้ ไม่ได้อยู่ที่ บทบัญญัติใน (๑๐) แต่ประการใด ผมจึงฝากข้อนี้ไว้สู่การพิจารณาของคณะกรรมการ และเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณบุญเลิศ ครุฑขุนทด ครับ หลายครั้งแล้วนะครับ

นายบุญเลิศ ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน กระผม บุญเลิศ ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ผมขออนุญาตอภิปรายในส่วนที่ผมขอใช้สิทธิพาดพิงนะครับ มีสมาชิกท่านหนึ่งในซีกรัฐบาลที่ได้ลุกขึ้นอภิปรายผมจำไม่ได้ว่าชื่ออะไรก่อนคุณพิเชษฐ และใช้ถ้อยคำ อภิปรายว่ามีสมาชิกบางท่านบอกว่า รัฐประหารแล้วนำเงินไปแบ่งปันกัน นั้น ก็คงหมายถึงผมนะครับ ผมพูดถึงเรื่องการแบ่งปัน แต่ผมพูดว่า มีการเอาอำนาจที่ประชาชนมอบให้ ตัวแทนคือ ส.ส. ส.ว. โดยสั่งให้ ส.ส. ส.ว. เลิกปฏิบัติหน้าที่ แล้วเอาอำนาจนั้นไปแบ่งปันกัน คือไปแบ่งปันในสายผู้บริหาร แบ่งปันในสายนิติบัญญัติ แล้วก็ตั้ง สนช. ผมพูดอย่างนั้น แต่ว่าเรื่องที่ผมพูดคือให้เห็นว่าตัวการคือใครบ้าง ยกอุทาหรณ์ทางกฎหมาย สมมุติว่า คนลักทรัพย์แล้วมาแบ่งปันกันอย่างไร เพราะฉะนั้นท่านผู้อภิปรายโปรดเข้าใจตามนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

๓๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๑๖/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ
เชิญคุณชจิตร กรรมาธิการ

นายชจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชจิตร ชัยนิคม กรรมาธิการ ต้องขอกราบขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นอย่างสูง
ที่ให้ความสนใจและให้ข้อคิด ก็ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานชัดเจนและสั้น ๆ ว่า
การเพิ่ม (๑๐) บุคคลที่ต้องห้ามคือ ไม่เป็นบุคคลซึ่งกระทำการหรือร่วมกระทำการ
ในการยึดอำนาจการปกครองประเทศ โดยไม่ใช้วิถีทางของระบอบประชาธิปไตย
หลายท่านได้ถามว่าคณะกรรมาธิการได้หมายความว่าอะไรบ้าง ซึ่งท่านก็ได้อภิปรายไป
แต่ทางคณะกรรมาธิการใคร่ขอกราบเรียนท่านว่า เจตนาในการเสนอนุ้มาตรานี้เราเพียง
จะเขียนไว้ว่าในการที่จะปฏิรูปกฎหมายให้เป็นกฎหมายในระบอบประชาธิปไตยนั้น
คนที่จะมาเป็นกรรมากรก็ต้องเข้าใจถึงการเขียนกฎหมายซึ่งใช้กับสิ่งที่มีชีวิต มีวิญญาณ
เพราะฉะนั้นวงเล็บนี้ในคณะกรรมาธิการจึงหมายถึงรวมถึงการยึดอำนาจ หมายถึงเฉพาะ
การยึดอำนาจการปกครองประเทศ หมายถึงคณะปฏิวัติก็ตาม รัฐประหารก็ตาม ปฏิรูป
ก็ตาม แล้วแต่จะใส่ชื่ออะไร มีกการยึดอำนาจ ได้อำนาจการปกครองประเทศในครั้งที่ยึด
ได้อำนาจการปกครองไปทั้งอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ คณะนี้
สามารถใช้กำลังในการยึดแล้วก็เปลี่ยนแปลงอำนาจทั้งสามนี้ได้ด้วยประกาศของคณะนี้
นั่นคือซึ่งมีไม่ใช่เฉพาะลายลักษณ์อักษรเท่านั้น สิ่งที่คุณผู้ยึดอำนาจทำนั้นได้บันทึกไว้
ในประวัติศาสตร์ มีบุคคลที่ยึดอำนาจ ใครร่วมยึดอำนาจบ้าง ใครอยู่ในคณะยึดอำนาจ
คณะแต่ละชุดเขาก็จะแถลงทางสื่อมวลชน ซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็น
ประวัติศาสตร์ เราหมายถึงบุคคลนั้น บุคคลเหล่านั้น ต่อจากที่ผมพูดไป
ซึ่งท่านทั้งหลายได้อภิปรายไปนั้นไม่รวมอยู่ในข้อนี้ เราหมายถึงเฉพาะคณะที่ยึดอำนาจ
และคนที่ร่วมกระทำการ -----

ถ้าจะยกตัวอย่างก็คือคนที่มาอ่านประกาศก็ร่วมกระทำการแน่นอน ส่วนอื่น ๆ ที่ท่านอภิปรายกันไปไม่ว่ากรณีที่จะขยายไป ที่ท่านถามหลาย ๆ ท่านนั้นเราไม่มีเจตนาจะรวมถึง เรารวมเฉพาะคณะที่ยึดอำนาจ เราไม่ได้ทำด้วยอคติ หรือข้อรังเกียจ หรือข้อสรุปที่หลายท่านบอกว่าอาจจะรุนแรงไปไหม การเขียนถึงการกระทำการยึดอำนาจนั้น เราไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงข้อความอื่นได้ เราก็พยายามใช้ข้อความที่ถือว่าเป็นข้อความที่ชัดเจนแล้วในการเขียนใน (๑๐) นี้ กราบเรียนท่านประธานว่า คณะกรรมการซึ่งได้บรรจุอนุมาตรานี้ลงไปนั้นเราทราบว่าจะมีการอภิปรายกว้างขวาง แต่เราเห็นความจำเป็น อย่างน้อยที่สุดมันจะเป็นสิ่งที่บอกกฎหมายฉบับนี้ได้ร่างขึ้น และได้พิจารณาโดยท่านผู้มีเกียรติที่มีวิญญูณความเป็นประชาธิปไตย และไม่เห็นด้วยกับการยึดอำนาจ ผมไม่อยากจะพูดถึงความรุนแรง ความเสียหาย เพราะหลายท่านได้ตระหนักแล้ว การใดก็ตามซึ่งไม่สามารถที่จะยึดอำนาจการปกครองได้เบ็ดเสร็จนั้นไม่รวมอยู่ในอนุมาตรานี้ อนุมาตรานี้เจตนาเฉพาะเท่าที่เขียน ส่วนเรื่องการศึกษา เราได้กระทำด้วยเหตุผล ด้วยความเคารพว่าการปกครองประเทศถ้าหากจะคำนึงถึงการเป็นประชาธิปไตยนั้น ผมกราบเรียนท่านว่าเราเห็นกฎหมายที่ร่างเริ่มต้นโดยข้าราชการ ก็อาจจะเขียนต่อ ๆ กันมา เขียนห้ามว่า คนเป็นสมาชิกพรรคการเมืองก็เป็นคุณสมบัติหนึ่งซึ่งต้องห้าม ซึ่งเราก็มีความเห็นว่าการที่ห้ามสมาชิกพรรคการเมืองไม่น่าจะเป็นการปกครองหรือกฎหมายในระบอบประชาธิปไตย เราก็เห็นว่าควรเขียนอันนี้มากกว่าที่จะเขียนสิ่งนั้น นั่นคือความเห็นของกรรมการ อย่างน้อยที่สุดครับ ท่านประธาน ถ้าเขียนอนุมาตรานี้ไว้ก็จะเป็นเครื่องเตือนใจ หรือเป็นเครื่องคำนึงถึงวิกรรมของนักต่อสู้ประชาธิปไตยที่อาจจะเสียชีวิตไปแล้วหรือยังเหลืออยู่ เพื่อที่จะให้เขาเหล่านั้นได้เคารพสภาแห่งนี้ว่าสภาแห่งนี้มีสมาชิกที่เดือดุนและต้องการความเป็นประชาธิปไตย เราไม่เกรงใจคนที่ยึดอำนาจจนกระทั่งไม่กล้าเขียนหรือครับ เราจะไม่เกรงใจคนที่ยึดอำนาจการปกครองประเทศซึ่งเป็นการทำลายประชาธิปไตยจนกระทั่งไม่กล้าบัญญัติกฎหมายไว้ ก็ขอกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกว่าการที่สมาชิกในคณะกรรมการหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มหนึ่งที่ต้องการเขียนกฎหมายในลักษณะที่มันอาจจะไม่เคยบัญญัติในที่ไหน แต่การบัญญัติไว้

๓๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๑๗/๒

แล้วเราสามารถแปลความและอ่านได้ และเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองและ
ประชาธิปไตย ก็น่าจะให้ผ่านเป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าพอสมควรแล้ว
กระมังครับ ๒ วันแล้ว คุณสมบูรณ์พอแล้วครับ ผมว่าพอแล้ว ท่านสุกิจก็พอแล้วครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : ผมยังติดใจนิดเดียวครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะว่าเห็นครู
อาจารย์มาหลายอาทิตย์แล้วครับ ส่งสารครับ ไป ๆ มา ๆ กฎหมายยังไม่ได้เข้าสักที
เอาสักนิดหน่อยครับ

นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผมนายแพทย์สุกิจ อัดโทปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ได้ฟังคำตอบของกรรมาธิการแล้วผมก็ไม่สบายใจ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะ
กฎหมายออกไปแล้วมันปฏิบัติไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาของบ้านเมืองเรา
ท่านเห็นไหมว่าปัญหาใหญ่อันหนึ่งก็คือเรื่องของการตีความกฎหมาย ถ้าผมฟังคำชี้แจง
ของกรรมาธิการแล้วผมยังไม่สบายใจ ท่านบอกว่าคณะปฏิวัติก็คือเป็นคณะที่มีรายชื่อ
แล้วท่านก็บอกว่าคนที่อ่านแถลงการณ์ก็เป็นคนที่มีส่วนร่วม อย่างนี้มันก็ขัดแย้งกัน
อยู่แล้ว ผมเองผมก็อยากให้คงอยู่ ผมก็ไม่ชอบคณะปฏิวัติ รัฐประหาร แต่ถ้าจะเขียน
ก็ต้องเขียนให้รัดกุมกว่านี้ ให้สามารถที่จะมีหลักฐานชี้ชัดว่าคนนั้นพอไปสมัครแล้ว
คุณสมบัติชัดเจน ๆ พิสูจน์ได้ ผมอยากให้เป็นอย่างนี้ ถ้ามันไม่ได้เป็นอย่างนี้ผมว่า
อย่าเพิ่งเขียนเลย มันจะเป็นปัญหาในอนาคตเปล่า ๆ ครับ -----

๓๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

หน้า ๑๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เราก็พิจารณากันพอสมควรแล้วนะครับ ก็ลงมติเอาครับว่าจะเอาตามร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากหรือไม่เอา เราก็โหวตกันครับ ก็สมควรแล้วครับ ขอให้ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมนะครับ ท่านนิพิฐฐ์จะตอบ เชิญครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะที่เป็นคณะกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ ได้ฟังเหตุผลแล้วผมได้ถอนคำสงวนคำแปรญัตติของผมแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องลงมติกระมังครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ความเป็นจริงไม่ได้แปรญัตติไว้ก็ไม่มีสิทธิอยู่แล้วครับ เมื่อคณะกรรมการเสียงข้างน้อยได้ถอนญัตติแล้ว ก็ถือว่าคงไว้ตามร่างที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้แปรญัตติไว้แล้วครับ ก็ถือว่ามาตรา ๘ นี้ผ่านตามคณะกรรมการเสียงข้างมากครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าไม่มีท่านใดตั้งใจก็ผ่านนะครับ ต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้สงวนไม่ตั้งใจครับ ผ่านครับ คุณมุสดีตั้งใจนะครับ ผมนี้ก็ไม่ตั้งใจก็จะได้ผ่านครับ

นางมุสดี ตามไท (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตนิดเดียว ท่านประธานคะ คือในมาตรา ๙ นี้ที่กรรมการไม่ได้แก้ไข บอกว่า กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง ดิฉันก็ทักท้วงแล้วก็ขออนุญาตเปลี่ยน

๓๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

รัชชา ๑๘/๒

คือแปรญัตติไว้ คำว่า เป็นกลาง ตรงนี้ด้วยวิธีคิดเช่นเดียวกันก็คือว่าจะบอกว่าจะอย่างไรคะ ใครที่เป็นกลางหรือไม่เป็นกลางจะต้องเอาธงหรือเอาสีอะไรมาแปะไว้ไหมคะ จริง ๆ แล้ว อันใหญ่ที่สุดนั่นก็คือเรื่องของการที่กรรมการจะต้องไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ให้คุณหรือให้โทษแก่บุคคลใดหรือคณะบุคคลใดเสียมากกว่า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการปฏิรูปกฎหมายนี้มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะต้องดำเนินการหลายประการเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญและเป็นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับสังคมในระบบประชาธิปไตยที่เราถือว่าเรื่องของความเป็นนิติรัฐนั้นเป็นเรื่องใหญ่ ดิฉันก็เลยยังขอแสดงความคิดเห็นไว้ว่าในอนาคตเราจะเลิกใช้คำใช้ไหมคะ คำว่า เป็นกลาง เพราะจริง ๆ มันหมายถึงการที่ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ให้คุณหรือให้โทษแก่บุคคลใดหรือคณะบุคคลใดเท่านั้นเอง ขอบพระคุณท่านประธานค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แต่ไม่ตั้งใจใช้ไหมครับ คือได้อภิปรายพอใจแล้วนะครับ ก็ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกรรมวิธีการไม่ตั้งใจติดใจหรือครับ เชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๖ เดิมกระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ แล้วที่ประชุมสภาแห่งนี้ได้มีมติเห็นด้วยกับกระผม โดยขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมในมาตรา ๖ เมื่อมาตรา ๖ เรากลับไปใช้ร่างเดิมแล้ว ในมาตรา ๑๐ ซึ่งได้มีการแก้ไขก็ต้องกลับไปใช้ร่างเดิมด้วย เนื่องจากตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นคณะกรรมการมีอยู่ ๒ ประเภทด้วยกัน คือคณะกรรมการที่ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขในมาตรา ๖ แล้ว ในมาตรา ๑๐ นี้เพื่อล่อให้ไปไปตามเจตนาของมาตรา ๖ ก็ต้องกลับไปร่างเดิมด้วยครับ เพราะฉะนั้นผมยังติดใจอยู่ครับ ขอให้มาตรา ๑๐ นี้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาลครับ ขอบพระคุณครับ

๓๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

หน้า ๑๘/๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านกรรมาธิการ
เสียงข้างมากยอมไหมครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เนื่องจาก
ที่ประชุมได้แก้ไขตามร่างเดิมของรัฐบาลแล้ว ฉะนั้นมาตรานี้ก็ต้องแก้ไขสอดคล้องตามไปด้วย
เป็นอย่างที่ที่ท่านประธานนิพนธ์ได้พูดไว้ครับ

- ๑๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ไปสู่ร่างเดิมนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบครับ ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ยังติดใจอยู่อีกหรือ เชิญ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย มาตรา ๑๑ ก็เกี่ยวเนื่องกับมาตรา ๖ กรรมการตามมาตรา ๖ เมื่อเราคงไว้ว่ากรรมการมี ๒ ประเภท คือทั้งเต็มเวลาและไม่เต็มเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๑ นี้ก็ต้องกลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาลครับ ผมยังติดใจอยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าท่านกรรมการเสียงข้างมากไม่ติดใจนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ผ่านครับ กลับไปสู่ร่างเดิมครับ ต่อไปมาตรา ๑๒ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมการไม่ติดใจครับ ผ่านครับ ติดใจหรือครับ เชิญ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานคะ ดิฉัน พงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ กรรมการจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในมาตรา ๑๒ เป็นเหตุผลเดียวกันกับที่ทางท่านประธานคณะกรรมการได้กล่าวว่ามันจะต้องมีการแก้กลับไปสู่ร่างเดิมด้วยเหตุผลเดียวกัน เนื่องจากว่าเราได้รับในมาตรา ๖ ไปแล้วนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือกลับไปสู่ร่างเดิมนะครับ

๔๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาภัย ๑๙/๒

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : ใช่ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ไม่ตั้งใจ
ไปสู่ว่างเดิม

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคะ แต่จะมีอยู่
อีกนิดหนึ่งค่ะ ใน (๓) ค่ะ ใน (๓) ยังคงจำเป็นที่จะต้องคงคำว่า หรือมาตรา ๘/๑ เอาไว้ค่ะ
ที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมา เนื่องจากว่าในคณะกรรมการได้ไปแตกมาตรา ๘
ออกเป็น ๒ มาตรา คือ มาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๒ ขออนุญาต
ว่ากลับไปสู่ว่างเดิม ยกเว้นใน (๓) ค่ะท่านประธาน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจ ก็เห็น
ตามคณะกรรมการครับ เชิญต่อครับท่านเลขาธิการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานครับ กระผม นิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย มาตรา
นี้ก็ต้องกลับไปสู่ว่างเดิมนะครับ เพราะว่าได้มีการแก้ไขในมาตรา ๖ กลับไปว่างเดิมแล้ว
เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๓ ก็กลับไปสู่ว่างเดิมของรัฐบาลครับ ขอบพระคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็สู่ว่างเดิมนะครับ ไม่มี
ท่านผู้ใดตั้งใจครับ ต่อไปมาตรา ๑๔

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นก็ผ่านนะครับ

๔๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สุพิชชาภัย ๑๙/๓

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๕
ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมวิธีการไม่ติดใจครับ
เชิญผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑๖
และมาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมวิธีการไม่ติดใจครับ
ผ่านครับ เอาตามร่างนี้ เชิญต่อเลยครับ ท่านประยุทธ์หรือครับ เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการว่า ในมาตรา ๑๘ (๙) นั้น การที่ท่านเดิมตรงนี้
เข้ามา ผมเกรงว่าจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖
มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๔ กระผมเรียนกันจริง ๆ ว่าถ้าไม่แก้ไขกลับไป
ร่างเดิมแล้ว การที่ท่านปล่อยออกไปอย่างนี้กฎหมายฉบับนี้เป็นโมฆะเลยนะครับ ผมยอมรับว่า
ความตั้งใจของท่านประธานและท่านกรรมวิธีการก็เป็นความตั้งใจที่น่าชมเชย
ผมเห็นด้วย ผมเห็นใจ แต่ที่นี้ความเห็นด้วยและเห็นใจในตรงนี้ถ้าปล่อยออกไปแล้ว
กฎหมายประกาศใช้บังคับไม่ได้ เพราะมันขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น ผมคิดว่า
จะเป็นปัญหานะครับท่านครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ความจริงในมาตรานี้กระผมก็ได้

๔๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาย์ ๑๙/๓

สงวนคำแปรญัตติไว้ และเหตุผลของหมกก็คล้าย ๆ กับเหตุผลของท่านประยุทธ์ ขอรภัย
ที่เอ่ยนาม เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็ขอให้กลับไปร่างเดิมของรัฐบาลครับ ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ทั้ง (๒) (๙) ตกลงกลับไปร่างเดิมนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีท่านใดตั้งใจก็เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๒
คณะกรรมการสรรหา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวน
ความเห็น และผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการผู้สงวนครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรานี้กระผมขอให้คุณพงษ์สวาท ตัวแทนจากสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ชี้แจงครับ ขอบพระคุณครับ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานคะ
พงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ กรรมาธิการจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาคะ
ในมาตรา ๑๙ จะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนแรกก็คือในวรรคหนึ่ง ตรงนี้คงจะต้องขอกลับไป
ที่ร่างเดิม เพราะว่าเป็นการต่อเนื่องสอดคล้องกับในเรื่องของการที่มีคณะกรรมการปฏิรูป
กฎหมาย ๒ ประเภท ว่าจะต้องมีการคัดเลือก ในอีกส่วนหนึ่งก็คือในเรื่องของกระบวนการ
ในมาตรา ๑๙ ทั้งหมด ในเรื่องของการที่จะมีกรรมการสรรหา ตรงนี้ก็จะต้องขออนุญาต
ที่จะขอสงวนความเห็นเอาไว้ที่จะกลับไปสู่ร่างเดิม เนื่องจากว่าตรงนี้ในร่างของรัฐบาล
เราได้พิจารณากลับกรองในเรื่องของการที่จะสรรหาตัวคนที่จะมาเป็นกรรมการสรรหาว่า
ควรที่จะหาบุคลากรที่จะมาเป็นกรรมการสรรหาจะต้องมีความเป็นกลาง แล้วก็มีความ
มีส่วนในการที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการสรรหา ตรงนี้ทางกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็มอง
ว่าร่างเดิมที่เป็นของรัฐบาลน่าจะมีความเหมาะสม ในแง่ของการที่จะหาตัวบุคลากร
ต่าง ๆ ที่จะนำมาเป็นตัวกรรมการสรรหา ตรงนี้น่าจะมีความเหมาะสมแล้วจึงขอให้คงไว้
ตามร่างเดิมของรัฐบาลคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นท่านนิพิฏฐ์กับท่านพงษ์สวาทท่านให้กลับไปใช้ร่างเดิม
จะมีท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็น ท่านธนาชาติใจใหม่ครับ เดี่ยวผมขอตามลำดับ
ที่สงวนความเห็นไว้ก่อนนะครับ ท่านธนาไม่ติดใจ ท่านอรรถวิชช์ไม่ติดใจนะครับ ท่านนคร
มาฉิม ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้สงวนคำแปรญัตติไม่ติดใจนะครับ เชิญท่านชจิตร์ครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชจิตร ชัยนิคม กรรมาธิการเสียงข้างมาก อันนี้เรายืนยันที่จะให้เป็นตามร่างที่แก้ไข ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูปกฎหมาย คณะกรรมการสรรหาที่มีความจำเป็นที่จะต้องเป็นบุคคลในกลุ่มที่รู้เรื่องในการออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าใน (๒) ผู้แทนคณาจารย์ ซึ่งสอนในสาขาวิชานิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา ร่างเดิมจะแยกออกว่า (ก) ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสองคน (ข) ก็เป็นในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนอีกสองคน เราก็เห็นว่าใน ๒ วงเล็บนี้น่าจะปรับให้เหลือวงเล็บเดียว คือเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ทั้งของรัฐและของรัฐบาลเลือกรวมกันเหลือสองคน เสร็จแล้วเราก็เพิ่มเข้าไปเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตัวแทนของพรรคการเมือง ในสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสองคน อันนี้ทางกรรมาธิการมีความเห็นว่าการที่จะเป็นคณะกรรมการสรรหา นั้น การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในการปฏิบัติงานไม่ได้หมายความว่า จะขาดความเป็นกลาง ซึ่งในเรื่องความเป็นกลางฝ่ายที่ไม่ใช่การเมืองมักจะเขียนจนเลยเถิด อย่างที่ผมเคยกราบเรียนท่านประธานไว้ แม้แต่ใครก็ตามเข้ามาเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะพิจารณาเรื่องใดจะต้องไม่เป็นกลางทั้งสิ้นซึ่งไม่ถูกต้อง คนที่มาเป็นสมาชิกพรรคการเมือง คนที่มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มีความเป็นกลาง ไม่ใช่ว่าไม่มีความเป็นกลางเหลืออยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะบอกว่าใครมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องขาดความเป็นกลาง เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน -----

ผมยืนยันกับท่านประธานว่า คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวุฒิภาวะ มีการพิจารณาเรื่องใด สามารถที่จะพิจารณาด้วยความเป็นกลางได้แน่ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการที่จะหาคนมาทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหาในการที่จะหาคณะกรรมการมาในสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้น ทางคณะกรรมการมีความเห็นว่า ตัวแทนพรรคการเมืองซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายน่าจะมีความเหมาะสม จึงได้บัญญัติวงเล็บนี้เพิ่มขึ้นให้เลือกกันเองให้เหลือ ๒ คน ส่วน (๓) เดิมก็เลื่อนมาเป็น (๔) คือผู้แทนองค์กรเอกชนและองค์กรวิชาชีพ คัดเลือกกันเองให้เหลือสามคน ทางคณะกรรมการเสียงข้างมากก็ขอเินตามร่างที่แก้ไขมานี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ คณะกรรมการเสียงข้างมากเินตามร่างที่แก้ไขมา ท่านกรรมการผู้สงวนความเห็นเสียงข้างน้อย เินครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมยืนยันว่าขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล แต่ขออนุญาตอธิบายเหตุผลเล็กน้อยนะครับ ท่านกรรมการเสียงข้างมากได้มีการแก้ไข โดยเฉพาะใน (๓) ที่ท่านได้กล่าวว่าพรรคการเมืองก็มีความเป็นอิสระและมีความเป็นกลางนะครับ แต่ว่าท่านประธานได้กรุณาดูในมาตรา ๙ เมื่อสักครู่นี้เราได้พิจารณาผ่านมานั้น ทั้งหมดนี้ใช้ความเป็นกลางและความเป็นอิสระทั้งสิ้นนะครับ รวมถึงคณะกรรมการสรรหาด้วย สมมุติว่าใน (๓) นี้ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสองคน ถามว่าถ้าคงไว้แบบนี้ใครที่จะได้ประโยชน์ ตอบได้เลยว่ารัฐบาลได้ประโยชน์ครับ เพราะมีการคัดเลือกกันเองในสภาผู้แทนราษฎรนั้น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ ส่วนมากแล้วก็จะได้ฝ่ายที่เป็นรัฐบาล ซึ่งเป็นเสียงข้างมากอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นกรรมการสรรหาในร่างนี้ ถ้าแก้แบบนี้ กรรมการสรรหา ๒ ท่านซึ่งเลือกกันเองจากพรรคการเมืองก็คือพรรครัฐบาลเท่านั้นเองนะครับ เมื่อพรรครัฐบาลเป็นกรรมการสรรหา ก็อย่าหวังว่าจะสรรหาบุคคลซึ่งมีความเป็นกลางได้ เพราะฉะนั้นกรรมการเหล่านี้เราต้องการให้มีความเป็นอิสระและ

มีความเป็นกลางอย่างแท้จริง ฉะนั้นผมยังยืนยันครับว่าในฐานะที่เป็นคณะกรรมการธิการ
เสียงข้างน้อยขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาลครับ ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ
ท่านสมาชิกครับ เมื่อคณะกรรมการธิการเสียงข้างมากก็ยื่นตามร่างของคณะกรรมการ
เสียงข้างมากที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมา ขณะเดียวกันคณะกรรมการธิการเสียงข้างน้อย
ผู้สงวนความเห็นก็ยืนยันจะขอให้กลับไปใช้ร่างเดิม ผมก็จะขอมติจากที่ประชุม
เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ

(นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมครับ ในมาตรา ๑๙ นะครับ
ต้องลงมติว่าท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือจะกลับเป็นร่างเดิม
ตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ ก่อนลงมติขอตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ
ท่านที่เข้าอยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตน

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านที่ยังอยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้าห้องประชุม จะให้เวลาเพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่ประชุมคณะกรรมการอยู่ ตอนนี้ผมก็ส่งสัญญาณไฟลงมติไปยังห้องกรรมาธิการ
ทุกห้องแล้วนะครับ รบกวนท่านกรรมาธิการทั้งหลายที่ประชุมได้กรุณาเข้าห้องประชุม
เพื่อแสดงตนลงมติครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนนะครับ
ท่านที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้าห้องประชุมครับ ให้โอกาสเพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หน่อยนะครับ บางท่านประชุมอยู่ห้องกรรมาธิการตี鼓ตีฆ้อง ใช้เวลาเดินทางพอสมควร
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในห้องประชุมกรุณาเสียบบัตรแสดงตนตรวจสอบ
องค์ประชุมก่อนลงมติด้วยนะครับ ถ้ายังไม่ได้เสียบบัตรแสดงตนกรรมาธิการ
ท่านสมาชิกกำลังทยอยเข้าห้องประชุมครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณา
เสียบบัตรแสดงตนตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติพร้อมแล้วนะครับ แสดงตนทุกท่านหรือยัง

๔๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ประไฟพิศ ๒๑/๓

ยังมีหลายท่านกำลังขอรับบัตรนะครับ เชิญแสดงตนเลยนะครับ ครอบถ้วนครับ
ประกาศผลเลยครับ มีจำนวนสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๒๖๔ ท่าน ครอบองค์ประชุมนะครับ

- ๒๒/๑

ผมขอถามมติที่ประชุม ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ตามร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากกรรมาชิกดปูม เห็นด้วย ท่านใดที่คิดว่าควรกลับไปใช้ร่างเดิมตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็นกรรมาชิกดปูม ไม่เห็นด้วย ท่านใดงดออกเสียงงดปูม งดออกเสียงครับ เชิญท่านลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ลงมติครบทุกท่านแล้วนะครับ ผมปิดการลงมตินะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๔๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๙๕ ท่าน ไม่เห็นด้วยก็คือให้กลับไปใช้ร่างเดิมตามคำสงวนของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ๒๒๕ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๒๑ ท่าน ก็เป็นอันว่ามาตรา ๑๙ ให้กลับไปใช้ร่างเดิมนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อครับ มาตรา ๒๐

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนิพิฐฐ์ครับ

นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ มาตรา ๒๐ กระผมขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล เนื่องจากได้มีการแก้ไขในมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๐ ก็ต้องลื้อไปตามมาตรา ๖ เพราะฉะนั้นขอให้กลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านพีรพันธุ์ครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร ในฐานะกรรมการกลุ่มเสียงข้างมาก คือเดิมคณะกรรมการเสียงข้างมากได้ปรับคณะกรรมการจากประเภทเต็มและไม่เต็มเวลาให้เป็นเต็มเวลาหมด แต่ที่ประชุมได้แก้ไขไปตามร่างเดิมให้มีกลุ่มเป็น ๒ กลุ่มคือเต็มและไม่เต็มเวลาและการแก้ไขมาตราอื่น ๆ ก็แก้ไขให้สอดคล้องกันมาอย่างนี้มาเรื่อย ๆ พอมาถึงมาตรา ๒๐ ที่กรรมการเสียงข้างมากตัดพรรคสองออกก็เพราะได้แก้ไขให้เป็นกรรมการประเภทเต็มเวลาอย่างเดียว แต่เมื่อที่ประชุมมีมติไปอย่างนั้นผมก็ไม่ตั้งใจที่จะแก้ไขพรรคสองให้กลับไปคงตามร่างเดิม แต่อยากตั้งข้อสังเกตว่าอาจจะมีปัญหาเกิดขึ้นเนื่องจากการคัดเลือกกรรมการมีคณะกรรมการสรรหาไปหามา ๘ คน ถ้าอ่านจากมาตรา ๑๙ โยงไปถึงมาตรา ๒๐ ก็จะเข้าใจว่ากรรมการ ๘ ท่านนั้นคือเป็นกรรมการที่ไม่เต็มเวลา หลังจากได้กรรมการไม่เต็มเวลา ๘ คนแล้วก็ให้กรรมการประเภทไม่เต็มเวลาไปสรรหากรรมการที่เต็มเวลามาอีก ๓ คน เพราะฉะนั้นก็จะมีกรรมการที่เต็มเวลาไม่ได้มาจากการสรรหาของคณะกรรมการแต่มาจากการสรรหาของกรรมการเอง ความลึกลับมันจะอยู่ตรงนี้ แต่ว่าเมื่อที่ประชุมได้แก้ไขเป็นอย่างนั้นผมก็อยากตั้งข้อสังเกตไว้ว่าในการสรรหากรรมการจะมี ๒ ระบบนะครับ ประเภทหนึ่งมาจากการสรรหา อีกประเภทหนึ่ง

๕๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๒๒/๓

กรรมการไปสรรหาจากกรรมการด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นในเมื่อที่มานั้นสืบสนกันอยู่อย่างนี้ อาจจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ ผมก็เพียงแต่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่ามาตรฐานนี้อาจจะมี ปัญหาในทางปฏิบัติและการใช้กฎหมายในตอนต่อไปด้วย อยากตั้งข้อสังเกตไว้แบบนี้ครับ

- ๒๓/๑

๕๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กฤษฎีกา ๒๓/๑

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตนะครับ ก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะกลับไปใช้ร่างเดิม สรุปหมายความว่า
มาตรา ๒๐ ทุกวรรค ทุกถ้อยคำ เรากลับไปใช้ร่างเดิมหมดนะครับ ท่านผู้สวัสดีเชิญครับ

นางผู้สวัสดี ตามไท (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ผู้สวัสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาต
เรียนถามท่านกรรมาธิการนิดเดียวค่ะ ในมาตรา ๒๐ ตรงนี้เวลาท่านแยกมาตรา ๘
เป็นมาตรา ๘/๑ ด้วยแล้ว ในบรรทัดที่ ๓ ของวรรคแรก ไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ ด้วยหรือเปล่าคะ หรือว่าทิ้งไว้ที่มาตรา ๘ เท่านั้นเอง
ขอขอบคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธาน
พงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ กรรมาธิการจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาค่ะ
ในมาตรา ๒๐ ตรงนี้จะมีเพียงแค่มาตรา ๘ ค่ะ เนื่องจากว่ามาตรา ๘ เป็นคุณสมบัติ
ลักษณะต้องห้ามที่เราไม่อนุญาตให้มีเลย แล้วก็หรือคุณสมบัติที่จะต้องมีนะคะ
แต่มาตรา ๘/๑ คือในขณะที่เข้ารับการคัดเลือกอาจจะมีได้ แต่พอได้รับการคัดเลือกแล้ว
ต้องไปลาออก เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๐ ตรงนี้จึงไม่ได้มีมาตรา ๘/๑ ค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เข้าใจนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ หมวด ๓

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓ สำนักงาน
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการ
ขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นตั้งใจใหม่ครับ ไม่ตั้งใจ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ตั้งใจครับ

๕๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กฤษฎีกา ๒๓/๒

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนิคมเชิญครับ

นายนิคม เชาวน์กิตติโสภณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม นิคม
เชาวน์กิตติโสภณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ตอนแรกก็ตั้งใจจะครับ
แต่ตอนนี้ฟังคำชี้แจงจากกรรมาธิการหลาย ๆ ท่านแล้วก็คิดว่าไม่ตั้งใจครับ
เอาตามเสียงข้างมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ก็เป็นอันว่าผู้สงวนไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๒
มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๓
มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นตั้งใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่ตั้งใจ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๔
มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นครับ เชิญท่านชจิตร์ครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชจิตร ชัยนิคม กรรมาธิการ ที่ผมสงวนความเห็นไว้นี้ผมมีความเห็นว่า เลขากิจการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ และมาตรา ๘/๑ โดยให้ตัดคำว่ารวมทั้งคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ที่ผมเขียนแล้วก็เสนอให้ตัดตามที่คณะกรรมการกำหนด นั้น เพราะว่าการเขียนกฎหมายผมมีความเห็นว่าเมื่อเราเขียนชัดเจนทั้งเรื่องคุณสมบัติอะไรแล้ว ไม่ควรจะให้อำนาจคณะกรรมการไปกำหนดอะไรเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะเป็นรายละเอียดที่นอกเหนือจากกฎหมายกำหนด ผมไม่เห็นด้วยในการเขียนกฎหมายลักษณะที่ให้คณะกรรมการไปกำหนดอะไรเพิ่มเติมแล้วเป็นเครื่องสกัดกั้นผู้ที่ได้รับการสรรหาหรือผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ควรจะมีคุณสมบัติซึ่งกำหนดไว้ตามกฎหมายแล้วน่าจะจบเพียงเท่านั้น ผมมีความเห็นว่าคุณไม่ควรให้อำนาจคณะกรรมการไปกำหนดลักษณะประสบการณ์อะไรปลีกย่อยซึ่งเป็นการนอกเหนือที่กฎหมายกำหนดเพิ่มขึ้นอีก จึงได้สงวนความเห็นไว้ครับ

นายสามารท แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นอื่นมีอะไรจิตใจอีกไหมครับ จะได้ให้อภิปรายไปเสียทีเดียว ถ้าไม่มี ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากเชิญชี้แจงครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร กรรมาธิการเสียงข้างมาก ที่คณะกรรมการเสียงข้างมากได้ตัดข้อความ รวมทั้งคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด ก็เป็นไปตามเหตุผลที่กรรมาธิการผู้สงวนความเห็นได้ให้เหตุผลไว้ เนื่องจากคุณสมบัตินี้จะต้องเขียนไว้ในกฎหมาย เมื่อเขียนไว้ในกฎหมายแล้วคุณสมบัตินี้ก็ควรจะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ควรจะไปทำเป็นอำนาจของคณะกรรมการที่จะไปเพิ่มคุณสมบัติอื่นนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว -----

นี่เป็นเหตุผลที่คณะกรรมการสิทธิฯ ว่างมากได้ขอแก้ไขเป็นว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการองค์กร อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับความที่ได้ถกเถียงกันในคณะกรรมการบอกว่า คุณสมบัติอื่นที่จะพึงมีนั่นคืออะไร ในเมื่อกำหนดไว้ในมาตรา ๘ มาตรา ๘/๑ ไปหมดแล้ว เมื่อถกเถียงกันมากพอสมควร ก็เข้าใจว่าสิ่งที่เลขาธิการจะต้องมีและควรเขียนไว้เป็นกฎหมายด้วย แต่ไม่ใช่ปล่อยให้กรรมการไปกำหนดเอาเองก็คือความที่ต้องการให้เลขาธิการนั้นเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการองค์กร นี่เป็นเหตุผลที่เสียงข้างมากได้แก้ไขเป็นดังนี้ครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอภิชาตครับ

นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐี ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการสิทธิฯ ว่างน้อยที่ได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ ในมาตรา ๒๔ มีประเด็นสำคัญอยู่ ๒ ประเด็น ซึ่งมีความสำคัญก็คือในเรื่องของการถอดถอนและในเรื่องของคุณสมบัติอื่นที่เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งบัญญัติไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ผมคิดว่าเลขาธิการเป็นตำแหน่งที่เป็นมือทำงานของคณะกรรมการ เป็นเครื่องมือเครื่องมือในการทำงาน ถ้าเกิดว่าประธานและคณะกรรมการไม่มีอำนาจในการตั้งแต่งตั้งและถอดถอนประธานก็เท่ากับไม่มีอำนาจในการหาเครื่องมือในการทำงานของตัวเอง นั่นเป็นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ในเรื่องของคุณสมบัติก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าประธานและคณะกรรมการไม่สามารถกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสม หากคนที่มีความเหมาะสมเข้ามาทำงานที่มาเป็นเครื่องมือเครื่องมือในการทำงานในช่วงระยะเวลาที่คณะกรรมการดำรงตำแหน่งก็จะ เป็นปัญหาในการทำงานในอนาคต ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ ระบุชัดเลยว่า ให้มีสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการ นั่นคือมาตรา ๒๑ ถ้าเรายอมรับในมาตรานี้ก็หมายความว่า การกำกับดูแลต้องมีตรงไปจากประธานกรรมการด้วย ประธานกรรมการเมื่อจะมีอำนาจในการกำกับดูแลก็ต้องมีอำนาจ

๕๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นงลักษณ์ ๒๔/๒

กำกับดูแลตรงไปที่ตัวบุคคลซึ่งเป็นหัวหน้าสำนักงานคือเลขาธิการ ในมาตรา ๒๓ การทำงานของเลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ต้องขึ้นตรงต่อประธานกรรมการเช่นกัน ถ้าหากว่าประธานไม่สามารถที่จะแต่งตั้งหรือถอดถอนเลขาธิการได้ก็จะ เป็นปัญหา ถ้าหากว่าทำงานไม่เข้าหากันในวันข้างหน้า องค์การนี้ก็จะมีความขัดแย้งกัน แล้วก็ไม่สามารถที่จะเดินหน้าไปได้ ถ้ามองว่าการกำหนดคุณสมบัติอื่นที่คณะกรรมการ จะกำหนดในการสรรหาตัวเลขาธิการนั้นเป็นการกำหนดขึ้นโดยไม่มี การตรวจสอบหรือว่า กำหนดขึ้นโดยใช้อำนาจโดยพลการหรือไม่ก็ไม่ใช่ว่า ในการกำหนดระเบียบข้อปฏิบัติ ต่าง ๆ ของคณะกรรมการในมาตรา ๑๔ ซึ่งเราก็ผ่านความเห็นชอบไปแล้วว่า ให้เป็นไปตามระเบียบ และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้นหมายความว่าสังคม ก็สามารถที่จะตรวจสอบคุณสมบัติที่คณะกรรมการกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นผมจึง ไม่เห็นด้วยว่าคณะกรรมการเสียงข้างมากไปตัดทอนใน ๒ ประเด็นอย่างที่ว่าเป็นประเด็น ในเรื่องของการถอดถอนและประเด็นในเรื่องของอำนาจในการกำหนดคุณสมบัติอื่น กราบขอพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็น ท่านอภิชาติยืนยันใช่ไหมครับที่จะให้มีการกลับไปใช้ร่างเดิม

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ยืนยันครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากยืนยันตามที่ร่างมานะครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ยืนยันครับท่านประธาน

๕๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๒๕/๑

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เมื่อมีการยื่นยันทั้ง ๒ ฝ่าย ก็จำเป็นต้องขอมตินะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม
เพื่อลงมติครับ

(นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติในมาตรา ๒๔
ท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติ
(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
แล้วอีกสักครู่พอลงมติมาตรานี้แล้วก็ขอความกรุณาอย่าเพิ่งไปไหนนะครับ เหลืออีก
ไม่กี่มาตราเดี๋ยวก็จะจบแล้วนะครับ จะได้ไม่ต้องเหนื่อย เชิญเข้าห้องประชุมครับเนื่องจาก
มาตรา ๒๔ กรรมาธิการมีการแก้ไขแตกต่างจากร่างเดิม และมีกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยสงวนความเห็นให้กลับไปใช้ร่างเดิมก็จำเป็นต้องลงมติ ก่อนถามมติ
ผมก็ต้องตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณา
เสียบบัตรแสดงตนตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติ ท่านที่ยังอยู่นอกห้องประชุม
เชิญเข้าห้องประชุมครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตน
ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ แสดงตนทุกท่านหรือยังครับ ก็ที่ผมเรียนให้ทราบ
ลงมติมาตรานี้แล้วขอความกรุณาท่านอยู่ในห้องประชุมก่อน เหลืออีกไม่กี่มาตราที่จะจบ
ร่างนี้แล้ว จะได้ลงมติในวาระที่สามต่อหน้าครับ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมแล้วกรุณาเสียบบัตร
แสดงตนครับ แสดงตนทุกท่านแล้วนะครับ ขอทราบผลครับ มีจำนวนผู้ที่อยู่ในห้องประชุม
๒๕๑ ท่าน ครบองค์ประชุมหน้าครับ

ผมขอถามมติที่ประชุมในมาตรา ๒๔ ท่านใดที่เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมากที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมมากฎนาคดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดที่เห็นด้วยตามกรรมวิธีการผู้สงวนความเห็นเสียงข้างน้อยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านใดงดออกเสียง กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญท่านลงมติครับ ลงมติครบทุกท่านแล้วนะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๓๕ ท่าน เห็นด้วยกับกรรมวิธีการเสียงข้างมาก ๓๐๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๓ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ ท่าน ก็เป็นอันว่ามาตรา ๒๔ ที่ประชุมเห็นชอบตามกรรมวิธีการเสียงข้างมากที่แก้ไขมานะครับ

๕๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๒๕/๓

เชิญต่อมาตรา ๒๕ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ความสัมพันธ์กับรัฐบาลและรัฐสภา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้สงวนติดใจใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่ติดใจนะครับ ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดติดใจมาตรา ๓๔ ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ผ่านครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๕ และ มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็ถือว่า จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้วนะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่าง เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๐ มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ถ้อยคำ หรือไม่ครับเชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ในฐานะประธานคณะกรรมการ เมื่อสักครู่ในมาตรา ๒๐ นี้ท่านสมาชิกได้กรุณาลงมติกลับไปใช้ร่างเดิมของรัฐบาล แต่อย่างไร้ข้อผิดพลาดอยู่ ผมกราบเรียนท่านประธานในมาตรา ๒๐ พรรคสี่เมื่อเรากลับไปใช้ร่างเดิมแล้ว พรรคสี่ตามร่างได้มีการตัดคำว่า ในด้านใดด้านหนึ่งเมื่อกลับไปใช้ร่างเดิมหมายความว่าตรงนี้จะไม่ถูกตัดออก ตรงนี้ยังมีความผิดพลาดอยู่เมื่อเรามีการแก้ไขกลับไปใช้ร่างเดิม ค่อยลงไปถึงในมาตรา ๗ ในมาตรา ๗ นั้นเราได้มีการแก้ไข โดยตัด กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ วิชาเหล่านี้นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่เรามีมติตัดออกไปแล้วนั้น ผมสรุปสั้น ๆ ในมาตรา ๒๐ พรรคสี่ ในด้านใดด้านหนึ่ง ก็ต้องตัดออกด้วย เฉพาะข้อความนี้มาตรา ๒๐ พรรคสี่ ในด้านใดด้านหนึ่ง ให้ตัดออก ตรงนี้ไม่ได้กลับไปร่างเดิม ขออนุญาตแก้ไขนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ได้มีการขอแก้ไขถ้อยคำเพื่อให้สอดคล้องกันเท่านั้นเอง ขอตัดวรรคสี่มาตรา ๒๐ ถ้อยคำที่บอกว่า ในด้านใดด้านหนึ่ง ออก เพื่อให้ไปสอดคล้องกับมาตรา ๗ ที่ได้ตัดออกไปแล้ว ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ขอแก้ไขครับ มีประเด็นอื่นอีกไหมครับ ถ้าไม่มีถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สามหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกเตรียมลงมติครับ

(นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เตรียมลงมตินะครับ ผมไม่ตรวจสอบองค์ประชุมแล้วนะครับ เพราะว่าท่านไม่ได้ลุกไปไหน
ก็จะขอลงมตินะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สาม
กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นชอบก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ ท่านใดงดออกเสียง
กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ลงมติครบทุกท่านหรือยังครับ ปิดการลงมติ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้เข้าประชุม
๓๔๙ ท่าน เห็นชอบในวาระที่สาม ๓๓๒ ท่าน ไม่เห็นชอบ ๑ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน
ไม่ลงคะแนน ๑๔ ท่าน ก็เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราเห็นชอบในวาระที่สาม
กับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พ.ศ. ....

๖๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๒๖/๓

ท่านสมาชิกครับ มีข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ

ตามที่คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาว่าจะลงมติเห็นด้วยหรือไม่ โดยไม่มีการอภิปราย ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมก็จะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี ศาลหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๒๕ วรรคสอง และข้อ ๙๗ ซึ่งรายละเอียดข้อสังเกตก็ได้ปรากฏตั้งรายงานของคณะกรรมการวิสามัญซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกได้ศึกษาล่วงหน้าแล้วนะครับก็จะขอถามมติที่ประชุมนะครับว่า ท่านจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกลงมตินะครับ

(นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านใดที่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยก็กดปุม ไม่เห็นด้วย ท่านใดงดออกเสียงกดปุม งดออกเสียงเชิญท่านลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุมลงคะแนน)

๖๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๒๗/๑

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ลงมติ
ครบทุกท่านแล้วนะครับ ขอทราบผลครับ จำนวนผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๒๑ ท่าน เห็นด้วย
กับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ ๓๐๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๔ ท่าน ก็เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการวิสามัญฯครับ จะได้ส่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ก็เป็นอันจบ
ระเบียบวาระการประชุมนี้ครับ ขอขอบคุณท่านคณะกรรมการธิการครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาเรื่องที่เราเห็นชอบเลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เนื่องจากมีพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นางผ่องศรี ธาราภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายวิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๖๐๒ คน เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกัน
ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถ้าไม่มีผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการตามนี้ ก่อนที่ผมจะขออนุญาตให้ผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแถลงหลักการ เหตุผล ก็จะขอเรียนให้ที่ประชุมทราบนะครับว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอมาด้วย
ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๑๐
กำหนดให้ผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เป็นผู้เสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อที่ประชุมนะครับ ก็ขอเชิญคุณัดทา

๖๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๒๗/๓

ชนะภัย เป็นผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จะเข้าร่วมชี้แจงด้วยนะครับ แต่กำลัง
เดินทางมา ตอนนนี้ก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและท่านผู้เสนอ
อีก ๖ ฉบับ ได้ทยอยชี้แจงหลักการและเหตุผล

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษาทั้ง ๓ ฉบับ ตามที่ท่านประธานได้กรุณาขออนุญาตต่อที่ประชุมสภาแล้วนะครับ ฉบับแรกคือร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

เหตุผล โดยที่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาของทั้งสองระดับรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเกิดความไม่คล่องตัวและเกิดปัญหาการพัฒนาการศึกษาสมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ ข้อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ....

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านรัฐมนตรี เราแถลงที่ละฉบับดีกว่านะครับ เอาร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกก่อน
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก่อน แล้วค่อยค่อยฉบับอื่น
ตามมา

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ก็แล้วแต่ท่านประธานครับ แต่ว่าผมหารืออย่างนี้ก็คือว่าเนื่องจากมีการเสนอร่าง
หลายฉบับ ถ้าเราสามารถเสนอรวมกันได้แล้วก็

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือ เวลาเราพิจารณามันก็ต้องพิจารณาทีละฉบับ จริงอยู่มันเป็นกฎหมายที่เป็นพวงกันมา
ที่นี้พอเราผ่านแต่ละฉบับแล้วก็จะได้นำเสนอฉบับอื่น ๆ ตามมา จะได้สะดวก
ในการนำเสนอของท่านสมาชิก

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ก็แล้วแต่ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญผู้เสนอร่างที่เป็นสมาชิก ท่านแรกท่านทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ กับคณะ เชิญท่านทวีวัฒน์

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนระบบสัดส่วน
พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

หลักการ ข้อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นจึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อผลในการบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวก่อนจะถึงท่านวรศุลี ขออนุญาตต้อนรับพี่น้องประชาชนผู้เข้าเยี่ยมชมนสภาก่อนนะครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับผู้สูงอายุ ประชาชน ข้าราชการ พนักงานจากเทศบาลตำบลมาบอมฤต จังหวัดชุมพร ๑๒๐ ท่าน และพี่น้องจากชมรมพนักงานราชการลุ่มแม่น้ำมูล จังหวัดสุรินทร์ ๔๐ ท่าน สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับ ขณะนี้กำลังพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในวาระรับหลักการ
เชิญผู้เสนอร่างท่านต่อไป ท่านวรศลี สุวรรณปริสุทธิ์ เชิญครับ

นางวรศลี สุวรรณปริสุทธิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วรศลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร พรรครวมใจไทย
ชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้เสนอและได้ร่วมร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... -----

และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หลักการและเหตุผลในการที่ขึ้นนี้ก็คงจะคล้าย ๆ กับท่านสมาชิกผู้อื่นและทางพรรคอื่นที่ได้มีความเห็นชอบในส่วนที่อยากจะให้มีร่างพระราชบัญญัติของกระทรวงศึกษาธิการนี้เกิดขึ้นทั้ง ๓ ฉบับนะคะ ในหลักการและเหตุผลนั้น ดิฉันอยากจะชี้เหตุผลให้กับสมาชิกที่จะได้รับฟังในครั้งนี้ และจะได้ร่วมเป็นกรรมาธิการวิสามัญในการพิจารณา ๓ ร่างนี้ เพื่อที่ให้ออกสู่แล้วก็มีกำบังคับใช้ต่อไป จากการที่มีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ตามบทบัญญัติมาตรา ๘๑ กำหนดให้รัฐต้องจัดการการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาครู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ท่านคะ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ผ่านมาในมาตรานี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านก็คงทราบดีว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในมาตรา ๘๑ ที่กำหนดออกมา และได้มีการบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาเมื่อปี ๒๕๔๒ และปี ๒๕๔๖ แล้วก็มีเปลี่ยนแปลงในปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นทำให้เห็นชัดว่าการศึกษาของเมืองไทยนั้นไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ในขณะที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ยังเน้นเรื่องการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรม และให้มีการพัฒนาในด้านวิทยาศาสตร์ และการพัฒนาวิชาชีพของครูนั้นด้วย จากการที่มีการแบ่งเขตการศึกษาโดยกำหนดให้มี ๑๗๒ เขตพื้นที่การศึกษา ทำให้ความรู้ ทำให้การส่งเสริม ทำให้การจัดงบประมาณลงไปสู่ในพื้นที่นั้นไม่สามารถที่จะส่งเสริมและพัฒนาได้เท่าที่ควร ดิฉันจึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้เป็นความคิดเห็นของคุณครูต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ และนักเรียนต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่แสดงความคิดเห็นมา ดิฉันจึงบอกว่าหลักการและเหตุผลในการมีร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้เห็นควรที่จะ

๗๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๒๙/๒

ได้มีการพิจารณา สิ่งที่ดีฉันได้พูดในขณะนี้เพื่อต้องการสะท้อนถึงความรู้สึกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในสภานี้ได้มีความเห็นในขณะที่มีการพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเกิดขึ้น และให้คณะกรรมการวิสามัญนั้นเห็นชอบ แล้วก็เห็นชอบในข้อบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้ ซึ่งมีไม่กี่มาตราในแต่ละฉบับในแต่ละฉบับนั้นมีแค่หกหรือเจ็ดมาตราเท่านั้นเอง ในหกหรือเจ็ดมาตรานั้นก็ควรแล้วที่จะให้กรรมการวิสามัญเห็นชอบ แล้วก็ให้มีการเข้าวาระที่สอง เข้าวาระที่สามให้เสร็จสิ้นให้เร็วเพื่อที่จะทันในสมัยนี้ ในกรณีที่จะได้ใช้บังคับในสมัยนี้เกิดขึ้น ดีฉันก็คงจะต้องชี้เหตุผลให้กับท่านประธานผ่านถึงท่านรัฐมนตรีและผ่านถึงคณะกรรมการวิสามัญที่จะได้รับการแต่งตั้งในครั้งนี้ว่าพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้ คุณครูทุก ๆ พื้นที่ ทุก ๆ จังหวัด แล้วก็นักเรียนทุก ๆ จังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดมุกดาหารของดิฉันเองนะคะ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับคุณวรศูลี คุณหมอลชมน่านมีอะไรครับ

นางวรศูลี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ไม่ได้พาดพิงนะคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ เดี่ยวฟังมีอะไรครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ต้องขออนุญาตด้วยความเคารพ ท่านวรศูลีที่กำลังอภิปรายอยู่ ผมต้องขออนุญาตประท้วงท่านว่าท่านกำลังทำผิดข้อบังคับ ต้องอยู่ในประเด็นที่นำเสนอร่างพระราชบัญญัติ และข้อวินิจฉัยท่านประธานเอง ก็บอกให้เสนอทีละฉบับ ผมเข้าใจว่าผู้ที่กำลังอภิปรายได้เสนอภาพรวมไป -----

๗๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๓๐/๑

ผมขออนุญาตท่านประธานประท้วงท่านวินิจฉัย การเสนออาจจะเสนอที่ละฉบับได้ครับ
ท่านประธาน หลังจากเสนอทั้ง ๓ ฉบับไปแล้วท่านประธานอาจจะขอความเห็นจาก
สมาชิกว่าจะให้สมาชิกได้พิจารณารวมไหม อันนั้นอีกประเด็นหนึ่งนั้นเป็นมติของสภา
ผมคิดว่านั่นน่าจะเป็นเรื่องที่ต้อง ขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวรศูลีครับ ขอความกรุณาท่านเสนอหลักการและเหตุผล เฉพาะฉบับแรกก่อน
อย่าเพิ่งไปพันอีก ๒ ฉบับหลัง พอเดี่ยวเสนอกันครบ ๖ ท่านแล้วก็จะมีการให้เสนอ
อีก ๒ ฉบับหลัง ฉะนั้นเราจะได้ไปเร็วขึ้น อย่างนั้นท่านเอาเฉพาะฉบับแรกก่อนครับ

นางวรศูลี สุวรรณบริสุทธิ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธาน ดิฉันก็พูดหลักการ
และเหตุผลของฉบับแรก แต่ที่ดิฉันได้อ่าน ๓ ฉบับนี้เพื่อสะท้อนว่าในร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับแรกนี้มันจะไปเกี่ยวพันกับฉบับที่ ๒
และฉบับที่ ๓ หลักการและเหตุผลที่ดิฉันได้พูดในขณะนี้ก็คือฉบับแรกนั้นละคะ
เพราะเป็นการแบ่งแยกหลักการและเหตุผล ใน ๖ มาตรา หรือ ๗ มาตรา
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกนี้มีหลักการและเหตุผลก็คือก็แค่แบ่งเขตการศึกษาพื้นที่
และในการแบ่งเขตการศึกษาพื้นที่นั้น ถ้าหากว่าในการแบ่งเขตการศึกษาพื้นที่ ถ้าไม่มี
ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ มาประกอบด้วยก็คงจะไม่มีอะไรสัมฤทธิ์ผล
เกิดขึ้น ดิฉันจึงบอกว่าหลักการและเหตุผลที่ดิฉันได้ชี้ประเด็นไว้นั้นก็คือในฉบับแรก
ก็เคารพในคำทักท้วงของท่านสมาชิกท่านคุณหมอลอนัน ดิฉันได้ชี้หลักการและเหตุผล
แค่ฉบับเดียว ก็ขอพูดหลักการและเหตุผลไว้เพียงแค่นี้เพื่อที่จะสะท้อนให้กับ
ท่านกรรมาธิการได้ทราบถึง ดีแล้วค่ะที่ได้เข้าใจว่าท่านสมาชิกที่ได้ทักท้วงไว้เมื่อตะกี
ได้เข้าใจเหตุผลที่ดิฉันอยากจะเสนอร่างกฎหมายนี้เพื่อต้องการที่จะให้สัมฤทธิ์ผลออกมา
ได้เร็วขึ้น แล้วที่ท่านก็คงจะเข้าใจแล้วว่าถ้ามีฉบับแรกแล้วก็คงจะต้องมีฉบับที่สองและ
ฉบับที่สาม ขอบคุณมากค่ะท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านผู้เสนอร่างต่อไป ท่านอำนาจ คลังผา และคณะ เชิญครับท่านอำนาจ

๗๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๓๐/๒

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย
และคณะได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ....
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่
การศึกษาของการประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษา
ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระบบของการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่
และมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน
ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถ
จัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้า และมาตรา ๓๘)

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหาร
และจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ
แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและ
ของมัธยมศึกษา แต่ผลในการปฏิบัติให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการบริหารงาน
บุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่
การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิด
ความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นจึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น
ของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาเพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษา
ที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าว
ให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๗๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

คุทัยวรรณ ๓๐/๓

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ก่อนถึงท่านผู้หญิง ผมในฐานะของสภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับกลุ่มผู้นำชุมชนและ
เกษตรกรจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
จำนวน ๑๒๐ ท่าน ที่มาเยี่ยมชมสภาวันนี้ ยินดีต้อนรับทุกท่านครับ ต่อไปผู้เสนอร่าง
ท่านผู้หญิง ธาราภูมิ เชิญครับ

- ๓๑/๑

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉัน ขออนุญาตนำเสนอหลักการและเหตุผลเพื่อประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดิฉันพร้อมด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ได้ร่วมกันเสนอร่างนี้ด้วยเห็นความจำเป็น แล้วก็รับทราบถึง ความสำคัญของการศึกษา จากประสบการณ์ของตัวดิฉันเองที่อยู่ในแวดวง การศึกษามายาวนาน ดิฉันก็ย้อนไปว่าวันนี้วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ก็จะเป็นอีกวันหนึ่งที่จะต้องถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์การศึกษาไทยว่าสภาของเรา จะได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนแม่บท การศึกษาของไทย ซึ่งถ้าพวกเราจำได้ก็คงจะจำได้ว่าเมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีก่อนนั้น ทุกคนก็ได้พูดถึงเรื่องการปฏิรูปการศึกษาในยุคที่รัฐบาลของ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย แล้วก็ ได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติการศึกษฉบับที่ใช้กันอยู่ปัจจุบันขึ้นมา ผ่านกาลเวลามา ทุกคนก็ยอมรับว่าการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นคงไม่สามารถ มองแบบแยกส่วนได้ ต้องมองแบบเป็นองค์รวม แล้วก็ต้องใช้ปัจจัยหลายสิ่งหลายอย่าง แต่เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษฉบับนี้ได้บังคับใช้ เป้าหมายได้ทำงานไปร่วมกันก็พบว่า มีปัญหาอุปสรรคในการทำงานที่เป็นเหตุผลต่าง ๆ ที่หลายท่านได้นำเสนอแล้ว จากเสียงเรียกร้องของคณะครูแล้วก็ผู้บริหารสถานศึกษาที่ค้นพบว่ามันมีข้อจำกัด ในเรื่องของการทำงาน แล้วก็ผลงานวิจัยที่บ่งชี้ว่าปัญหาอุปสรรคนั้นทำให้คุณภาพของ ผู้เรียนนั้นไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร มีการขับเคลื่อนกระบวนการที่ให้แก้ไขร่างฉบับนี้ มาโดยลำดับ จนถึงเมื่อปีที่ผ่านมารัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาภายใต้การบริหารของท่านอดีตรัฐมนตรี จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ก็ได้มีการหาวิธีการที่จะคลี่คลายปัญหาอุปสรรคในการบริหารไประดับหนึ่ง จนถึงบัดนี้ท่านรัฐมนตรีชินวรณ์ บุญยเกียรติ ได้ชูปฏิรูปการศึกษารอบที่ ๒ ที่มุ่งเน้น เรื่องของการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงเห็นว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติในมาตราที่เกี่ยวข้องกับการจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ก็จะเป็นยาวนานหนึ่งเท่านั้นที่จะทำให้การบริหารได้เกิดการคล่องตัว

แต่อย่างไรก็ตามคงจะต้องใช้อีกหลายกระบวนการที่จะให้เป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ ๒ ที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงได้ประสบผลอย่างแท้จริง ดิฉันเองและคณะได้เสนอร่างนี้ก็มีแนวทางคล้าย ๆ กับทุกร่าง ส่วนที่เป็นความต่างเฉพาะในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก็คือในเรื่องของการพิจารณาแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาให้คำนึงถึงจำนวนสถานศึกษาประชากร วัฒนธรรม แล้วดิฉันเห็นว่าการคำนึงถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ก็เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะว่าในจังหวัดหนึ่ง ๆ จะมีสภาพทั้งเป็นที่ที่เป็นเขตที่ลุ่มน้ำ พื้นที่ดอน พื้นที่ห่างไกล บางสถานศึกษาอยู่ในชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่มก้อนมีรากเหง้าวัฒนธรรม แต่บางสถานศึกษาก็อยู่ในเขตพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ชาวไร่ ซึ่งการเรียนการสอนอุปสรรคของการจัดกิจกรรมก็จะมี ความต่าง เพราะฉะนั้นในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษานอกจากจะคำนึงถึงวัฒนธรรม จำนวนประชากรแล้ว ดิฉันคิดว่าถ้าหากได้พิจารณาเรื่องของสภาพภูมิศาสตร์ก็จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ยกตัวอย่าง เช่น ที่ลพบุรีมี ๑๑ อำเภอ ปัจจุบันการแบ่งเขต การศึกษาก็ดูพื้นที่ใกล้เคียงแต่ก็จะมี ความต่าง อันนี้ก็ยกเป็นกรณีนะคะ ในร่างของ ดิฉันเองและคณะก็จะมีเพิ่มในส่วนนี้ นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของมาตรา ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่เป็นการศึกษาพิเศษในร่างของ ทุก ๆ ร่างก็จะพูดถึง เรื่องของการพิจารณาการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ แล้วที่สังคม ดิฉันคิดว่าการศึกษานั้น ก็เป็นการพัฒนากาย พัฒนาจิต แล้วที่ปัญญา คำว่า อารมณ์และสังคม นั้นก็เป็นเรื่องของ จิตใจอยู่แล้ว เพราะว่าถ้าเขียนแบบนี้ ความบกพร่องทางร่างกาย ทางอารมณ์ และสังคม น่าจะไม่ได้เป็นเรื่องของบุคคล ส่วนรายละเอียดก็คงจะไปว่ากัน ในชั้นรายละเอียด แต่หลักการใหญ่ ๆ ดิฉันก็ขอกราบเรียนว่า ในการเสนอร่างนี้ ก็อย่างที่ดิฉันได้กราบเรียนแล้วว่าคงจะเป็นแค่ยาวนานหนึ่งเท่านั้นที่จะทำให้การบริหาร การศึกษามุ่งเน้นไปที่คุณภาพของผู้เรียนแล้วก็บรรลุผลอย่างแท้จริง ก็ขออนุญาต ไม่ใช้เวลาของสภานะคะ ก็คงจะขอฝากทุกท่านได้ช่วยสนับสนุนในร่างนี้เพื่อให้การศึกษาไทย ได้เดินหน้าต่อไปด้วยค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้เสนอร่างฉบับต่อไปครับ ท่านประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ กับคณะ ใครจะเป็นผู้นำเสนอครับ เชิญคุณสุนทรครับ

นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ดิฉันกับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ต้องขอเสนอก็เนื่องมาจากว่าปัจจุบันระบบการศึกษาของประเทศเรามีปัญหาค่อนข้างมาก เราจะเห็นได้จากการที่ปัจจุบันมีการสำรวจวิจัยออกมาว่าเด็กในประเทศของเรา ปรากฏว่าคุณภาพทางการศึกษาอ่านออกเขียนได้น้อยลงกว่าที่เป็นอยู่ในอดีต

หลักการและเหตุผล ที่ดิฉันขอเสนอก็คือเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มเติมมาตรา ๓๘ บรรทัด)

เหตุผลที่ดิฉันว่าก็เนื่องมาจากว่าการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งปัจจุบันเรามีเขตการศึกษาทั้งสิ้น ๑๘๕ เขตการศึกษา การจัดการที่รวมระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเข้าไว้ด้วยกัน ก็ทำให้เกิดปัญหาทำให้การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน บางครั้งครูผู้สอน ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่น วิชาภาษาอังกฤษ คุณครูทุกท่านมีความรู้ความสามารถกันทุกคน แต่ถ้าหากในระดับมัธยมศึกษาคุณครูที่จบวุฒิการศึกษาที่ตรงกับวิชาภาษาอังกฤษมาสอนเด็กในวิชา

ภาษาอังกฤษก็น่าจะได้รับผลที่ดีกว่า ไม่ใช่ นำอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษได้แต่มาสอนในระดับที่ ต้องยอมรับว่าปัจจุบันการติดต่อสื่อสารของโลกเรามันค่อนข้างกว้างขวางขึ้น ถ้าเราปรับปรุงตรงนี้น่าจะเป็นผลดี และทำให้การศึกษาของบ้านเรามีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาความไม่คล่องตัว และปัญหาการพัฒนาการศึกษาที่ยังมีปัญหาย อย่างเช่นในปัจจุบันได้ จึงเห็นสมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้แก้ไขปัญหาการบริหารและการจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดิฉันและคณะจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ต่อไปจะเป็นฉบับที่พี่น้องประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๑๒,๖๐๒ คนเป็นผู้เสนอ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ และข้อบังคับ ข้อ ๑๑๐ ก็ต้องให้โอกาสผู้แทนประชาชนได้เข้ามาแถลงหลักการและเหตุผล ผมขอเชิญผู้แทนประชาชน ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ คือคุณลัดดา ชนะภัย เข้าประจำที่นะครับ ท่านสมาชิกครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอให้เลขาธิการ ทำรายงานผลการดำเนินการร่างพระราชบัญญัตินั้นเพื่อให้สภาทราบด้วย ซึ่งรายงานผลการดำเนินการของร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอฉบับนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งให้ท่านสมาชิกได้รับทราบแล้วนะครับ

ต่อไปก็ขอเชิญผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้เสนอร่างแถลงหลักการ
เหตุผลครับ เชิญครับ

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพอย่างสูง ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ในนามของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและกรรมการบริหารสมาคมโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ต้องขออนุญาตต่อสภาแห่งนี้เสนอหลักการและเหตุผลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ผมขอกราบขออนุญาตท่านประธาน ก่อนที่ผมจะแถลงหลักการนั้น ขออนุญาตให้เจ้าหน้าที่ได้ช่วยกรุณาแจกเอกสารการจัดตั้งเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเกี่ยวกับข้อดีและข้อจำกัดต่อที่ประชุมแห่งนี้ด้วย ขออนุญาตครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ประธานได้ตรวจสอบแล้วนะครับ ขออนุญาตให้แจกได้เพื่อประกอบเป็นเหตุผลในการพิจารณา เชิญครับ

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : หลักการประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่า เขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มเติมวรรคสี่ของมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๘)

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติให้การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการแบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษาทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นจึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษา เพื่อเหตุผลในการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้มีสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมในนามของประชาชนที่มีโอกาสเข้าเสนอกฎหมายในครั้งนี้ต้องกราบขอบพระคุณทุกพรรคการเมืองที่ได้กรุณาเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณา เพราะผมเชื่อมั่นว่าทุกพรรคการเมืองเห็นความสำคัญของการศึกษาชาติ ถ้าหากว่าท่านลงพื้นที่แล้วท่านประสบพบปัญหาต่าง ๆ ผมเชื่อมั่นว่าท่านเข้าใจปัญหา และคราวนี้ในนามของประชาชนก็มีโอกาสที่จะนำเสนอด้วย จึงขอขอบพระคุณทุกพรรคการเมืองที่ได้ร่วมเสนอในครั้งนี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง ๖ ร่างก็ได้เสนอหลักการ เหตุผลแล้ว ก่อนที่จะให้ท่านสมาชิกอภิปรายผมขอหารือท่านนิดหนึ่งนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณามันจะมีร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวเนื่องหรือพ่วงกันอีก ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อความสะดวกในการอภิปรายผมก็อยากจะให้ผู้เสนอร่างได้เสนอร่างอีก ๒ ร่างที่เหลือ แล้วหลังจากนั้น

๘๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

วีรยุทธ์ ๓๓/๓

จะเปิดให้ท่านสมาชิกได้อภิปราย เพราะว่ามันก็เป็นหลักการเหมือนกัน เพียงแต่ว่า
ต้องแก้ไข ๓ ฉบับนี้ จะไปแก้ไขเฉพาะฉบับใดฉบับหนึ่งไม่ได้นะครับ ก็อยากถามความเห็น
เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าท่านเห็นควรอย่างไรครับเชิญท่านสุนัยครับ

- ๓๔/๑

๘๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๓๔/๑

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะได้ดำเนินการตามที่ท่านประธานได้นำเสนอต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่นี้ กระผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จังหวัดนครสวรรค์ อยากจะขอหารือในเรื่องสำคัญเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้เสียก่อน ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่ผมจะได้ขอกราบเรียนหารือต่อท่านประธานนั้นเป็นสาระสำคัญของการเสนอร่างกฎหมาย ด้วยความเคารพและเห็นใจเพื่อนครูที่ สุดที่เจ็บปวดต่อการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับปี ๒๕๔๒ และปรากฏว่าการเสนอแก้ไขตรงนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้าเราดำเนินการต่อไปโดยไม่ได้ยึดถือหลักเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยการเงิน จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับของเพื่อน ส.ส. ที่มีเนื้อหาสำคัญจะตกไปเสียเปล่า ๆ ก่อนที่จะมีการหารือว่าจะรวมพิจารณาหรืออย่างไรก็ตามเพื่อประหยัดเวลา ไม่อย่างนั้นเราจะต้องอภิปรายกันอีกหลายฉบับ ท่านประธานครับ โดยหลักการพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและท่านรัฐมนตรีเสนอนี้ โดยพื้นฐานเลยคือจะมีการจัดตั้งพื้นที่เขตการศึกษาของมัธยมศึกษาขึ้นมาอีก ขณะนี้เรามีแล้ว ๑๗๕ เขต บวกอีก ๑๐ เขต เป็น ๑๘๕ เขต ที่รวมทั้งมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ถ้าหากจะต้องเพิ่มมัธยมศึกษาเข้ามาอีก แนนอนที่สุดครับต้องเพิ่มสตางค์ ต้องเพิ่มเงิน ดังนั้นเห็นชัดเจนทีเดียวครับว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน แต่ปรากฏเท่าที่ตรวจดูบังเอิญผมต้องถามท่านประธาน ไม่ได้เห็นฉบับต่าง ๆ ของเพื่อน ส.ส. และของท่านจากส่วนของพลเรือนที่เสนอมา แต่เท่าที่ฟังดูรู้สึกว่าจะไม่มีการขออนุญาตไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีอันเป็นเงื่อนไขของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงินครับท่านประธาน เนื้อหาของฉบับนี้นั้นผมยังมีสาระสำคัญอีกหลายประการที่จะต้องบอกว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงที่สุดถ้าเราจะแยกกันอย่างนี้ เพราะการปฏิรูปการศึกษาใหญ่นั้นได้ล้มเหลวมาโดยสิ้นเชิงแล้ว ทำให้เกิดความปั่นป่วนในบ้านเมือง โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนครูหมดขวัญกำลังใจไปอย่างมาก ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี วันนี้เรากำลังจะมากำกับปัญหาปลายเหตุ ปรากฏว่าพอยื่นเข้าไปอีก

๘๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๓๔/๒

ก็ไม่ได้รอบคอบเกี่ยวกับเรื่องปัญหาการเงินอีก ผมเกรงว่าเดี๋ยวพอพิจารณาไปแล้วใครเสนอเงื่อนไขนี้ขึ้นมาเมื่อไรจะขัดข้อง ดังนั้นตรงนี้ไม่ทราบว่าจะเป็นเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านจะได้มองเห็นปัญหานี้อย่างไร หรือไม่ว่าเมื่อเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินนั้นแต่ฉบับมิได้ขอความเห็นชอบจากท่านนายกรัฐมนตรีครับ จึงขอถือโอกาสปรึกษาท่านรัฐมนตรีเสียก่อนครับ ผ่านท่านประธานสภาซึ่งขัดตรงนี้เสียก่อนแล้วก็ค่อยว่ากันต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนบรรจุระเบียบวาระการประชุมนี้ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ได้วินิจฉัยแล้วว่าไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ เพราะในบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้มีส่วนไหนที่เป็นภาระผูกพันเรื่องการใช้งบประมาณตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ทั้ง ๔ วงเล็บนะครับ ฉะนั้นประธานก็ได้วินิจฉัยแล้วก็นำบรรจุเข้ามา ฉะนั้นก็ต้องถือว่าการวินิจฉัยของท่านประธานก็ชอบแล้ว และถ้าท่านจะดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ นะครับ ตั้งแต่

(๑) ที่เกี่ยวข้องการเงินก็บอก การจัดตั้ง ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลงแก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร นี้ก็ไม่ได้เกี่ยวนะครับ หรือ

(๒) การจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน ก็ไม่ได้เข้าตามเนื้อหาในกฎหมายนะครับ

(๓) การกู้เงิน การค้าประกัน การใช้เงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ

(๔) เงินตรา ก็ไม่ได้เกี่ยวข้อง

ฉะนั้นประธานก็ได้วินิจฉัยบรรจุแล้ว ฉะนั้นเพื่อนสมาชิกทั้งหลายก็ไม่น่าจะต้องติติงประเด็นที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยบรรจุมาแล้วเชิญท่านหมอลานครับ

นางวรศลี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุนัยต่อเนืองหรือครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ต่อเนื่องนิดเดียวเพื่อให้สมบูรณ์ครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ตามที่ท่านประธานได้กล่าวไว้ว่า ตามมาตรา ๑๔๓
ที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยนั้น ผมเองต้องกราบเรียนตรง ๆ ครับว่า
ปัญหาข้อกฎหมายเป็นปัญหาความคิดเห็น แล้วโดยเฉพาะท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ที่ชื่อชัย ชิดชอบ ผมก็เริ่มรู้สึกว่ถ้าท่านเสนออะไรมาผมก็เคารพ แต่ว่า
จะถือตามเสียไม่ได้ คงต้องตรวจสอบรายละเอียด ไม่อย่างนั้นถ้ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
ร้องเรียนเรื่องนี้ไปว่าเป็นร่างที่เกี่ยวข้องกับการเงินขึ้นมาการพิจารณากฎหมายก็จะติดขัด
ทันที และเพื่อน ส.ส. แล้วก็ทางฝ่ายพลเรือน เพื่อนครุที่เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามานั้น
จะเกิดติดขัดทำให้ล่าช้าไปอีก อย่าลืมนะครับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษา
หลายฉบับที่ต้องติดขัดด้วยเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ อันไม่น่าจะเป็นไปได้เลย ก็ในเมื่อเรื่องแค่นี้
ทางฝ่ายรัฐบาลก็ยินดีอยู่แล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการก็เห็นดีด้วยอยู่แล้ว ท่านก็เป็นทั้งรัฐบาล
เป็นทั้งท่านนายกรัฐมนตรี เป็นทั้งรัฐมนตรี ท่านก็เป็นนโยบายฝ่ายพรรคเดียวกัน
ความจริงทำเสนอเสียก็ง่ายกว่า ถ้าเกิดเพื่อนครุอีกส่วนหนึ่ง หรือกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย
อีกส่วนหนึ่งทำการตีความก็จะเกิดปัญหาเพราะอะไรครับ เพราะมันเห็นชัดเจนครับว่า
ตามมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๓๗ นั้นได้เปิดเงื่อนไขให้มีการตั้งสำนักงานเขตมัธยมศึกษาขึ้น
ต้องจ่ายเงินใหม่ครับ ต้องจ่ายอยู่ดี แล้วในนี้หนักเข้าไปอีกครับ ไม่ได้ให้อำนาจ
คณะรัฐมนตรีเลยนะครับให้อำนาจสภาการศึกษา เท่ากับสภาการศึกษาสามารถจัดตั้ง
เขตการศึกษาขึ้น โดยคณะรัฐมนตรีต้องจ่ายออมเลยนะครับ ต้องจ่ายเงินงบประมาณ
ภาษีให้เลย อย่างนี้ไม่เกี่ยวข้องอะไร ผมเลยกราบเรียนท่านประธานเถอะครับ แต่ถ้าท่านจะ
ดำเนินการต่อไปผมก็ไม่ว่าอะไรเพียงแต่ผมทำหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ที่ตรวจสอบความรอบคอบที่สุด และไม่ได้ยึดถือท่านประธานเป็นสรณะ โดยเฉพาะ

ท่านประธานคือท่านประธานชัย ชิดชอบ ตอนหลังมันจะเป็นสระระนั่งเสียมากกว่าสระเสียแล้ว ผมเคยกราบเรียนว่าขอให้ตรวจสอบเสียก่อนเถอะครับ แต่ผมไม่ขัดข้องนะครับ ถ้าท่านจะดำเนินการต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอลั่นน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ทักท้วงท่านประธานเกี่ยวเนื่องด้วยร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยเพื่อนสมาชิก ทั้ง ๕ ฉบับ แล้วก็ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีก ๑ ฉบับ รวมทั้งของคณะรัฐมนตรีทั้งหมดเป็น ๖ ฉบับ รวมกับกฎหมายที่จะเสนอต่อเนื่องเกี่ยวกับการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประเด็นนี้ถ้ามีข้อสงสัยผมคิดว่าต้องหาทางออกไว้ก่อนนะครับ ท่านประธาน ถ้ามานำเสนอแล้วสภาพิจารณาได้หรือไม่ ความเห็นของชั้นนี้ นะครับ การจะวินิจฉัยว่าการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งแน่นอนครับต่อไปก็ต้องมีสำนักงาน มีบุคลากรซึ่งหมายถึงการใช้เงินของแผ่นดิน ถ้าท่านประธานแปลความตามมาตรา ๑๔๓ ให้ชัดเจนท่านดู (๒) ให้ดี ๆ นะครับท่านประธานครับ (๒) เขียนค่อนข้างกว้างมากนะครับ การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน อะไรก็แล้วแต่ที่จะตั้งขึ้นมาแล้วท่านต้องจ่ายเงินแผ่นดินเป็นค่าตอบแทนในการจัดตั้งสำนักงาน ค่าวัสดุ ค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าดำเนินการในเรื่องของการบริหารงบประมาณมันก็ต้องเกี่ยวเนื่อง เพราะฉะนั้นข้อสงสัยข้อนี้ ผมคิดว่ามันก็สามารถหาวิธีการแก้ไขได้ มีร่างของคณะรัฐมนตรีอยู่ทั้ง ๓ ร่าง ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เราพิจารณาได้อยู่แล้ว ส่วนร่างสมาชิกถ้าท่านประธานจะอนุญาตให้เสนอผมไม่แน่ใจจะชอบด้วยข้อบังคับหรือรัฐธรรมนูญหรือไม่ ในชั้นนี้ ถ้ามีข้อสงสัยผมคิดว่าเรากลับไปใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ กับข้อ ๑๑๒ ครับ สำหรับร่างของสมาชิกแล้วก็พี่น้องประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ได้เสนอเข้ามา วันนี้เราก็พิจารณาร่างของคณะรัฐมนตรีไปแล้วภายใน ๗ วันถ้าท่านนายกรัฐมนตรีให้การรับรอง

๘๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อัมภิกา ๓๕/๓

หรืออย่างไรก็แล้วแต่ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ได้มีผลที่จะชักช้าได้ ๆ เลย เพราะเนื้อหา
สาระที่เพื่อนสมาชิกกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งเสนอไม่ได้แตกต่างในเรื่องของหลักการเลยนะครับ

- ๓๖/๑

อาจจะมีข้อปลีกย่อยเท่านั้นเอง ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าจะพิจารณาในประเด็นนี้หรือไม่ เพราะเกิดมีผู้ทักท้วงว่า ร่างของสมาชิกเป็นร่างเกี่ยวด้วยการเงินไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อพิจารณาร่างของสมาชิกก็ตกไป ทำให้คณะกรรมการหรือพวกเราเสียเวลา ผู้พิจารณาร่างของคณะรัฐมนตรีที่เสนอมาทั้ง ๓ ร่างให้เสร็จในชั้นรับหลักการตั้งคณะกรรมการไปผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นางวรศุลี สุวรรณปรีสุทธิ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงก่อนครับ ท่านวรศุลีนั่งลงก่อน นั่งลงก่อนครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณในความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒ ท่านนะครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้วผมอยากจะกราบเรียนว่า การดำเนินการในการจัดทำกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีการสอบถามมายังกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่า ในกรณีดังกล่าวนี้มีความจำเป็นที่มีการต้องจัดตั้งงบประมาณเพิ่มเติมหรือไม่ มีความจำเป็นที่ต้องมีการผูกพันทางด้านงบประมาณหรือทางด้านภาษีอากรหรือไม่ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรามีความชัดเจนว่าในกรณีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชั้นต้น เราใช้วิธีการที่ต้องเกลี่ยงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในกระบวนการทั้งหมดนี้ก็เป็นกระบวนการที่อยู่ในกรอบของงบประมาณที่จะต้องดำเนินการกับการจัดการศึกษาทั้ง ๒ ระดับ เพียงแต่จะมีการแบ่งเขตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล และเพื่อที่จะดำเนินการให้การแบ่งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชั้นต้นเป็นทางผ่านในการที่จะกระจายอำนาจลงไปสู่สถานศึกษามากยิ่งขึ้น และแน่นอนที่สุดถ้าหากมีการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ผมคิดว่าจะเป็น

กระบวนการที่เราไม่ใช่มีจุดมุ่งเน้นในการที่จะไปสร้างลักษณะของเขตพื้นที่เก่าไปซ้ำๆ ในเขตพื้นที่การศึกษาเดิม แต่ต้องการที่จะให้มีบทบาททางด้านหน้าที่ของการประสานงาน หน้าที่ในการที่จะต้องมาช่วยกันดูแลคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษาในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น และที่สำคัญที่สุดนะครับ ตามที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่า เราต้องการที่จะมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าถ้าหากว่ากฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้มีผลออกมาก็เป็นเพียงแต่การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานสภาได้กรุณาวินิจฉัยไปแล้วว่า กฎหมายทุกฉบับที่เสนอเข้ามา ไม่ใช่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน และวันนี้ก็ได้บรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมคิดว่าชอบที่ประธานสภาจะได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านสุนัยครับ ผมขอต้อนรับพี่น้องประชาชนที่มาเยี่ยมชมสภาก่อนนะครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับเจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อน อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ๗๐ ท่าน ขอต้อนรับด้วยความยินดีครับ เชิญท่านสุนัยต่อครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี (มุกดอาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธี คือดิฉันอยากจะชี้เหตุผลให้ท่านสุนัยได้ทราบค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ เดี่ยวท่านจะได้ชี้แจงทีเดียว ให้ท่านสุนัยท่านพูดของท่านต่อเนื่องนิดหนึ่ง เดี่ยวผมให้โอกาสท่าน เดี่ยวแปบเดียวครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี (มุกดอาหาร) : ท่านสุนัยท่านก็ได้พูดไปหลายอย่างแล้ว

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวเพื่อถ้ามีประเด็นอะไรท่านวรศุลีจะได้ชี้แจงเสียทีเดียว เชิญนั่งลงก่อนครับ เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน ต้องขออภัยน้องวรศุลีนิดเดียว คือมันต่อเนื่องกับท่านรัฐมนตรีนะครับ ยกมือไหว้

ขอความกรุณานองนิตเดียว คือท่านประธานครับ จริง ๆ ที่เราเสนอนี้เราอยากจะเสนอให้มันราบรื่น แต่ว่าอะไรที่มันเกี่ยวกับขั้นตอนไม่ถูกต้องตามกฎหมายนี้เดี๋ยวนี้นั้นถูกหักท้วงได้ตลอดทาง ผมเองยังคิดว่าถ้าท่านรัฐมนตรีได้ฟังการนำเสนอของผมสักนิดหนึ่ง ในฐานะที่เคยเป็นเพื่อนรองประธานคณะกรรมการการศึกษาด้วยกัน วันนี้เป็นรัฐมนตรีแล้วกรุณาให้ความสำคัญกับสภาสักนิดหนึ่ง ให้เพื่อน ส.ส. เขาพูดและท่านฟังสักนิดเถอะครับ สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีเสนอมาเมื่อสักครู่นี้ยิ่งจะทำให้เกิดปัญหากับครูมากขึ้น เพราะท่านยืนยันแล้วว่า จะไม่เพิ่มงบประมาณในการจัดตั้งเขตการศึกษาของมัธยมศึกษา เพื่อที่จะยืนยันว่าเป็นความถูกต้องของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วที่ไม่เกี่ยวกับการเงินยิ่งตายเลยครับ ท่านประธานครับ ในที่สุดการบริหารสายบังคับบัญชาลงไปจะไปหนักที่ครูอีกครับ -----

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นางลักษณีย์ ๓๗/๑

พอจะแบ่งเขต จะจัดองค์กรขึ้นเพิ่มงบประมาณไม่ได้เพราะท่านรัฐมนตรีพูดในสภาแล้ว ยืนยันแล้วว่าไม่มีการเพิ่มงบประมาณจึงไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องทางการเงิน ความจริงง่ายนิดเดียวครับ ท่านคุณหมอล้วน ขอบพระทานโทษเอ่ยชื่อท่านกระผมเองก็ไม่ได้ขัดขวางท่านเลย วิธีง่ายๆ ๆ รอก่อน ขอให้ทุกฉบับของเพื่อน ส.ส. นั้นให้ทางท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาเสียว่าเป็นเรื่องเกี่ยวข้องการเงินและพิจารณาร่วมกัน แต่ถ้าเกรงว่าช้าวันนี้เอาร่างของรัฐบาลว่าไปก่อนเลย แล้วนำไปตีความที่หลัง ที่ผมต้องการเรียนอย่างนี้เพราะผมรู้ว่าโครงสร้างความขัดแย้งระหว่างประธานคณะกรรมการกับประธานสภาฯเป็นความขัดแย้งกันอย่างหนักแล้วขณะนี้ ดังนั้นในมาตรา ๑๔๓วรรคสองนี้เห็นชัดเจนนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านสักนิดหนึ่ง มาตรา ๑๔๓วรรคสองบอกว่า ในกรณีที่เป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของที่ประชุมร่วมของประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรทุกคณะเป็นผู้วินิจฉัย ขอประทานโทษสามัญนะครับ ท่านครับ แล้ววันนี้ข้อขัดแย้งก็ออกหน้าหนังสือพิมพ์แล้วว่าประธานคณะกรรมการต่าง ๆ นั้นไม่เห็นด้วยกับท่านประธานในกรณีที่ท่านประธานใช้เงินโดยไม่มีรายละเอียดมาแจ้งกรรมการเขา ดังนั้นถ้าเกิดประธานคณะกรรมการคนไหนเสนอเข้ามาเท่านั้นนะครับ ต้องเข้าวรรคสองทันที พอเข้าวรรคสองปั๊บปัญหาที่มันที่เลยครับ และตอนนั้นจะทำอย่างไรมันจะติดขัดไปใหญ่ ผมจึงคิดว่าวันนี้ถ้าท่านรัฐมนตรียังรักษาสถานะของความเป็น ส.ส. อยู่ อย่าดี้อเลยครับฟังเพื่อน ส.ส. เรา ไม่ฟังผมก็ได้เพราะท่านเห็นผมอภิปรายโต้แย้งอยู่เรื่อย ก็ฟังหมอล้วนเขา เขาบอกว่าให้ท่านว่าไปก่อนแล้วส่วนเรื่องของร่างพระราชบัญญัติของเพื่อน ส.ส. และพี่น้องประชาชนนั้นก็ค่อยตามไปที่หลังหรือว่าไปแก้ในกรรมการก็ไม่เสียหายอะไร แต่ถ้าเกิดพิจารณารวมไปอย่างนี้ เกิดประธานคณะกรรมการเขาเกิดยกประเด็นนี้เรื่องนี้ขึ้นมาถก (Knock) เลยครับ ก็ไม่รู้ว่าทำไมไปเป็นรัฐมนตรีแล้วถึงดี้อย่างนี้ กระผมเองไม่คิดอยากเป็นรัฐมนตรีก็เพราะเหตุนี้แหละครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวรศุลีเชิญครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร พรรครวมใจไทย
ชาติพัฒนา ท่านประธานคะ ด้วยความเคารพ การทักท้วงของท่าน ส.ส. สุนัย จุลพงศธร
ดิฉันขอบคุณมากคะที่ท่านได้ทักท้วง แต่ดิฉันอยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกทุกคน
ได้ทราบนะคะว่า ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทั้ง ๓ ฉบับนี้ก่อนที่จะผ่านเข้ามา
ที่สภานี้ก็ได้มีการทักท้วงไว้ก่อนหน้าโน้นแล้ว โดยท่านประธานชัย ชิดชอบ ท่านได้รับ
ร่างหนังสือจากกลุ่มสมาพันธ์ของคุณครูแล้วก็นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วม แล้วก็ส่งร่างนี้
ให้ท่านพิจารณา ท่านได้ทักท้วงตั้งแต่แรกแล้วนะคะท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานชัย
ท่านก็บอกว่าตัวนี้ถ้าหากว่าจะขยายเขตแบ่งเขตการศึกษาโดยแยกให้เป็นประถม ศึกษา
และมัธยมศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีสำนักงานของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
นั้นละคะ ถ้าหากว่ามีการขยายปัจุบันก็จะเกี่ยวพันกับการเงินทันที และในกรณีที่มี
การกำหนดให้แยก ผอ. ลงไปแต่ละประถมศึกษาแล้วก็มัธยมศึกษาเนี่ย แน่นอนคะ
ตำแหน่งก็ต้องเพิ่ม การเงินก็ต้องเพิ่มมันจะต้องเกี่ยวพันกันไปหมด ช่วงแรก ๆ ที่ดิฉันได้
ยื่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้ง ๓ ฉบับนี้ก็ยังมีกลุ่มคุณครูทั้งหลายก็ได้ปรึกษากับ
ท่านประธานชัยเรียบร้อยแล้วนะคะ กลุ่มคุณครูนี้บอกว่าอยากให้การศึกษาของ
ประเทศไทยนี้ได้ให้นักศึกษานั้นได้เรียนและได้รับงบประมาณนั้นเท่า ๆ กัน ถ้าหากว่าเรา
มีกระจุกเฉพาะแค่เขตการศึกษาเฉพาะแค่แห่งเดียว ไม่มีอยู่ที่ประถมศึกษาและไม่มีอยู่
ที่มัธยมศึกษา นักเรียนต่าง ๆ นั้นก็ต้องมาง้อขอร้องตลอดเวลาว่าทำไมงบประมาณ
ที่ส่งลงมาเนี่ยมันทำไมเท่านี้ แล้วคุณครูที่อยู่ในพื้นที่นั้นทำไมไม่มีจำนวนเท่านี้ ทำไม
ไม่มีมากกว่านี้อย่างนั้นคะ และเราได้คุยกันเรียบร้อยแล้วนะคะ ถึงได้มีกฎหมาย ๓ ฉบับนี้
ออกมา -----

๙๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๓๘/๑

เพราะคุณครูบอกว่าถ้าหากว่าแยกไปรับตำแหน่งอยู่ที่เขตการศึกษาประถมศึกษา ก็เอาคุณครูหรือ ผอ. ในพื้นที่ประถมศึกษานั้นละคะรับตำแหน่ง เงินเดือน เงินดาวน์อะไรต่าง ๆ ก็เท่าเดิม งบประมาณนี้ก็เท่าเดิม แล้วก็สถานที่ที่จะให้เป็นสำนักงานประถมศึกษา หรือสำนักงานมัธยมศึกษา นั่น คุณครูทั้งหมดก็ได้ร่วมพูดคุยกันแล้วว่าให้เป็น ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็คือให้กลุ่มคณะกรรมการนั้น จัดหาสถานที่ให้ โดยจัดตั้งเป็นสำนักงานเขตการศึกษา และสำนักงาน เขตมัธยมศึกษา ซึ่งไม่ต้องมีการเพิ่มเติมงบประมาณ และจะต้องไม่มีการเพิ่มเติมอัตรา เกิดขึ้น ผลของการที่ได้ยื่นเข้ามา แล้วก็ท่านประธานท่านก็ได้รับทราบ แล้วท่านก็บรรจุ เข้าในระเบียบวาระการประชุมนี้ เพื่อต้องการที่จะให้การศึกษาในเขตการศึกษาพื้นที่นั้น มีแค่จุดเดียว การดูแลหรือการบริหารการจัดการต่าง ๆ นั้นไม่พร้อม แล้วก็วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ นั้นเข้ามา ลูกหลาน นักเรียนนั้นตอนนี้เกรด (Grade) การศึกษานั้น ต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาละครับ เอาประเด็นเป็นการเงินหรือไม่ก่อนนะครับ เดี่ยวค่อยอภิปราย

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี (มุกดอาหาร) : ค่ะ ดิฉันได้บอกไว้ว่าได้มีการพูดคุย และได้มีการพิจารณากันแล้ว ท่านประธานชัยก็เห็นว่าถ้าหากว่า ไม่มีการเพิ่มเติมอัตรา ไม่มีการเพิ่มเติมจำนวนเงิน ไม่มีการก่อสร้างสำนักงานเขตพื้นที่ ก็คงจะไม่มีเงินงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามา ก็จะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเงิน ดิฉัน จึงขอยืนยันว่า ๓ ฉบับนี้ได้มีการพูดคุย แล้วก็ได้มีการชี้เหตุผล หลักการไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อต้องการที่จะให้สัมฤทธิ์ผลออกมา เคารพในการตัดสินใจของท่านประธาน สภาผู้แทนราษฎร ท่านชัย ชิดชอบ ว่าไม่ต้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับรองว่าเป็นกฎหมาย เกี่ยวด้วยการเงิน ขอขอบคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ ก็สลับทางนี้บ้าง เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์

๙๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๓๘/๒

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ได้มีเพื่อนสมาชิกหารือในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าถ้าได้พิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๒ ซึ่งขออนุญาตที่จะอ่านให้ท่านประธานได้รับทราบ

มาตรา ๑๔๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๙ ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย

(๑) คณะรัฐมนตรี

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๓) ศาลหรือองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาลและประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการ หรือ

(๔) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

ตามมาตรา ๑๖๓

ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีผู้เสนอตาม (๒) (๓) หรือ (๔) เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี

ซึ่งท่านจะเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่ต้องให้นายกรัฐมนตรีรับรอง เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้มีสิทธิที่จะพิจารณาร่างกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีเสนอได้โดยไม่ต้องมีคำรับรอง แม้จะเป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงินก็ไม่ต้องให้นายกรัฐมนตรีรับรอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสภาแห่งนี้มีสิทธิพิจารณากฎหมายที่ท่านรัฐมนตรีเสนอไปได้อยู่แล้วตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีปัญหา ก็แต่เฉพาะว่ากฎหมายที่เสนอโดยเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อมีข้อโต้แย้งอยู่ว่าจะเป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงินหรือไม่ ก็เป็นสิทธิที่เราจะต้องไม่ให้รวมการพิจารณาก็ให้แยกการพิจารณา ส่วนพิจารณาไปแล้วไปปรากฏเป็นข้อเท็จจริงว่ากฎหมายดังกล่าวถ้ากฎหมายที่เพื่อนสมาชิกเสนอนั้นเป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงินก็ต้องให้ประธานคณะกรรมการร่วมกับประธานสภาผู้แทนราษฎรไปพิจารณาร่วมกัน เพราะฉะนั้นการพิจารณาไม่ต้องหยุดครับท่านประธาน เพียงแต่ว่าเราพิจารณารับหลักการ

กฎหมายที่คณะรัฐมนตรีเสนอเสียก่อนแล้วก็แยกกันพิจารณาเพื่อที่จะไม่ให้การพิจารณากฎหมายนี้หยุดชะงัก ก็มีการพิจารณาต่อไปได้ครับท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือประเด็นเข้าใจตรงกันอย่างหนึ่งก็คือของคณะรัฐมนตรีไม่ต้องรับรองอยู่แล้ว แต่ปัญหาขณะนี้ที่ท่านสมาชิกได้แย้งเฉพาะร่างของสมาชิกกับที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอนะครับ ซึ่งท่านประธานก็วินิจฉัยว่าไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินเพราะเป็นเพียงแต่การบริหารจัดการภายใน คือแบ่งงานกันทำใหม่เท่านั้นเอง เดี่ยวเอาท่านพีรพันธุ์เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร ท่านประธานครับ ผมคิดว่าที่ประชุมไม่มีเจตนาใดที่จะไปถ่วงการพิจารณากฎหมายเหล่านี้เลยนะครับ แต่ว่ามันเกิดข้อสงสัยจากสมาชิกว่าเฉพาะร่างที่เสนอโดยบุคคลอื่นนอกจากคณะรัฐมนตรี เป็นหรือไม่เป็นกฎหมายเกี่ยวด้วยการเงิน ถ้าเป็นก็ต้องส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับรองก่อน จึงจะเสนอได้ เมื่อที่นี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ตอบว่าไม่น่าจะเป็นกฎหมาย การเงิน แต่ว่าถ้าดูในเนื้อหาของกฎหมายแล้วมันชัดเจนว่ามีการขอแยกตั้งเขตมัธยมศึกษา ออกมาจากประถมศึกษา และที่แยกออกมานี้ก็คือแยกเอาเฉพาะกลุ่มของ กรมสามัญศึกษาเดิมออกมาต่างหากอีกด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อดูอย่างนี้แล้วถ้าไปดู ตามมาตรา ๑๔๓ ที่บอกว่า คำว่า กฎหมายการเงิน หมายถึงอะไร ก็หมายถึงกฎหมาย ที่เกี่ยวกับการจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน ท่านประธานครับ อ่านความนี้ก็น่าจะ เข้าใจได้ว่ากฎหมายนี้มันน่าจะเกี่ยวข้องข้องกับการเงินแน่นอนครับ การแยก เขตมัธยมศึกษาออกไปก็คือจะต้องมีการตั้งสำนักงานเขตเพิ่มขึ้น มีการตั้งผู้อำนวยการ เขตมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งหมดนี้ถ้าดูเนื้อหาของกฎหมายแล้วมันเกี่ยวข้องข้องกับ ๓ ส่วน ก็คือเรื่องคน เรื่องเงิน และเรื่องการบริหารจัดการ ผมจึงเห็นด้วยกับสมาชิกหลายท่าน ที่บอกว่าเฉพาะที่เสนอโดยท่านสมาชิกและบุคคลอื่นนั้นมันเป็นกฎหมายการเงิน ซึ่งต้องการคำรับรองของนายกรัฐมนตรีก่อนครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าเป้าหมายหลักวันนี้ที่ประชุมสภาแห่งนี้ ต้องการพิจารณากฎหมายเพื่อที่จะให้การแยกเขตพื้นที่ประถมศึกษากับเขตพื้นที่ มัธยมศึกษาที่นั้นออกจากกัน แล้วก็วันนี้ผมเข้าใจว่าเป็นความสอดคล้องต้องกัน

ของสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านที่เร่งรัดให้กฎหมายฉบับนี้บรรลุเป้าหมาย ก็คือต้องการที่จะให้มีการแยกเขตพื้นที่ออกจากกัน แต่วันนี้มันมีประเด็นปัญหาว่ากฎหมายทั้ง ๓ ฉบับที่เรากำลังจะปรับปรุงแก้ไขเพื่อรองรับในการแยกเขตพื้นที่นั้นเป็นกฎหมายเกี่ยวกับทางการเงินหรือไม่ ในส่วนตัวของผม ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็น เพียงแต่ถ้าเรามีเป้าหมายเพื่อเดินหน้า ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เราสามารถเดินหน้าได้โดยวันนี้เราพิจารณาฉบับของคณะรัฐมนตรีที่เสนอซึ่งสามารถพิจารณาได้ และขอความร่วมมือเพื่อสมาชิกทั้งพรรคฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลและประชาชนที่เสนอมาซึ่งเราไม่แน่ใจว่าเกี่ยวกับทางการเงินหรือไม่เพราะยังไม่ได้วินิจฉัย เพื่อความไม่ประมาทและเพื่อให้กฎหมายเดินหน้าไปได้ ก็ขอความกรุณาว่าให้บุคคลเหล่านี้ ผู้เสนอทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และของประชาชน ถอนร่างออกไป เมื่อถอนร่างออกไปวันนี้พิจารณาเฉพาะของคณะรัฐมนตรีก็สามารถเป็นไปได้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้วกฎหมายฉบับนี้เดินหน้าไปได้ และวันนี้เราก็สามารถพิจารณากฎหมายทั้ง ๓ ฉบับได้ และในที่สุดก็บรรลุเป้าหมายที่เราต้องการสอดคล้องต้องกัน ก็คือให้มีการแยกเขตพื้นที่มัธยมศึกษาและเขตพื้นที่ประถมศึกษาออกจากกันได้ แล้วก็ทำได้เร็วที่สุด ผมว่าวิธีการนี้ดีที่สุดเพราะว่าเห็นด้วยทั้ง ๒ ฝ่ายแล้ว เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเสนอท่านประธานด้วยความเคารพว่าวันนี้เราพิจารณาฉบับของคณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่ขัดกับกฎหมายจะเกี่ยวกับทางการเงินหรือไม่เป็นก็ไปได้ ส่วนของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับของประชาชน ขอความร่วมมือว่าขอถอนออกเสีย ถ้าอย่างนี้สามารถเดินหน้าได้ ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมจะฟังความเห็นของเพื่อนสมาชิกอีกสักสองสามท่านนะครับ เชิญท่านเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน
พรรคเพื่อไทย ในฐานะที่เคยเข้าไปนั่งอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยจันทร์เกษมหรือเคยเป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๔๒ ที่บางคนอ้างเป็นผลงานที่ภูมิใจนักหนา
บัดนี้ได้เห็นแล้วว่ามันสร้างรอยบาปให้เกิดขึ้นในวงการศึกษาของเรา เป็นปัญหา
ความขัดแย้งมากมายระหว่างเพื่อนข้าราชการครูใน ๒ หน่วยงานเดิม นั่นคือ
การประถมศึกษาแห่งชาติและกรมสามัญศึกษา และตัวอย่างที่เห็นได้ชัด
ผมขอยกตัวอย่างเอาพื้นที่เขตเลือกตั้งที่ผมเคยเป็น ส.ส. มา เมื่อตำแหน่งผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาว่างลง คณะกรรมการก็ไปลงมติเอาผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
มาเป็น เสร็จแล้วเมื่อผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเดินทางไปรับตำแหน่ง ครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา ก็กล่าวต้อนรับโดยมีตัวแทนของครูในโรงเรียนนั้นได้กล่าวต้อนรับ
ผู้อำนวยการคนใหม่ว่า ขอต้อนรับท่านผู้อำนวยการด้วยความไม่ยินดี นี่เป็นการประกาศ
สงครามกันอย่างชัดเจนเลย แล้วผู้อำนวยการคนที่ไปรับตำแหน่งนั้นก็ไปบริหารงานไม่ได้
เพราะมีปัญหา จนกระทั่งเข้าวันหนึ่งขณะที่ผู้อำนวยการกำลังอบรมนักเรียนอยู่หน้าเสาธง
ก็ถูกร้องผู้อำนวยการเตะเข้าที่หน้าอกต่อหน้าแถวนักเรียนเป็นเรื่อร้อย นี่คือตัวอย่าง
ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ของผม และเช่นเดียวกันในพื้นที่อีกหลาย ๆ จังหวัดก็มีตัวอย่างของ
ความขัดแย้งอย่างนี้ ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นที่จะต้องรีบเยียวยาแก้ไขปัญหาให้ผู้บริหาร
โรงเรียนต่าง ๆ นั้นกลับเข้าสู่สถานะเดิม นั่นคือประถมศึกษาก็ทำงานด้านประถมศึกษาไป
มัธยมศึกษาทำงานด้านมัธยมศึกษาไป ไม่เอามาปะปนกันเป็นแห่งแบบที่ทำกันอยู่
ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อรัฐบาลเสนอกฎหมายเข้ามานั้น
เป็นสิ่งที่สมาชิกหลาย ๆ คนชื่นชอบ ผมขอฝากข้อสังเกตท่านประธานให้มันปรากฏอยู่ใน
รายงานการประชุมนี้เลยว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนไม่ใช่เห็นรัฐบาลเสนอ
กฎหมายอะไรแล้วก็มาคัดลอกยื่นตามเข้ามาเหมือนอย่างกับเป็นการสร้างผลงาน

ให้ตัวเองซึ่งสร้างภาระให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กฎหมาย
เรื่องเดียวกันพิมพ์ ๗ ฉบับ ๘ ฉบับ เลิกคัดลอกเขาเถอะครับ เขามั่นสมองของตัวเองคิดมา

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านเซาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : สำหรับวันนี้ขอให้
พิจารณาร่างของรัฐบาลไปก่อนดังที่สมาชิกหลาย ๆ คนได้บอกไปแล้ว แล้วขอสมากนั้น
ค่อยไปแก้ไขปัญหาที่หลังเพื่อให้ร่างของรัฐบาลผ่านการรับหลักการและจะนำไปสู่
การแก้ไขปัญหาของโรงเรียนทั่วประเทศจำนวนหมื่น ๆ แห่งให้มันลุล่วงไปโดยเร็วที่สุด
เท่าที่จะทำได้ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณผ่องศรีครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพคะ
ดิฉัน นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จากที่ได้ฟังคำท้วงติงและ
ข้อห่วงใยของเพื่อนสมาชิก ดิฉันเองก็มีความเข้าใจในะคะ แต่ว่าเพื่อให้การเดินทางของ
การแก้ไขปัญหามูลนิธิทางการศึกษาให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ จริง ๆ
ดิฉันก็พร้อมที่จะทำให้นวันนี้เดินทางไปโดยใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก แต่ดิฉัน
ขอกราบเรียนนิดหนึ่งว่ามันจะมี ๒ ประเด็น อันที่หนึ่ง ก็คือถ้าหากว่าถึงแม้ว่า
ร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะได้ถอนออกไปก็ยังมีร่างของภาคประชาชนที่ยังมีอยู่
ที่มันจะมีปัญหาที่อยู่ในเรื่องของสัดส่วนกรรมวิธีการ เพราะว่าถ้ามีร่างของประชาชน
ก็จะมีตัวแทนของภาคประชาชนอยู่ในคณะกรรมการด้วย ดิฉันอยากจะขอหารือ
ท่านประธานว่าเป็นไปได้ไหมถ้าเราจะใช้อำนาจบังคับการประชุม ข้อ ๑๒๖ เพราะว่า
ในชั้นที่เราเสนอเข้ารับหลักการนี้ยังไม่มีมติชัดเจนว่าเกี่ยวข้องการเงินหรือไม่
ถ้าหากว่าพิจารณาที่เราเคยพิจารณาไปว่าท่านประธานสภาได้บรรจุมาว่า
ไม่เกี่ยวข้องการเงินในชั้นรับหลักการ เราก็ให้พิจารณาไปแล้วก็ตั้งคณะกรรมการไป
พอเมื่อมีการแก้ไขแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวข้องการเงินก็ค่อยส่งไปให้

๙๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๔๐/๓

ประธานคณะกรรมการ ๓๕ คณะ ตามขั้นตอนของสภา อันนี้ก็เป็นหนทางหนึ่ง ดิฉัน
ขอหารือว่าใช้ช่องทางนี้ได้หรือไม่ ก็จะทำให้กฎหมายของภาคประชาชนได้มีส่วน
เข้ามาเป็นกรรมาธิการตามที่ประสงค์ เพราะว่าเป็นผู้ปฏิบัติใช้กฎหมายฉบับนี้
อย่างแท้จริง -----

- ๔๑/๑

อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าไม่สามารถทำตามช่องทางนี้ได้ ดิฉันก็ยังยืนยันว่าอยากให้ออกกฎหมายฉบับนี้ได้เดี๋ยวนี้ แล้วก็พร้อมที่จะให้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก เพราะว่าหลักการและเหตุผลนั้นก็จะเป็นเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามก็ขอฝากไว้ว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาการศึกษาไทยก็ติดหล่มมานานแล้ว เราเองได้ผลักดันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมา อยากจะเห็นว่าการศึกษาได้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนอย่างแท้จริง ถ้ามว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาไม่ทราบว่าใครบ้างที่เป็นรัฐบาล ก็ไม่อยากจะโทษใคร แต่มันติดกับดักเรื่องของโครงสร้างในการบริหารจัดการมานานแล้ว วันนี้ถ้าจะชงปฏิรูปการศึกษาเราไม่โทษใคร เพราะว่าการศึกษาต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นครู ผู้ปกครอง หรือว่าปัจจัยองค์ประกอบอื่น ๆ ก็อยากจะขอเชิญชวนทุกท่านได้ร่วมปฏิรูปการศึกษา แล้วก็ช่วยให้วันนี้เป็นวันที่การแก้กฎหมายฉบับนี้ได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นในแวดวงการศึกษา ส่วนทางออกของสภาจะเป็นอย่างไร ดิฉันก็พร้อมถ้าหากจะให้ร่างของดิฉันได้ถอนออก เพื่อให้ร่างของ คณะรัฐมนตรีได้เดี๋ยวนี้ก็ยินดีค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญตัวแทนภาคประชาชน เชิญครับ

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ในนามของผู้เสนอกฎหมายภาคประชาชน กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้มีความละเอียดรอบคอบในการที่จะพิจารณาร่างของประชาชนหรือของพรรคการเมืองที่เสนอว่าเป็นร่างเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ กระผมในนามของประชาชน แล้วก็เป็นผู้ปฏิบัติงานจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้วย อยากจะขอเรียนรายละเอียดต่อท่านสมาชิกว่าในระหว่างที่เราเสนอกฎหมายฉบับนี้ เราพยายามชี้แจงต่อท่านประธานรัฐสภาอย่างไร ผมอยากจะเรียนว่าในการจัดตั้งเขตพื้นที่มัธยมศึกษานี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานการจัดมัธยมศึกษาขึ้นแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าโดยใช้ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ในการตั้งศูนย์นั้นเราใช้ทรัพยากรเดิมที่มีอยู่ของกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ยุบรวมกัน เช่น สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดที่ว่างอย่างนี้เราไม่ได้ใช้งบประมาณ หรือแม้แต่บุคลากรที่อยู่ในเขตต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนเจ้าหน้าที่หรือรองจำนวนมาก เราก็พยายามที่จะเกลี้ยอัตรากำลังอย่างนี้ ผมก็อยากจะเรียนว่านี่เป็นความตั้งใจของพวกเราที่อยากจะทำงานการศึกษา แล้วก็เห็นว่าท่านมีความรอบคอบในการที่จะพิจารณาอย่างละเอียด อันนี้ผมไม่ขัดข้อง ยินดีด้วย แต่ว่าผมในนามของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วย ในนามภาคประชาชนด้วย ผมเข้าใจว่าหลักประชาธิปไตยหลักสำคัญอย่างหนึ่งก็คือการมีส่วนร่วม ถ้าหากจะพิจารณาเฉพาะร่างของกระทรวงศึกษาธิการหรือของรัฐบาล ก็อยากจะให้สภาแห่งนี้ได้กรุณาหาช่องทางให้ตัวแทนของภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในคณะกรรมการด้วยก็จะเป็นพระคุณยิ่ง ในส่วนนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอลั่นน่านครับ

นายลั่นน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ลั่นน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ท่านประธานครับ ผมฟังข้อชี้แจงของทางท่านรัฐมนตรี ทางผู้แทนของภาคประชาชนถึงขั้นตอนในการชี้แจงต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อวินิจฉัยว่าร่างที่เสนอโดยสมาชิก เสนอโดยภาคประชาชนตามนัยของมาตรา ๑๔๒ (๒) (๓) (๔) ว่าจะเกี่ยวด้วยการเงินหรือไม่ ก็มีความเข้าใจว่าเมื่อได้รับคำชี้แจงอย่างนั้นท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็มีความคล้อยตามและเชื่อว่าไม่ได้ใช้งบประมาณ เพราะท่านเองได้นำเสนอมาในภาพที่ไม่ต้องใช้งบประมาณ แต่ท่านเสนอว่าเป็นข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟังคำชี้แจงอย่างนี้แล้ว ถ้าสภาแห่งนี้จะทำกฎหมายฉบับนี้เพื่อไปเสียมอดองหรือทำบอนไซ (Bonsai) ผมใช้คำว่าบอนไซ ก็แล้วกันนะครับ เขตการศึกษาที่เป็นมัธยมศึกษาจังหวัด โดยมติของสภาแห่งนี้ ผมเชื่อว่าไม่เป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน เชื่อว่าไม่เป็นธรรมต่อลูกหลานเราอย่างแน่นอน จริงอยู่ปีนี้ท่านอาจจะเกลี้ยเงินมาได้ ท่านประธานครับ ผมได้รับหนังสือข้อจำกัดของการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทั้งหมด ๔ ข้อ ใช้ข้อจำกัด ล้วนแต่ต้องใช้

๑๐๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นิชากร ๔๑/๓

งบประมาณ แต่ท่านบอกมีวิธีการเกลี่ย คนก็เกลี่ยมา งบประมาณก็เกลี่ยมา ถ้ามว่า
ท่านจะเกลี่ยทุกปีไหมครับ -----

- ๔๒/๑

เป็นไปไม่ได้หรอกครับ รุ่นท่านเกิดไปหรือดับสลายไป รุ่นใหม่เกิดมาเขาก็ต้องใช้งบประมาณในการที่จะดำเนินการบริหารการศึกษาในเขตมัธยมศึกษา อย่าคิดเพียงเพื่อเสนอกฎหมายให้ผ่านสภาแล้วขอให้เป็นเขตนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพเลยว่า ถ้าคิดอย่างนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้แทบไม่มีประโยชน์ใด ๆ ครับ ดองครับ ทำแท่งภาคมัธยมศึกษาโดยที่เราไม่ตั้งใจ เพราะฉะนั้นผมมีข้อเสนอครับ ผมเห็นด้วยกับท่านรองศรี ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ผมมีข้อเสนอ เคารพในการตัดสินใจของท่านประธานสภา เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ ถ้าท่านไม่เอาร่างของคณะรัฐมนตรีเข้า ต้องการเอาภาคประชาชนเข้ามาเพื่อให้มีสัดส่วนของกรรมการ ถ้าไม่เข้าตอนนี้สัดส่วนกรรมการก็จะลดน้อยลง แต่ถ้าภาคประชาชนเข้ามาสัดส่วนกรรมการมากขึ้น มีวิธีการเดียวครับ สภาแห่งนี้ทำใจยอมรับว่าการตัดสินใจของท่านประธานสภาถูกต้องแล้ว แต่สิ่งที่เป็นห่วงที่ผมอภิปรายหรือเพื่อนสมาชิกเป็นห่วงว่าเขาจะมีเงินบริหารต่อไปในอนาคตอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้าอย่างไร ผมฝากอย่างนี้ครับ ฝากไปใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ ครับ ท่านเปิดมาตรา ๑๔๔ เป็นช่องพอเข้าไปถึงในขั้นของกรรมการช่วยไปแก้ไขหน่อยว่าทำอย่างไรเขาจะได้รับงบประมาณที่มั่นคง ท่านก็ใช้ช่องนี้ครับสำหรับร่างของภาคประชาชน แล้วก็ร่างของเพื่อนสมาชิกอีก ๕ ร่างที่จะเสนอเข้ามาแก้ไขให้เป็นเกี่ยวด้วยการเงินเสียครับ แล้วก็ทำให้เป็นเกี่ยวด้วยการเงิน เขียนบทมาตราที่รองรับเขาหน่อยสิครับ ดองเค็มเขาทำไม ท่านรัฐมนตรีท่านจะเกลี่ยเงินจากเขตพื้นที่การศึกษาไปให้เขาปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท นี่ครับเขียนนี้ เขตพื้นที่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๗๖ เขต ขอส่วนแบ่ง มันเหมือนขอส่วนท่าน ผมแปลกใจมากทำไมสภามัธยมศึกษาเขียนกฎหมายมาเป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นอย่างนี้ ผมคิดว่าไม่ได้พัฒนาหรอกครับ ใช้มาตรา ๑๔๔ เรายอมรับตรงนี้ว่าเสนอไปและขั้นของกรรมการท่านก็ไปเขียน ไปแก้กฎหมายให้มันเป็นเกี่ยวด้วยการเงินให้ชัดเจน แล้วก็ใช้มาตรา ๑๔๔ และใช้ข้อบังคับที่ว่าด้วยการเงินไป ผมคิดว่าอย่างนี้ไปรอดทั้งหมด ไม่ได้ขัดขวางนะครับ แต่อยากจะทำให้มันถูกต้อง และทำให้ท่านมีโอกาสพัฒนา เสนอเฉพาะคณะรัฐมนตรีก็ได้ครับ แต่ว่าภาคประชาชนจะขาดโอกาส เพราะกรรมการที่เราตั้งขึ้น

สมมติว่าเราตั้ง ๓๖ คน เขาไม่ได้ ๑ ใน ๓ แนนอนครับ เพราะมันไม่เป็นสัดส่วน ถ้าเขาเสนอกฎหมายเขาจะได้สัดส่วน ๑ ใน ๓ ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ถ้าจะหาทางออกอย่างนี้ถ้าเพื่อนสมาชิกไม่ได้ตั้งใจก็ดำเนินการต่อไปให้เสนอ แล้วก็นำขึ้นรับหลักการ แล้วไปแก้ไขในชั้นของกรรมาธิการ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ เชิญท่านเพิ่มเติมอีกหน่อย

(นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉันวรศุฉีคะ

นายปวิณ แซ่จิ่ง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวลบท่านวรศุฉีนั่งก่อนครับ ให้ท่านอื่นบ้าง

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ไม่ค่ะ พอดีโดนพาดพิงมาเยอะค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวลบ ฟังความเห็นท่านอื่นก่อน

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : คือเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงหรือครับ

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ประท้วงค่ะ ประท้วง
ท่านประธานคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ข้อไหนครับ

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ประท้วงข้อ ๘ ค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เรื่องอะไรครับ

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : เรื่องที่พาดพิงค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวลีครีดยังไม่ได้พาดพิงอะไรให้ท่านเสียหายเลย เรากำลังหาทางออกร่วมกันนะครับ
ท่านวรศุลี

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ (มุขดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน วรศุลีคะ
อยากจะเรียนท่านประธานนะคะว่า ในส่วนที่ท่านประธานปล่อยให้ท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรท่านชาวจีนที่ว่าผู้ที่ส่งร่างรัฐธรรมนูญนี้ไปคัดลอกมาโดยไม่ใช้สมอง
และความคิด ดิฉันเรียนนะคะว่า ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรแม้ดิฉันจะการศึกษาไม่สูง
ดิฉันเรียนแค่ ป. ๗ ในกรณีที่เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎร แต่ดิฉันก็พยายามที่จะ
ทำตัวให้เป็นผู้แทนราษฎร ดิฉันเห็นชอบและเห็นดีในการที่ท่านคิดท่านพูด ดิฉัน
ไม่ได้คัดลอก แต่ดิฉันเอาความคิดของตัวเองดิฉันเองและเพื่อที่จะได้ให้การศึกษา
ของประเทศไทยนี้ได้มีการพัฒนา ดิฉันถึงยอมรับว่าร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้
ควรแล้วที่จะให้สมาชิกที่มีความคิดเป็นผู้แทนราษฎรจริง ๆ ให้เข้าร่วมการพิจารณา ดิฉัน
ไม่ได้คัดลอกใคร เมื่อกี้ดิฉันยกมือแล้วแต่ท่านประธานไม่ให้พูด ดิฉันจึงบอกว่า
ดิฉันเอ่ยนามท่าน ดิฉันเคารพที่ท่านพูด แต่ท่านไปพาดพิงว่าคนที่นำร่างพระราชบัญญัติ
เข้ามานี้ไปคัดลอกเข้ามา เท่ากับว่าไปคัดลอกความคิดเห็นของคนอื่นเข้ามาเพื่อต้องการ
ที่จะหาเสียง ดิฉันต้องการค่ะ หาเสียงก็ต้องหาเสียง

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาละครับ

๑๐๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๔๓/๑

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ได้เสียดเข้ามาสภาผู้แทนราษฎรนี้หรือไม่

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านได้ชี้แจงเหตุผลที่ท่านถูกพาดพิงแล้ว เอละครับ พอแล้วครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : เมื่อกี้ท่านประธานไม่ได้ดิฉันพูดดิฉันถึงเลยได้พูดออกมาว่า ไม่

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือท่านเซาวรินก็ไม่ได้ไปเอ่ยนามใคร และไม่ได้เอ่ยนามท่าน ท่านพูดในหลักการทั่วไป

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ยอมรับว่าท่านไม่ได้เอ่ยนาม

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอละ นั่งลงเถอะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : แต่ท่านประธานในร่างพระราชบัญญัติ ๕ ฉบับนี้ดิฉันเป็นส่วนหนึ่ง และพรรครวมใจไทยชาติพัฒนาและสมาชิกที่เชื่อนี้มีทั้งสมาชิกพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา และมีสมาชิกพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา และมีสมาชิกพรรคเพื่อแผ่นดินที่เข้าร่วมเชื่อนับรองกฎหมายนี้ ๒๐ ท่านที่โดนพาดพิงว่า

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : นั่งเถอะครับ ท่านได้ชี้แจงแล้ว เชิญนั่งลงเถอะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉันยอมรับว่าศักดิ์ศรีของความเป็นคนนั้นมี และศักดิ์ศรีในความคิด

(ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอละครับ นั่งลงเถอะ ท่านได้ชี้แจงพอสมควรแล้ว พอแล้ว ท่านเซาวรินไม่ต้องแล้วครับ จะได้เดินหน้าต่อไป ผมบอกแล้วท่านก็ไม่ได้ว่าใคร ไม่ได้เอ่ยชื่อใคร นั่งเถอะครับ เดี่ยวท่านปวีณจะได้ชี้แจงต่อ

นายปวีณ แซ่จิ่ง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปวีณ แซ่จิ่ง ครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ผมขอใช้สิทธิพาดพิง
ครั้นท่านประธาน อย่างน้อยที่สุดท่านสมาชิกที่กล่าวอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้เอ่ยชื่อผม
ถึง ๒ ครั้ง แล้วก็ก็เป็นความจริงที่ผมพูดไปอย่างนั้น

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ให้สิทธิท่านพาดพิงสั้น ๆ นะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ครับ ผมต้องการตั้ง
เป็นข้อสังเกตไว้ว่าการเสนอพระราชบัญญัติอยากให้แต่ละคนใช้ความคิดของตนเอง
เอาละ ท่านไม่ได้ลอก ท่านคิดขึ้นมาผมขอชื่นชมว่าท่านคิดเก่งมาก อีกหลายฉบับ
กฎหมายที่อยู่ในระเบียบวาระการประชุม เรื่องเดียวกันเสนอกันเป็น ๖ ฉบับ ๗ ฉบับ
เพิ่มภาระ

(นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ขอประท้วงคะท่าน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวรศุฉีเดี๋ยวก่อนครับ นั่งก่อน

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : เพราะฉะนั้นผมแสดง
ความคิดเห็นของผม ผมต้องรับผิดชอบสิ่งที่ผมพูดว่าเป็นข้อสังเกต หากใครไม่ได้ลอก
ผมก็ขอแสดงความชื่นชมว่าท่านเก่ง แต่ใครที่ลอกมาที่หลังอย่าทำก็แค่นั้นแหละ
ท่านประธานครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาละครับ ขอขอบคุณครับ ท่านวรศุฉีพอแล้วจะได้เดินหน้าต่อ ไม่อย่างนั้นก็โต้ตอบกันไปมา
ผมไม่อนุญาตแล้วครับ นั่งลงนะครับ พอแล้ว เดี๋ยวจะได้ให้อภิปรายต่อ พอแล้วครับ
นั่งเถอะครับ ท่านประธานขอให้ท่านวรศุฉีนั่งลงครับ พอแล้วครับ นั่งลง ท่านได้ชี้แจงแล้ว
ที่ท่านถูกพาดพิง นั่งลงครับ พอแล้วครับ นั่งลงครับ ขอให้ท่านนั่งลงครับ ท่านวรศุฉี
ขอความกรุณาครับ พอแล้วครับ นั่งลงครับ พอแล้วครับ ท่านปวีณต่อครับ

นายปวีณ แซ่จิ่ง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปวีณ แซ่จิ่ง จังหวัดศรีสะเกษ เขตเลือกตั้งที่ ๑ พรรคเพื่อไทย ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมทุกท่าน เห็นด้วยในหลักการที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาการศึกษาของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มีการรวมการศึกษาทุกระบบ ยกเว้นอุดมศึกษาและ อาชีวศึกษาออกไป ทุกคนรู้ว่าปัญหาจะเกิดขึ้นเพราะไม่มีการตั้งพวกที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่จะอยู่ ในชั้นปฏิบัติไม่ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องเลย คณะครูหลายคนก็เคยพูดกับผมว่าออกกฎหมาย โดยกลุ่มหนึ่ง ไม่ได้ให้ผู้ที่จะถูกบังคับใช้กฎหมายหรือมีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมร่าง กฎหมายฉบับนี้ปัญหาจึงเกิดขึ้น เมื่อเกิดปัญหาแล้วจะพูดกันให้ยาวทำไม ทุกคน ต้องการแก้ รู้อยู่แล้วว่ากฎหมายนี้เกี่ยวข้องกับการเงิน ปฏิเสธไม่ได้ แต่ผมอยากให้เห็น คือเมื่อตั้งสำนักงานสามัญศึกษาหรือมัธยมศึกษาจังหวัดขึ้นมาต้องมีค่าใช้จ่ายผูกพัน งบประมาณ ตอนนี้อย่าปล่อยให้มีการกระจายทดลองงานของเขตมัธยมศึกษาซึ่งมีอยู่ ๔๒ เขต เป็นการทดลองโดยการทดลองปฏิบัติงาน ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ที่ไปรองรับท่านไม่สามารถที่จะกระทำการใด ๆ ที่มันเกี่ยวข้องที่ไปนอกเหนือจากอำนาจ หน้าที่ที่เขาอบหมาย เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่ว่าขอเสนออย่างนี้ ขอให้ใช้ร่างของ คณะรัฐมนตรี ท่านสมาชิกท่านใดที่เสนอขึ้นไปหลักการท่านไม่ต่างกันหรือ -----

จุดมุ่งหมายอยู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน เวลาที่ผ่านไปแล้วก็ผ่านไปเล่า ไม่ได้เป็นประโยชน์ คณะครู การศึกษาเข้าไปวันหนึ่ง เดือนหนึ่ง ปีหนึ่งผ่านไปนี่กว่ากฎหมายฉบับนี้ จะออกไปมีผลบังคับใช้มันเสียเวลาไปอีกเท่าไร ไม่ได้มีประโยชน์เลยครับที่พูดกันตรงนี้ ท่านใดก็ตามครับที่รู้อยู่แล้วว่ามันเกี่ยวข้องกับงบประมาณท่านถอนไปเถอะ มันไม่ได้เสียอะไรหรอก การตั้งสัดส่วนของกรรมการตั้งจากตัวแทนของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สภาตั้งได้ ทำไม่ตั้งไม่ได้ ตั้งเถอะครับจากตัวแทนภาคประชาชนคนหนึ่ง ท่านก็ตั้งมาร่วมเป็น กรรมการ ฝอยอยากให้ออนออกไป ผมคงไม่สามารถที่จะก้าวล่วงไปได้ว่าท่านไป ลอกใครมาหรืออะไร ผมไม่พูด แต่เมื่อจุดหมายปลายทางคืออันเดียวกัน เราต้องการแก้ไข กฎหมายให้ตรงประเด็น แล้ววันนี้มันไม่ได้ยุ่งยากอะไรที่จะรับหลักการ ส่วนขั้นตอน ในกรรมการท่านก็ไปแปรญัตติว่าจะเอาอย่างไร จะกำหนดว่าต้องมีเขตมัธยมศึกษา จังหวัดละ ๑ เขต มันก็ผูกพันงบประมาณอยู่แล้วจะได้บังคับให้เป็นผลบังคับใช้เลย ไม่ต้องให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องไปลงมติ ต้องไปเสนอแนะคณะรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งไปเลยจังหวัดละ ๑ เขต มันจะได้หมดปัญหา ผมเสนออย่างนี้ครับ ไม่อย่างนั้นแล้วยาว อยากให้ผ่านในวันนี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านสมาชิกครับ หลังจากที่ได้ฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกแล้วก็ได้ข้อสรุป ดังนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ตามท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยร่างนี้เด็ดขาดว่าไม่เกี่ยวข้องการเงิน เพราะก่อนวินิจฉัยก็ได้ประสานไปทุกฝ่าย รวมทั้งดูข้อกฎหมาย ประสานไปทางกระทรวงว่าการแบ่งเขตพื้นที่เป็นการบริหารจัดการภายใน ไม่ได้มีการเพิ่มเติมงบประมาณอะไร แล้วถึงเขียนว่ามันไม่เป็นการเงินก็บรรจุเข้ามา ที่นี้ประเด็น ก็คือถ้าเราพิจารณาไปแบบนี้ร่วมกับร่างของคณะรัฐมนตรีถึงเวลาร่างออกมาก็เท่ากับที่คุณหมอชลน่านบอก เวลาออกมาใช้บังคับแล้วมันก็จะไม่ไปผูกพันงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจะไปทำอะไรเพิ่มเติม พอมันไม่เป็นร่างการเงินมันกระทำไม่ได้ ก็จะเข้าลักษณะบอหน้าหรือไม่ว่าอย่างไรก็อีกเรื่องหนึ่งนะครับ แต่ขณะนี้ยืนยันว่าร่างนี้

ถ้าตามนี้มันไม่เกี่ยวข้องการเงิน มันไม่ผูกพันภาระงบประมาณของรัฐบาล เพราะเป็นการใช้บุคลากรเก่า อัตราทั้งหลายที่มีอยู่เดิมเท่านั้นเอง

ที่นี้ประเด็นที่ ๒ ถ้าสมมุติเราพิจารณาไปแล้วไปมีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ เรารับหลักการแล้วไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ ไปเพิ่มเติมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอุดหนุนงบประมาณอะไรก็ตาม ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็จะวินิจฉัยว่าเป็นร่างน่าจะเกี่ยวข้องการเงินก็ต้องดำเนินการให้ประธานคณะกรรมการ ๓๕ คณะมาประชุมร่วมกัน เหมือนที่เราเคยพิจารณาร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ท่านจำได้ไหมครับ ในชั้นกรรมาธิการทั้ง ๓๕ คณะเสียงส่วนใหญ่ว่าเกี่ยวข้องการเงิน ก็ดำเนินการส่งกลับไปให้นายกรัฐมนตรีรับรองแล้วก็เอามาดำเนินการต่อ นี่ก็เป็นทางหนึ่ง ในกรณีรวมพิจารณากันไปทั้งของคณะรัฐมนตรีของสมาชิกในวันนี้ะครับ อันนี้อีกกรณีหนึ่งหลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้เสนอร่างก็บอกว่าพร้อมที่จะขอถอนร่างของท่านออกโดยใช้ร่างคณะรัฐมนตรีร่างเดียว ซึ่งหลักการและเหตุผลมันเหมือนกันหมด ก็เดินหน้าต่อไปโดยไม่ต้องไปกังวลเรื่องจะเกี่ยวข้องการเงิน ไม่เกี่ยวข้องการเงิน เพราะว่าคณะรัฐมนตรีเสนอก็ไม่จำเป็นต้องให้นายกรัฐมนตรีรับรองอยู่แล้ว ผมก็อยากจะให้พวกเราได้หาข้อสรุปร่วมกันว่าจะเอาแนวทางไหน เพราะผมทราบเจตนาพวกเราดีครับว่าทุกท่านอยากเร่งรัดอยากเห็นกฎหมายฉบับนี้ได้ออกไปใช้บังคับเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการการศึกษาของชาติ ฉะนั้นก็คิดว่าทุกคนมีความเห็นร่วมกันและอยากจะผลักดัน แต่เราก็มีความรอบคอบ ถ้าจะออกไปใช้ก็ต้องใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ใช้ลักษณะออกไปแล้วไปบอสนใจเขา ไม่ทำให้เขาเจริญก้าวหน้า มันก็เป็นปัญหาเหมือนกันนะครับ นี่ก็อยากให้เราได้เข้าใจร่วมกัน และท่านผู้ฟังทั้งหลาย ท่านบรรดาศุภปาอาจารย์ทั้งหลาย อันนี้ไม่มีการมาถ่วงมารั้ง เพียงแต่เรากำลังจะดูทุกอย่างให้มันรอบคอบที่สุด ให้มีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อท่านทั้งหลายนั่นแหละครับ ขอท่านสุนัยอีกครั้งครับ เชิญครับ

นายชลดาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

๑๑๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

หน้า ๔๔/๓

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวลูกรับ ท่านสุณัยอีกทีหนึ่งครับคุณหมอ

นายสุณัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ผมในฐานะที่เป็นผู้เสนอตั้ง
ข้อสังเกตไว้ว่าเรื่องนี้มันเกี่ยวข้องด้วยการเงินนะครับ แล้วก็ได้มีการอภิปรายกัน
อย่างกว้างขวาง ผมไม่อยากจะให้เพื่อนครูเข้าใจผิดเป็นอย่างอื่น อยากให้เพื่อนครูเชื่อมั่น
ในระบบอบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภาว่าเราเห็นใจท่าน -----

- ๔๕/๑

๑๑๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาภัย ๔๕/๑

ผมคิดว่าทางออกที่ดีที่สุด วันนี้ฝ่ายค้านก็ไม่ได้ถือนอะไรเลยครับ ยินดีที่จะเอาร่างรัฐบาลเป็นหลักไปเลย แล้วก็ให้ผู้เสนอร่างทั้งหมดนี้ถอนออกไปซึ่งก็ไม่เสียหาย เพราะตัวท่านนั้นก็เข้าไปเป็นกรรมาธิการ แล้วเอาความคิดของท่านไปใส่กรรมาธิการ ก็จบ ถ้าไม่เช่นนั้นเราไปอย่างนี้ผมได้ไปปรึกษาประธานคณะกรรมการท่านหนึ่งที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องข้อบังคับของสภา คือท่านเจริญ จรรย์โกมล ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่าน ท่านบอกว่านี้มันเกี่ยวด้วยการเงินชัด ๆ และตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง เป็นอำนาจของกรรมาธิการ และกรรมาธิการนั้นวันนี้ก็มีอะไรที่มีข้อคิดเห็นขัดแย้งกับท่านประธานสภาอย่างมากอยู่แล้วจะเสนอแน่นอน ผมว่าถ้าเป็นอย่างนั้นยิ่งซ้ำใหญ่ ดังนั้นวันนี้ถ้าท่านประธานจะได้สอบถามผู้ร่าง ผู้เสนอร่าง ถ้าพร้อมกันถอนไปเสีย แล้วก็เอาร่างของรัฐบาลเดินหน้าเลยจะได้จบเร็ว แล้วผมกราบเรียนว่าถ้ายังติดขัดอยู่ที่พักสัก ๑๐ นาทีแล้วให้กรรมการประสานงานสภาไปนั่งคุยกับผู้เสนอร่าง แล้วถอนออกไป แล้วเหลือร่างรัฐบาลฉบับเดียว แล้วเดินหน้าเลยครับ ไม่ต้องไปเสียเวลาอีกหลายสัปดาห์ที่จะเกิดความขัดแย้ง เพราะเดี๋ยวนี้กฎ ระเบียบ สังคมเรามันกำลังสลับซับซ้อนมากครับ กฎ ระเบียบนิดเดียวก็ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างสะดุดได้หมด เราเห็นมาเยอะแยะหมดแล้วครับ เราจึงเห็นใจครุว่า อย่าเสียน้อยเสียยากเลยครับ เห็นใจเพื่อนครุ ขอความกรุณาเพื่อนสมาชิก ถ้าเป็นไปได้ก็ขอถอนหมดเลยครับ แล้วเหลือร่างรัฐบาลอย่างเดียวยกเลิกไปเลย แล้วเราไปช่วยกันพิจารณาในนั้น กราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ผมยังยืนยันดังที่ได้กราบเรียนท่านประธานไว้ว่ากฎหมายฉบับนี้แม้จะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน รัฐบาลเป็นผู้เสนอขอรับ เพราะว่าคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมา ท่านรัฐมนตรีท่านเสนอในนามคณะรัฐมนตรี เมื่อเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินแล้วนี้ไปแก้ไขอย่างไรก็แล้วแต่ก็ไม่ต้องมารายงานสภา ปัญหาก็คือว่ากฎหมาย

ที่เพื่อนสมาชิกเสนอนี้ละครับ ถ้าเมื่อสักครู่ท่านประธานก็ได้บอกแล้วว่าเป็นคำวินิจฉัย
 ของท่านประธาน เมื่อท่านประธานวินิจฉัยไปว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินแล้ว
 คำวินิจฉัยของท่านประธานต้องยุติแล้วครับ ไม่อย่างนั้นต่อไปวันข้างหน้าจะเป็นปัญหาว่า
 สิ่งที่ท่านประธานวินิจฉัยมานี้มันจะยุติหรือไม่ เมื่อท่านประธานพิจารณาแล้วก็ต้อง
 ถือว่ายุติ แต่กรณีที่จะไปปรากฏว่าชั้นพิจารณาจากกฎหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน
 แล้วไปพิจารณาเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ถ้าอย่างนั้นก็ต้องมาขออนุมัติสภา
 ต้องระงับการพิจารณาไว้ แล้วส่งไปให้ประธานคณะกรรมการ ครั่งนี้ไม่ต้อง เพราะว่า
 กฎหมายรัฐบาลมีเป็นหลักอยู่แล้ว การพิจารณาวินิจฉัยแม้ว่าจะมีการรวมกันพิจารณา
 เราก็ต้องใช้กฎหมายรัฐบาลเป็นหลัก การใช้กฎหมายรัฐบาลเป็นหลัก ท่านไปพิจารณา
 เพิ่มเติมอย่างไรก็แล้วแต่ บอกว่าให้มีการจัดตั้งงบประมาณขึ้นมาเพื่อตั้งสำนักงานหรือ
 อะไรก็แล้วแต่ มันได้ทั้งนั้นละครับเพราะว่ารัฐบาลเป็นผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ไม่ต้องมี
 คำรับรองอีก เพราะฉะนั้นมีคำวินิจฉัยอยู่ว่าถ้าเราไม่เปิดโอกาสให้ฉบับประชาชนเสนอ
 วันนี้ ท่านที่เสนอกฎหมายจะต้องเสียสิทธิในการตั้งกรรมการไป เพราะถ้าเราไม่รับ
 ทางภาคประชาชนจะเสียสิทธิในการตั้งกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา
 นี่คือสิทธิที่เสียไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเมื่อประธานวินิจฉัยว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่เกี่ยวกับการเงิน วันนี้คำวินิจฉัยของท่านประธานต้องยุติครับ ถ้าไม่เช่นนั้น
 ต่อไปวันข้างหน้าใครจะไม่เชื่อถือท่านประธานในคำวินิจฉัยของท่านอีกต่อไปครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 คือเมื่อกี้ผมก็ยืนยันนะครับว่า คำวินิจฉัยท่านประธานเป็นอันยุติ เพียงแต่ว่าท่านสมาชิก
 ท่านหวังว่าถ้าไม่ผูกพันการเงินเลยเข้าไป ออกมาจะมีปัญหาเรื่องการบริหารจัดการ
 หรือเปล่าเท่านั้นเองนะครับ เชิญท่านประธานวิปรัฐบาลครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านนะครับ เพื่อจะได้ยุติ
 ขอเวลาท่านประธานพักประชุมสัก ๑๐ นาที และขออนุญาตนัดหมายเจ้าของร่างทั้งหมด
 ทำการหารือกัน เพื่อจะได้เดินหน้าต่อไปได้ครับ

๑๑๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สุพิชชาภัย ๔๕/๓

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ประธานขอพักประชุม ๑๐ นาทีนะครับ เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันกับประธานวิปรัฐบาล
หารือกันนะครับ

พักประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

๑๑๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

หน้า ๔๖/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๖ นาฬิกา

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ทางประธานวิปรัฐบาล แล้วก็ผู้เสนอร่างทั้งหลายก็ได้ปรึกษาหารือร่วมกันกับท่านประธาน
ทั้งประธานชัยทั้งกระผม แล้วก็หลายส่วนก็อยากจะให้ท่านประธานวิปรัฐบาลได้ชี้แจง
ข้อสรุปนะครับ เชิญท่านวิทยากรรับ ท่านประธานวิปรัฐบาลครับ เชิญท่านประธานวิป
รัฐบาล

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่นี้หารือกับเพื่อนสมาชิกจากพรรคร่วมรัฐบาลและ
พรรคฝ่ายค้านนะครับ เดี่ยวท่านสุนัยจะมีข้อสรุปเสนอท่านประธานสภาครับ
เรียนเชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ที่ได้นำเสนอ
ข้อท้วงติงอันเป็นหลักการสำคัญของการออกกฎหมาย ซึ่งผมคิดว่าวันนี้เป็นประโยชน์
อย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชนและต่อเพื่อนครู และพี่น้องประชาชนทั่วไปที่เชื่อมั่น
ในระบบรัฐสภา ก็คือว่า ระบบรัฐสภานี้โดยเนื้อแท้จะต้องเห็นด้วยกับผลประโยชน์ของ
ประชาชน เห็นด้วยกับผลประโยชน์ของเพื่อนครู แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องรักษาหลักการ
ของระบบไว้ การรักษาหลักการของระบบในระบบประชาธิปไตยนี้เป็นปัญหาสำคัญ
ที่สุด เราจะไม่เหนียวอ่อนกับการโต้แย้งกันในเรื่องหลักเกณฑ์ แต่ก็อยู่บนพื้นฐานของ
ผลประโยชน์ของมหาชนร่วมกัน ดังจะเห็นได้มีวิธีการเยอะเยอะในระบบรัฐสภา
อย่าไปปฏิบัติ รัฐประหารเลยครับ เวลามีปัญหาจริง ๆ เราก็ไปประชุมกันไม่มีฝ่ายค้าน
ฝ่ายรัฐบาล เอาผลประโยชน์ของครูเป็นที่ตั้ง ในเบื้องต้นผมต้องกราบขออภัยที่ได้เอ่ยชื่อ

๑๑๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นัชชา ๔๖/๒

ท่านประธานชัย ชิดชอบ ด้วยผมเข้าใจว่าท่านเป็นคนให้ความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน แต่เมื่อได้ไปดูเอกสารแล้วขออนุญาตแจ้งตรงนี้บันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่าท่านประธานชัยไม่ได้เห็นด้วยเช่นนั้น แสดงว่าท่านประธานชัยเป็นคนมีหลักการ รู้หลักเกณฑ์หมด แต่ว่ากระบวนการของทางราชการนั้นเสนอเป็นขั้นตอนขึ้นไปจากเจ้าหน้าที่ของสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ดังนั้นถ้าเรายืนยันว่าไม่เกี่ยวข้องกับการเงินบาปก็จะไปตกกับครูครับ ตกแน่ ๆ ครับ เป็นไปได้อย่างไรครับขยายอีก ๔๐ เขต ๕๐ เขตแล้วเงินไม่มี แต่ในขณะที่เดียวกันก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทราบสักนิดเถอะครับว่า ระบบการบริหารราชการแผ่นดินนั้นหลายหน่วยราชการใช้วิธีการตักตักอย่างนี้ครับ โดยรัฐบาลเองก็ไม่อยากรับผิดชอบว่าฉันจะต้องไปเพิ่มงบประมาณ ดังนั้นวิธีการเสนองบประมาณอะไรก็ตาม เสนอกฎเกณฑ์เสนอร่างกฎหมายก็ตามก็จะบอกว่าไม่เกี่ยวข้องกับการเงินแล้วมันผ่านง่าย แต่ถ้าเกี่ยวข้องกับการเงินเมื่อไร คณะรัฐมนตรีต้องพิจารณากันยกใหญ่ ดังนั้นหน่วยราชการหลายหน่วยงานจึงเสนอกฎหมายแบบไม่เกี่ยวกับการเงินแล้วไปโป่งที่หลัง ถ้าเป็นกระทรวงอื่นผมไม่เกี่ยว ผมไม่ว่าเลยครับ ถ้าเป็นกระทรวงคมนาคมมีสตางค์อยู่แล้ว กระทรวงมหาดไทยไม่ว่ากัน แต่กระทรวงศึกษาธิการผมอยู่ที่นี้ผมเห็นใจครู

เพราะรู้ว่าพอแยกเขตแล้วก็ต้องใช้สตางค์ พอจะใช้สตางค์ก็ไม่ได้ เพื่อนครูก็บอกว่าเกลียดเกลียดครับ มันจะเกลียดได้ก็ปละครับ ดังนั้นวันนี้ครับ จริง ๆ ผมอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีนั่งทำหนังสือเสียวันนี้แต่ท่านมีภารกิจ ให้ท่านได้รับผิดชอบเสียบ้างวันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงิน แต่ไม่เป็นไรครับ สภาจะรับผิดชอบแทนท่านก็ได้ จึงขอเสนอท่านประธานทางออกอย่างนี้ครับว่า เพื่อให้ห้องครุฑที่เสนอร่างเข้ามาด้วยมีตัวแทนโดยสมบูรณ์และไม่ต้องถอนร่างไป เพื่อให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่เสนอร่างมาด้วยไม่ต้องถอน วันนี้เราจะพิจารณาถึงข้อดี ข้อเสียกันตามขั้นตอนไปเลยครับ เมื่อบอกว่าไม่เกี่ยวข้องการเงินตามที่ท่านประธานบอกมา เราก็เคารพความเห็นของท่านประธาน แต่ว่าเมื่อเราพิจารณาผ่านไปแล้วไปอยู่ในขั้นกรรมาธิการ ขั้นกรรมาธิการอาจจะมีการประชุมปรึกษาหารือกันตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง มันมีเงื่อนไขขนาดเล็กดังกล่าวไว้แล้ว นั่นก็คือจะต้องไปพิจารณาในคณะกรรมาธิการเสียก่อน ในระดับประธานคณะกรรมาธิการ ๓๕ คณะ ดังนั้นเมื่อประธานคณะกรรมาธิการ ๓๕ คณะมีความเห็นเกี่ยวข้องการเงิน เพื่อให้ครูได้เงินด้วย ก็จะตีกลับมาอีกทีหนึ่ง อาจจะเข้าไปสักนิดหนึ่งก็ขอเพื่อนครูได้เข้าใจในเรื่องหลักเกณฑ์ของการผ่านขั้นตอนของระบบกฎหมายในสิ่งที่เรียกว่าระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา จึงขอท่านประธานครับ ผมคิดว่าก็จะได้นำเสนอผ่านไปตามขั้นตอน โดยเราก็เห็นชอบร่วมกันว่าไม่ต้องถอนร่างใครสักคนเดียว แล้วยกเรื่องนี้ไปให้ประธานคณะกรรมาธิการ ๓๕ คณะร่วมกับประธานสภาโดยใช้สิทธิตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง ไปพิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดการสะดุด แล้วก็ให้กฎระเบียบถูกต้องทุกขั้นตอน ดังนั้นขอให้พี่น้องประชาชนเชื่อมั่นว่าระบบรัฐสภานี้ดีที่สุดที่สุดครับ อย่าได้รัฐประหารเลย ขอให้ผ่านกระบวนการของสภา แล้วทุกอย่างจะดีกราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประธานวิปรัฐบาลครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ โดยสรุปก็คงได้ใจความนะครับว่า เมื่อประธานวินิจฉัยว่าร่างทั้งหมดไม่เป็นร่างเกี่ยวข้องการเงิน ถือว่าสภาก็ดำเนินการพิจารณาร่างดังกล่าวเหล่านี้ไป

๑๑๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาย์ ๔๗/๒

เมื่อตั้งกรรมาธิการแล้ว หากกรรมาธิการมีความเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการเงิน ก็จะใช้กระบวนการในการประชุม ๓๕ คณะกรรมาธิการ และถ้ามีมติว่าเป็นการเงินจริง ๆ ก็เสนอ นายกรัฐมนตรีลงนามต่อไป ซึ่งกระบวนการทั้งหมดถ้าเราเร่งรัด พุ่งนี้ท่านประธาน อาจจะนัดประชุมคณะกรรมาธิการได้เลย แล้วก็ยังมีข้อคิดเห็นได้เลย เพราะฉะนั้นภายใน สัปดาห์นี้การรับรองของนายกรัฐมนตรีก็จะทำได้ทันทีไม่ต้องเสียเวลาครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
สรุปก็จะเดินหน้าพิจารณาต่อเนะครับ ที่นี้ประเด็นที่อยากจะเรียนท่านสมาชิกก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีอยู่ ๓ ร่างที่มีความเกี่ยวพันกัน ก็จะทำให้ผู้เสนอร่าง ตั้งแต่ คณะรัฐมนตรี และสมาชิกผู้เสนอร่าง ตลอดจนภาคประชาชนได้เสนอไปที่ละร่างจนครบ ๓ ร่าง เสร็จแล้วก็จะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายเสียทีเดียว เพราะว่าหลักการ มันก็เหมือนกันนะครับ เพียงแต่มันอยู่ในกฎหมาย ๓ ฉบับที่ต้องแก้ไขสอดคล้องต่อกัน ฉะนั้นต่อไปก็จะเป็นการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งมีผู้เสนอมาทั้งหมด ๖ ฉบับเช่นกัน รวมทั้ง ของคณะรัฐมนตรี เชิญรัฐมนตรีเสนอหลักการและเหตุผลครับ

๑๑๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สุพิชชาภัย ๔๗/๓

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติในนามคณะรัฐมนตรี คือ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่
การศึกษาเพื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริม
และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๖
วรรคห้า)

๑๒๐

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

วรุทัย ๔๘/๑

เหตุผล โดยที่การจักระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษา กำหนดให้แต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการบริหารและการจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการบริหารราชการ สมควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้สัมฤทธิ์ผลและมีคุณภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนถึงฉบับต่อไป ผมขออนุญาตขุดจังหวะนิดหนึ่งครับ สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับ คณะครู นักเรียน โรงเรียนนานาชาติเอกมัย กรุงเทพมหานคร ๗๐ ท่าน และผู้บริหารและนักเรียนจากโรงเรียนหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี ๑๒๐ ท่าน ที่มาเยี่ยมชม สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ครับ ยินดีต้อนรับทุกท่านครับ เชิญผู้เสนอร่างต่อไปครับ คุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤทัย กับคณะ เชิญครับ ใครจะเป็นผู้เสนอครับ เชิญเลยครับ

นายวิเชียร อุดมศักดิ์ (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอเสนอผ่านมาก่อนครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวเสนอทีหลังนะครับ ท่านวรศูลี่อยู่ใหม่ครับ ท่านวรศูลี่และคณะ เดี่ยวถ้าอย่างไร ก็มาเสนอทีหลังนะครับ ท่านอำนาจ คลังผา และคณะก่อนครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย และคณะ ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

๑๒๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วรุทัย ๔๘/๒

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ และมาตรา ๓๓)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสานงาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าและมาตรา ๓๖)

เหตุผล โดยที่การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของการประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนาให้นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลอย่างยิ่ง ตลอดจนก่อให้เกิดเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านวุฒิสภา

นางวุฒิสภา สุวรรณปริสุทธิ (มุกดอาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วุฒิสภา สุวรรณปริสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดอาหาร พรรครวมใจไทย

๑๒๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วรุทัย ๔๘/๓

ชาติพัฒนา ดิฉันเป็นผู้ร่วมเสนอ อยากจะเรียนถามท่านประธานว่าเสนอรวมกันเลย
ไซ้ใหม่คะ ทั้ง ๓ ฉบับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาฉบับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ก่อนครับ

- ๔๘/๑

๑๒๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๔๗/๑

นางวรศุฉิ สุวรรณปริสุทธิ (มุกดาหาร) : ท่านประธานคะ ดิฉันพร้อมด้วย คณะ สมาชิกก็คือ นายไกร ดาบธรรม นายวินัย ภัทรประสิทธิ์ นายวิเชียร อุดมศักดิ์ นายจุมพฏ บุญใหญ่ นายประเสริฐ บุญชัยสุข นายมาโนช เสงยศมาก นางสาวพัชรี โภธสุธน นายชยัน วิพรหมชัย นายสมนึก เสงวณิชย์ นายจักรกฤษณ์ ทองศรี นายโชติวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์ นายเฉลิมชาติ การุญ นายปกรณ มุ่งเจริญพร นายวัชรพล โตมรศักดิ์ นายปัญญา ศรีปัญญา นายภูซงค์ รุ่งโรจน์ นายพุดพิงศ์ สงวนวงศ์ชัย นายอนุชา บุรพชัยศรี ทั้ง ๒๐ ท่าน ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขึ้นมานะคะ เป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ ในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่ การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษา ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๓)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุน สถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

เหตุผล โดยที่การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งจะประกอบด้วย

๑๒๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ประไพพิศ ๔๗/๒

โรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารงานบุคคลแก่ราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าว ซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในพัฒนาการศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล อันจะเป็นการพัฒนาให้นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ดิฉันและคณะพร้อมที่จะร่วมร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ลุล่วงไปเพื่อการพัฒนาประเทศชาติของเราในด้านความรู้การศึกษาให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ ขอขอบคุณมากค่ะท่านประธาน

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านผ่องศรี ธาราภูมิ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ เชิญครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขออนุญาตเป็นตัวแทนของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้ร่วมเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมจะโดยขออนุญาตนำเสนอหลักการและเหตุผลดังนี้ค่ะ

สืบเนื่องจากที่ได้มีการเสนอร่างแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีการจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานออกเป็นการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อให้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน เพื่อขวัญกำลังใจครูในการทำงานเพื่อลูกหลานของเรานะคะ ดังนั้นเมื่อการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวก็ต้องมีผลสืบเนื่องมายังระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการก็มีความจำเป็นต้องแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้

ประกอบกับหลักการข้อที่ ๒ ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการจะต้องทำงานสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วก็การศึกษาเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่สำคัญ

๑๒๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๔๙/๓

ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของชาติก็ต้องการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องและ
ให้การพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้พวกเราทุกคนได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ที่เข้าสู่สภาในวันนี้ทั้ง ๓ เรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งคิดว่าทุกคนคงจะได้เห็นความสำคัญ
และช่วยกันผลักดัน ดิฉันขอกราบเรียนสั้น ๆ เพียงเท่านี้ค่ะ

- ๕๐/๑

๑๒๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๕๐/๑

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ฉบับต่อไปครบถ้วนประสิทธิ ชัยวิรัตน์นะ กับคณะกรับ เขียวศรีสุนทร

นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคห้า)

เหตุผล การจัดระเบียบบริหารราชการในเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดให้แต่ละพื้นที่การศึกษาประกอบด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละเขตพื้นที่ทำให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาประสบกับปัญหาทั้งด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน งานวิชาการของคณะครูบาอาจารย์ การบริหารงบประมาณ และการบริหารงานบุคคล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความไม่คล่องตัวในการบริหารราชการ ดังนั้นจึงเห็นควรแยกพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จะเป็นการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนในช่วงชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้ครูบาอาจารย์ได้ทำงานตรงกับที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้กับครูบาอาจารย์ที่ต้องทำงานรับภาระในการผลิตบุคลากรที่เป็นบุคลากรที่จะพัฒนาประเทศ

๑๒๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๕๐/๒

ของเราคะ ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาที่เมื่อสักครู่นี้ได้เสนอ
ไปแล้ว จึงจำเป็นจะต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดิฉันและคณะเองก็มีความรู้สึกกฎหมายเรื่องการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่
ท่านประธาน เราจึงได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา
กราบขอบพระคุณคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปขอเชิญคุณทวีวัฒน์ ฤทธิธาชัย หรือผู้แทนครับ

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบสัดส่วน
กลุ่มที่ ๓ พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายทวีวัฒน์ ฤทธิธาชัย กับคณะเป็นผู้เสนอ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช ๒๕๔๖ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่
การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาใด ๆ จะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษา
ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับของประถมศึกษาและระดับของมัธยมศึกษา
(เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๓)

๑๒๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๕๐/๓

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุน
สถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้
(เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

- ๕๑/๑

๑๒๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กุนที่ ๕๑/๑

เหตุผล โดยที่การบริหารและการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสถานศึกษาพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยโรงเรียนของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติ ได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารบุคคลแก่ราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษาดังนั้น จึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อผลในการบริหารและการจัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการพัฒนา นักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบพระคุณมากครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีตัวแทนภาคประชาชนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามา ร่วมกับคณะรัฐมนตรีด้วย ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ข้อ ๑๖๐ และ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๑๐ ได้กำหนดไว้ว่า ให้ตัวแทนภาคประชาชน มีโอกาสเข้ามาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติให้สภาได้รับฟังด้วย ก็ขอเชิญตัวแทนภาคประชาชน คุณลัดดา ชนะภัย ได้กรุณาอภิปรายต่อที่ประชุมด้วยครับ

นายลัดดา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายลัดดา ชนะภัย ในนามตัวแทนภาคประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอกฎหมายระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ขออนุญาตท่านประธานเสนอหลักการและเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณา

หลักการ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดว่าเขตพื้นที่การศึกษาใดจะมีอำนาจหน้าที่ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในระดับของประถมศึกษาและในระดับของมัธยมศึกษา (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๓)

(๓) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาได้ (เพิ่มวรรคห้าของมาตรา ๓๖)

เหตุผล โดยที่การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้แบ่งออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลในทางปฏิบัติได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษารวมทั้งความเหมาะสมของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวซึ่งไม่เอื้อต่อการบริหารและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นจึงเห็นควรแยกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นของประถมศึกษาและของมัธยมศึกษาเพื่อผลในการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อันเป็นการพัฒนานักเรียนในช่วงชั้นดังกล่าวให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอให้ที่ประชุมได้โปรดพิจารณาด้วยครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ต่อไปจะเป็นการแถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับต่อไปนะครับ ซึ่งเราพร้อมพิจารณาในครั้งเดียวกัน ก็คือร่างพระราชบัญญัติ

๑๓๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กุดนที ๕๑/๔

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย
คณะรัฐมนตรีและมีผู้เสนอร่างประกบ

- ๕๒/๑

๑๓๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นางลักษณ ๕๒/๑

ซึ่งผมจะเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านชินวรณ์ บุญยเกียรติ แกลงก่อน เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร กระผม นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและได้มีการปรับปรุงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากได้เสนอไปทั้ง ๓ พระราชบัญญัติ ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานสภาและที่ประชุมเพิ่มเติมเหตุผลประกอบเพื่อการเชื่อมโยงในการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกอีกเล็กน้อยครับ ผมอยากจะทำกราบเรียนว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ ด้วยเหตุผลสำคัญคือต้องการ

๑๓๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นางลักษณ ๕๒/๒

ที่จะเติมเต็มในการบริหารการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและนำไปสู่คุณภาพของเด็กนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ได้มีกระบวนการมาจากสภาการศึกษา ได้พิจารณาให้มีการแยกเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ออกจากกัน อยู่ภายใต้สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญ ในการที่จะให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานั้นได้เป็นกระบวนการในการสร้าง เขตพื้นที่การศึกษาในรูปแบบใหม่ เพื่อนำไปสู่กระบวนการในการที่จะกระจายอำนาจไปสู่ สถานศึกษาอย่างแท้จริง ประกอบกับทางกระทรวงศึกษาธิการ เรามีนโยบายที่สำคัญ ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ ๒ ที่ต้องการจะมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพ ของตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นกระบวนการที่จะทำให้การบริหารจัดการศึกษา แบบใหม่เพื่อนำไปสู่คุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริงนั้นถือว่ามีคามจำเป็นโดยเฉพาะ การจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษานั้น เป็นการจัดการศึกษาที่เราต้องการมุ่งเน้น ให้เด็กของเรานั้นได้อ่านคล่อง เขียนคล่อง ทำเลขเป็น เน้นความเป็นพลเมืองดี เน้นในการรู้จักค้นพบตัวเอง เคารพกติกา เคารพผู้อื่น เห็นประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่า ส่วนตน แล้วก็อยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข ทั้งหมดนี้ผมจึงกราบเรียนว่า การศึกษาระดับนี้จึงจำเป็นที่จะต้องจัดการอย่างมีคุณภาพ และแน่นอนที่สุดภายใต้ของ กระบวนการทั้งหมดนี้ก็มีคามจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ เพื่อให้สอดคล้องในการดำเนินการ และผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ จะได้ให้ความสำคัญในการปฏิรูปทางการศึกษาในรอบสองโดยการที่พวกเราทั้งหลาย จะได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้เป็นข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ข้ามพ้นจากการที่เราได้พูดถึงการปฏิรูปในเรื่องโครงสร้างในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา วันนี้ผมคิดว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ไม่ใช่ยึดติดในเรื่องโครงสร้างอีกต่อไป แต่ต้องการที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่แท้จริงก็คือว่าเป้าหมายในเรื่องของการที่จะให้นักเรียน ของเรามีคุณภาพตามที่ผมกราบเรียนแล้ว จึงขอความร่วมมือเพื่อนสมาชิกได้โปรด พิจารณา ขอกราบเรียนครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ต่อไปเชิญคุณทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย หรือผู้แทนครับ

๑๓๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นงลักษณ์ ๕๒/๓

นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบสัดส่วน กลุ่มที่ ๓
พรรคภูมิใจไทยจากจังหวัดนครพนม

หลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤกษ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ

- ๕๓/๑

๑๓๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๕๓/๑

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในส่วนของผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ ในส่วนผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑(๑))

เหตุผล โดยที่ได้มีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ กราบขอพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญคุณวรศุลี สุวรรณปริสุทธี ครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี (มุกดอาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดอาหาร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้ร่วมยื่นเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พร้อมด้วยคณะประกอบด้วย ท่าน ส.ส. ประเสริฐ บุญชัยสุข ท่าน ส.ส. ยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา ท่าน ส.ส. สาคร เกียวข้อง ท่าน ส.ส. ภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ ท่าน ส.ส. สุพัชรี ธรรมเพชร ท่าน ส.ส. ณัฏพล ตันเจริญ ท่าน ส.ส. ประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ ท่าน ส.ส. มานพ ปัตนวงศ์ ท่าน ส.ส. พิเชษฐ ตันเจริญ ท่าน ส.ส. วัชระ เพชรทอง ท่าน ส.ส. ปัญญาวัฒน์ บุญมี ท่าน ส.ส. สุรสิทธิ์ ตรีทอง ท่าน ส.ส. ทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย ท่าน ส.ส. พัฒนา สังขทรัพย์

๑๓๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๕๓/๒

ท่าน ส.ส. สุกิจ อัถโถปกรณ์ ท่าน ส.ส. วิชัย ล้ำสุทธิ ท่าน ส.ส. สมบัติ ยะสินธุ์ ท่าน ส.ส. ครรชิต ทับสุวรรณ ท่าน ส.ส. มาโนช เสงยศมาก ท่าน ส.ส. นาถยา เบ็ญจศิริวรรณ จากที่ดิฉัน ได้อ่านรายชื่อในนามของ ส.ส. ที่เคารพนี่นะคะ เพราะทุก ๆ ท่านได้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกันทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งจะได้ให้มีการร่วมพิจารณาด้วยกัน เกี่ยวเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ไปเกี่ยวพันกับการศึกษาของประเทศชาติ ซึ่งไปเกี่ยวพันกับประชาชนในประเทศชาติอีกเช่นเดียวกัน ที่นี้ในกรณีร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ไปเกี่ยวพันกับคุณครู เป็นผู้ที่จะพัฒนาวิชาชีพให้กับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เมื่อได้รับความกรุณาจากร่างพระราชบัญญัติ ฉบับแรก ในกรณีแบ่งเขตการศึกษาไม่ว่าจะประถมศึกษาและมัธยมศึกษาณะคะ กลุ่มบุคคลเหล่านี้ก็จะต้องรับผิดชอบในการที่จะต้องพัฒนาวิชาชีพของตนเอง จึงได้มีการ ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ดิฉันในฐานะ ส.ส. ในสภาผู้แทนราษฎรพร้อม ๆ กับ ส.ส. ผู้ร่วมเสนอนี้ก็ขออ่านหลักการในการยื่นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาในส่วนของผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ในส่วนของผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

ในหลักการฉบับนี้ประกอบด้วยเหตุผล เหตุผลในการที่ประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอย่างนี้ โดยที่ได้มีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษา เพื่อรับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการ และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

เห็นควรแล้วนะคะที่ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมควรที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้ผ่านไปด้วยดี แม้ว่าในความตั้งใจของข้าราชการครูทั้งหลายต้องการอยากจะทำให้เห็นการศึกษาของประเทศไทยนั้นได้ให้มีสิ่งที่ดีงามเกิดขึ้น เขาเหล่านี้พร้อมแล้วแม้ว่าจะแบ่งเขตการศึกษา เขาเหล่านี้ก็ไม่ยอมรับว่าตำแหน่งที่จะได้มานั้นจะสูงขึ้น หรือจะมอบเงินอะไรให้กับเขา เขาพร้อมที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้เพื่อต้องการให้ประชาชนในประเทศไทยของเรามีความรู้การศึกษาสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เอาความรู้สู่คุณธรรม เอาความรู้สู่การพัฒนา เอาความรู้สู่ประเทศชาติที่ให้ได้รับความหมายว่าประชาชนที่เจริญแล้ว ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมของท่าน ดิฉันก็ขอเสนอร่างทั้ง ๓ ฉบับนี้ให้กับทางสภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมกันพิจารณาและให้ผ่านพ้นไปโดยเร็ว ขอขอบคุณท่านประธานคะ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับนักศึกษาหลักสูตรเลขานุการ สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รุ่นที่ ๑๒ ด้วยความยินดีครับ ท่านนักศึกษาครับ ขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรกำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงศึกษาธิการ ๓ ฉบับในวาระที่หนึ่ง วาระแรกจะเปิดโอกาสให้เจ้าของร่างพระราชบัญญัติแถลงหลักการและเหตุผล ขณะนี้กำลังแถลงหลักการและเหตุผลนะครับ ต่อไปเชิญคุณอำนาจ คลังผา ครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย

๑๓๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๕๔/๒

และคณะได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในส่วนของผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ในส่วนผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล โดยที่ได้มีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตนทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญคุณผู้หญิง ธาราภูมิ ครับ

นางสาวผู้หญิง ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉันผู้หญิง ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันและคณะสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ได้ผู้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ค่ะ

ในการเสนอร่างดังกล่าวดิฉันและเพื่อนสมาชิกได้เห็นว่าหลักการสำคัญ ๒ ประการที่จำเป็นจะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๓๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

รัศมี ๕๔/๓

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยเฉพาะในเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และในหลักการเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ทางการศึกษา

- ๕๕/๑

โดยมีเหตุผลนะคะ ถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดูเหมือนจะเป็นการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เชื่อมโยงกับ ๒ ร่างแรกที่ได้นำเสนอไปแล้ว แต่แท้ที่จริงแล้วดิฉันมีเหตุผลสำคัญว่าหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนการศึกษานั้นอยู่ที่ร่างนี้ นะคะ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งมีความสำคัญในเรื่องของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา ที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. นะคะ เพราะว่าถ้าดูจากบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแล้วทั้ง ๒ องค์กรนี้ก็จะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญทั้งในเรื่องของการกำหนดนโยบาย การให้ข้อคิดเห็น การจัดสวัสดิการ ให้ขวัญกำลังใจกับครู แล้วก็การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการออกมาตรฐานการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้นความจำเป็นในการที่จะต้องแก้กฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้สอดคล้องกับ ๒ ร่างแรก แล้วก็เพื่อให้การทำงานของ ก.ค.ศ. แล้วก็ อ.ก.ค.ศ. นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นผลประโยชน์ให้กับการศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งคำอธิบายต่าง ๆ นั้นเดี๋ยวเพื่อนสมาชิกก็คงจะได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมดิฉันขอกราบเรียนว่าความจำเป็นที่ต้องตราพระราชบัญญัตินั้นก็เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย แต่ว่าการพัฒนาการศึกษาเพื่อจะให้บรรลุผลเพื่อผู้เรียนได้มีคุณภาพนั้นจะต้องทำหลายเรื่อง ดิฉันก็เน้นย้ำก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไปด้วยว่าวันนี้สภาของเราหากได้รับหลักการ แล้วก็ผลักดันแก้ไขในสิ่งที่เป็นปัญหาอุปสรรคของขวัญกำลังใจครู แล้วก็ประสิทธิภาพการทำงานแล้วก็ยังมีร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ รวมทั้งนโยบายอื่น ๆ ที่จะทำให้การศึกษาของประเทศไทยได้เคลื่อนไปข้างหน้า ดิฉันก็ได้มาร่วมเวที ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวว่าได้มาร่วมในการจัดสัมมนาที่ทางสภาได้เชิญผู้บริหารสถานศึกษามาที่สภาแห่งนี้ในช่วงวันเสาร์วันอาทิตย์ ก็ได้รับฟังข้อมูลเสียงสะท้อนจากเพื่อนครู เพื่อนผู้บริหารสถานศึกษาจำนวนมากว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาที่เรากำลังทำอยู่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากจะปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบก็คงต้องมองทั้งองค์ภาพ แล้วก็นอกจากนั้นแล้วยังมีสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำงานของเพื่อนครู แล้วก็ขวัญกำลังใจ รวมทั้งการศึกษาที่จัดโดยภาคเอกชนแล้วก็องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันก็มีปัญหามาก เพราะฉะนั้น

๑๔๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๕๕/๒

ก็ฝากรัฐบาลว่าในเร็ววันก็ขอได้แรงได้ผลักดันร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน
ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้
การศึกษาของเรานั้นได้มีความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย นอกจากนั้นแล้วยังมีเรื่องของ
ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ก็ขอฝากไว้ในขั้นนี้ด้วยนะคะ สำหรับในส่วนของร่างพระราชบัญญัตินำเสนอนี้ ก็ขอให้
เพื่อนสมาชิกทุกคนได้ช่วยให้การสนับสนุนเพื่อให้ครูของเราได้มีกำลังใจในการทำงาน
แล้วก็การศึกษาประสบผลสำเร็จเพื่อผู้เรียนลูกหลานของเราด้วยค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ หรือผู้แทนครับ คุณสุนทร ชัยวิรัตน์ นะครับ

นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้ค่ะ

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาในส่วนของกรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทาง
การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

ดิฉันและคุณหมอบุรุษิตี ตลอดจน ส.ส. บุญรัตน์ ศิริเวศ และ ส.ส.
พรรคเพื่อไทยทุก ๆ ท่านเรามีหลักการดังที่เสนอไปแล้ว แล้วก็มีเหตุผลประกอบดังต่อไปนี้ค่ะ

เพื่อให้การปรับปรุงเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารงานบุคคลของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของ

๑๔๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๕๕/๓

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา -----

- ๕๖/๑

๑๔๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นิชากร ๕๖/๑

เพื่อให้การทำงานของครูบาอาจารย์มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับข้าราชการครู ตลอดจนบุคลากรทางการศึกษาในด้านความก้าวหน้าของหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำผลงานทางวิชาการของครู ก็จะได้ทำผลงานในเรื่องที่ตนเองมีความรู้ความสามารถ และเป็นงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งในส่วนของความก้าวหน้าในด้านนี้จะเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจในการที่ครูจะได้มีกำลังใจในการสอนนักเรียนนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การศึกษาประเทศไทยจะได้รับการพัฒนามากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณค่ะ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปจะเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๑๐ ขอเชิญผู้แทนของภาคประชาชน คุณลัดทา ชนะภัย ครับ

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ผู้แทนภาคประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ครับ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนของผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๕))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่ในส่วนผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

เหตุผล โดยที่ได้มีการจัดตั้งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาของประถมศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษาเพื่อรับผิดชอบ

๑๔๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๕๖/๒

การบริหารงานบุคคลแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน ทำให้ต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอสภาได้โปรดพิจารณาครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากเป็นการพิจารณาพร้อมกันทั้ง ๓ ร่างพระราชบัญญัติ และแต่ละร่างก็มีผู้เสนอร่างเข้ามาถึง ๗ ฉบับ เพราะฉะนั้นผมจะเรียกตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามา จะไม่เรียกว่าฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ในรอบแรกจะเป็นการอภิปรายนำของแต่ละร่างในรอบแรกจะขอกำหนดเวลาท่านละประมาณ ๑๕ นาที ๖ ร่างก็จะใช้เวลาชั่วโมงครึ่ง ขณะนี้มีผู้ที่ยกมือผมเห็นแล้วค่อนข้างมาก ผมก็จะเรียกไปตามลำดับ เชิญท่านแรก คุณนริศ ชำนุรักษ์ ครับ

นายนริศ ชำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ชำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตที่จะอภิปรายในร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่คณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกได้เสนอให้สภาได้พิจารณาในวันนี้ แต่ว่าผมอภิปรายเพียงบางฉบับและบางประเด็นเท่านั้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามโดยหลักการแล้วผมเห็นด้วยแล้วก็เรียกร้องให้เพื่อนสมาชิกได้ให้ความเห็นชอบต่อการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ด้วย เหตุเพราะว่าประการที่ ๑ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ขณะนี้เราได้ใช้กฎหมายฉบับนี้มาเป็นระยะเวลา ๑๐ ปีแล้ว ระยะเวลา ๑๐ ปี สภาพทางสังคม สถานการณ์โดยเฉพาะทางการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปมากมายแล้ว ผมคิดว่า ๑๐ ปีเพียงพอที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ในกฎหมายบางฉบับเขียนกำหนดไว้เลยว่าใช้บังคับไปกี่ปี ๕ ปี ๑๐ ปี ให้มีการแก้ไขในกฎหมายฉบับนี้ให้มีการเขียนเอาไว้ว่าจะมีการแก้ไขในระยะเวลาใด แต่ผมคิดว่า ๑๐ ปีเพียงพอที่จะแก้ไขเพื่อให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์แล้วก็แก้ไขปัญหาประชาชนได้ นี่ประเด็นที่ ๑ ที่ผมมีความเห็นด้วยในเงื่อนไขของเวลา

ประเด็นที่ ๒ หากกลับไปดูเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ พบว่า ถูกตราขึ้นบังคับใช้เพื่อที่จะทำให้การรวมเขตของการประถมศึกษากับมัธยมศึกษา เราหวังว่ามีเจตนารมณ์ว่าจะทำให้การประถมศึกษาสามารถจะมีคุณภาพทางการศึกษาที่ดีขึ้น สูงขึ้น ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการศึกษารัฐที่รัฐจัดการศึกษาให้ เราหวังว่ามัธยมศึกษาจะทำให้คุณภาพการศึกษาของมัธยมศึกษาดีขึ้นจากการรวมกัน แต่จนถึงขณะนี้ผมคิดว่าเป็นที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับได้ครับว่าไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น การศึกษา คุณภาพการศึกษา ขณะนี้ถ้าดูจากการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพของผู้เรียนที่อยู่ในมือผมขณะนี้พบว่าคุณภาพการศึกษาของเรา มีแต่ตรงกับทรุดเท่านั้นเอง ไม่ดีขึ้น ผมคิดว่าได้เวลาสำหรับการแก้ไข เปลี่ยนแปลงและข้อเท็จจริงอีกข้อหนึ่งก็คืองบประมาณสำหรับใช้ในการศึกษา การประถมศึกษากับมัธยมศึกษาอาจมีความต้องการการใช้งบประมาณที่แตกต่างกัน บางโรงเรียน บางพื้นที่ต้องการใช้ในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน บางโรงเรียน บางพื้นที่ต้องการใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพ แต่ว่าทั้งหมดอยู่ในท่ามกลางความขาดแคลนทั้งสิ้นครับ ผมคิดว่าถ้าได้แยกงบประมาณทางประถมศึกษาจะได้ใช้ตรงเป้าหมาย ตรงความต้องการในการพัฒนาการศึกษา เช่นเดียวกันมัธยมศึกษา ก็สามารถใช้งบประมาณของตัวเองที่จำกัดได้ตรงไปมากกว่าที่จะรวมงบประมาณแล้วก็แบ่งกันใช้ในปัจจุบัน ปัจจุบันทางการศึกษามีโอกาสได้ใช้งบประมาณมากกว่า อันนี้ก็เป็นที่ธรรมแล้วครับ เพราะว่าการประถมศึกษาขาดแคลนงบประมาณต่อเนื่องมายาวนาน จึงมีโอกาสดูที่จะได้รับการจัดสรรงบประมาณได้มากกว่า แล้วทำให้มัธยมศึกษาขาดแคลน ผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้ว่าผมเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่บ้านผมครับ มีนักเรียนอยู่ ๔๐๐ คน มีภารกิจยิ่งใหญ่มาก สร้างคน ทำคนให้มีคุณภาพป้อนสู่สังคม แต่มีงบประมาณน้อยมาก แล้วที่ใกล้บ้านผมมีหน่วยพิทักษ์ป่าของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อยู่ใกล้ ๆ มีเจ้าหน้าที่อยู่เพียง ๑๑ คน มีรถบรรทุก ๑ คัน มีรถปิคอัพ ๑ คัน มีมอเตอร์ไซด์ ๒ คัน แล้วก็ดูแลป่าเพียง ๓๐,๐๐๐ ไร่เท่านั้นเอง ความพร้อมของงบประมาณของเครื่องมือมากมายหากเปรียบเทียบกับทางโรงเรียนซึ่งมีภารกิจที่ยิ่งใหญ่กว่า

๑๔๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๕๗/๒

นี่เปรียบเทียบกันไม่ได้ ท่ามกลางความขาดแคลนนี้นี้ครับ ผมคิดว่าถ้าเราได้แบ่งเขต เป็นเขตมัธยมศึกษากับเขตการประถมศึกษาแล้ว ผมคิดว่าการใช้งบประมาณน่าจะ ตรงเป้าหมายของผู้บริหารของแต่ละหน่วยงานเหล่านั้น

ประเด็นถัดมา ผมเห็นด้วยว่าการแยกประถมศึกษากับมัธยมศึกษาจะทำให้เกิดมืออาชีพขึ้น ขณะนี้สังคมต้องการมืออาชีพมากยิ่งขึ้น เพราะสังคม มีความหลากหลาย ซับซ้อน ปัญหาเช่นเดียวกันครับมีความหลากหลายซับซ้อนตามมา ผมคิดว่ามืออาชีพจึงมีความจำเป็นครับ ในทางมัศึกษาก็ต้องการมืออาชีพ ในการพัฒนาการศึกษา ในการแก้ปัญหา ในทางประถมศึกษาก็เช่นเดียวกันต้องการ มืออาชีพในการสร้างนักเรียนในความรับผิดชอบ ผมจึงคิดว่าการมีมืออาชีพของแต่ละด้าน จึงมีความจำเป็นสำหรับการศึกษาในยุคนี้ ใน พ.ศ. นี้่นะครับ ผมกราบเรียนท่านประธาน อีกเรื่องหนึ่ง ก็คือที่จริงผมคิดว่าในอดีตเราเคยจัดการศึกษาให้มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นการศึกษที่ดีมาก มีหน่วยย่อยเป็นศึกษาธิการอำเภอ สามารถแก้ไขปัญหาได้ แต่ว่า เราเดินทางมาไกลมาก แม้ว่าดีที่สุดแต่ว่ามันไกลมากแล้วที่เราจะกลับไปมีศึกษาธิการ จังหวัดได้ การแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ก็คือการที่จะให้มีประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ เขต แล้วก็หน่วยงานเหล่านี้ซึ่งเป็นหน่วยรับผิดชอบและหน่วยบริหาร การศึกษาจะได้เล็กลง จะได้ใกล้ชิดปัญหา -----

๑๔๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อุทัยวรรณ ๕๘/๑

ผมขออนุญาตฝากกรรมาธิการและอาจจะฝากท่านรัฐมนตรีไปเลยก็ได้ว่าการที่หน่วยรับผิดชอบเล็กลงจะได้ดูปัญหาได้ครอบคลุมรอบคอบยิ่งขึ้น ผมขออนุญาตฝากทั้งกรรมาธิการ ทั้งรัฐมนตรีก็คือเรื่องการรับนักเรียนเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษา ผมยอมรับว่าในเวลาที่ผ่านมามีเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบางโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนยอดนิยมที่มีเขตพื้นที่บริการ เพราะว่าเป็นการแก้ไขปัญหาการจราจรก็ต้องยอมรับว่านโยบายเกิดขึ้นมาในอดีตเพื่อที่จะแก้ไขปัญหบางปัญหา แต่ว่าเมื่อปัญหบางปัญหาคลี่คลายขยายตัวลงแล้วผมคิดว่านโยบายของรัฐบาลก็ต้องคลี่คลายลงไปด้วย ผมยกตัวอย่างจังหวัดผมครับท่านประธาน จังหวัดพัทลุงมีโรงเรียนประจำจังหวัด เป็นผู้ขายโรงเรียนหนึ่งชื่อโรงเรียนพัทลุง ผู้หญิงโรงเรียนหนึ่งชื่อโรงเรียนสตรีพัทลุง แต่ว่าจังหวัดพัทลุงมี ๑๑ อำเภอ แต่ว่าเขตบริการของ ๒ โรงเรียนนี้จำกัดอยู่เฉพาะเขตเทศบาลเมืองพัทลุงเท่านั้น เสียหนึ่งเท่านั้นเอง เด็กที่อยู่ ๑๑ อำเภอรอบนอกไม่สามารถเดินเข้าไปสอบได้เท่าเทียมกัน คือส่วนแบ่งของนักเรียน ๑๑ อำเภอเท่ากันกับในเขตเทศบาล ทั้ง ๆ ที่เทศบาลเมืองพัทลุงมีทั้งโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีทั้งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเองแล้ว ผมจึงอยากเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้หรือกรรมาธิการได้พิจารณาใคร่ครวญเรื่องนี้ด้วยว่าให้ยกเลิกเขตพื้นที่บริการสำหรับโรงเรียนยอดนิยม หรือโรงเรียนประจำจังหวัดให้ทุกคนสามารถเดินเข้าสู่การแข่งขันได้เท่าเทียมกัน พวกผมที่มีโอกาสเป็นผู้แทนราษฎรเพราะว่าการศึกษาไม่มีกำแพงสูงมากให้พวกผมเดินทาง ผมนี้มาจากต่างอำเภอไกลมากมาสอบเข้าโรงเรียนประจำจังหวัดได้ เพราะว่าวันที่ผมเป็นเด็กนั้นไม่มีกำแพงนี้ผมจึงเดินมาสอบได้ แต่วันนี้กำแพงนี้สูงมาก เด็ก ๑๑ อำเภอไม่สามารถสอบแข่งขันได้เท่าเทียมกับเด็กภายในเขตเทศบาล และผลทางสังคมก็คือผู้ปกครองรอบนอกต้องโอนรายชื่อตัวเองเข้ามาอยู่ในเมืองด้วย ชื่อบ้าน เช่าที่เพื่อที่จะให้มีชื่ออยู่ในทะเบียนให้ลูกได้เข้าเรียนโรงเรียนยอดนิยมเหล่านี้ นี่ก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งและเกิดปรากฏการณ์ในจังหวัดพัทลุง โรงเรียนในจังหวัดพัทลุงโรงเรียนหนึ่งนอกจากไม่ช่วยต่อสู้ในเรื่องเหล่านี้ในเรื่องความเป็นธรรมในการสอบเข้าแข่งขันแล้ว บางโรงเรียนมอบโควตาให้กับท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละ อบต. ไปคัดเลือกเด็กมา

๑๔๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๕๘/๒

๑ อบต. หลักการฟังได้ดี แต่ว่า อบต. ไม่ได้คัดจริง ๆ อบต. ไปเลือกเอาลูกหลานนายก อบต. เอาคนใกล้ชิด อบต. ไม่ได้เลือกตามเจตนารมณ์จริง ๆ กลายเป็นเครื่องมือในทางการเมืองกันในขณะนี้ ผมจึงอยากให้รัฐมนตรีได้ตรวจสอบในจังหวัดพัทลุง และให้ได้บททวนขอให้การสอบแข่งขันกันเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาเกิดความเป็นธรรม ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมเห็นด้วย แล้วก็เรียกร้องให้เพื่อนสมาชิกได้ให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ผมเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาทางการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง แม้ว่าผมเชื่อมั่นในฝีมือของรัฐมนตรีชินวรณ์ก็ตาม แต่คิดว่าการที่มีเครื่องมือดี ๆ จะทำให้บรรลุความสำเร็จได้ง่ายขึ้น ผมจึงขออนุญาตเรียกร้องต่อเพื่อนสมาชิกและตัวผมเองก็ให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่พวกเรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกเนื่องจากมีผู้ประสงค์จะอภิปรายค่อนข้างมาก ผมจะอ่านรายชื่อเรียงตามทีวีสเสนอมา แล้วก็พวกเรายกมือไว้ด้วย ๑๑ ท่าน ท่านต่อไปจะเป็นคุณสุนัย จุลพงศธร คุณประกอบ รัตนพันธ์ คุณสถาพร มณีรัตน์ นายแพทย์อสิ มะหะมัดยงกี คุณวิทยา ทรงคำ คุณพุดพิงศ์ สงวนวงศ์ชัย คุณเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว คุณภิรมย์ พลวิเศษ และคุณไพจิต ศรีวรขาน ๑๑ ท่านก่อน มีรายชื่อหมดท่านที่ยกมืออยู่ในรอบนี้ ๓ ท่านต่อไปขอ ๑๕ นาที แล้วท่านหลัง ๆ ก็ขอเป็น ๑๐ นาทีก็แล้วกันนะครับ เชิญคุณสุนัย จุลพงศธร

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์
พรรคเพื่อไทย กราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้ผมได้ขึ้นมาอภิปรายในประเด็นนี้
ซึ่งกระผมเองคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครู และพี่น้อง
ประชาชนที่จะต้องพิจารณาปัญหาของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ โดยกระผมจะ
ถือเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลัก เพราะคิดว่าภาวะขณะนี้รัฐบาลเป็นผู้ที่จะกำหนด
ทิศทางการศึกษา แล้วก็ในการดำเนินการคงจะต้องเอาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติเป็นต้นทาง ท่านประธานครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะมานั่งฟังตรงนี้กระผม
ก็จะกราบขอบพระคุณอย่างยิ่ง เริ่มต้นผมจะแสดงความยินดีกับท่านรัฐมนตรี
ชินวรณ์ บุญยเกียรติ ที่เป็นรองประธานคณะกรรมการการศึกษาพร้อมกับกระผม แล้วก็
ได้ไปนั่งเป็นรัฐมนตรี ผมไม่ได้ยินดีกับรัฐบาลนี้ที่เข้ามาบริหารโดยไม่ชอบ ที่ผมเสนอ
ความเห็นตามความคิดของผมไปตั้งแต่ต้นแล้วว่าท่านมาโดยไม่ชอบ แต่ที่ผมแสดง
ความยินดีกับท่านชินวรณ์นั้น เพราะว่าท่านจะได้มารับผลแห่งกรรม อะไรหรือครับ
ท่านประธานครับ เมื่อเข้านี้ต้องขอประทานโทษที่ได้จะเอ่ยชื่อเพื่อน ส.ส. คนหนึ่งที่ผมเอง
เห็นด้วยกับท่านเลยคือท่าน ส.ส. ผ่องศรีบอกว่า การเสนอแก้ไขกฎหมายนี้เป็นผลมาจาก
พรรคประชาธิปัตย์ที่เสนอพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ปี ๒๕๔๒
จึงเป็นต้นทางของการปฏิรูปการศึกษา และการปฏิรูปการศึกษานั้นได้สร้างความเจ็บปวด
ให้แก่พี่น้องเพื่อนครูเสียขวัญกำลังใจกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ท่านประธานครับ
นักการศึกษาสำคัญ ๆ หลายคนต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ปี ๒๕๔๒ นั้นพรรคไทยรักไทย
ยังไม่ได้เริ่มต้น ยังไม่ได้ปฏิสนธิ ดังนั้นปัญหาต่าง ๆ นั้นขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยชื่อ
ตามข้อเท็จจริงก็คือพรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้ที่เป็นรัฐมนตรีอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการมา
ยาวนาน และเป็นผู้เสนอโครงสร้างการศึกษา ท่านประธานครับ บุคคลสำคัญคนหนึ่ง
ที่เขาเรียกว่า ๙ อรหันต์ที่เป็นคนเขียนเรื่องร่างพระราชบัญญัติปฏิรูปการศึกษาขึ้นมา
ด้านหลักก็มาจากพรรคดังกล่าว คนหนึ่งที่ผมยังจำชื่อได้คือคุณวิจิตร ศรีสอาน ท่านครับ
อะไรคือสิ่งที่ทำให้พี่น้องครูเจ็บปวด เสียขวัญกำลังใจ ผู้ที่ปฏิรูปการศึกษาและเสนอ

๑๕๐

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นัชชา ๕๗/๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ อันเป็นต้นทางนั้นได้มองให้ร้ายต่อสิ่งที่
กระทรวงศึกษาธิการเป็นอยู่โดยใช้สำนวนว่าเป็นกระทรวง ๑๔ องค์ชาย โดยกล่าวหาว่า
กระทรวงนี้มี ๑๔ กรมที่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ดังนั้นจึงเกิดการปฏิรูปขึ้นด้วยเป้าหมายที่จะเพิ่ม
คุณภาพการศึกษา แต่การจะเพิ่มคุณภาพการศึกษานั้นต้องเริ่มต้นจากโครงสร้าง ท่านครับ
ผมอยากจะให้การอภิปรายวันนี้เป็นข้อเตือนใจว่าการปฏิรูปโครงสร้าง การปฏิรูป
กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ วันนี้อย่าได้ใช้ต้นแบบของกระทรวงศึกษาธิการเลยครับ
เพราะยังใช้ต้นแบบอันนี้ยิ่งเสียหายอย่างหนัก เสียหายทั้งครูที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
เสียหายทั้งประชาชน เสียหายอย่างไรครับท่านประธาน จากเดิมบอกว่า เป็นกระทรวง
๑๔ องค์ชาย พอปรับปียุบ ๑๔ กรมหมดครับ ๑๔ กรมนั้นก็คือกรมในส่วนที่เป็น
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษายุบรวมกันครับ จึงเป็นที่มา ถามว่าวันนั้นไม่รู้หรือครับว่า
โดยวัฒนธรรมของครูบาอาจารย์ที่สอนมัธยมศึกษากับประถมศึกษามันคนละวัฒนธรรม
และยากที่จะเข้ากันได้ในทางวิชาการ ผมไปนั่งอยู่ในกระทรวงในฐานะเลขาธิการรัฐมนตรี
และที่ปรึกษารัฐมนตรีได้เกิดปัญหาตลอดเวลา นั่นก็คือครูที่อยู่ในระดับประถมศึกษา
อยากจะขึ้นไปอยู่มัธยมศึกษา ทำไม่ละครับ ก็มัธยมศึกษา ๑,๐๐๐ คนนี้ครับโรงเรียนใหญ่
โรงเรียนประถมศึกษาเป็นโรงเรียนเล็ก จริง ๆ โครงสร้างเหล่านี้เป็นปัญหามาตั้งแต่ต้น
ผมอยากจะรู้ว่า ๙ อรรถนธ์ที่ทำการปฏิรูปการศึกษาไม่รู้เรื่องนี้ได้อย่างไร ปรากฏว่า
ในโครงสร้าง ๑๔ องค์ชายที่วานี้ก็เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น กลายเป็น ๕ ส่องเต้ครับ
นี่เป็นสำนวนทางการศึกษา ถ้าใครอยู่กระทรวงศึกษาธิการนี่ถือเป็นสำนวนธรรมดา
เขาบอกว่าจาก ๑๔ องค์ชายกลายเป็น ๕ ส่องเต้ นั่นก็คือกระทรวงศึกษาธิการกลายเป็น
กระทรวงเดียวในประเทศไทยที่มีปลัดกระทรวง ๕ คน -----

๑๕๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาย์ ๖๐/๑

ปรากฏว่าพอยิ่งปฏิรูปข้าราชการส่วนบนก็ยิ่งเติบโต ข้าราชการส่วนล่างก็แย่งลง ท่านครับ เดิมมีประถมศึกษาจังหวัด มีสามัญศึกษาจังหวัด มีศึกษาธิการจังหวัด มีอยู่ ๑๔ คน พอไปยุบพรรคเด็วครบเหลือ ๓ คน รองปลัดกระทรวงอีกยี่สิบกว่า เหลืออีกไม่ถึง ๑๐ คน ดังนั้นครูจึงตกโครงสร้าง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ จนถึงวันนี้ ๑๐ ปีที่บอกว่าได้เวลาแล้วที่ต้องปฏิรูปใหม่นั้น พูดยังถูกครบแต่ถูกครึ่งเดียว ถ้าจะพูดให้ถูกเต็ม ๆ ก็คือมันล้มเหลวตั้งแต่ปีแรกแล้ว ล้มเหลวอย่างไรครับ ปรากฏว่า ๑๔ กรมมันพอถูกยุบไป เกิดผู้ยิ่งใหญ่ขึ้นเป็น ๕ ปลัดกระทรวงในกระทรวงศึกษาธิการครับ จากสำนักงานอาชีวศึกษาเมื่อก่อนเป็นแค่อธิบดี ซี ๑๐ กลายเป็น ซี ๑๑ เป็นปลัดกระทรวงอีกคนหนึ่ง สภาการศึกษาเป็นอีกคนหนึ่ง จากประถมศึกษา จากมัธยมศึกษา กลายเป็นปลัดกระทรวงอีกคนหนึ่ง ในฐานะเลขาธิการ สพฐ. แล้วอะไรเกิดขึ้นครับท่านประธาน ปรากฏว่าที่เราคิดว่าจะยุบ ๑๔ กรม ยุบ ๑๔ องค์ชายตามสำนวนนั้น กลับกลับไปเกิด ๑๗๕ องค์ชายขึ้นแล้วครับ เกิดอย่างไร ไปเกิด ๑๗๕ เขต และตอนนี้ล่าสุดเพิ่มอีก ๑๐ เขต ตอนปฏิวัตินี้ไปเพิ่มอีก ๑๐ เขต เป็น ๑๘๕ เขต และตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านครับ สำนักงานเขต ๑๘๕ เขตนี้ ตามหลักการโดยปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาเป็นเพียงแค่ระยะผ่าน ไม่ต้องการให้อยู่ถาวร เพื่ออะไรครับ เพื่อเป็นสะพานเชื่อมให้กระทรวงสามารถจะผลักดันแนวความคิดไปสู่โรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนเป็นนิติบุคคลให้เข้มแข็ง แต่พอเริ่มตั้งเท่านั้นเอง โครงสร้างของระบบราชการที่เข้มแข็งเช่นนี้ทำให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตทั้งหลาย ไม่ยอมลดแล้วครับ ไม่ยอมเป็นทางผ่านแล้ว กลายเป็นตำแหน่งถาวร และตำแหน่งถาวรนี้เป็นตำแหน่งบริหาร เลื่อนได้ถึง ซี ๑๑ ดังนั้นผู้อำนวยการเขตทั้งหมดในประเทศไทย ๑๘๕ เขต สามารถจะเป็นปลัดกระทรวงได้เลยครับ ท่านครับ ที่ผมต้องพูดถึงโครงสร้างให้เห็นอย่างนี้ก่อนก็เพื่อให้เห็นว่าการปฏิรูปการศึกษาที่ตอนนี้รัฐบาลกำลังจะปฏิรูป รอบ ๒ จะเกิดปัญหาใหญ่ ดังนั้นปัญหานี้ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับที่เข้าสภานี้เป็นเพียงปลายเหตุเท่านั้นเองครับ เป็นเพียงปลายเหตุเท่านั้นเอง และเรื่องนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า จริง ๆ น่าจะรู้มาแต่ต้นว่าครูประถมศึกษากับครูมัศึกษานั้นคนละวัฒนธรรม ดังนั้นวันนี้การจะรวมกัน เดิมที่มารวมกันจะต้องแยกกัน ก็เท่ากับแยกเป็น ๒ ส่วน คล้ายกับ ๒ กรม ผมถึงว่าเห็นด้วย แต่เป็นเรื่องปลายน้ำ

๑๕๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สุพิชชาภัย ๖๐/๒

เท่านั้น และวันนี้ที่ต้องอภิปรายทิ้งท้ายไว้ก็เพราะว่าจะเกิดการปฏิรูปการศึกษารอบใหม่
อีกแล้ว ท่านครับ ยิ่งปฏิรูปตำแหน่งก็ยิ่งเพิ่มขึ้น ยิ่งปฏิรูปตำแหน่งก็ยิ่งเพิ่มขึ้น ยกตัวอย่าง
ง่าย ๆ ไปยุบ กศน. ครับ เพราะเป็น ๑ ในกรม ๑๔ กรม ยุบ ๑๔ กรม มาเป็น
๕ ปลัดกระทรวง กลายเป็นความเหอะเหอะที่สุดของกระทรวงในประเทศไทย
วันนี้เป็นกระทรวงแรก แต่พอบริหารไปสักพักหนึ่ง กศน. ขอขึ้นมาเป็นกรมอีกแล้วครับ สช.
ก็จะขอขึ้นเป็นกรมอีกแล้วครับ อีกไม่นานมัธยมศึกษาก็ต้องขึ้นเป็นกรมครับ
แล้วมันคืออะไร ในที่สุดโครงสร้างขยาย ข้างบนก็เพิ่มขึ้น ๆ เพิ่มตำแหน่งขึ้น เป็นไปได้
อย่างไรครับ กระทรวงเดียวมีคนที่มีโอกาสเป็นปลัดกระทรวงได้ ๑๘๕ บวกกับอีก ๕ คน
เป็น ๑๙๐ คนที่จะเป็นปลัดกระทรวงศึกษาธิการด้วยกัน มีสิทธิกินตำแหน่ง ซี ๑๑ ได้หมด
ด้วยโครงสร้างเช่นนี้เองผมจึงเห็นว่าน่าจะต้องท้วงติงไว้ และโดยเฉพาะร่างที่นำเสนอ
เข้ามานั้น ผมกราบเรียนเลยนะครับว่า เป็นส่วนที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งเนื่องจากว่า
เพื่อน ส.ส. หลายท่านอยากจะเข้ามาเป็นกรรมาธิการ ผมก็ไม่ว่าจะได้เป็นกรรมาธิการ
หรือไม่ แต่ขอฝากประเด็นไว้ว่าการเขียนกฎหมายในมาตรา ๓ ที่แก้ไข มาตรา ๓๗ นี้เป็น
กระบวนการลัดไต่คณะรัฐมนตรี -----

๑๕๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

วิรุทัย ๖๑/๑

เป็นกระบวนการหลักในการบริหารราชการของโครงสร้างรัฐในส่วนรัฐบาล หลักใก่อย่างไรครับ
ปรากฏว่าวรรคสองของมาตรา ๓๗ ที่แก้ไขบอกว่า ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภา
การศึกษามีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา
เพื่อการบริหารขึ้นใหม่ได้ในส่วนของมัธยมศึกษา เพราะทันทีที่ขึ้นเขต ผมก็ทราบเรียน
ไปแล้วว่า มันเป็นเรื่องราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินแน่นอน แต่ท่านก็จะพยายามบอกว่า
เกลี้ยเงินไป ๆ จะเกลี้ยได้อยู่ก็ปี ถ้าจะทำก็ต้องทำให้มันชัดเจน รัฐบาลจะได้ไปตั้งบัตเจท
(Budget) ตั้งงบประมาณว่าจะสร้างกระบวนการประสิทธิภาพการศึกษานั้นจะต้อง
ทำอย่างไร ปรากฏว่าในวรรคสองนี้ใช้วิธีบอกว่ารัฐมนตรีคนเดียวเท่านั้น โดยคำแนะนำ
ของสภาการศึกษา แล้วก็จัดตั้งเขตการศึกษาในส่วนของมัธยมศึกษาได้
แล้วถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เกี่ยวกับการเงิน ถ้ามั่นใจจะครบ ครูไปนั่งตรงนั้น
อาจารย์ไปนั่งตรงนั้นไปบริหารติดแห้งอีกไปไม่ได้อีก ถ้าท่านจะบอกว่า
เพื่อความคล่องตัวรัฐมนตรีจะได้กำหนดได้เลย ปรึกษากับสภาการศึกษา
แต่ท่านต้องเข้าใจนะครับ พอถึงจุดจุดหนึ่งใครก็อยากโตทั้งนั้นครับ ทั้งนี้มีเขตการศึกษา
ในส่วนมัธยมศึกษา ผู้อำนวยการเขตของมัศึกษามีสิทธิได้ซี ๑๑ ใครก็อยากเป็น
ผมถึงบอกว่าผมเห็นการปฏิรูประบบราชการในประเทศไทยในภาวะที่โครงสร้างระบบ
อำนาจที่เข้มแข็งที่สุด มันทำให้ระบบอำนาจการเมืองสู้ไม่ไหว โถมทับเข้าไปงบประมาณ
มากเข้า ๆ ในที่สุดฝ่ายการเมืองก็ต้องอนุমানตามนั้นทุกทีไป ท่านครับ ผมทำนาย
ในอนาคตได้เลยว่าพอเดินไปอีกสักพักหนึ่งตามเอกสารที่บอกว่า ท่านจะสร้างเขต
ขึ้นมาเพียง ๔๐ เขต หรือเท่าไรนะครับเมื่อกี้ที่มีเอกสาร ผมทำนายเลยครับไม่มีทาง
มันจะขยายอีก เพราะว่า จะเกิดขบวนการเรียกร้องขอขยายเพิ่ม แล้วมันก็จะมีปัญหา
ไปตุงอยู่ที่งบประมาณแผ่นดิน เพราะงบประมาณแผ่นดินนั้นเรากำหนดไว้หลักการ
คร่าว ๆ ว่าครึ่งหนึ่งของงบประมาณนั้นจะต้องไม่ให้เงินเดือนของข้าราชการนั้นเกินกว่า
ครึ่งหนึ่ง เพราะไม่เช่นนั้นประชาชนจะต้องแบกภาษีหลังแอ่น แต่ลักษณะ
การร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือกระบวนการขยายโครงสร้างของระบบราชการนั่นเอง
ท่านครับ ที่กล่าวเช่นนี้ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย รู้ว่ามีปัญหาแต่รัฐบาลต้องแสดงความรับผิดชอบ
มากกว่านี้ ไม่ใช่ว่าจำเป็นก็ทำก่อน ๆ เกี่ยวกับการเงินก็บอกไม่เกี่ยวกับการเงิน

๑๕๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วรุทัย ๖๑/๒

อย่างนั้นไม่ได้หรอกครับ ท่านรัฐมนตรีชินวรณ์ที่เคารพ ท่านยังรับประทานข้าว
อร่อยอยู่หรือเปล่า ถ้าท่านได้ยินเสียงผมแล้วก็เข้ามาฟังสักนิดก็จะดี เพราะบนนี้
บนอัมจันทร์ไม่มีรัฐมนตรีฟังสักคน ก็ไหนบอกที่ท่านให้เกียรติสภามากนักร้อยไรเล่า
ท่านประธานครับ ดังนั้นเราจะเห็นได้ชัดเจนว่าการเสนอร่างของรัฐบาลฉบับนี้และ
เพื่อน ส.ส. ที่เห็นใจครุฑนั้นเราต้องเห็นใจบนพื้นฐานของการจัดโครงสร้างด้วย ดังนั้น
มาตรา ๓๗ นี้ผมเองยังคิดว่าในพรรคสองควรต้องแก้ไขให้เป็นเรื่องของ คณะรัฐมนตรี
คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ ต้องรู้ว่าถ้าจะขยายเขตเมื่อไร คณะรัฐมนตรีต้องจัดเงิน
ให้เขา ไม่ใช่ไปจุกจิก ๆ อยู่ข้างล่าง สภาการศึกษาก็เป็นข้าราชการประจำก็มาเสนอ
รัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ห้อมล้อมเหมือนท่านรัฐมนตรีชินวรณ์นั้นละครับ ก็เริ่มต้นตอนเป็น
รองประธานคณะกรรมการก็ดูจะฟังผู้แทนราษฎรดี พอขึ้นไปแล้วไม่เอาเรื่องแล้ว
กรรมการเสนอแล้วว่าการเลือกตั้งครูที่ผ่านมาทุจริตเกินกว่าหกสิบเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์
อาจารย์สมเกียรติก็อยู่ที่นี้ เราก็เห็นตรงกัน ปราบกฏพอเสนอปีบถูกห้อมล้อมแล้วครับ
อาจารย์สมเกียรติ พอถูกห้อมล้อมเสร็จเปลี่ยนความคิดเลยครับ ดังนั้นในวันนี้ผมว่า
ใครไปนั่งตรงนั้นก็ลำบากใจ ถ้ากฎหมายเขียนไว้อย่างนี้ในที่สุดรัฐมนตรีไม่มีทางเลยครับ
แต่ถ้าเขียนกฎหมายร่างของคณะรัฐมนตรีถ้าเขียนบอกว่า ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
สภาการศึกษาผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี-----

๑๕๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๖๒/๑

ถ้าเป็นอย่างนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะมีทางออก ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าไม่อย่างนั้น ถ้าแก้แบบนี้ในที่สุดมันจะสร้างภาระให้แก่ประชาชนในการเสียภาษีอย่างหนักแต่ไม่มีประสิทธิภาพ วันนี้ได้พิสูจน์แล้วครับว่าปัญหาการศึกษาทั้งหมดที่ป่นป่วนมาเริ่มต้นจากปี ๒๕๔๒ ใครว่างล่ะครับ ขอให้พี่น้องเพื่อนครูได้เข้าใจความเป็นจริงความเป็นมา เพราะผมเจ็บปวดที่สุดวันที่ไปนั่งเป็นที่ปรึกษาและเป็นเลขานุการรัฐมนตรีนั้น ใครก็บอกว่าพรรคเราว่างกฎหมาย บอกยังไม่ใช่ เราได้รับปัญหาของมัน ผมจึงกราบเรียนตอจนสุดทำยว่า ผมจึงขอแสดงความยินดีกับรัฐมนตรีที่มารับผลแห่งกรรมเสียที่ แต่ไม่ได้เห็นด้วยกับการมาเป็นรัฐบาลของท่านเลย แต่ว่ามันเป็นกรรมของท่านที่จะต้องรับภาระนี้ต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ คุณผู้หญิงจะเสนอข้อหรือใช้ใหม่ครับ เรื่องกำหนดเวลาใช้ใหม่ครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ ค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ นะคะ ตามที่ท่านสูนัย ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ได้อภิปรายพาดพิงถึงดิฉันว่าได้พูดถึงในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าได้พาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีว่าต้องมารับผลกรรมดังที่ท่านได้ยื่นแล้วนี่นะคะ ดิฉันขอกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเป็นแผนแม่บทการศึกษาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมเมื่อตอนที่มีการยกร่างนี้ ดิฉันยังเป็นครูอยู่เลยนะคะ ตอนนั้นก็เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้ทุกคนมีความหวังแล้วก็มีเป้าหมาย มีแรงบันดาลใจร่วมกัน อยากจะเห็นการศึกษาของชาติพัฒนาไปอย่างเป็นระบบ มีเอกภาพนะคะ แล้วก็ผ่านความเห็นชอบ มีการลงไปทำประชาพิจารณ์ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ดีที่สุดนะคะ แต่ว่าการนำมาใช้เกิดจากคนมากกว่านะคะ แล้วดิฉันคิดว่าวันเวลาที่ผ่านไป ช่วงที่เริ่มต้นนี้เสียดายที่เราไปติดกับดักในเรื่องของ

๑๕๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๖๒/๒

โครงสร้าง ถ้าเราเดินหน้าปฏิรูปการศึกษาตามแผนแม่บทนี้อย่างแท้จริง หลายปีที่ผ่านมา เราก็คงจะไม่ได้ย่ำอยู่กับที่แบบนี้ ดิฉันก็ได้เรียนตั้งแต่เช้าแล้วไม่โทษว่าเป็นรัฐบาลไหนนะคะ แต่ว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปี ๒๕๔๙ ก็ไม่ทราบที่รัฐบาลไหนทำให้ยิ่งติดกับดักแล้วก็เกิดผลพวงแบบฝักฝาย วิ่งเต็นโยกย้าย อันนี้ดิฉันก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพนะคะว่า ปัญหาเกิดขึ้นจริง แล้วสิ่งที่ท่านสะท้อนก็เป็นเรื่องจริง แต่อย่าไปโทษว่ากฎหมายเป็น ปัญหา ดิฉันขอยืนยันว่ากฎหมายนี้พรรคประชาธิปัตย์นี้ให้ความสำคัญแล้วก็มุ่งเน้นปฏิรูปการศึกษาอย่างแท้จริง วันนี้มาสู่การปฏิรูปการศึกษารอบสองก็ขอให้เราได้ก้าวพ้นเรื่องนี้เพื่อให้การศึกษาได้ปฏิรูปอย่างแท้จริงอีกครั้งหนึ่งนะคะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ขอคุณสุนัยนิดหนึ่งก่อนครับ เนื่องจากมีผู้ประสงค์อภิปรายกันค่อนข้างมากนะครับ วิปทั้ง ๒ ฝ่ายจึงได้ตกลงกันว่าน่าจะกำหนดท่านละประมาณ ๗ นาที ท่านสุนัยจะขอพาดพิงหรือครับ ขอสั้น ๆ ได้ไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ขอใช้สิทธิพาดพิงนิดเดียวครับ จริง ๆ จะไม่ใช่เวลาเลยครับถ้าท่านเพื่อน ส.ส. นั้นได้ขึ้นมากล่าวเฉพาะในส่วนอื่น ๆ ไป ถ้าไม่ตวัด ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ คือการทำงานอย่างไรก็ต้องมีกฎหมายเป็นหลัก ดังนั้นกฎหมายผมก็เพียงแต่ชื่นชมว่าท่านกับผมเห็นตรงกันว่าเริ่มต้นนี้มันเริ่มจากกฎหมาย ปี ๒๕๔๒ ที่ท่านเขียนโครงสร้างใหญ่ไว้ ดังนั้นวันนี้ท่านขึ้นมากล่าวพาดพิงกระผมเองดังที่กล่าวนี้ ก็ถือว่ากราบขอบพระคุณครับที่ท่านยืนยันว่าเริ่มต้นจากปี ๒๕๔๒ ของท่านครับ รัฐบาลอื่นทำอย่างอื่นไม่ได้หรอกครับ โครงสร้างมันอยู่อย่างนี้ครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อกไปเชิญคุณประจวบ รัตนพันธ์ ครับ

นายประจวบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประจวบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ วันนี้ผมคิดว่าเป็นวันที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของชาติอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเป็นการเปลี่ยนแปลง เป็นการปฏิรูปการศึกษาย่อย ๆ ได้นำไปผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นำไปสู่คุณภาพการศึกษา กระผมอยากกราบเรียน

๑๕๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๖๒/๓

ท่านประธานนะครับว่า ก่อนที่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มีบทบัญญัติให้มีความหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเป็นการเฉพาะ ผมกราบเรียนว่าก่อนหน้านี้ การศึกษาของเราไร้ทิศทาง ไม่ตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่ตอบสนองโลกาภิวัตน์ ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับความต้องการของชาติ ที่แย่ที่สุด ท่านประธานครับ เรื่องเอกภาพทางการศึกษาไม่เป็นเอกภาพ -----

- ๖๓/๑

๑๕๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อัมภิกา ๖๓/๑

ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจึงได้มีบทบัญญัติเอาไว้ว่า ให้มีการศึกษา มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติขึ้นมา ผมดีใจครับ วันนั้นพรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาลได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษา เพราะว่า การศึกษานั้นเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ ผมเคยกราบเรียนที่ประชุมหลายครั้งนะครับว่า การศึกษาสร้างคน เพื่อที่จะให้คนไปสร้างชาติ ถ้าเกิดการศึกษาสร้างคนผิดพลาดแล้ว ผมเชื่อว่าชาติก็จะพังทลาย เพราะฉะนั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดคือ การศึกษา วันนั้นรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ได้ระดมสมองผู้รู้ นักวิชาการ ผู้มีประสบการณ์ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะภาคราชการ ภาคเอกชน ในการระดมสมองเพื่อที่จะปฏิรูปการศึกษา ยุคใหม่ให้ตอบสนองต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ตอบสนองต่อโลกาภิวัตน์ ให้เป็นเอกภาพ และที่สำคัญที่สุดคือเรื่องคุณภาพการศึกษา ท่านประธานครับ ในที่สุดก็มีคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาขึ้นมาชุดหนึ่ง แล้วก็ ได้คิดเรื่องการศึกษาให้ตอบสนองสิ่งสำคัญที่ผมกราบเรียนท่านประธานมาตามลำดับ ในที่สุดเราได้หลักการใหญ่ว่าการศึกษาของชาติเรานั้นที่มันมีปัญหาเพราะว่าขาดเอกภาพ ในการจัดการศึกษา ก่อนหน้านี้อุดมศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับอาชีวศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของ กระทรวงศึกษาธิการ ๒ กระทรวงนี้มีนโยบายที่ค่อนข้างจะไม่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน มหาวิทยาลัยบอกว่าคุณภาพอุดมศึกษาตกต่ำ เพราะว่ามัธยมศึกษาผลิตเด็กไม่ดี มัธยมศึกษาก็ลงโทษว่ามัธยมศึกษาเด็กไม่เก่ง เด็กไม่ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เพราะว่าครูประถมศึกษาลดเด็กประถมศึกษามีคุณภาพ ประถมศึกษาก็โทษ ผู้ปกครองครับว่าผู้ปกครองไม่ดูแลก็ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ได้เรื่อง ก็โทษกันไปโทษกันมา เพราะว่าวันนั้นการศึกษาของเราต่างคนต่างรับผิดชอบ ไม่เป็นเอกภาพ ในที่สุดได้มีการปฏิรูปการศึกษายุบ ๑๔ องค์ชาย เหมือนที่เพื่อนผู้แทนราษฎร ขออภัยท่านสุนัย จุลพงศธร ได้เรียนที่ประชุมว่ามี ๑๔ องค์ชาย อยู่กัน ๑๔ อย่าง ไม่มีเอกภาพก็ยุบออกมาให้เหลือ ๕ แห่ง และเป็นแห่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยตรง ๓ แห่ง คือ อุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวศึกษาอยู่ภายใต้ กระทรวงศึกษาธิการด้วยกันเพื่อสร้างเอกภาพในการจัดการศึกษา และผมกราบเรียน

๑๕๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๖๓/๒

ท่านประธานด้วยความเคารพ ในการประเมินของสภาการศึกษา มีบทสรุปว่าการปฏิรูป การศึกษารอบแรกนั้นไม่ใช่ล้มเหลว ประสบความสำเร็จเสียส่วนใหญ่ แต่มีบางส่วน ที่จะต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลงในบางเรื่องในการปฏิรูปในรอบต่อไป ท่านประธานครับ ในที่สุดผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า การกำหนดให้มีแห่งการศึกษาขั้นพื้นฐานคือ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยความที่เราต้องการที่จะให้เป็นเอกภาพ ในทางการศึกษา เพื่อที่จะแก้ปัญหาครุขาดแคลน เพื่อที่จะให้หลักสูตรมันเชื่อมโยงกัน ระหว่างประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและนำไปสู่อุดมศึกษานั้น มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ก็ในที่สุดได้มีเขตพื้นที่การศึกษาที่บริหารจัดการดูแลการศึกษา ทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอันเดียวกันเพื่ออะไรครับ เพื่อสร้างเอกภาพ ทางการศึกษาและหวังว่าทำให้บุคลากรทางการศึกษาไม่ว่าครูบาอาจารย์และบุคลากร อื่น ๆ ได้ช่วยเหลือกัน ได้ถ่ายเทกัน ได้เกื้อกูลกัน นำไปสู่การสร้างคุณภาพทางการศึกษา นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แต่แล้วเมื่อการจัดเขตการศึกษาพื้นที่การศึกษา ซึ่งรวมประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเข้าด้วยกันนั้นปรากฏว่ามีปัญหา ที่กราบเรียนว่า มีปัญหา จริง ๆ ผมไม่แน่ใจว่ามีปัญหาจริงหรือไม่ -----

แต่สภาการศึกษาและผู้บริหารมัธยมศึกษาส่วนหนึ่งบอกว่า วันนี้ถ้าเกิดให้เขตพื้นที่ทางการศึกษายังรับผิดชอบการศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัศึกษานั้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตกต่ำลงเรื่อย ๆ และทำให้คุณภาพทางการศึกษาตกต่ำลงเรื่อย ๆ ก็คิดที่จะแยกประถมศึกษาและมัธยมศึกษาออกจากกันด้วยเหตุผลสองสามประการ

ประการที่ ๑ อ้างว่าวัฒนธรรมองค์กรไม่เหมือนกัน ก็คือประถมศึกษา กับมัธยมศึกษา อันนี้จริงไม่จริงผมไม่ตอบนะครับ ผมคิดว่าท่านประธานและเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพร้อมทั้งพี่น้องประชาชนก็สามารถใช้หลักการพิจารณาได้

ประการที่ ๒ อ้างว่าวันที่แยกกันอยู่ระหว่างประถมศึกษากับมัศึกษานั้น ทำให้งบประมาณของมัธยมศึกษาได้รับเป็นกอบเป็นกำ สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ แต่หลังจากรวมกันแล้วงบประมาณโดนเกลี้ยไปยังประถมศึกษาก็ทำให้เกิดมีปัญหา

ประการที่ ๓ บอกว่าการเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารในระดับมัศึกษานั้น ไม่ได้รับความเป็นธรรม

และประการสุดท้ายก็นำไปสู่เรื่องคุณภาพการศึกษา มีตัวเลขชี้วัดให้เห็นว่าคุณภาพในระดับมัธยมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ม. ๖ ตกต่ำในรายวิชาที่เป็นหลัก ๆ ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ตกต่ำน่าวิตกอย่างมากคือ ผลการสอบ ผลเฉลี่ยต่ำกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์เกือบทุกหมวดวิชา ก็นำไปสู่การที่คิดจะแยกเขตพื้นที่ประถมศึกษาและเขตพื้นที่มัธยมศึกษาออกจากกัน

ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เหตุผลหลักที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องคุณภาพการศึกษา ผมเลยกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้ผมเองไม่ขัดข้องถ้าเพื่อนครูบาอาจารย์เห็นว่าการรวมประถมศึกษา มัธยมศึกษา นั้นนำไปสู่คุณภาพที่เสื่อม นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ตกต่ำ แยกกันเลยครับ ผมไม่ว่าและยินดี แต่ผมขออย่างเดียวนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานไปยังผู้รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฝ่ายมัธยมศึกษา หลังจากที่ท่านแยกประถมศึกษากับมัธยมศึกษาออกจากกันแล้ววันนี้ท่านรับได้ไหมว่า คุณภาพทางการศึกษาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

๑๖๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

กุนที่ ๖๔/๒

จะเพิ่มขึ้น ถ้าทำอย่างนี้ได้ผมกราบเรียนว่าเราไม่เสียดายงบประมาณ ไม่เสียดายที่เราต้องเปลี่ยนโครงสร้างทางการศึกษา เพราะฉะนั้นกระผมเองกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ขัดข้องที่จะแยกเขตพื้นที่การศึกษา เขตประถมศึกษาแยกออกจากเขตพื้นที่การศึกษา เขตมัธยมศึกษาให้ออกจากกัน แต่ว่าสิ่งที่ผมขอฝากก็คือต้องบริหารจัดการให้การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ให้มีคุณภาพตามที่ท่านได้ให้คำมั่นสัญญาไว้กับคณะกรรมการการศึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณสถาพร มณีรัตน์ ครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย ก่อนอื่นนั้นที่จะแสดงความคิดเห็นต่อการปฏิรูปการศึกษาโดยการแก้ไขพระราชบัญญัติในการแยกมัธยมศึกษาออกจากประถมศึกษา ๓ ฉบับ ผมเองก็อยากจะสะท้อนการมองในระบบการศึกษาของประเทศไทยผ่านเข้าไปยังท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นว่า เราต้องยอมรับว่าวันนี้ปัญหาการศึกษาของประเทศนั้นแยกไม่ออกหรือครับ กับปัญหาของสังคม เรามีการปฏิรูประบบการศึกษาเมื่อปี ๒๕๕๒ แต่ปรากฏว่าระยะเวลาที่ผ่านมา ๑๐ ปีนั้น ถ้าเราไม่ฝืนความรู้สึกกันเกินไปนั้น คุณภาพ วิธีคิด และจิตวิญญาณของเด็ก เยาวชนเรานั้นเสื่อมทรุดลงอย่างมาก เราต้องยอมรับว่าเยาวชนที่ผ่านมา ๑๐ กว่าปีนั้นวันนี้ได้เป็นเยาวชนที่บริโภคนิยม เป็นเยาวชนที่จิตใจสาธารณะนั้นน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด เด็ก เยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการเสียสละทางสังคมหายไปครับ

๑๖๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นางลักษณ ๖๕/๑

เหลือแต่เด็กที่ชอบเล่นเกมตบตีแย่งแฟน และท้องก่อนวัยอันควร อายุต่ำลงเรื่อย ๆ
ผมเองนั้นต้องโทษว่าระบบการศึกษาของประเทศนั้นเรามีการปฏิรูปทำไมถึงปล่อยให้เด็ก
และเยาวชนต้องถดถอยเชิงวัฒนธรรมอย่างนั้น วันนี้เราจะมาถกเถียงด้วยนัย
สามสี่ประการในการที่จะขอแยกโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยอ้างวัฒนธรรมองค์ระหว่าง
ประถมศึกษากับมัธยมศึกษา อ้างเรื่องของงบประมาณที่มีการเปลี่ยนแปลง มัธยมศึกษา
ได้น้อย ประถมศึกษามีตัวหารมาก อ้างเรื่องการเข้าสู่ตำแหน่ง และอ้างเรื่องของคุณภาพ
การศึกษา ท่านประธานที่เคารพ ผมเองนั้นอยากจะสะท้อนไปว่าบุคลากรทางการศึกษา
ของเรานั้นมีปัญหาหรือเปล่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ๑๐ กว่าปีนั้นเราได้ทอดทิ้งบุคลากร
ทางการศึกษาที่จะถ่ายทอดหรือจะติดอาวุธทางปัญญาให้กับเขาเหล่านั้นเราไม่อยากจะเห็น
ครูหรืออาจารย์ซึ่งมีหนี้สินล้นพ้นตัว เราต้องการเห็นคนที่จะเป็นอาจารย์หรือเป็นครู
ที่จะเป็นบำลอมเหล่านั้นมีคุณภาพมากกว่า แน่หนอนที่สุดครับถ้าการปฏิรูปการศึกษานั้น
ทำให้สิ่งเหล่านี้ดีขึ้น ผมเองไม่ขัดข้องถ้าเห็นว่าการแยกสำนักมัธยมศึกษาออกจาก
ประถมศึกษาและมีสำนักมัธยมศึกษาเกิดขึ้นมาอีก ๓๐ ๔๐ ๕๐ แล้วแต่ในรายละเอียด
ของกฎหมายที่กำหนดขึ้นนั้น และทำให้คุณภาพการศึกษา คุณภาพของครูบาอาจารย์ดีขึ้น
ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นยินดีที่จะสนับสนุนแต่เราจะเอาอะไร
เป็นตัวชี้วัดครับว่าเมื่อแก้กฎหมาย ๓ ฉบับนี้แล้ว สามสี่ประการที่มีการอ้างกันขึ้นมา
จะมีบรรลุผลอย่างที่คิดอย่างที่คาดหวังกันไว้ใครจะเป็นคนรับประกัน เชกเช่นระยะเวลา
ที่ผ่านมา ๑๐ กว่าปีที่เราปฏิรูประบบการศึกษาปี ๒๕๔๒ ตอนนั้นก็ถกเถียงกันมีการระดม
สมองกันโดยคิดว่ามีการปฏิรูปการศึกษาแล้วคุณภาพการศึกษาจะดีขึ้น แต่ ๑๐ กว่าปี
เราได้เด็กพันธุ์ใหม่ เด็กที่ฟุ่มเฟือย เด็กที่บริโภคนิยม เด็กแว้น เด็กที่ไปมั่วสุม และเด็กที่มี
จิตใจกระด้างกระเดื่องมากขึ้นทุกวันแล้วจะทำกันอย่างไรครับ นี่คือการแสดงถึงนัยว่า
ถ้าเราแยกประถมศึกษาแยกมัธยมศึกษาแล้วปัญหาเหล่านี้จะหมดไป ผมเองคงจะต้อง
คิดว่าการที่จะหาหลักประกันในการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการที่จะทำให้คุณภาพ
การศึกษาของประเทศไทยเรานั้นคงต้องคิดกันใหม่แทนที่จะเปิดกรอบทำให้มีอัตรา
การขยายตัวของระบบผู้บริหารการศึกษามากขึ้นนั้น เราคงจะมีการวัดผล ประเมินผล
ของผู้ที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาให้มากขึ้น และขณะเดียวกันเรื่องของหลักสูตรครับ

๑๖๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นงลักษณ์ ๖๕/๒

เรื่องของหลักสูตรการศึกษาที่จะเชื่อมโยงระดับจิตใจของเด็กและเยาวชนนั้นเราจะทำอย่างไร ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนั้นไม่ได้คิดถึงในแง่ของหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษาที่จะสอดคล้องเชื่อมโยงกันได้อย่างไร เราคิดเชิงวัฒนธรรมว่า ครูของประถมศึกษานั้นกับครูของมัศึกษานั้นวัฒนธรรมต่างกัน แต่เราไม่คิดว่าหลักสูตรที่จะสนองต่อผู้เรียนคือเด็กและเยาวชนนั้นจะทำกันอย่างไร ในรายละเอียดของกฎหมาย ๓ ฉบับไม่ได้สอดคล้อง ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เหล่านั้นเลย ผมเองก็อยากจะฝากทางกรรมาธิการว่าเราจะทำกันอย่างไรที่ให้หลักสูตรเหล่านั้นสนองต่อคุณภาพของผู้เรียน และสนองคุณภาพของผู้สอนด้วย วันนี้เรามีแต่ข่าวที่ไม่เป็นมงคลกับระบบการศึกษาของประเทศ เด็กของเรานั้นไอคิว (IQ) อีคิว (EQ) นั้นถอยร่นลงเรื่อย ๆ ในระบบการแข่งขันระบบอุดมศึกษา เราจะโทษใครครับ ในขณะที่เดียวกันเป้าหมายของระดับการศึกษาของประเทศนั้นมีแต่เรื่องของความขัดแย้งทุจริตเอสพี ๒ (SP2) บ้าง ทุจริตเรื่องของระบบการศึกษบ้าง ทุจริตแม้กระทั่งเครื่องเขียน แบบเรียน เราจะให้กฎหมาย ๓ ฉบับไปป้องกันสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร -----

เราไม่ยากทราบหรือครับว่าเสารงราคา ๔๐๐,๐๐๐ บาท เราไม่ยากทราบหรือครับว่าตำรับตำราที่ส่งไปให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นทุจริตกันตั้งแต่กระทรวงยันกระทั่งถึงโรงเรียน วันนี้เด็กหลายคนยังไม่ได้ตำราครับ วันนี้การเรียนฟรีมีปัญหาหรือเปล่า หรือเป็นเพียงวาทกรรมเท่านั้น การเรียนฟรีมีปัญหาใหม่ครับตามนโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราต้องมีตัวชี้วัด ไม่ใช่เรียนฟรี มันฟรีบางส่วน อุดหนุนบางส่วน ๑๕ ปีมันสะท้อนนัยหลายสิ่งหลายอย่างที่ในระบบการศึกษาของไทยทำให้ล่าหลังท้ายที่สุดนี้ผมขอฝากคำอภิปรายของผมนั้นเพื่อสะท้อนนัยหลายสิ่งหลายอย่างผ่านไปยังกรรมวิธีการที่จะตั้งขึ้นครับ กราบขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอบคุณมากครับ รักษาเวลาได้ดีมากครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีผู้อภิปรายประสงค์จะอภิปราย ๓๐ กว่าท่าน ผมจะอ่านรายชื่ออีกครั้งหนึ่ง ๑๓ ท่าน ตามที่วิปทั้ง ๒ ฝ่ายได้เสนอมา ท่านใดต้องการอภิปรายก่อนก็สลับสับเปลี่ยนกันได้ครับ จะอ่านให้ฟัง ท่านจะได้เตรียมตัวได้ถูกนะครับ ต่อไปนายแพทย์อสิ มะหะมัดยงกี คุณวิทยา ทรงคำ คุณพุดพิงศ์ สงวนวงศ์ชัย คุณเกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม ดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว คุณภิรมย์ พลวิเศษ คุณไพจิต ศรีวรขาน คุณจุมพฏ บุญใหญ่ คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง คุณสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ คุณอำนาจ คลังผา ๑๒ คน แต่ท่านต่อไปหลังจากนายแพทย์อสิ ก็ขอสลับเป็นภาคประชาชนด้วยนะครับ เชิญท่านนายแพทย์อสิ มะหะมัดยงกี ครับ

นายอสิ มะหะมัดยงกี (สตุล) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์อสิ มะหะมัดยงกี ส.ส. สตุล พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นผมก็คงต้องออกตัวว่าผมเองไม่ได้เรียนเรื่องการศึกษา มาแต่เรียนเกี่ยวกับการแพทย์ แต่ในชีวิตก็ได้สอนอยู่ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา วิทยาลัยสาธารณสุข ๒ ปี ก็ได้เป็นครูอยู่ ๒ ปี ผมก็มีความคิดแถมอาจจะแตกต่างจากผู้อื่นอยู่บ้าง ผมเห็นว่าในการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๐๑๕ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติและประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองนั้น หัวใจหลักของแผนยุทธศาสตร์ชาติก็คือมุ่งเน้นสร้างเศรษฐกิจ

๑๖๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๖๖/๒

เชิงสร้างสรรค์ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาคน คนเป็นศูนย์กลางในการที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เพราะฉะนั้นการศึกษาจะมีความสำคัญมากที่สุด ผมเองเห็นว่าประเทศอื่นประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่น ประเทศเวียดนามก็ได้มีการปฏิรูปการศึกษาไปแล้ว ประเทศเวียดนามได้มีรถไฟความเร็วสูงสามสี่ร้อยกิโลเมตร จีนผมเคยนั่งที่ประเทศจีนรถไฟความเร็วสูง ๔๐๐ กว่ากิโลเมตรต่อชั่วโมง แต่ของประเทศไทยแปดสิบเก้าสิบกิโลเมตรเท่านั้นเอง มันห่างกันเยอะมากครับ ผมคิดว่ามันจำเป็นที่เราจะต้องเปลี่ยนแปลงการศึกษาอย่าให้เหมือนรถไฟไทย การศึกษาจะต้องไปเร็วกว่านั้น พัฒนามากกว่านั้น ผมมีความเห็นว่าเราควรจะพิจารณา การศึกษาจะต้องแก้ไขตั้งแต่เด็กแรกเกิดครับ ๐-๒ ปี เป็นเวลาที่มีการพัฒนาของสมองมากที่สุด ผมขออภัยครับ ท่านประธานให้เวลาผมเท่าไร

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
๗ นาที บวกลบนิดหน่อยครับ

นายอสิ มะหะมัดยั้งกี (สตุล) : เด็ก ๐-๒ ปี มีการพัฒนาของสมองถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าใครอ่านหนังสือว่าจะถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว ท่านจะเห็นว่าการเรียนก่อนวัยเรียนสำคัญที่สุดในการพัฒนาเด็กไม่ใช่ว่าวัยเรียนไปแล้ว เราจะต้องคำนึงถึงผู้พิการ การศึกษานอกโรงเรียนก็ต้องเป็นเรื่องสำคัญ เด็กพิเศษมีความสามารถ เด็กอัจฉริยะจะต้องมีการดูแลตั้งแต่เด็กครับ ผมเห็นว่าตอนนี้เราสร้างเด็กอัจฉริยะมาามากไม่พอ เพราะว่าโดนบล็อก (Block) โดนสกัดกั้นตั้งแต่เด็ก จริง ๆ แล้วจะต้องมีการส่งเสริมพัฒนาเด็กที่มีความสามารถสูง เด็กพิเศษมีอัจฉริยะตั้งแต่เด็ก เพื่อต่อสู้กันในโลกต่อไปนะครับ และผมก็ไม่เห็นด้วยกับการรวมโรงเรียนประถมศึกษากับมัธยมศึกษาเข้าด้วยกันและบอกว่าเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ผมว่าในหลาย ๆ กรณีเป็นการปิดโอกาสสกัดกั้นโอกาส ต้องแยกเหมือนเดิม ประถมศึกษาก็เป็นประถมศึกษา มัธยมศึกษาก็เป็นมัธยมศึกษาการพัฒนาจะทำได้ง่ายขึ้น และสิ่งที่ผมเห็นอีกอย่างหนึ่งก็คือควรส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถในวิชาชีพต่าง ๆ เช่น เคมี ชีวะ และสาขาอื่น ๆ ให้เรียนเพิ่มเติมในวิชาครู ๑-๒ ปี แล้วก็ออกมาเป็นครูอาจารย์ โดยที่ให้เงินเดือนสูงเป็นพิเศษ -----

เพื่อสอนเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้เป็นเลิศในแต่ละด้านเพื่อต่อสู้กับต่างประเทศ ผมอยากเห็นนักเรียนในประเทศของเราเรียน ๕ วันเต็ม ๆ อย่างมีคุณภาพ อย่างเต็มที่ แล้วก็ให้หยุดพักในวันเสาร์ วันอาทิตย์ ไม่ใช่ว่าต้องมาติววิชากันในวันเสาร์ วันอาทิตย์อีก ไม่ได้พักได้ผ่อนกันเป็นวิธีที่ผิดพลาด หลาย ๆ ประเทศเขาก็เรียน ๕ วันเต็ม ๆ แล้วก็ให้หยุดพักในวันเสาร์ วันอาทิตย์เป็นเวลาพักผ่อน ไม่จำเป็นต้องไปเรียนเพิ่มเติมหรือครับ ถ้าการเรียนในโรงเรียนมันดีอยู่แล้ว ผมมีความเห็นว่าใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงเรียนสายสามัญไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเรียนอิสลามศึกษาให้ลึกซึ้งให้เรียนขั้นพื้นฐานก็พอแล้ว เพราะว่าโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามก็ได้สอนวิชาศาสนาอิสลามอยู่แล้ว คือมีผู้สังเกตการณ์ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าสังเกตหรือไม่สังเกตการณ์มีความเห็นว่าควรจะให้โรงเรียนสามัญสอนศาสนาอิสลามศึกษาเพิ่มขึ้น ผมว่าเป็นวิธีที่ผิดเพราะว่าโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามเขาก็มีอยู่แล้ว การแข่งขันกันจะทำให้ทั้ง ๒ ด้านอ่อนแอลง เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าไปทำลายครับให้ต่างคนต่างก็สอนไป ผมมีความเห็นเหมือนกับคุณสภาพอยู่หลายอย่าง อย่างเช่นเราเคยได้ยินคำขวัญวันเด็กสมัยก่อนว่า เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ แต่ตรงนี้ผมเห็นตอนนี้เด็กที่เป็นศรีแก่ชาติก็คือเด็กหมีครับ คือหลินปิงเท่านั้นเอง เด็กประหลาดครับ สมัยนี้เด็กไม่ฉลาดครับ เด็กประหลาดชาติเจริญ คุณไม่รู้เรื่อง ขับรดซึ่งกัน เด็กแว้นเต็มไปหมดครับ แต่ก็มีความผิดของสังคมของผู้ใหญ่ ที่ไม่ได้ดูแลเด็กอย่างดี ทำไมเด็กสมัยนี้คุณไม่รู้เรื่อง เด็กเขาไม่มีข้อผิดแต่ผู้ใหญ่ให้ความสำคัญแก่เด็กน้อยลงหรือไม่ ในหลาย ๆ บ้านอย่างที่ผมบอกกว่าจะถึงอนุบาลก็สายเสียแล้ว แต่เสียตายที่เด็กเหล่านั้นไม่ได้มีแม่สอนอยู่ที่บ้าน แต่มีคนใช้ที่บ้าน สอนเด็กแทน นี่คือนี่ที่ผิดพลาด ครูที่ดีที่สุดสำหรับเด็กก็คือแม่ครับ มารดาคือครูที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก เพราะฉะนั้นตรงนี้จะต้องแก้ไข トラาบใดที่สังคมเราแม่ไปทำงานนอกบ้าน ไม่มีเวลาดูแลลูกหลานอย่าหวังว่าเด็กจะเป็นคนดี อย่าหวังว่าเด็กจะฉลาดได้ ตรงนี้เป็นสิ่งที่สังคมจะต้องแก้ไขนะครับ เวลาผมก็เหลืออีก ๑ นาที ผมจะขอฝากเกี่ยวกับเรื่องการประเมินผลครูนะครับ ครูที่สอนเป็นเวลามาก ๆ ไม่มีเวลาพัก ไม่มีเวลาได้เขียนผลงานไม่ก้าวหน้าครับ แต่คนที่ไม่ได้ทำอะไรอยู่ในสายอื่นที่ไม่ใช่สายสอนสามารถทำผลงานออกมาก้าวหน้าได้มันเป็นเรื่องแปลกที่คนทำงานหนักแล้วไม่ได้ดี ตรงนี้

๑๖๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๖๗/๒

เป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไข ผมคิดว่าการประเมินคุณภาพของครูจะต้องดูการพัฒนา
ของนักเรียนเป็นหลัก ถ้าท่านไม่สามารถทำให้นักเรียนพัฒนาขึ้นได้ ท่านอย่าก้าวหน้าเลยครับ
เพราะฉะนั้นท่านจะต้องหาวิธีการที่จะทำให้ให้นักเรียนก้าวหน้า วิธีการสอนที่สามารถทำให้
เด็กฉลาดขึ้นได้ มีความสามารถเพิ่มขึ้นถึงจะผ่านการประเมินได้ แต่หลายครั้งเราดูว่า
การประเมินนี้ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนเลย ไม่ทราบไปทำเรื่องอะไรกัน ตรงนี้
เป็นเรื่องที่ไม่ควรจะผ่านการประเมินและการที่มีวิธีการประเมินแบบนี้ผิดพลาดควรจะ
แก้ไข และอันสุดท้ายผมก็ขอเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าอย่าทำให้ครู ข้าราชการในกระทรวง
การศึกษาฝืนกลางวัน เคยมีโครงการเขาเรียกว่า โรงเรียนในฝัน ในรัฐบาลสองสามชุดที่แล้ว
มีครูหลายคนไปหลงเชื่อแล้วก็ไปกู้เงินเพื่อสร้างอะไรต่ออะไรเยอะแยะและในที่สุด
ก็เป็นหนี้ไม่ได้งบประมาณมา เคยมีครูในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นผู้บริหาร
ผู้อำนวยการต้องฆ่าตัวตายครับ เพราะว่าไปหลงเชื่อโรงเรียนในฝันว่า เดย์ ดรีม สคูล
(Day dream school) ฝืนกลางวัน ต่อไปอย่าทำนะครับ ถ้าไม่มีความแน่นอนนโยบาย
แล้วยังไม่ได้ผ่านคณะรัฐมนตรี ยังไม่ได้ผ่านอะไร อย่าไปสร้างความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ให้
และตอนนี้อีกหลาย ๆ โรงเรียนก็ยังไม่รู้ว่าใครจะรับผิดชอบระหว่างผู้อำนวยการคนเก่า
ที่สร้างหนี้กับคนใหม่ที่เข้ามา นี่คือนโยบายที่เกิดขึ้น ผมก็คงมีความเห็นที่จะเป็นประโยชน์
ต่อวงการศึกษาระดับประเทศชาติเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ต่อไปขอเชิญภาคประชาชนนะครับ คุณลัดทา ชนะภัย ครับ

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ในนามของประชาชนผู้มีสิทธิ
เลือกตั้ง แล้วก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษา ๓ ฉบับ ผมต้อง
กราบขอบพระคุณสภาแห่งนี้ที่ได้กรุณาให้ภาคประชาชนมีโอกาสมีส่วนร่วมในการเสนอ
กฎหมาย -----

กระผมในนามของประชาชนแล้วก็ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานคนหนึ่งในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ต้องขอกราบขอบพระคุณสมาชิกทุกท่านที่ได้ให้ความสำคัญและความใส่ใจในปัญหาการศึกษาของชาติ ผมอยากจะเรียนในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติผมเชื่อมั่นว่าสภาแห่งนี้จะได้จัดการศึกษาโดยการทำความเข้าใจในระบบการศึกษาของชาติ เหตุที่ผมกล่าวอย่างนี้ก็เพราะว่าโดยหลักปรัชญา จิตวิทยา หลักการศึกษา การศึกษานั้นก็ควรจะมี ๓ ระดับ คือระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ความจริงแล้ว ๓ ระดับนี้ก็มี ความแตกต่างในการบริหารจัดการทุกอย่าง เมื่อเอามารวมกันแล้วเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารจัดการก็คลุมเครือไม่ชัดเจน การที่เรากลับมาครั้งนี้ก็คือเรายอมรับว่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาเป็นความตั้งใจของทุกภาคส่วนของสังคมที่อยากจะให้การศึกษาดี ไม่อยากให้การศึกษานั้นแยกส่วนไปมากพอรวมกันแล้วมันก็จะมีความชัดเจนที่สอดคล้องกับหลักปรัชญา จิตวิทยา พัฒนาการของผู้เรียนแล้วก็ตามความเชี่ยวชาญของครูอาจารย์ในแต่ละระดับ อันนี้เป็นจุดหนึ่งที่พวกเราทุกคนก็อยากให้การศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนเพื่อเดินหน้าต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของคุณภาพ คุณภาพนั้นต้องยอมรับว่าเมื่อโครงสร้างส่งผลกระทบ ผมต้องยอมรับความจริงว่าขวัญกำลังใจของผู้จัดการศึกษาตั้งแต่ผู้บริหาร การศึกษาระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือครู อาจารย์ก็ตามแต่ เมื่อมีผลกระทบในเรื่องของการบริหารงานบุคคลมันก็ต้องส่งผลกระทบต่อเรื่องของคุณภาพอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เคยมีโอกาสช่องทางเส้นทางความก้าวหน้าชัดเจนแต่พอรวมกันแล้วมันก็ไม่เป็นดังที่คิดมันก็เกิดขวัญกำลังใจของเราตกต่ำ แต่ว่าที่ผมพูดนั้นมันไม่ใช่หมายความว่าเราจะเถียงเอาเฉพาะว่าให้มาดูแลแต่ความก้าวหน้าของพวกเขา ไม่ใช่ครับ ผมมีความสำนึกและตระหนักดีว่าเราทำงานบริการสาธารณะ เราเป็นข้าราชการที่จะต้องทำหน้าที่จัดบริการให้แก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพ แต่ทำอย่างไรถ้าหากว่าการจัดการศึกษาให้ขวัญกำลังใจ ดูแลสื่ออุปกรณ์งบประมาณอย่างเพียงพอแล้วก็กระตุ้นการพัฒนาทั้งทุกภาคส่วนของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผมก็เชื่อมั่นว่าการศึกษามีคุณภาพได้ ผมยอมรับว่าปัญหาของเด็ก ปัญหาของเยาวชนนั้นมีมากมายเนื่องมาจากว่าสังคมของเราเปลี่ยนแปลงมากในด้านเศรษฐกิจและสังคม บริบทต่าง ๆ ล้วนส่งผลกระทบต่อ

๑๖๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ฐานวีร ๖๘/๒

นับแต่ภาคส่วนทางการศึกษาก็ยังจะรับมือไม่ไหว สภาแห่งนี้ได้ออกกฎหมายมากมายที่จะยกคุณภาพชีวิตของเยาวชนไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะเป็พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือพระราชบัญญัติที่จะส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเยาวชน แต่ว่าการจัดการศึกษานั้นนอกจากการศึกษาในระบบจะต้องทำอย่างเข้มแข็งแล้วทุกภาคส่วนของสังคมก็ต้องร่วมมือ โดยเฉพาะกฎหมายที่ออกไปนั้นการบังคับใช้กฎหมายยังจะต้องมีความเข้มข้นมากกว่านี้จึงจะให้มาตรฐานคุณภาพชีวิตของเยาวชนสามารถที่จะมีโอกาสในการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ปัญหาโอกาสทางการศึกษาของบ้านเราไม่ใช่เฉพาะโอกาสในการเข้าเรียน แต่โอกาสในการเข้าถึงคุณภาพก็ยังเป็นปัญหาที่พวกเราจะต้องร่วมกันคิด นี่คืเรื่องที่เราจะมาขอความอนุเคราะห์จากสภา ผมเชื่อว่าการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเน้นเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาเดิมกรมสามัญศึกษาก็ยังรับไม่ไหว ยังต้องพึ่งพี่น้องครูประถมศึกษาซึ่งจัดโรงเรียนขยายโอกาส ผมยอมรับว่าเรื่องนี้เราจะต้องร่วมมือกันต่อไป ไม่ใช่ว่าพอแยกมัธยมศึกษาแล้วพวกเราจะละเลยโรงเรียนขยายโอกาส อย่างไรก็ตามแต่ในเรื่องของวิชาการ ในเรื่องของประสบการณ์ ในเรื่องแนวทางจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาพวกเราก็ยังต้องเป็นเครือข่ายกัน ผมขอเรียนให้สภามั่นใจว่าพวกผมจะทำงานร่วมกันอย่างแข็งขัน ถ้าหากว่าเราจัดสัดส่วนการบริหารจัดการ จัดโครงสร้างให้กระชับแล้วก็มีความชัดเจน เป็นการศึกษา ๓ ระดับดังที่ผมกล่าวมาแล้ว ดังนั้นผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้คงจะเห็นความจำเป็นที่ท่านจะได้ให้ความเห็นชอบหลักการในนามของประชาชนต้องกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งมาอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

ต้องขอบพระคุณครับ รักษาเวลาดีมากรับ คุณวิทยา ทรงคำ ครับ

นายวิทยา ทรงคำ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิทยา ทรงคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ หลายร่างจะให้เห็นด้วยหรือไม่ ก็ดูจากการเสนอแล้ว ผมคิดว่าในที่ประชุมก็คงจะเห็นด้วย ผมเองคงจะเป็นการเสนอแนะหรือเสนอข้อคิดเห็นมากกว่า ถ้าจะไม่ผ่าน แต่สภาก็คงจะผ่าน ประเด็นก็คือว่ามันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีก็อาจจะเป็นตามที่หลายท่านพูดว่าเป็นการจัดการศึกษาตามความถนัด เพราะว่ามัธยมศึกษาเองก็ถนัดในการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจริง ๆ แล้วจุดการปฏิรูป การศึกษาก็เกิดจาก สปช. ซึ่งไปฝืนธรรมชาติของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งประเทศไทย มีกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มีกรม ๑๔ องค์ชาย สปช. ก็ไปรวม ตอนแรกมี ๔ แห่ง อาชีวศึกษาดินแรงหน่อยก็ได้ ๕ แห่ง จากอธิบดีกรมอาชีวศึกษาก็เป็นซี ๑๑ กคน. ตอนนั้นไม่ค่อยดีไหนเท่าไร ก็ไปอยู่สำนักงานปลัดกระทรวง ตอนนี่ กคน. ก็เริ่มดีขึ้นแล้ว มันก็คงจะกลับไปทีเดิม สูงสุดสู่สามัญ ก็คงจะกลับไปทีเดิม ไหน ๆ จะปฏิรูป ก็เอาให้มันเบ็ดเสร็จไปเลย อันนี้เรามาแก้ที่ปลายเหตุเฉพาะประถมศึกษากับมัธยมศึกษา เท่านั้น ส่วนข้อเสียตอนนี้กำลังจะเชื่อมกัน ครูประถมศึกษากับมัธยมศึกษากำลังจะเชื่อมกัน ก็ต้องเริ่มแยกกันอีกแล้ว มันก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียตามที่กราบเรียน แต่ผมดู ในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล ในมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓๗ ย่อหน้าที่ ๓ เขียนบอกว่า ขออนุญาตอ่านนะครับ ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งระดับ ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา แต่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ให้สถานศึกษาแห่งนั้น อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผมฝากคณะกรรมการพิจารณาว่าร่างกฎหมาย ฉบับนี้ เพราะว่าเขียนกฎหมายฉบับนี้ล้ำสมัยแล้วครับ เจตนากฎหมายฉบับนี้คือต้องการ จะแยกประถมศึกษากับมัธยมศึกษาออกจากกัน จากเดิมที่เป็น สปช. และกรมสามัญศึกษา แต่ถ้าไปเขียนมาตรา ๓ ย่อหน้าที่ ๓ เขียนแบบนี้ตอนนี้โรงเรียนประถมศึกษาจัดตั้งแต่ อนุบาลถึง ม. ปลาย มี ท่านไปจำกัดแค่ไม่เกิน ม. ๓ มันเสียโอกาส ๒ อย่าง คือ โรงเรียนที่สังกัดพื้นที่ประถมศึกษาในอนาคตจะจัด ม. ปลายไม่ได้เลยถ้าท่านไปล็อก กฎหมายอย่างนี้ เด็กบ้านนอกไม่มีโอกาสเข้าในเมืองอยากจะเรียนสูง ๆ กับเขาบ้าง ก็เรียนได้แค่ ม. ต้น ถ้าคุณจะไปเรียน ม. ปลายคุณต้องข้ามไปเรียนที่เขตมัธยมศึกษา

๑๗๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๖๙/๒

และปัจจุบันนี้มันก็มีหลายโรงที่เช็ค (Check) ได้ ท่านไปดูได้เลยที่จังหวัดปทุมธานี เขต ๒ โรงเรียนวัดเขียนเขต จัดการศึกษาตั้งแต่อนุบาลจนถึง ม. ปลาย ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ ก็แสดงว่าจะต้องเอาโรงเรียนนี้ไปสังกัดมัธยมศึกษา แต่เขาเป็นโรงเรียนประถมศึกษาเดิม อันนี้ต้องฝากคณะกรรมการเอาไปพิจารณาด้วยอีกประการหนึ่งก็ฝากถึง ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีที่ท่านให้เกียรติมานั่งฟังก็ชื่นชมยินดีครับ เพราะว่าท่านมาจาก สายครูบาอาจารย์ มานั่งเป็นเสนาบดีของกระทรวงศึกษาธิการการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเรามีปัญหามาแล้ว ๑๐๐ กว่าเขต เมื่อก่อนว่าจะเอาเขตจังหวัดก็ถูกค้าน จะเอาเขตอำเภอก็ถูกค้าน ตอนนี้ก็เลยหลาย ๆ อำเภอมาเป็น ๑ เขต ไหน ๆ ท่านจะตั้ง เขตมัธยมศึกษาก็ติดตามเรื่องดูว่าจะมีประมาณ ๕๐ กว่าเขตอย่าเลยครับ ท่านทำจังหวัดละเขต ถามว่าบางจังหวัดมีโรงเรียนน้อยก็เป็นจังหวัดก็มีผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ชี้ ๑๐ ถ้ายังมีเขตเหมือนกับมัธยมศึกษาเดิมเขาก็มีสามัญศึกษา จังหวัดทุกจังหวัด ถ้าท่านไปเอาสามสี่จังหวัดมารวมกันก็จะมีปัญหาอยู่แล้วครับ ในเรื่องของการติดต่อประสานงาน การสื่อสาร การไปประชุมของผู้อำนวยการโรงเรียน น้ำมันก็แพง รัฐบาลก็ขึ้นภาษีน้ำมันจาก ๕ บาทเป็น ๑๐ บาท แล้วให้ผู้บริหารโรงเรียน ไปประชุมไกล ๆ ๓ จังหวัดมารวมกันเป็น ๑ เขต มันจะลำบาก -----

๑๗๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๗๐/๑

แม้แต่ประถมศึกษาก็มีปัญหา อย่างจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอเวียงแหงลงมา ต้องมาที่อำเภอเชียงดาว ปกติก็เข้าในเมืองเล็กขวา ตอนนี้อำเภอเวียงแหงลงมาเชียงดาวไปเขตต้องเลี้ยวซ้าย ผ่านดอยหัวโท ไปที่อำเภอฝาง เป็นเขต ๓ ของจังหวัดเชียงใหม่ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีไม่ต้องกลัวครับ ไหน ๆ จะตั้งแล้วตั้งจังหวัดละเขตไปเลยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่จะฝากเรื่องที่คุณครูบาอาจารย์เขาร้องขอมาว่าเรื่องพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและวิทยฐานะ ถ้าท่านรัฐมนตรีมีโอกาสก็ช่วยตอบหน่อย ให้คำมั่นสัญญาหน่อยว่าจะเอากฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาเมื่อไร เพราะว่าครูเสียเปรียบข้าราชการพลเรือนมาพอสมควรในเรื่องของบัญชีเงินเดือน เพราะว่าเข้าสู่แท่งก่อน พอเขาปรับแท่งทีหลังก็เลยได้น้อยกว่าเพื่อน แล้วหลายอย่างที่ไม่เกิดความเป็นธรรมอย่างเช่นว่าเรื่องของเงินโบนัสก็ดี ข้าราชการที่เป็นครูสอนหนังสือเหมือนกัน สอนเด็กเหมือนกัน ข้าราชการท้องถิ่นอย่างเทศบาลนครเชียงใหม่ ครูโรงเรียนเทศบาลนครเชียงใหม่ได้โบนัส ๒ เท่าของเงินเดือน ครูในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ได้โบนัส ๓ เท่านะครับ เพราะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขามีฝีมือ เขาเอาใจใส่ข้าราชการของเขา เงินเดือนสามสี่หมื่น ปีหนึ่งได้โบนัส ๓ เท่า ๒ เท่า ขนาดไหน ครูเห็นว่าได้คนละสองสามพันบาทครูกระทรวงศึกษาธิการเรานี่ เพราะฉะนั้นก็เป็นห่วงในเรื่องเหล่านี้ แล้วก็ฝากว่าไหน ๆ ท่านจะแยกไปแล้วก็ดูแลคุณภาพการศึกษาให้ดีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญคุณวุฒิปงศ์ สงวนวงศ์ชัย

นายวุฒิปงศ์ สงวนวงศ์ชัย (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวุฒิปงศ์ สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ จากการศึกษาที่สภาผู้แทนราษฎรและรัฐบาลได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่เราใช้มาในปี ๒๕๔๒ หลังจากที่มีการปฏิรูปการศึกษาด้วยจุดมุ่งหมายของนักการศึกษาในช่วงนั้นก็มีความหวังว่าจะรวมการศึกษาให้เป็นเอกภาพคือเป็นหนึ่งในเพื่ออำนวยความสะดวกการบริหารจัดการการศึกษา ก็มีความหวังที่จะเห็นอย่างนั้น แต่หลังจากที่เรามีโอกาสใช้มาประมาณ ๑๐ ปีส่วนดีมันก็มีอยู่ในการสำเร็จตามพระราชบัญญัติ

๑๗๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

พรเทพ ๗๐/๒

ส่วนที่มีปัญหาที่ต้องยอมรับมีปัญหาจริง ๆ อย่างที่ทุกท่านได้พูดมาคือปัญหาด้านของ
มัธยมศึกษาซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยวัฒนธรรมเดิมเขาก็มีรูปแบบของเขา
ในการบริหารจัดการการศึกษา เมื่อต้องมาทำเสมือนให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งจังหวัด
ทั้งเขต หรือพื้นที่ มันก็สร้างปัญหาในการบริหารจัดการการศึกษาแก่เขา ซึ่งเราจะเห็น
ได้หลายประเด็น อย่างเช่นคุณภาพการศึกษาช่วงหลังนี้แตกต่างจากเมื่อก่อนเป็นอย่างมาก
เหตุผลเพราะว่าการได้รับงบประมาณสนับสนุนของเขตพื้นที่การศึกษาหรือรัฐบาล
ไม่ว่าเด็กเล็ก เด็กใหญ่ ประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาจะได้ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถ
มีงบประมาณในการที่จะไปสนับสนุนเรื่องการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่
เพราะเด็กมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ต้องอาศัยสื่อการเรียนการสอนที่ต้องมีราคา ไม่ว่าจะ
สื่อวิทยาศาสตร์ สื่อต่าง ๆ ฉะนั้นด้วยความแตกต่างตรงนี้ทำให้เกิดปัญหา โครงสร้างของ
ครูอาจารย์ก็มาต่างกัน ฉะนั้นปัญหาที่มันเกิดขึ้นเป็นที่ทราบและเราต้องยอมรับ
เราถึงมีการที่จะต้องมาแก้ไขกันในวันนี้ ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อการศึกษาของชาติดีขึ้น คิดว่า
ทุกท่านก็คงจะเข้าใจประเด็นของปัญหา การศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับแต่ละประเทศ
หากคนในชาติมีความรู้ความสามารถที่สามารถแข่งขันต่อสู้กับทุก ๆ ประเทศได้ ก็จะทำให้
ประเทศเรามีความมั่นคงแข็งแรง ฉะนั้นงบประมาณทางด้านการศึกษา กระทบเองมี
ความเห็นที่เราจำเป็นต้องให้ความสำคัญให้งบประมาณทุ่มเทในด้านนี้เพื่อสร้างคน
ของเราให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น -----

๑๗๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อุทัยวรรณ ๗๑/๑

แต่หากท่านแยกออกไปแล้วในช่วงของการบริหารจัดการของมัธยมศึกษานี้ ผมหวังว่า
ขอให้ท่านครูบาอาจารย์ทุกท่าน ต้องขอรับรองด้วยความจริงใจว่าขอให้มีความตั้งใจเสียสละ
เพื่อนักเรียน เพื่อเยาวชนของชาติ ไม่ใช่ทำเพื่อตำแหน่งของท่าน หากท่านทำได้แบบนี้
จริงๆ แล้วการศึกษาของชาติก็เจริญ กระผมอยากจะฝากให้ท่านครูมัธยมศึกษาทุกท่านว่า
ในปัญหาที่ท่านเกิด เราทุกคนเห็นแล้วเราพยายามที่จะแก้ไข แต่เมื่อแก้ไขแล้ว
ขอให้ท่านพยายามที่จะทำงานด้านนี้ให้แก่เยาวชนของชาติ แก่บ้าน แก่เมือง
ให้เต็มความสามารถ ผมหวังว่าสิ่งเหล่านี้คงจะเป็นประโยชน์หลังจากที่เราได้รับการแก้ไข
เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม ครับ

นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม (อุดรธานี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย
ขออนุญาตพิจารณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในฐานะผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ข้าราชการครูเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการ
ทำให้การศึกษาแก่ลูกหลานตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา เรียกว่า
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ฉะนั้นถึงมีการแยกกัน แต่ก่อนเราจะได้ยินว่า
ครูประจำบาลซึ่งจะดูแลลูกหลานในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ครูมัศึกษาก็จะ
ให้การศึกษาดูแลลูกหลานในระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่ ม. ๑ ถึง ม. ๖ ตอนนั้นยังเป็น ม.ศ.
พอมามี ๒๕๒๓ ก็มีการแยกครูประจำบาลออกจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ซึ่งกำกับการดูแลโดยผู้ว่าราชการจังหวัด มาเป็นสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ
มี สปช. ดูแลโดยเลขาธิการ สปช. มี ผอ.ปจ. ดูแลระดับจังหวัด มีหัวหน้าการประถมศึกษา
ดูแลระดับอำเภอ แล้วก็มี ผอ. โรงเรียนดูแลในโรงเรียน หลังจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
เราก็มีการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีการจัดการศึกษา

๑๗๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๗๑/๒

เพื่อต้องการให้เป็นเอกภาพ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด นั่นคือเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ โดยมีการรวมเอาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษามาบริหารร่วมกันตามพระราชบัญญัติครู พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษา ปี ๒๕๔๖ ประเด็นสำคัญก็คือว่า การบริหารการศึกษานั้น จะมีการร่วมกันบริหารโดยองค์คณะบุคคล ระดับประเทศเรียกว่า ก.ค.ศ. ระดับจังหวัดเรียกว่า อ.ก.ค.ศ. หรืออนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีคณะกรรมการ ๙ คน เป็นผู้บริหารซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ๑ คน ครูผู้สอน ๑ คน

- ๗๒/๑

๑๗๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นัชชา ๗๒/๑

ผู้แทนบุคลากรทางการศึกษา ๑ คน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน ผู้แทน ก.ค.ศ. ใน อ.ก.ค.ศ. ๑ คน
แล้วก็ผู้แทนคุรุสภา ๑ คน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจะทำหน้าที่เลขานุการ
นี่คือองค์คณะ หลังจากนั้นก็มีกรปรับเปลี่ยน ผมจำได้ว่าตอนที่มาเป็นกรรมาธิการ
การศึกษาได้นำเสนอ ซึ่งก็ร่วมกันกับท่านรัฐมนตรีชินวรณ์ บุญยเกียรติ ที่ท่านลุกไปเมื่อกี้
แล้วก็ได้หารือกันว่าน่าจะมีความสมดุล ถ่วงดุลกันระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
ถ้าจากการพิจารณา ๑๗๕ เขต จะมีครูมาจากมัธยมศึกษาซึ่งเป็นองค์คณะบุคคลใน อ.ก.ค.ศ.
เต็มรูปแบบไม่ถึง ๕ เขตพื้นที่การศึกษา เนื่องจากว่ามาจากการเลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่
ถ้ามีการเลือกตั้งก็มักจะไม่ได้รับการเลือกตั้ง เพราะว่าครูซึ่งสอนระดับประถมศึกษา
จะมีจำนวนมาก ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ กว่าคน ครูมัศึกษาก็เป็นส่วนที่จะต้องไปเติมเต็ม
ฉะนั้นการเลือกตั้งจึงไม่ได้รับการเลือกตั้ง นี่คือที่มาของเขตพื้นที่การศึกษา ๑๗๕ เขต
โดยมัศึกษาก็เห็นว่าสัดส่วนนี้ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการบริหารในองค์คณะบุคคล
ฉะนั้นจึงมีการเสนอกฎหมายผ่านมายังสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมก็เห็นด้วยว่าการแก้ไข
ปัญหานั้นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยภาพรวมเป็นองค์คณะบุคคล ซึ่งจะต้องมาแก้ไข
ปัญหาร่วมกัน ในมัศึกษานั้นเราอาจจะเลือกได้ว่าแบ่งการบริหารในสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาทั้งเดิมและปัจจุบันออกเป็น ๔ ด้าน ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ
ด้านบุคลากร แล้วก็บริหารทั่วไป ฉะนั้นการบริหารตรงนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับ
การแก้ไขในองค์คณะบุคคล ซึ่งจะต้องมาจากมัธยมศึกษา แต่ก็เรียนว่าเราจะต้อง
มีการใช้งบประมาณในการบริหารตรงนี้ ผมก็เห็นใจนะครับว่าเพื่อนครูมัศึกษาก็
ก็อยากมีเอกภาพในการบริหารโดยองค์คณะบุคคล ซึ่งดูแลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
แต่ระดับประถมศึกษาที่มีความสำคัญที่ต้องดูแลโรงเรียนขยายโอกาสซึ่งดูแลตั้งแต่ ป. ๑
ถึง ม. ๓ เหมือนกัน ฉะนั้นก็อยากกราบเรียนว่าปัญหาที่สำคัญก็คือเรื่ององค์คณะบุคคล
แล้วก็เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งทางมัศึกษาก็ขอมา ๔๑ เขต แต่โดยความเป็นจริงแล้ว
ก็น่าจะขยายไปทั้ง ๗๖ เขตเลยทุกจังหวัดนี่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารการศึกษา
แล้วก็สามารถที่จะพัฒนา แล้วก็นำผลสัมฤทธิ์มาสู่การศึกษาของเราได้อย่างเป็นระบบ
และมีประสิทธิภาพ และได้รับคุณภาพ ที่สำคัญผู้บริหารตรงนี้จะต้องมีทั้งคุณภาพและ
คุณธรรมในการบริหารการศึกษา ขอขอบคุณครับ

๑๗๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นี้ชชา ๗๒/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ ครับ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีประเด็นที่จะพูดถึงการยกร่าง
แก้ไขพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการศึกษาทั้ง ๓ ฉบับอยู่สามสี่ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก เราต้องยอมรับว่าการปฏิรูปการศึกษาครั้งหลังสุดเมื่อปี
๒๕๔๒ และครบวาระ ๑๐ ปี เป็น ๑ ทศวรรษของการปฏิรูป เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่
ในวงการศึกษาไทยซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อน -----

๑๗๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สุพิชชาภัย ๗๓/๑

มีการยุบองค์กรหลัก ๆ ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ การยุบ ๑๔ กรมมาเหลือเป็น ๕ แห่ง การตั้งสำนักงานใหม่ ๆ ที่เชื่อว่าจะสามารถเร่งรัดคุณภาพของการจัดการศึกษา เช่น สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักประเมินมาตรฐานการศึกษา ความเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเหล่านี้อยู่ภายใต้ความคาดหวังว่าเราจะเห็นภาพ ๑๐ ปีของการปฏิรูป เราจะได้เห็นคุณภาพทางการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้าไปกว่าที่เป็นอยู่ เราต้องยอมรับนะครับว่า เรามีเด็กจำนวนหนึ่งที่มีความเก่งมีความสามารถในการไปแข่งขันวิชาการต่าง ๆ แต่ถ้าดูโดยรวมแล้วการวัดผลทดสอบความสามารถโดยรวม ๆ แล้วในทุกวิชาหลัก ๆ ในทุกระดับชั้น ทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเรายังอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ ๕๐ เปอร์เซนต์ในทุกหมวดวิชา สิ่งเหล่านี้จึงเป็นความจำเป็นที่เราจะต้องกลับมาทบทวนว่า การที่จะมีการปรับเปลี่ยน การที่จะมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างบางเรื่องอีกสักครั้งหนึ่งมันน่าจะเป็นผลดีในการยกระดับมาตรฐานการศึกษาของลูกหลานของเราได้จริงหรือไม่ สิ่งที่เราเป็นกังวลมากที่เปิดเผยประเด็นนี้ขึ้นมา ก็คือความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษา หลายคนกลัวว่าจะมีการตั้งแท่งมัธยมศึกษาขึ้นมา นั่นหมายความว่า จะมีแท่งเอกชน แท่งการศึกษานอกระบบ เพราะฉะนั้นในวันที่ตัดสินใจออกมาในแนวทางนี้ว่า เป็นการจัดตั้งเขตพื้นที่มัธยมศึกษาขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบในส่วนหนึ่งของโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงคิดว่าน่าจะเป็นความลงตัวในเรื่องโครงสร้างในระดับหนึ่ง แต่ผมคิดว่าการแยกมัธยมศึกษาออกจากประถมศึกษาจะต้องอยู่บนเงื่อนไขที่ไม่สร้างปัญหา เช่น จะต้องไม่ใช่เป็นการแยกที่เกิดจากการรังเกียจเด็ดฉันทะหว่างกัน จะต้องไม่เป็นการแยกที่ถือว่าใครดีกว่าใคร หรือใครเหนือกว่าใคร จะต้องเป็นการแยกที่ไม่ทำให้เกิดความแตกแยกของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีภาระรับผิดชอบในต่างระดับกัน ผมคิดว่าความจำเป็นที่เราต้องทำความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้มันจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เห็นว่า การผ่านพระราชบัญญัติการแยกมัธยมศึกษา จะเกิดประโยชน์ในการเร่งรัดคุณภาพการเรียนการสอนในวันข้างหน้าได้อย่างแท้จริง ช่วงเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมาเราจะเห็นว่าสิ่งที่เป็นแนวคิดหรือนโยบาย เมื่อเรานำไปใช้ในการปฏิบัติจริง ๆ แล้วเราก็เห็นว่าบางเรื่องยังเป็นปัญหาไม่ลงตัว เพราะฉะนั้นสิ่งที่เป็น

๑๗๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สุพิชชาภัย ๗๓/๒

ปัญหาและไม่ลงตัว ผมคิดว่าเมื่อถึงเวลาก็ควรจะเป็นสิ่งที่เราจะปรับเปลี่ยนได้ภายใต้ ความสมเหตุสมผลที่จะต้องเปลี่ยนแปลง การรวมประถมศึกษากับมัธยมศึกษา พอสรุปได้ว่าเรามีปัญหาอยู่บางประการดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลังจากการปฏิรูปการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างแล้วจะมีโครงสร้างที่เป็นหน่วยงานที่มีขนาดใหญ่มาก มีความรับผิดชอบมาก มีโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การดูแลมาก มีนักเรียนถึงประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ คน มีครูประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน การเป็นองค์กรที่ใหญ่มาก การเร่งรัดที่จะให้เกิดคุณภาพอย่างแท้จริง เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะยาก

๒. วัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกันระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นสิ่งหนึ่งที่ว่า เวลาผ่านมาเราเชื่อว่าการหลอมรวมที่จะให้เป็นเนื้อเดียวกันในที่สุด ถึงเวลาที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในส่วนนี้

๓. ธรรมชาติของผู้เรียนระหว่างเด็กเล็กกับเด็กโต ระหว่างครูผู้สอนเด็กเล็กกับ ผู้สอนเด็กในชั้นมัธยมศึกษา ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาเป็นความแตกต่างโดยสิ้นเชิง

เพราะฉะนั้นบนความแตกต่างเหล่านั้นทำให้ไม่สามารถที่จะเร่งรัดในเรื่องคุณภาพได้อย่างแท้จริง บนความแตกต่างและประสบการณ์ในการบริหารบนภาระและความรับผิดชอบที่แตกต่างกันมันทำให้ความพึงพอใจของคณะบุคคลหรือบุคลากรในการทำงานอยู่ในสภาพที่ผมเรียกว่าสภาพคับข้องใจ เมื่อเกิดสภาพคับข้องใจการจะให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นเพื่อให้ทุกคนมีความสุขใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแยกทั้ง ๒ ฝ่ายออก ในเรื่องประเด็นอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ไม่พอเพียงหรือไม่ลงตัว หรือการจัดสรรงบประมาณที่ต้องดูแลทั้ง ๒ ส่วน แล้วบนความจำเป็นของระดับการศึกษาที่ไม่เท่ากันมันทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่ง เราจะเห็นว่า มีโรงเรียนมัธยมศึกษา ๕๘ แห่งในจังหวัดนครราชสีมาได้ตัดสินใจที่จะโอนไปอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือไปอยู่ อบจ. เพราะเหตุว่าไปยุบรวมระหว่างประถมศึกษามัธยมศึกษาด้วยกัน แล้วงบประมาณที่เคยได้อย่างเพียงพอมันถูกตัดหายไปภายใต้ส่วนแบ่งที่มากขึ้น หมายความว่าในเงินก้อนเดียวกันเมื่อเอาส่วนย่อยมารวมกันแล้วมันไม่เท่ากับส่วนใหญ่คือผลออกมาไม่เท่ากัน มีความยุ่งยากในการบริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาก็เป็นปัญหาหนึ่งที่จะต้องมีการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ผมคิดว่าประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในการยกร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ สิ่งที่เราคาดหวังนั้น นอกเหนือจากความลงตัวในความรู้สึกที่ไม่คับข้องใจของครูผู้ปฏิบัติหน้าที่แล้วก็คือ เราหวังว่าหลังจากการแยกมัธยมศึกษาออกจากประถมศึกษาแล้วเราจะสามารถเร่งรัดคุณภาพการศึกษาได้มากกว่าวัน เวลาที่ผ่านมาครับ ผมขอสนับสนุนการยกร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญนายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว ครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ตามที่คณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับมาเป็นร่างพระราชบัญญัติเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติ

๑๘๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วีรยุทธ์ ๗๔/๒

การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง ๓ ฉบับ ผมดูหลักการและเหตุผล
ประกอบกับคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความเห็นด้วย
ในสิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้นำเสนอ แต่ประเด็นหนึ่งที่ผมต้องขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ
ที่ท่านประธานมอบให้ ๗ นาที ที่จะขออนุญาตอภิปรายเพื่อฝากไปยังคณะกรรมการ
ที่จะได้ทำให้อภิปรายทั้ง ๓ ฉบับเป็นประโยชน์สูงสุด ผมได้ดูข้อดีที่ทางผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
โดยเฉพาะสมาคมผู้บริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษาได้นำเสนอต่อสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร สิ่งหนึ่งที่ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า การแก้ไข
กฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ เพื่อให้มีการแบ่งเขตการศึกษาเป็นมัธยมศึกษาและประถมศึกษา
ซึ่งเป็นเรื่องหลักนั้น

ประการแรกสุด สิ่งที่ผมอยากจะมุ่งเน้นในสภาแห่งนี้ก็คือว่า
หลักเรื่องเอกภาพด้านนโยบายและความหลากหลายเชิงปฏิบัติ ซึ่งเป็นข้อวิเคราะห์
ข้อหนึ่งที่ทางผู้เกี่ยวข้องได้จัดทำมีข้อเสนอมา ผมอ่านแล้วผมประทับใจว่า เขาเชื่อมั่นว่า
ถ้ามีการแบ่งเขตการศึกษาเป็นมัศึกษากับประถมศึกษาแล้วจะทำให้มีความเป็น
เอกภาพเชิงนโยบายและมีความหลากหลายเชิงปฏิบัติที่แท้จริง จริง ๆ นโยบายนี้
เราออกมานานตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ตั้งแต่มีกฎหมายการศึกษาแห่งชาติมา แต่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้น
เป็นผลพวงนั้นก็คือว่า ขณะนี้เด็กประถมศึกษากับเด็กมัธยมศึกษาซึ่งมีช่วงอายุของสมอง
อายุของวัย จิตวิทยาการเรียนรู้ ตลอดจนจนการเปลี่ยนแปลงของร่างกายมีความแตกต่างกันมาก
สิ่งหนึ่งที่สะท้อนอย่างชัดเจนที่ผมพยายามสัมผัสนี้ไม่ใช่บุคลากรภาคการศึกษา -----

๑๘๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ประไพพิศ ๗๕/๑

ไม่ว่าจะเป็นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาล้วนแต่เรียนเหมือนกันครับ ๘ สาขาวิชาเหมือนกัน ท่านประธานครับ แล้วลูกผมอายุ ๑๐ ขวบ อยู่ ป. ๔ กับคนอายุ ๑๕ ขวบ อยู่ ม. ๓ ม. ๑ นี่มันแตกต่างกันไหมครับท่านประธาน มันแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ปรากฏชัดที่สุดก็คือเด็กอ่านไม่ได้ เขียนไม่ออก บอกพ้อไม่ได้ บอกแม่ก็ไม่ถูก อันนี้คือสิ่งที่สะท้อนออกมา เพราะฉะนั้นความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย ความหลากหลายเชิงปฏิบัติ ถ้าจะส่งเสริมให้ท่านตอบสนองข้อนี้ ผมเชื่อว่าถ้ามีการจัดองค์กรจากโครงสร้างที่ดีนี้มันเป็นไปได้ ไม่เฉพาะแต่ตัวเด็กนะครับ บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการทั้งหมดล้วนแต่เป็นทุกข์ ถ้าท่านประธานเป็นครูประถมศึกษานะครับ มีโอกาสสอบได้ไปเป็นผู้อำนวยการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผมเชื่อครับวัน ๆ ท่านแทบจะไม่มีความสุขกับการทำงานเลย เจกเช่นกันครับ ครูประถมศึกษาไปเป็นมัธยมศึกษา ครูมัธยมศึกษาไปเป็นประถมศึกษาก็เจกเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มันทำลายสภาพของสิ่งที่เรากล่อมเกลามาตลอดกระบวนการการศึกษาชาติของเรา เพราะฉะนั้นเปลี่ยนแปลงได้ ก็เป็นสิ่งที่ดี นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ข้อดีเรื่องงบประมาณ ผมเองพยายามเอาใจช่วยนะครับว่าท่านเขียนมันจะเป็นข้อดีที่โรงเรียนมัธยมศึกษาจะได้มีโอกาสได้รับการกระจายโอกาสทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะกระจายเรื่องงบประมาณเข้ามา สามารถที่จะนำเงินงบประมาณมาบริหารแบบมุ่งเน้นผลงาน ได้เงินลักษณะเป็นก้อนเข้ามา แต่ผมดูแล้วนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ที่ท่านสุนัยเองก็ดี ผมเองก็ดีทักท้วงไปเมื่อช่วงตอนที่จะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสามว่าเกี่ยวข้องกับเงินหรือไม่ สิ่งที่เป็นห่วงก็คือว่าถ้าท่านไม่ยึดตามกฎหมายแม่บทที่ท่านแก้ทั้งสองสามฉบับ โดยเฉพาะระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการกับระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเขียนไว้ชัดเจนครับ เช่น การจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา กับเรื่องของระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มอบให้ผู้อำนวยการเขตการศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาและมีอำนาจหน้าที่ ตลอดจนมี อ.ก.ค.ศ. ขึ้นมา คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นมารองรับในแต่ละเขต ก็ต้องมีองค์กรเพราะฉะนั้นงบประมาณที่จะต้องให้นำห่วงใยอย่างยิ่ง ที่ผมต้องใช้โอกาส

๑๘๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๗๕/๒

ตรงนี้ก็ทราบเรียนท่านประธานว่า ทำอย่างไรที่คณะกรรมการจะได้มุ่งเน้นให้เห็นชัดเจนว่า เชื่อมโยงกฎหมายที่แก้ไขสองสามมาตราเชื่อมโยงไปกับกฎหมายแม่ซึ่งเขียนอำนาจหน้าที่เอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการเขต ซึ่งต่อไปก็หมายถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาด้วย ในกฎหมายแม่นี้ไม่ได้เขียนว่าเขตอะไรนะครับ แต่สิ่งที่พอแยกปั๊บนี้ ในมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นี้มอบอำนาจหน้าที่ให้ผู้อำนวยการเขตการศึกษาไว้ เพราะฉะนั้นท่านก็ต้องไปใช้อำนาจหน้าที่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นระบบการจัดสรรงบประมาณในการที่จะสนับสนุนในเรื่องของกระบวนการทั้งหลายทั้งปวงนี้ผมเป็นห่วง ก็ฝากคณะกรรมการว่า ท่านจะมีโอกาสเขียนสอดแทรกอย่างไร โดยที่ไม่ไปทำลายหลักการที่ท่านเสนอเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นฉบับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และฉบับที่ ๓ ว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มันสอดคล้องต้องกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็เชื่อว่าเป็นเจตนาที่ดีที่ผมสนับสนุนว่าควรจะต้องมีการแบ่งแยกให้ชัดก็คือว่าการยอมรับนับถือของบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ทั้งสายประถมศึกษาและสายมัธยมศึกษาที่ครั้งหนึ่งถูกจับให้มารวมกัน ผมเชื่อมั่นครับผมอยู่ในพื้นที่เขาไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งกันหรือครับด้วยความยอมรับนับถือนี้ที่เขาสามารถที่จะเอื้ออำนวยว่าความเหมาะสมเป็นอย่างนี้ผมยินดี ไม่ดูแก่อำนาจ ไม่เห็นแก่สิ่งที่จะเป็นงบประมาณหรือรายได้เข้ามาสู่ตัวบุคคลแล้วนี้ตรงนี้จะครับเป็นสิ่งที่น่าสนับสนุนยิ่ง แล้วผมเองก็พยายามสอบถามอยู่ตลอดเวลาครับว่าการที่จะแยกเขตมัธยมศึกษาออกจากเขตประถมศึกษานั้นในวงการทั้งหมดเขามีความคิดเห็นอย่างไรไม่มีข้อขัดข้องประการใด ๆ ท่านประธานครับ เสียงส่วนใหญ่ยินดีและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือตลอด อันนี้ถือว่าเป็นเรื่องดีนะครับ ที่ผมถือว่าเป็นมิติที่จะทำให้การแบ่งเขตการศึกษา ตลอดจนไปตั้งองค์กรของการศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ก.ค.ศ. ระดับประเทศ อ.ก.ค.ศ. ระดับพื้นที่ขึ้นมาเนี่ย ผมเชื่อว่าไม่มีปัญหาในตรงนั้น -----

ท่านประธานครับ ด้วยเวลาจำกัด สิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการการพัฒนาประเทศชาติ บ้านเมืองเรานี้มันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นผู้ออกกติกา ให้ฝ่ายบริหารไปใช้จำเป็นจะต้องใคร่ครวญครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดูรอบด้าน ไม่นานต่อไปนี้ผมเชื่อว่าต้องเข้ามาอีกฉบับมาแก้ไขเพิ่มเติม และร่างกฎหมายเกี่ยวกับ เรื่องการศึกษาตามอัยยาศัยหรือการศึกษาตลอดชีวิตขึ้นมา อย่างนี้ละครับมันเป็นสิ่งที่จะ สะท้อนว่าพวกเราจะต้องทำหน้าที่ให้ถึงพร้อมในสิ่งที่พี่น้องประชาชนได้มอบหมาย ผมยินดีให้การสนับสนุนพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็ฝากกรรมาธิการ ไปดูในสิ่งที่ผมได้อภิปรายไว้เป็นข้อสังเกตด้วย กราบขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปเชิญคุณภิรมย์ พลวิเศษ ครับ

นายภิรมย์ พลวิเศษ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ภิรมย์ พลวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคภูมิใจไทย วันนี้ผมมีโอกาส ได้ขึ้นมาอภิปรายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาทั้ง ๓ ฉบับ เป็นสิ่งที่ผมภาคภูมิใจ เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าจะได้ใช้ประสบการณ์และวิชาชีพเดิมมาเป็นการตั้งข้อสังเกต ให้กับท่านประธานเพื่อฝากไปคณะกรรมการต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ การจัดการศึกษาของประเทศไทยเราตามเจตนารมณ์ที่เราปฏิรูปการศึกษามา เมื่อปี ๒๕๔๒ นั้นเนื่องจากว่าอยากให้การจัดการศึกษาไม่ว่าประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือว่าทุกหน่วยงานการศึกษาให้มีเอกภาพก็เลยรวมกันนะครับว่าให้การจัดการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมาอยู่ด้วยกัน ก็เลยยุบรวมประถมศึกษา ยุบรวมมัธยมศึกษา มาเป็นเขตพื้นที่การศึกษา เพราะอะไรครับ เพราะว่าเราไปเอาตัวอย่างมาจากต่างประเทศ พอมายุบรวมก็เกิดปัญหาเรื่องการบริหารและการจัดการ เรื่องการกระจาย งบประมาณ และบุคลากร งบประมาณของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เคยได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย การจัดการศึกษาตามความถนัดของแต่ละคนเมื่อเอามารวมกันปีปรากฏว่าอัตราส่วน หรือค่าเฉลี่ยในการจัดสรรงบประมาณก็หายไป ความก้าวหน้าของบุคลากรโรงเรียน ประถมศึกษามากกว่าเวลาประชุมหรือว่าเลือกตั้งเมื่อไรก็แพ้ประถมศึกษาทุกที ปัญหา ตามมาก็คือว่าเกิดความท้อถอยของโรงเรียนมัธยมศึกษา วันนี้กระทรวงศึกษาธิการ

๑๘๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๗๖/๒

เป็นกระทรวงที่ได้สิทธิพิเศษของทุกกระทรวงในประเทศไทยเรา สมัยก่อนเรามี ๑๔ กรม เดียวนี้ยุบรวมมาเหลืออยู่ ๕ แห่ง ๕ กรม ท่านประธานที่เคารพครับ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกระทรวงที่แปลกประหลาดเนื่องจากว่าคนอยากเป็นเลขาธิการ สพฐ. มากกว่าอยากเป็นปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ท่านทราบไหมครับว่า ๕ แห่งหรือเลขาธิการของ กรมต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการเดี๋ยวนี้ชี้ ๑๑ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการก็ชี้ ๑๑ สมัยก่อนการจัดการศึกษาไม่ว่าแยกประถมศึกษายู่ที่ แยกมัธยมศึกษาอยู่ที่เขาบริหารกันอย่างดี ก็มีนักการศึกษาที่เรียนมาจากต่างประเทศมาอยู่ วันนี้อ่ากักรักหักพัง ที่มีการปฏิรูปการศึกษาเข้ามาไม่ว่าตำแหน่งรองผู้อำนวยการเขต เดี่ยวนี้รองผู้อำนวยการเขต ตกค้างอยู่ตามสำนักงานเขตพื้นที่ไม่ต่ำกว่าเขตละ ๑๐ คนหรือ ๑๒ คน จนเรียกว่า รองเป็นโหลครับ วันนี้ก็ไม่สามารถบริหารจัดการได้ว่ารอง ๑๒ คนจะไปทำหน้าที่อะไร วันนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าเมื่อเรามีเจตนารมณ์ที่จะจัดตั้งเขตมัธยมศึกษา มันก็จะทำให้ การบริหารจัดการได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่ผมตั้งข้อสังเกตว่าไหน ๆ เราจะ ตั้งเขตมัธยมศึกษาแล้วถ้าเราคิดตั้งแต่ ๔๐ กว่าเขตแล้วผมว่าต่อไปก็จะมีปัญหาอีก เนื่องจากว่าจะมีการเข้าซื้อโรงเรียนอยากให้แต่ละจังหวัดเป็นเขตของตัวเองอีก ถ้าเรา ตั้งแค่ ๔๓ เขตนั้นผมไม่ทราบว่าจังหวัดอำนาจเจริญหรือจังหวัดมุกดาหารจะอยู่รวมกัน เป็นเขตเดียว เดียวก็หาว่าไปส่งงานข้ามจังหวัดอีก ประชุมข้ามจังหวัดอีก เพราะว่า ถ้าอย่างนั้นก็สรุปเอาเป็นเหมือนเดิมคือว่าขอให้ เป็น ๗๖ เขต สำนักงานศึกษาจังหวัด ต่อไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับพื้นที่ก็จะเปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานเขตพื้นที่ ประถมศึกษาอีกครั้ง เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าพวกเราทุกคนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะ สมาชิกรัฐสภาแล้วเห็นด้วยทุกคนที่จะให้มีการแบ่งเป็นประถมศึกษา มัธยมศึกษา แต่อยากจะทำข้อสังเกตว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่แบ่งเป็นพื้นที่การศึกษาแล้วปรากฏว่า บางโรงเรียนห่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็น ๑๐๐ กว่ากิโลเมตร เขาก็มีความต้องการว่า ทำอย่างไรเขตพื้นที่การศึกษาจะมาอยู่ใกล้ -----

๑๘๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กุนที่ ๗๗/๑

วันนี้ถ้าเป็นไปได้แล้วผมอยากตั้งข้อสังเกตให้คณะนักวิชาการทั้งหลายที่เสนอชื่อเข้ามาขอให้มีการเพิ่มเขตพื้นที่การศึกษาอย่างน้อยที่สุดสัก ๓๐๐ เขตครับ จะได้ทำให้การบริหารจัดการมันใกล้ชิดยิ่งขึ้น วันนี้ ผอ. เขต ๑ คน ต่อ ๑ เขต คุณนักเรียนโรงเรียนกว่า ๒๐๐ โรงเรียน จะออกไปนิตเขตติดตามปีหนึ่งได้ ๑ โรงเรียนก็ยอดเก่งแล้วครับ เพราะฉะนั้นการนิตเขต ติดตาม กำกับทุกวันนี้โอกาสที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะไปควบคุม ดูแลโรงเรียนต่าง ๆ แล้วมันน้อย ทำให้คุณภาพการศึกษาที่เราู้ ๆ กันอยู่ว่ามันด้อยลงเรื่อย ๆ เนื่องจากเราแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาใหญ่เกินไป

ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากที่จะเพิ่มเติมว่า เมื่อเป็นการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาของมัธยมศึกษาแล้วนี้ ขอให้โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นแม่หลัก เป็นแม่หลักสำหรับการถ่ายทอดโครงข่ายวิชาการให้กับโรงเรียนระดับประถมศึกษา วันนี้ไม่ว่าโรงเรียนประถมศึกษา ไม่ว่าโรงเรียนพื้นฐานมีการจัดการศึกษาแล้วครับ จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นโครงการนำร่องของท่านอดีตเลขาธิการ สพฐ. ท่านดอกเตอร์เกษมา ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับว่า ท่านได้นำร่องแล้ว ถือว่าเป็นโรงเรียนขยายโอกาสที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา อยากตั้งข้อสังเกตว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานั้นถึงแม้ว่าคุณภาพการศึกษาอาจจะไม่พร้อมเพียงเหมือนกับโรงเรียนมัธยมศึกษา แต่ท่านรู้ไหมครับว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นโรงเรียนรองรับลูกคนยากคนจน คนไหนมีความพร้อมก็ขึ้นรถเข้าไปเรียนหนังสือในอำเภอ คนไหนที่ขาดแคลนก็เรียนโรงเรียนขยายโอกาส บางคนไปเรียน ม. ๑ โรงเรียนประจำอำเภอ ม. ๒ ต้องกลับไม่ได้เรียน เพราะว่าไม่มีค่ารถ เพราะฉะนั้นฝากท่านประธานนะครับ อยากให้ทางกระทรวงศึกษาธิการดูแลโรงเรียนขยายโอกาส ไหน ๆ ก็จัดการศึกษานำร่องถึง ม. ๖ แล้วก็ให้จัดการให้งบประมาณให้เต็มที่ แต่วันนี้เพื่อนครูบาอาจารย์ คณะผู้บริหารโรงเรียน วันนี้เขาส่งข่าวมาว่าขอขอบคุณรัฐบาลยุคนี้และชุดนี้ เป็นรัฐบาลชุดที่ดูแลกระทรวงศึกษาธิการได้ดีที่สุดตั้งแต่ตั้งประเทศไทยมา เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าสมัยก่อนท่านสุขวิช รังสิตพล ท่านปฏิรูปโรงเรียน มีห้องไอซีที (ICT) มีห้องซาวด์ แล็บ (Sound lab) แต่วันนี้ผู้บริหารโรงเรียนทั่วประเทศอยากได้อะไร กระทรวงศึกษาธิการจัดให้ และวันนี้ได้รับ

๑๘๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กฤษณที่ ๗๗/๒

คำชมจากคณะครูบาอาจารย์ว่า เราได้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่มาจากครูโดยตรงแล้วเข้าใจการจัดการศึกษา เข้าใจในการบริหาร ครูเขาฝากความหวังไว้กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าวันนี้ขอให้ท่านเป็นขวัญใจของครูต่อไป และต้องขอบคุณแทนพี่น้องประชาชนที่ท่านปฏิรูปโรงเรียนขยายโอกาส แล้วก็ทำให้การเรียนการสอนเรียนฟรี ๑๒ ปี ขอให้เป็นอย่างผลสำเร็จ วันนี้พี่น้องประชาชนทั่วประเทศมีความต้องการ มีความหวังว่าเปิดเทอมหน้าจะได้มีสมุด มีหนังสือเรียนฟรี มีข้าวปลาอาหารครบถ้วน ก็ถือว่าเป็นบุญบารมี ผู้ปกครองนักเรียนบอกว่า รัฐบาลชุดนี้อย่าเพิ่งยุบสถานะ ขอให้อยู่ครบทั้ง ๒ ปี ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ แทนคุณไฟจิตนะครับ เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ครับ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ ต้องขอขอบคุณท่านประธานครับ เพราะท่านประธานเพิ่งบอกเดี๋ยวนี้ ผมคิดว่าผมจะไม่ได้พูด ต้องขอบคุณนะครับ ก็อยากเรียนครับว่า ตามที่มีการเสนอผมได้นำเสนอร่างทั้ง ๓ ร่าง เพราะปัญหาที่มันเกิดขึ้นนี้ต้องยอมรับครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการศึกษาของเรา ตอนนี้น่าคิดว่าทำให้ไอคิวเด็ก ท่านประธานทราบไหมครับ เหลือ ๘๘ จากเดิมเรามีเกือบร้อย เด็กฉลาดนี้ประมาณ ๑๒๐ แต่ว่าการศึกษาที่พัฒนามาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นี้ผมว่ามันถดถอยลง สาเหตุของการถดถอยเพราะอะไรครับ เพราะเราไปแบ่งกระทรวง ไปปรับปรุงระบบการศึกษาที่ผิดที่ครับ เพราะอะไรผมถึงพูดว่าผิดที่ -----

๑๘๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นางลักษณ ๗๘/๑

จริง ๆ ผมเป็นรองประธานคณะกรรมการการศึกษา ประมาณปี ๒๕๔๖ ผมไปดูต่างประเทศนี้เป็น ๑๐ ประเทศ เขาแบ่งกันชัดเจนครับ ประถมศึกษากับมัธยมศึกษาไม่มีประเทศไหนที่รวมกันเลย ประเทศที่เจริญแล้วเขาก็แยก แต่ของเราไปรวมกัน นั่นคือต้นเหตุ ผมก็ไม่ทราบว่าคุณบริหารสมัยนั้นคิดอย่างไร แล้วไปตั้งสภาการศึกษาเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาขึ้นมาเป็น ๕ แห่งแค่สภาของผมเขาจะอยู่เอกเทศเป็นวิชาการ แต่กระทรวงศึกษาธิการเอาสภาการศึกษาเข้าไปอยู่บริหารปกครอง กระทรวงศึกษาธิการ มันทำให้เกิดปัญหาครับ เขาต้องอยู่ทางวิชาการ ท่านประธานมาดูครับว่าหลังจากที่เขารวมกันแล้วมันเกิดอะไรขึ้นเด็กตอนนี้สับสนวุ่นวาย เด็กประถมศึกษามัธยมศึกษาไปรวมกัน ครูประถมศึกษา มัธยมศึกษาไปรวมกัน ตอนนี้เกี่ยวกับการขึ้นตำแหน่ง อย่างที่เพื่อนสมาชิกพูดครับ วัน ๆ ไม่ต้องทำอะไรครับ ต้องนั่งคิดว่าตัวเองจะไปที่ไหน ต้องวิ่งเต้นจากประถมศึกษาจะไปมัธยมศึกษา จากมัธยมศึกษาเล็กจะไปประถมศึกษาใหญ่ แค่นี้ก็หมดเวลาครับ การปรับปรุงในการเรียนการสอน เดียวก็ประเมินกันอีกแล้ว เดียวครูมัศึกษามาประเมินครูประถมศึกษา เดียวครูประถมศึกษาไปประเมินครูมัศึกษา มันคนละเส้นทางเลยท่านประธาน มันมีผลกระทบการศึกษาอย่างรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่มันเกิดขึ้นตอนนี้ ผมอยากพูดเรื่องปัญหาการศึกษาผมเห็นด้วยที่จำเป็นต้องแยกประถมศึกษา กับมัธยมศึกษาต้องแยก จริง ๆ สภาศึกษาน่าจะออกไปเป็นวิชาการแล้วตั้งมัศึกษากับประถมศึกษาขึ้นมาเป็นแห่งเลย ตรงนั้นผมว่ามันจะเป็นส่วนที่ทำให้การศึกษาของไทยดีขึ้น การศึกษาของไทยในอดีตดีครับท่านประธาน แต่เดี๋ยวนี้ถดถอยมาก ถดถอยเพราะอะไร เพราะความขัดแย้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนนี้เด็กที่สอบเอนทรานซ์ (Entrance) ผมอยากแสดงความเห็นหน่อยตอนนี้เขาบ่นมาก บ่นจนไม่รู้จะว่าอย่างไรครับ เปลี่ยนตลอดเวลา สภาการศึกษา ก็คิดคิดแล้วคิดอีก ไม่รู้คิดอะไร การศึกษามันต้องอย่าไปคิดมากเกินไป มีแบบอย่างไหนที่ดีแล้วก็ทำไป อันนี้ปรากฏว่าคิดสละละ คืดเดี๋ยวทั้งแพะ ทั้งแกะอะไรก็ไม่รู้ ปนกันไปหมดเดี๋ยวแอดมิชชัน (Admission) เป็นอย่างไรครับ ท่านประธานทราบไหมครับ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในอดีต เขาบอกว่าเมืองไทยสอบเอนทรานซ์ดีที่สุดในเอเชีย เพราะอะไรครับสอบครั้งเดียวก็เลือกได้หมดทุกคณะ แต่หลังจากพัฒนาไปพัฒนามา

๑๘๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นางลักษณีย์ ๗๘/๒

ตอนนี้ก็มี พุดงาย ๆ เอรระบบแอดมิดชันมาใช้บ้าง กลัวว่าเด็กจะไม่เรียนในโรงเรียนบ้าง
เลยเพิ่มคะแนนขึ้นมาท่านประธานไปดูตอนนี้การสอบเข้ามหาวิทยาลัยเปลี่ยนแปลงไปหมด
สอบเองต่างหากแต่ละคณะ แต่ละมหาวิทยาลัยสอบเอง ทำให้เด็กแทนที่จะสอบครั้งเดียว
บางคนสอบเป็น ๑๐ ครั้งกว่าจะเข้ามหาวิทยาลัยหนึ่งเด็กเครียดแน่นอน ผมถึงบอก
ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีหน่อยครับว่า เรื่องเหล่านี้ผมว่ามันเป็นสิ่งที่จำเป็น
ถ้าเรายังปล่อยปละละเลย ในความเห็นของผมที่ดีที่สุดนะท่านประธานสอบ ๒ ครั้ง
คะแนนช่วยสัก ๕ เปอร์เซ็นต์พอแล้ว มีการสอบ ๒ ครั้งอยู่ครั้งหนึ่งครับ สอบเอนทรานซ์
๒ ครั้งแล้วเอาคะแนนเฉลี่ย คะแนนไหนที่สูงที่สุดคนนั้นได้ไปแล้วสอบแล้วก็เลือก
แต่ละคณะ เลือกทุกมหาวิทยาลัยได้ แล้วมีคะแนนช่วยแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่เกิน
๑๐ เปอร์เซ็นต์ นั่นครับจะยุติธรรมที่สุดนะท่านประธาน ผมถึงอยากเรียนท่านประธานว่า
ผมว่าถึงเวลานะครับที่จะต้องปฏิรูปการศึกษา แต่ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้
ผมก็สนับสนุนครับ แต่ไม่ทราบว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาการศึกษาของเราได้ขนาดไหน
อยากเรียนท่านรัฐมนตรีนะครับ ถ้าท่านไม่แก้ตรงนี้ในอนาคตผมว่ายังจะวุ่นกันอยู่ไม่จบ
สภาพการศึกษาบอกว่าถ้าทำแบบนี้ แบบปัจจุบันนี้เด็กจะหายเครียดจะไม่มีการเรียนพิเศษ
มากมาย ท่านประธานไปดูครับเดี๋ยวนี้สอบกันหัวปักหัวปำ พ่อแม่เครียดบางคน
อยากไปสอบแทนลูกด้วยซ้ำไป ไปนั่งเฝ้าลูกตั้งแต่ตีสี่ ตีห้า ไปส่งเรียนพิเศษวันเสาร์
วันอาทิตย์ อย่างนี้หรือครับการเรียนมันจะพัฒนา มันถดถอย จนผมดูแล้วมันจำเป็นครับ

ท่านนายกรัฐมนตรีต้องออกมาทำเรื่องนี้ให้จริงจัง แก้ไขเถอะครับ ผมว่าเรื่องสอบเข้ามหาวิทยาลัย ตามเด็กบ้าง เด็กที่จะสอบถามเขาบ้าง เขาอยากได้อะไร ไม่ใช่ไปสั่ง สั่ง สั่ง มันหมดสมัยแล้วครับท่านประธานที่จะไปสั่งเด็ก ตอนนี้นะครับอยากฝากท่านรัฐมนตรีและท่านนายกรัฐมนตรีไปถามเด็กหน่อยว่าสอบเอนทรานซ์อยากให้เราแบบไหน ฝากครับ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณจุมพฏ บุญใหญ่ ครับ

นายจุมพฏ บุญใหญ่ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม จุมพฏ บุญใหญ่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย
ท่านประธานครับ ร่างกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกเสนอเข้ามานี้ กระผมเอง
ได้รับการฝากฝังจากเพื่อนครูโรงเรียนบ้านหนองหมาว้อ ในฐานะที่อดีตเป็นครูประจำบาล
สมัยครูประจำบาลที่อยู่กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นโรงเรียนบ้านหนองหมาว้อ
จะสอนอยู่ ๓ วิชา วิชาเลข วิชาคัด แล้วก็วิชาเล็ก แต่มายุคนี้มีนักการศึกษา
ที่จากต่างประเทศนำวิชาการการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาแล้วก็ปรับปรุงมากมาย
ไปเอาประถมศึกษารวมกับมัธยมศึกษา ผมจะไม่เล่าอดีตของการเป็นครูประถมศึกษาว่า
เดิมนั้นอยู่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่อมาก็ต่อสู้กันเพื่อให้เกิดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติขึ้นมา ต่อมาก็มารวมให้มาเป็นสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผมเห็นด้วยในการที่จะแยกกลับไปใช้วิธีการเดิมคือแยกประถมศึกษาออกจาก
มัธยมศึกษาเสีย ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตามแต่ผมไม่เห็นด้วย
ที่จะแยกเพราะเพื่อผลประโยชน์ของบุคลากรทางการศึกษา เพราะความขัดแย้ง
ของบุคลากรด้านประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาที่เข้าหากันไม่ได้ แต่ถ้าเราจะแยก
เพื่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาที่ดีขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ในอดีตครูโรงเรียน
บ้านหนองหมาว้อสอนอยู่ ๓ วิชา เด็กอ่านหนังสือได้ครับ แต่ปัจจุบันผมได้สัมผัสกับ
คนหลาย ๆ คน อ่านภาษาไทยไม่แตก ผมเลยถามเพื่อนครูที่เขายังประกอบอาชีพครูอยู่
ยังไม่ได้เกษียณ ผมถามว่าพวกคุณสอนวิชาภาษาไทยสอนแบบไหน คือผมอยากจะ
เปรียบเทียบว่าสอนเหมือนสมัยที่ผมเป็นครูประจำบาลอยู่หรือเปล่า เขาบอกว่าถ้าจะสอน

๑๙๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

สมร ๗๙/๒

คำว่า แก้ว เขาก็เขียน สระแอ กอไก่ ไม่โท วอแหวน แล้วก็ให้นักเรียนอ่านคำว่า แก้ว แล้วก็จำเอาเลยครับท่านประธาน แต่ครูโรงเรียนบ้านหนองหมาว้อเขาจะสอนว่าอันนี้ สระแอ นะ อันนี้ กอไก่ กอบวกสระแอ ก็เป็น แก แกเอาวอแหวนมาผสมก็เป็น แกว ถ้าใส่ไม้โทก็เป็น แก้ว เพราะฉะนั้นเด็กแค่จบ ป. ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ หนังสือภาษาไทยทุกฉบับจะต้องอ่านได้หมดครับ แต่ปัจจุบันนี้ถ้าไปเจอคำที่ตัวเองไม่เคยเห็น ไม่เคยอ่าน อ่านไม่ได้ครับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธานที่เคารพ ชื่อผม จุมพฏ ครับ คนขายตัวเครื่องบิน อ่านชื่อผมเป็น จุมพล ตลอด ไม่รู้จักครับ ฎ คือแม่กด ถ้าแม่กดมาสะกดแล้วต้องเอาลิ้นปิดเพดานให้ออกเสียง ฎ แม่กดครับ ถ้าไปเจอไม้ตะพดอ่านได้ ถ้ามาเจอจุมพฏอ่านไม่ได้ เพราะไม่เคยเห็น นี่คือการลอกเลียนปรัชญาการศึกษาหรือวิธีการจากต่างประเทศครับ ผมจะฝากข้อเท็จจริงที่เพื่อนครูเขาฝากมาให้อภิปรายท่านประธานที่เคารพ เขาบอกว่าที่คุณภาพการศึกษามันกลับด้อยลงมา เด็กนักเรียนเมื่อจบประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้วอ่านหนังสือไม่ได้ส่งขึ้นมัธยมศึกษาอย่างไรก็อ่านหนังสือไม่ได้ เพราะถ้าอ่านหนังสือไม่ได้แล้วก็จะไม่รักการอ่าน เมื่อไม่รักการอ่านแล้ว การค้นคว้าแหล่งวิชาความรู้ต่าง ๆ ด้วยตัวเองโดยการอ่านหนังสือไม่สามารถทำได้ครับ เพราะฉะนั้นคุณภาพตรงนี้ลดลง เขาฝากบอกมาว่าเดิมนั้นสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอยู่ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จะมีระดับจังหวัด มีผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และมีสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอยดูแลควบคุม ครูทุกคนในอำเภอจะรู้จักกันครับ แต่ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาครูอำเภอเดียวกัน ตำบลเดียวกันไม่รู้จักกันครับ เพราะโรงเรียนเป็นนิติบุคคล ต่างคนก็ต่างอยู่ โดยเฉพาะเมื่อแบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว โรงเรียนห่างจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๐๐ กิโลเมตรก็มี ยกตัวอย่างที่จังหวัดสกลนครครับ อำเภอภูพานอยู่ติดชายแดนจังหวัดกาฬสินธุ์ต้องมาที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งอยู่ติดชายแดนจังหวัดอุดรธานี ๑๕๐ กิโลเมตร ท่านประธานครับ ทำให้ครูต้องไปซื้อรถยนต์เพื่อเดินทาง

๑๙๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

รัศมี ๘๐/๑

พอครูที่อุรถยนต์เดินทางมีหนี้สิน ขวัญกำลังใจต่าง ๆ ในการที่จะบริหารการศึกษา ในการสอนนักเรียนลดน้อยลงครับ ต่างกับครูโรงเรียนบ้านหนองหมาว้อที่จักรยาน แต่สอนเด็กอ่านหนังสือออกทุกคน ฉะนั้นถ้าจะแยกประถมศึกษาออกจากมัธยมศึกษา ผมอยากฝากไปถึงคณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นว่าทำได้ไหมจะให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เป็นระดับประถมศึกษานั้นมีหน่วยงานสำคัญอยู่ในระดับอำเภอด้วย เพื่อให้การนิเทศ ติดตามงานนั้นสามารถติดตามได้ใกล้ชิดไม่ใช่ใช้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเดิมที่มีอยู่แล้วในแต่ละจังหวัด บางจังหวัดก็มี ๓ เขต บางจังหวัดก็มี ๕ เขต แล้วแต่จังหวัดใหญ่และจังหวัดเล็ก ท่านประธานครับ และผมขอสนับสนุนความคิดของเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่จะตั้งขึ้นใหม่นั้น ขอให้มืออย่างน้อยจังหวัดละ ๑ สำนักงาน ใช้เขตพื้นที่ตรงนี้ อย่าไปเอา ๔๐ เลยครับเดี๋ยวก็จะแย่งกันอีก ให้ศึกษาธิการจังหวัดเดิมท่านได้ไปอยู่ ท่านประธานที่เคารพ มิฉะนั้นแล้ว การติดตามประสานงานเหล่านี้ก็จะมีข้อบกพร่องขึ้นเนื่องจากระยะทางและความสนิทสนมคุ้นเคยกัน อย่างที่ผมได้กราบเรียนจากข้อเท็จจริงที่เพื่อนครูได้ฝากมา ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นสุดท้ายอยากจะฝากถึงคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นคือปรัชญาการศึกษาตรงนี้อาจจะพูดยากหน่อยแต่จะขอพูด ท่านประธานครับ สังคมไทยเราทุกวันนี้ ประเทศไทยทุกวันนี้การศึกษาเน้นให้เป็นคนเก่ง ประเทศเราจึงมีปัญหาใช่หรือไม่ ทำไมปรัชญาการศึกษาของประเทศไทยจึงไม่เน้นให้คนมีคุณธรรม หรือเป็นคนดี ท่านประธานครับ เพราะเหตุใดผมจึงหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาพูด การเป็นคนเก่งนั้นก็ก่อให้เกิดการแข่งขัน เมื่อมีการแข่งขันก็จะมีที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ จะมีคนชนะและจะมีคนแพ้ เมื่อมีการแข่งขันเกิดความเครียด เพราะคนจะเป็นคนเก่งให้เท่ากันทุกคนนั้น เป็นไปได้ยาก แต่ถ้าจะให้นักเรียนทุกคนที่ผ่านโรงเรียนนั้นเป็นคนดีมีคุณธรรมทุกคน สามารถเป็นคนดีมีคุณธรรมได้ ท่านประธานครับ การเป็นคนดีมีคุณธรรมไม่ต้องแข่งกับใคร แข่งกับตัวเองเท่านั้น ดังนั้นจึงฝากถึงกรรมาธิการและท่านผู้มีอำนาจในการบริหาร การศึกษาว่าเปลี่ยนปรัชญาการศึกษาปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ๆ ใหมครับให้นักเรียนทุกคน ที่ผ่านการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นเป็นคนดีมีคุณธรรมของสังคมมากกว่ามุ่งการเป็นคนเก่ง ของสังคม ขอขอบคุณครับ

๑๙๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

รัศมี ๘๐/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ดอกเตอร์ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยนาท
ต้องขออนุญาตกราบขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งที่ให้โอกาสผมในการที่จะเสนอ
ความคิดในการอภิปรายครั้งนี้ ต้องขออนุญาตท่านประธานวันนี้เป็นการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งจะแก้ไขใหม่เพิ่มเติม
จากฉบับเดิมที่มีอยู่ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้วก็พร้อมทั้งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง ๓ ฉบับนี้ถือว่าเป็นการแก้ไข
ฉบับที่มีอยู่ก่อนหน้านั้นก็คือพุทธศักราช ๒๕๔๒ และพุทธศักราช ๒๕๔๙ ผมขออนุญาต
กราบเรียนท่านประธาน ในเรื่องดังกล่าวนี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าผมเองนั้นได้พูด
แล้วก็ได้อภิปรายในเรื่องดังกล่าวนี้เอาไว้ค่อนข้างจะมากตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมา
การได้เป็นผู้แทนราษฎรของผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานปี ๒๕๓๑ แล้วก็
เช่นเดียวกันในการแก้ไขพระราชบัญญัติในปี ๒๕๔๒ ก็ได้มีโอกาสในการที่จะบอกกล่าว
ในเรื่องดังกล่าวว่ามันไม่ถูกต้อง แล้วก็ไม่มีความเหมาะสมในการที่จะดำเนินการ
ในการแก้ไขดังกล่าว ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานยิ่งมาในระยะหลัง
มาศึกษาในเรื่องของการบริหารจัดการของภาครัฐแล้ว อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการที่จะจัดการภาครัฐได้
ก็ตามแต่หรือการจัดการองค์กรใดก็ตามแต่ในเชิงการบริหารจัดการนั้น -----

หัวใจอันดับแรก ก็คือการบริหารซึ่งไร้ความขัดแย้ง การที่องค์กรจะมีประสิทธิภาพ องค์กรจะมีคุณภาพ และองค์กรจะจัดการได้ดี มีคุณลักษณะที่มีประโยชน์สมประสงค์ ของผู้ดำเนินการในองค์กรนั้น ประการแรก คือการบริหารการจัดการความขัดแย้ง ในองค์กร แต่เนื่องจากว่าองค์กรของเราเนี่เราสร้างกันแล้ว ขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานครับว่า องค์กรชาติก็เช่นเดียวกันเราก็วางไว้โดยหลัก ไม่แน่ใจว่า ใครเป็นคนวาง ในระบบการศึกษาหรือระบบอะไรก็ตามแต่ จนกระทั่งมาระบบการศึกษา ที่เรามาพิจารณาในตอนนีก็วางไว้ล้วนแต่เป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งที่เราสร้างกัน เอาไว้แล้ววางกันไว้ ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไรถึงดำเนินการอย่างนั้น ผมอยากจะเสนอแนวคิดหรือหลักของการศึกษา ผมเชื่อว่าทุกคนก็คงต้องอยากให้การศึกษากลูกหลาน หรือการศึกษาของชาตินั้นเป็นสิ่งที่ดีและมีคุณประโยชน์ ทุกคนก็อยากจะให้ลูกหลานนั้นเรียนรู้ แล้วก็ตระหนักรู้ในเรื่องของความรู้ความสามารถทางการศึกษา จริง ๆ แล้วต้องบอกว่าทุกคนมีความรู้ความสามารถทางการศึกษาทั้งนั้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมนุษย์แต่ละคนนั้นมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ประโยชน์ที่จะใช้สอยก็ธรรมชาตินั้นได้สร้างสรรค์เป็นคุณประโยชน์ที่เป็นลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อให้สมประโยชน์ที่สุดของธรรมชาติ อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ การศึกษา บางคนนั้นเขาเรียนรู้ สมองหรือความรู้ที่ผมอยากจะเปรียบเทียบซึ่งผมเองเคยพูด ในที่นี้เสมือนโองน้ำหรือตุ่มน้ำ คือเอาน้ำใส่ไป เทไปนี้สามารถรับได้ ไม่หก ไม่กระฉอก แน่นอนที่สุดครับ ตุ่มน้ำก็มีประโยชน์ เป็นแบบตุ่มน้ำก็คือเก็บน้ำได้มาก แต่การใช้สอย การเคลื่อนย้ายนั้นตุ่มน้ำเคลื่อนย้ายยากครับ ถ้าจะใช้สอยไปในคุณลักษณะของการเคลื่อนย้ายทำได้ยาก แน่นอนที่สุดครับ ขวดน้ำนั้นปากมันแคบ การใช้สอยประโยชน์ของขวดน้ำนั้นแน่นอนที่สุดเคลื่อนย้ายง่าย การที่จะเอาน้ำใส่ไปหรือเอาวัสดุใด ใส่ไปในขวดเพื่อเคลื่อนย้ายนั้นยอมทำได้ยาก แต่ถ้าหากทำได้ก็คือโดยการใช้กรวย บ้างผมเรียกกรวยครับท่านประธาน กรวยก็คือสิ่งที่จะไปเทน้ำใส่ลงไป มันก็ไม่กระฉอก แล้วมันก็รวดเร็วได้ เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานครับ มันต้องมีเครื่องมือ เครื่องมือ การแยกแยะเราทำหรือยังในสิ่งที่จะแยกแยะออกไป ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าเวลามันน้อย

๑๙๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ฐานวีร์ ๘๑/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านดอกเตอร์ชัยวัฒน์ ผมขอความกรุณานิดเดียวครับ ผมขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญและทุกพรรคการเมืองก็ได้เป็นผู้เสนอ ฉะนั้นผมคิดว่าที่เรากำหนดเวลาห้าโมงเย็นนั้นขอต่อให้มันจบ ก็จะเป็นความกรุณาจากเพื่อนสมาชิกทุกฝ่ายนะครับ เพราะพวกผม ๓ คนได้ตกลงกันแล้ว เชิญต่อครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ ต้องขออนุญาตเพิ่มอีก ๗ นาทีนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ การศึกษาถ้าเราจะจัดการให้ดีนี้เราต้องแบ่งในลักษณะของเด็กด้วยก็คือบุคคลที่จะมาเรียนรู้ คนที่จะมาถ่ายทอดก็ต้องแบ่งด้วยว่าคนที่จะมาถ่ายทอดนั้นเป็นใคร มาจากไหน อย่างไร เพื่อให้สมประสงค์ของการเรียนรู้ ผมอยากจะกราบเรียนครับท่านประธาน ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วผมอยากจะให้ท่านประธานได้พิจารณาแล้วก็ดำเนินการในโอกาสต่อไปในการผลักดันก็คือว่าการศึกษานี้เราต้องปฏิรูปหรือจัดการในเรื่องของก่อนปฐมวัยก็คือระดับอนุบาล ต้องเริ่มตั้งแต่คลอดนะครับ ท่านประธาน บางประเทศที่ผมไปเขาดูแลก่อนที่จะคลอด ก่อนที่จะตั้งครรภด้วยนะแล้วก็มาเริ่มต้นตั้งครรภ แล้วก็จนกระทั่งคลอดออกมา แล้วก็ออกมาจนกระทั่งมาเรียนรู้ระดับก่อนอนุบาลถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เป็นการเรียนรู้ในเรื่องของภาษาในการที่จะออกคำ ออกภาษาอย่างไรให้มันสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ระดับประถมศึกษา ก็จะเป็นการเรียนรู้ในเรื่องของอะไร ในเรื่องของภาษาเช่นเดียวกันเพื่อให้เกิดการอ่านได้ เช่นเดียวกันครับมัธยมศึกษาเป็นเรื่องของการเตรียมเพื่อที่จะไปเรียนในระดับอุดมศึกษา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า -----

๑๙๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๘๒/๑

ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้วก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่า เราปฏิรูปไปทั้งหมด
ที่เดียวไม่ได้หรือ พระราชบัญญัติที่มีอยู่จัดการไปกระบวนการเดียวกันเพื่อให้มัน
สมประสงค์ ในขณะที่เราได้แบ่งการศึกษาในระดับเดิมที่เราทำอยู่ในขณะนี้ก็คือ
พูดง่าย ๆ ว่าเป็นการรวมกันเป็นคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำยที่สุด
ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ ก็อยากจะเรียนท่านประธานครับว่า ผมเองนั้นก็อยากจะเห็น
ในเรื่องของการที่จะทำอย่างไรให้เป็นเรื่องของคุณภาพทางการศึกษาให้กับเยาวชน
มากที่สุด เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตท่านประธานอีกสักนิดเดียวครับ ในเรื่องของภาษา
เราจะเรียนรู้เรื่องภาษาเป็นเรื่องสำคัญที่จะเรียนรู้ในเรื่องอื่นต่อไป ถ้าหากเราขาดภาษา
โอกาสที่เราจะเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาให้มากยิ่งขึ้นยิ่งแคบและน้อย และไม่สามารถ
ดำเนินการได้อย่างถ้าเราเรียนภาษาไทย เรารู้ภาษาไทยเก่งจริง แต่ว่าภาษาอังกฤษก็ดี
ภาษาอื่นเราเรียนรู้ได้น้อย การที่เราจะไปเรียนรู้ให้ได้ความรู้อย่างแตกฉานในเรื่องนั้น ๆ
ทำได้ยาก แล้วก็ซ้ารอกการแปล เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านประธานในโอกาสต่อไป
๑. ให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาล ให้พูดได้และเขียนได้ในชั้นประถมศึกษา
๒. ภาษาสเปน ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน แล้วก็ภาษาอาหรับ ภาษาหลัก ๆ เหล่านี้ควรจะ
เป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศเราควรจะเปิดได้แล้วในการที่จะเป็นโลกในโอกาสต่อไปเพื่อให้เด็ก
และเยาวชนของเรา เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านประธานช่วยผลักดันครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ

เชิญคุณสาธิต

นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณพิเชษฐเดี่ยวต่อครับ
มีอยู่แล้วเรียงตามชื่อ เดี่ยวสลับไปสลับมาครับ

นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดินจากจังหวัดสุรินทร์
เขต ๒ ท่านประธานครับ วันนี้การพิจารณาซึ่งร่างกฎหมาย ๓ ฉบับที่เกี่ยวกับเรื่อง
การศึกษาที่เสนอเข้ามาที่รัฐสภาของเราที่ได้พิจารณารุ่นนี้จริง ๆ ก็ได้อ่านแล้วก็พิจารณาดู
เนื้อหาหลัก ๆ ถ้าอ่านดูแล้วก็เหมือนกับเป็นการแก้ปัญหาหลังจากที่มีการประกาศ

๑๙๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๘๒/๒

การปฏิรูปการศึกษามา ตอนแรกที่ผมนั่งฟังดูก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องโครงสร้างการศึกษา พอดีมีทางท่าน ส.ส. สุนัยที่ได้อภิปรายเป็นคนแรก ๆ ก็ได้อภิปรายเห็นภาพอย่างชัดเจนของเรื่องโครงสร้างการศึกษาหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงการปฏิรูปมา ถ้าดูจากเนื้อหาที่พิจารณาแล้วก็คือการต้องการแก้ปัญหาหลังจากที่แต่ก่อนเรามีกรมสามัญศึกษาก็เอามารวมเป็น สพฐ. แล้วมีปัญหาระหว่างประถมศึกษากับมัธยมศึกษา วันนี้ร่างที่แก้ก็คือแก้ปัญหาที่อยากจะเอามัธยมศึกษาแยกออกจากประถมศึกษา เพราะมีปัญหาเรื่องการบริหารทั้งเรื่อง การแต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. แล้วก็พ่วงกันมาจนถึงการบริหารงานของข้าราชการครู เรื่องของการโยกย้ายต่าง ๆ แต่เท่าที่อ่านมาทั้งหมดที่มีการแก้ไขปัญหามา จริง ๆ แล้วคิดว่าในหลาย ๆ เรื่องทางกระทรวงศึกษาธิการถ้าจะแก้ ส่งร่างกฎหมายเพื่อจะมากำหนดหลาย ๆ เรื่องที่น่าจะต้องได้แก่นะครับ ที่จริงน่าจะได้รวบรวมมาหรือว่ามากกว่านี้ที่จะแก้ปัญหาของเรื่อง การศึกษาของเมืองไทย ถ้าฟังวันนี้แล้วหลาย ๆ ท่านที่อภิปรายไปที่ เป็น ส.ส. ก็เป็นรุ่นใหญ่ ตอนนี้อยู่ก็อายุ ๓๓ ก็ผ่านระบบการศึกษาไทยมาทุกอย่าง เรียนจากโรงเรียนประจำอำเภอ โรงเรียนประจำจังหวัด สอบไม่ผ่านก็ต้องฝากก็มี จนถึงสอบเทียบในสมัยที่มีการสอบเทียบของการศึกษาของ กศน. เพื่อไปเอนทรานซ์ก่อน ก็ผ่านระบบการศึกษาช่วงนั้นมา วันนี้เท่าที่เห็นโครงสร้างการศึกษาที่ผ่านมา อย่างที่พูด อาจจะบอกกันตามตรงเท่าที่เห็นการพัฒนาทางการศึกษาที่จะว่ากันว่าจะคุณภาพของเด็กหรือ การศึกษาของเด็กจะไปทิศทางไหนยังพูดกันน้อย แต่กลับพูดในเรื่องของการทำงาน เรื่องของตำแหน่งเสียส่วนใหญ่ เรื่องของการจะมีอาชีพครูหรือว่าพนักงานครูต่าง ๆ จะก้าวเข้าไปสู่ตำแหน่งบริหาร หรือเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมืองด้านการศึกษาเยอะ มากน้อยแค่ไหน จะมีอำนาจตรงนี้มากแค่ไหน นี่คือนั่นที่ต้องการแก้ในร่างทั้ง ๓ ฉบับ ตรงนี้ วันนี้ผมอยู่ที่ต่างจังหวัด อยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ผ่านแล้วก็เห็นตั้งแต่เป็นผู้แทนราษฎร มารับทราบปัญหาจากข้าราชการครูมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพนักงานราชการครู -----

ซึ่งวันนี้ก็นำมาพบท่านรัฐมนตรีชินวรณ์เพื่อให้ทราบถึงปัญหาของพนักงานครูอัตราจ้าง นอกจากนี้แล้วเท่าที่ผ่านมาก็ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของครูที่ต้องสอนอยู่อีกที่หนึ่ง อยู่อีกอำเภอหนึ่ง แต่บ้านอยู่อีกที่หนึ่งก็ต้องไปกลับทุกวัน ก็ต้องมีสอนไปสักพักหลังจากการบรรจุก็ต้องมีการวิ่งเต้นเพื่อขอผ่าน และที่มาของการที่จะเป็นช่องทางให้ครูเหล่านี้มีปัญหาในเรื่องการต้องจ่ายเงินเพื่อที่จะได้เข้าไปเป็นครูเอง อย่างพนักงานราชการครูอัตราจ้างจะไปเป็นครูก็ต้องเสียเงินเสียทองเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการครู จะโยกย้ายตำแหน่งเพื่อที่จะย้ายกลับบ้านกันเองก็ตามก็ต้องเสียเงิน ซึ่งโครงสร้างที่ผ่านมาก็มีปัญหาก็คือโครงสร้างของการพิจารณาจาก สพฐ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่มีการจ่ายเงินจ่ายทองกันเพื่อพิจารณาในการแต่งตั้งและโยกย้ายเหล่านี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนในการที่จะแก้ปัญหาหรืออย่างไรในการส่งเข้ามาในการแก้ร่างฉบับนี้ ที่ส่งเข้ามาทั้ง ๓ ฉบับ ดังนั้นก็จะฝากเป็นประเด็นในการที่จะฝากให้กับทางผู้บริหารทุกท่าน จริง ๆ วันนี้ที่เข้ามารับฟังนอกจากท่านรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการ แล้วก็ยังมีผู้เสนอร่าง จริง ๆ ถ้าในชั้นกรรมาธิการหรือว่าวันที่เสนอ คิดว่าถ้ามีการอภิปรายในวาระต่อไป ท่านที่เป็นผู้บริหารของกระทรวง นักคิดนักเขียนต่าง ๆ ที่มีการปฏิรูปการศึกษาจะต้องมาฟังในสภาแห่งนี้ ฟังเสียงของผู้แทนราษฎรที่มาจากต่างจังหวัดหลาย ๆ ท่านที่เป็นความคิดเห็น เพราะผู้แทนราษฎรที่อยู่ต่างจังหวัดหลาย ๆ ท่านค่อนข้างสัมผัส หลาย ๆ คนสัมผัสกับอาชีพข้าราชการครูมากหลาย ๆ ท่านที่เข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ก็เป็นข้าราชการครูมาก่อน แล้วก็พูดในเรื่องของปัญหาข้าราชการครู ปัญหาโครงสร้างการศึกษาได้ดี นอกจากเรื่องนี้แล้วปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมได้นำเสนอจริง ๆ ผมก็อาจจะขอเสนอตัวที่จะเป็นกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ด้วย ก็คงที่จะได้ไปพูดในกรรมาธิการต่อไปด้วยนะครับ แต่เรื่องต่อมาที่สำคัญที่ผมมีความคิดเห็นที่จะได้บอกได้กล่าวสำหรับผู้บริหารกระทรวงหลาย ๆ ท่าน ไม่ว่าจะผ่านทางท่านรัฐมนตรีเองจะเป็นผู้กำหนดนโยบายด้วย เพราะผมก็ผ่านการศึกษามากหลายอย่าง การแก้ปัญหานักเรียนเรื่องของการเรียน ผมเห็นพยายามที่อยากจะให้เด็กได้มีความรู้มาก ต้องการป้อนในหลาย ๆ อย่าง อย่างเช่นที่ผ่านมาระเห็นชั้นทางด่วนก็มีป้ายท่านอดีตรัฐมนตรีจรินทร์ ดิวเตอร์ แชนแนล (Tutor channel) แต่จริง ๆ การแก้ปัญหาอย่างหนึ่งที่ไม่ยากเลยแล้วก็ไม่เสียเงินเลยคือการที่จะควบคุมเด็กนักเรียน

ไม่ให้มีการลอกการบ้านและการลอกข้อสอบ อันนี้เป็นปัญหาสำคัญนะครับ แต่ว่าไม่เคยมีใครพูดถึงและมีใครแก้ไข เพราะว่าผมผ่านมาสมัยเรียนตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา เรียนในบ้านเรา เด็กนักเรียนก็มีทั้งการลอกการบ้าน การลอกข้อสอบ ก็เอาตัวรอดไป แต่วันหนึ่งที่ผมเคยไปเรียนอยู่ต่างประเทศมา การเข้มงวดเรื่องการลอกงาน ลอกข้อสอบค่อนข้างเข้มงวด แค่เขียนรายงานส่งแล้วก็มีพารากราฟ (Paragraph) มีบรรทัดที่มีคำพูดที่เหมือนกับถ้าเกิดเขาเอาไปหาอยู่ในเว็บไซต์ (Web site) ถ้าพิมพ์มา ตรงกัน ตัวหนังสืออะไรเขียนถูกเหมือนกันเป๊ะอันนี้เขาไม่ให้ผ่านเลยนะครับ แล้วเขาถึงขั้นที่ว่าฟ้องกัน ขึ้นคอร์ท (Court) กัน ขึ้นศาลกันเลย ผมก็เคยถามเด็กไทยที่อยู่ที่นี่ ถามว่าการลอกข้อสอบ การลอกงานมันแย่แค่ไหน เด็กนักเรียนถือว่าในชีวิตเขา เขาไม่เคยมีแล้วกันว่ามีการลอกข้อสอบ มีการลอกงานซึ่งระบบตรงนี้นั้นก็จะย้อนกลับมา คือถ้าไม่มีการลอกการบ้าน ลอกข้อสอบ เด็กก็จะมีภาระงานที่จะต้องทำงานแล้วก็ ศึกษาเอง แต่ว่าถ้ามันมีการลอก มีที่ปลายทางที่ได้มาง่าย ๆ ก็จะไม่ขวนขวายที่จะ พยายามที่จะศึกษาแล้วก็เรียนเอง แล้วเหล่านี้มันเป็นเรื่องพื้นฐานที่จะฝึกให้เขา มีความซื่อสัตย์สุจริตขึ้นมาจนเป็นผู้ใหญ่ด้วย ก็ขอฝากท่านนี้สำหรับเรื่องนี้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ต่อไป คุณอำนาจ คลังผา เสร็จแล้วก็คุณสมเกียรติ แล้วก็คุณพิเชษฐ สลับกันอย่างนี้ครับ เชิญคุณอำนาจ คลังผา

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติครูทั้ง ๓ ฉบับขึ้นในวันนี้ ก่อนอื่นผมก็อยากแสดง ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตว่าในการศึกษาในอดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งในอดีตนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบในเรื่องของหน้าที่และศีลธรรม มีอยู่ในหลักสูตร การเรียนการสอน แต่ในขณะนี้หายไปไหนหมดเลย นี่คือข้อสังเกตประการแรก -----

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอดีตนั้นเรื่องครูเมื่อก่อนนี้ขึ้นอยู่กับสภาจังหวัด หรือในปัจจุบันก็เรียก อบจ. ก็ย้อนกลับมาอย่างเดิมอีก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอดีตนั้นการศึกษาของเรา ๔ ๖ ๒ จบ ป. ๔ แล้วก็มาถึง ม. ๖ แล้วก็มาถึง ม. ๗ ม. ๘ ต่อมาก็มี ๗ ๓ ๒ ต่อมาก็เป็น ๖ ๓ ๓ ก็เปลี่ยนอย่างนี้มาตลอด เพราะฉะนั้นก็อยากจะสะท้อนมุมมองถึงเรื่องการศึกษาและระบบเขต ซึ่งในอดีตนั้นเขตการศึกษามีการประถมศึกษา ระดับอำเภอ ทำให้ข้าราชการครูนั้นสามารถที่จะกำกับและดูแลในเรื่องของการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึง ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพ พอตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ การศึกษานั้นเป็นระบบเขต ยกตัวอย่างว่าในเขตจังหวัดลพบุรีมี ๒ เขตด้วยกัน เขตที่ ๑ นั้นมีแค่ ๔ อำเภอ แต่เขต ๒ ถึง ๗ อำเภอด้วยกัน เขตระยะทางห่างเป็น ๑๐๐ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นการติดต่อในเรื่องของเขตการศึกษานั้นด้วยความยากลำบากของคณะครูบาอาจารย์ที่จะไปติดต่อกับหน่วยงานนั้น ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการเขตการศึกษาอยู่ห่างถึง ๑๐๐ กิโลเมตร มีรองเป็น ๑๐ คนแต่ละเขต เพราะฉะนั้นการที่ผมและคณะได้ยื่นได้แก่พระราชบัญญัติครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นมานั้นก็นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะกลับมาสู่ระบบเดิม เพราะจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับคณะครูต่าง ๆ และนักเรียนในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งในขณะนี้ผมได้สังเกตเฝ้าดูว่าโรงเรียนราษฎร์มีความเจริญองงามมาก แต่โรงเรียนรัฐบาลของเรานับวันจะปิดลง ๆ อยู่ตลอด นี่คือความจริง ครับท่านประธาน ผากถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่าในขณะนี้โรงเรียนราษฎร์มีความเจริญรุ่งเรือง แต่โรงเรียนรัฐบาลอยู่ติดกับโรงเรียนราษฎร์นับวันจะปิดลงเลย เด็กก็ไม่มีจะเรียน เพราะเนื่องจากเด็กอ่านหนังสือไม่ออก แต่โรงเรียนราษฎร์เด็กกลับอ่านหนังสือออก ตรงนี้ทำให้เด็กโรงเรียนรัฐบาลนับวันจะปิดลงอยู่ในขณะนี้ ท่านอาจจะมิตัวเลขว่าโรงเรียนในขณะนี้โรงเรียนรัฐบาลในพื้นที่ชนบทตัวเลขลดลงมากน่าใจหาย ในอนาคตหากเป็นอย่างนี้แล้วภายใน ๑๐ ปีผมเชื่อเหลือเกินว่าโรงเรียนในต่างจังหวัด ต่างตำบล ที่มีพื้นที่ทุรกันดารจะปิดถึง ๒๐-๓๐ เปอร์เซนต์ นี่คือในอนาคต เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ท่านได้มานั่งฟังท่านสมาชิกได้มาแสดงความคิดเห็นสะท้อนมุมมองต่าง ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษาที่จะมี

๒๐๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๘๔/๒

การปรับเปลี่ยนจากเดิมนั้นเป็นเขตกลับมาสู่ระบบเดิมนั้นว่ามีผลดีอย่างไร เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าผมอยู่ในพื้นที่ที่มาตลอด
ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยระบบการศึกษา เพราะน่าเห็นใจโรงเรียนในตัวจังหวัด
มีแต่เด็กนักเรียนที่จะวิ่งไปเรียนที่ต่างจังหวัด เราจะทำอย่างไรที่จะให้สถานศึกษา
ระดับอำเภอ ระดับตำบล ระดับหมู่บ้านของเราเป็นสถาบันการศึกษา
ที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องปัญหาขาดแคลนของครูนั้น
ก็อยากจะฝากท่านประธานกำกับการดูแลว่าพื้นที่ใดครูขาด ก็อยากจะให้ท่านไปเพิ่มเติม
ให้เต็ม เพราะฉะนั้นเด็กในพื้นที่ดังกล่าวนั้นจะเสียโอกาส หรือบางคนที่ไปช่วยราชการ
ก็อยากจะให้ท่านได้ย้ายให้เด็ดขาดไปเลย พื้นที่ตรงนั้นจะได้มีครูว่างและจะได้ไปเติม
ให้เต็ม ในขณะที่มีครูหลายคนที่ย้ายพื้นที่กลับภูมิลำเนาเดิม ก็อยากจะให้
ท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้นำในเรื่องการโยกย้ายครู
เปิดเถอะครับ เปิดให้เขาเขียนย้ายให้เต็มที่เลย ใครอยากจะไปอยู่ตรงไหนไปอยู่ที่เดิม
อยู่ที่ไหน เปิด คนไหนอยากกลับไปภูมิลำเนาเดิม ท่านทำเถอะครับ -----

ผมว่าเป็นโอกาสดีของครูที่จะได้มีกำลังใจในการเรียนการสอน ไม่ต้องเดินทางไกล เขาอยากจะทำอยู่กับครอบครัวเขา ไม่ว่าจะอยู่ที่จังหวัดหรืออยู่ในจังหวัดขอให้ย้ายได้เลย ตรงนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับครู และอีกส่วนหนึ่งมันจะสะท้อนถึงเด็กนักเรียนที่จะได้รับความรู้จากครูในพื้นที่ เพื่อจะได้ไม่ต้องไปเดินทางวันจันทร์มาสาย วันศุกร์กลับบ่ายอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเป็นการแก้ปัญหาเรื่องการศึกษา เพื่อที่จะได้ให้การศึกษาที่มีคุณภาพที่ดีขึ้น เป็นห่วงเป็นใยเด็กในชนบทครับ เด็กในตัวเมืองผมไม่ค่อยห่วง แต่ในขณะนี้ผมเป็นห่วงเรื่องเด็กในชนบท

และประการสุดท้าย ในเรื่องการเดินทางของเด็กนักเรียนที่มีการยุบ มีการลดต่าง ๆ ก็ต้องไปเรียนโรงเรียนห่างไกล แต่ยังขาดงบประมาณ ท่านประธานครับ ก็อยากจะให้ทางกระทรวงศึกษาธิการได้สอดส่องดูแลในเรื่องของเด็กที่เดินทางไปเรียนโรงเรียนอีกโรงเรียนที่ห่างไกล เรื่องค่าพาหนะ และเรื่องนม เรื่องอาหารการกินของเด็กนักเรียนฝากท่านประธานผ่านถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการให้สอดส่องดูแลว่าอาหารเด็กอย่าให้ขาด และครูอีกส่วนหนึ่งช่วยดูแลในส่วนนี้ ผมคิดว่าหากว่าแก้ทั้งหมดตามที่ผมนำเสนอคุณภาพการศึกษาจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปอาจารย์สมเกียรติพงษ์ไพบูลย์ ๕ นาที

นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ (แบบสัดส่วน) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกทุกพรรคที่จะทำการศึกษาของชาติให้ดีกว่าเดิม โดยไม่ได้มุ่งหวังเฉพาะการเติบโตใหญ่ของระบบราชการและผู้บริหารครู ผมอยากจะพูดถึงปรากฏการณ์ ๔ ด้านที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบของกฎหมายฉบับนี้ แรกทีเดียวปรากฏการณ์เรื่องการแตกตัวของระบบการศึกษา ตอนนี้อาชีพศึกษาออกไปจากพื้นฐานแล้วไม่ยอมมารวมด้วย ไปดีแล้วอาชีพศึกษา สข. ไปแล้ว เอกชนไปแล้ว กศน. ไปแล้ว กรมสามัญศึกษากำลังจะไปแต่ไปครั้งเดียว ยังอยู่ใน สพฐ. ประเด็นนี้จะเกิดการลี้ภัยครั้งใหม่ ผมขออนุญาตใช้คำว่า ลี้ภัยครั้งใหม่ทางการศึกษา อีกครั้งหนึ่ง เมื่อตอนที่ผมไปบรรยายช่วงเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยให้แก่ครุมัธยมศึกษาพร้อมเคลื่อนไหวกับเขา ผมได้เสนอ

๒๐๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นัชชา ๘๕/๒

บทความเรื่อง การลี้ภัยครั้งใหญ่ของครูแตกตัวออกจากระบบการศึกษา ข้อถกเถียงที่ ๑ ก็คือว่าสภาแห่งนี้จะยินยอมให้มัธยมศึกษาแตกตัวไปพ้นจาก สพฐ. หรือไม่ เพราะมันจะเป็น การเรียกร้องขั้นที่ ๒ ของครูมัธยมศึกษา และอันที่ ๒ เขาต้องยึดกุม ๗๖ เขตพื้นที่ การศึกษาตามข้อเรียกร้องเดิม เพราะว่าสภาต้องพิจารณาข้อเรียกร้องที่ ๒ ของเขาว่าเขา เข้ามากรรมาธิการเขามี ๑๖ คน ๑๖ คนที่จะเข้ามาในนี้เขาเสนอโดยประชาชน เพราะฉะนั้นเวลาเขาโหวตมาโหวตไป ๗๖ จังหวัดเลย ๗๖ เขตมันก็จะเข้าปรากฏการณ์ ที่ ๒ ครบถ้วนประธาน ผมขออนุญาตท่านประธานพูดถึงงบประมาณทางการศึกษาตอนที่ แตกตัวนะครับ ตอน สพฐ. ตั้งปีแรกใช้งบประมาณไป ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท พอมาปีนี้ สพฐ. ปีเดียวกันใช้งบประมาณไป ๒๑๘,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๙๘,๐๐๐ ล้านบาท ภายใน ๗ ปีงบประมาณที่เพิ่มขึ้นเป็นรายจ่ายทางการศึกษาที่แพงมาก แพงจริง ๆ แล้วก็ คุณภาพการศึกษาท่านรายงานมาครูมัธยมศึกษาบอกว่า ในหน้า ๖๘ ตกต่ำทุกด้านเลย ตั้งแต่อยู่กับ สพฐ. แล้วข้อถกเถียงที่จะต้องย้อนไปถึงครูมัธยมศึกษาเพื่อนของเราทั้งหมด รวมทั้งผู้ชี้แจงที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนแน่จริงมาทำสัญญากันใหม่ว่าคุณภาพจะดีขึ้น อันนี้ต้องทำหายกันเลย เพราะเคลื่อนไหวมาด้วยกัน แล้วแตกตัวไปเป็น ๗๖ เขตจะต้องใช้ งบประมาณอีกประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เพิ่มขึ้นจากเมื่อกี้บอกว่า ๙๘,๐๐๐ ล้านบาท มันจะเป็น ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทขึ้นทันทีเลย งบประมาณอันนี้จึงเป็นต้นทุนทางการศึกษา ที่เราในฐานะนักการศึกษาแพงพอ ๆ กับประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และตอนนี้ อาจจะนำหน้าประเทศญี่ปุ่นไปแล้วด้วยซ้ำไป แต่คุณภาพตกต่ำสุดขีด -----

ท่านประธานครับ ผมจะพูดอีกนิดเดียวเท่านั้นเองว่า ปราบกฏการณ์ที่ ๓ ผมต้องเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านท่านประธานไปว่าเรากำลังออกกฎหมายใหญ่มาก เพื่อไปแก้โรงเรียนเพียง ๓,๒๖๖ โรงเรียนนั้นนะครับ ๓,๒๖๖ โรงเรียนนี้ถึงขั้นมีพระราชบัญญัติ และไปแก้ไขปัญหาของพวกเขา พอไปแก้ปัญหามาของพวกเขานี้ที่โรงเรียนประถมศึกษาไว้ ๒,๙๐๐ โรง คำถามของผมก็คือว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่ สพฐ. เปิดมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายบางแห่งนี้มีถึง ๗,๐๕๘ แห่งแล้วจะมาใช้ชื่อว่าเขตประถมศึกษา เขตประถมศึกษาแล้วเปิดมัธยมศึกษาได้อย่างไร นี่เป็นความวิปริตทางการศึกษา ก็บอกว่าแยกมัธยมศึกษาออกไป แต่มัธยมศึกษาไปเปิด ม. ต้น ม. ปลายอีก ผมจึงเสนอว่าที่เราแยกออกไปนี่เสนอเฉพาะ ม. ปลาย ม. ต้น เอาไว้พื้นฐานหมด ไม่อย่างนั้นเราจะต้องออกกฎหมายเอาใจโรงเรียน ๓,๒๖๖ โรง ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาสไปแล้ว ๗,๐๕๘ โรง ๓ เท่าของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เราจะออกกฎหมายช่วยเขา ผมจึงคิดว่าเป็นข้อถกเถียงใหม่ในชั้นกรรมาธิการ ท่านประธานครับ สั้น ๆ จริง ๆ ครับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่เข้ามาโดยมิชอบและเป็นองค์กรกึ่งนคร แล้วโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ของประเทศกึ่งแป๊ะเจี๊ยะ ประชาชน ๒ องค์กรนี้ก่อกรรมทำเข็ญแก่ประชาชนและก่อกรรมครุ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องมีมาตรการป้องกัน ไม่ใช่ถึงเวลาเราก็มาพูดแต่แป๊ะเจี๊ยะ แล้วก็เรื่อง อ.ก.ค.ศ. กินครุโดยตลอด ขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครูด้วยกัน ต่อไปท่านพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน ครับ

นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมจะพูดตั้งแต่เมื่อตอนต้นการประชุม นะครับ บังเอิญว่าไปนั่งอยู่ใกล้ดาวสภา ท่านประธานไม่ชี้เลยนะครับ ก็เป็นโอกาสดีที่มีโอกาสได้พูดนะครับ ว่าที่ท่านประธานได้อ้างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพูดกันอยู่นี้ไม่ได้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน แต่ผมเห็นและนั่งฟังสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายว่าน่าจะเกี่ยวกับการเงิน เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าผ่านไป

ท่านผู้ชี้แจงก็บอกว่าใช้เงินไม่มาก เอาตรงโน้นตรงนี้มาให้ ผมถามว่าท่านใช้ความรู้สึก
 ของตนเองหรือเปล่า เดี่ยวอาจารย์ที่อยู่โรงเรียนมัธยมศึกษาเขาจะเดือดร้อนเอา การก่อตั้ง
 หรือการสร้างใหม่จำเป็นต้องใช้งบทั้งนั้นครับ อย่างไรก็ตามแล้วสำนักงานซึ่งมีอยู่ทุกจังหวัดนั้น
 อยากรู้ก็ต้องใช้จ่าย ถ้าเกิดท่านเขียนลงไปพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสำนักงาน เกี่ยวกับ
 ตำแหน่ง ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มันก็จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมบูรณ์
 แล้วเกิดประสิทธิภาพมันก็จะเกิดข้อเปรียบเทียบกับของเดิม ของเดิมตั้งแต่สมัยท่านปลอด
 อติเรกสาร พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเป็น ๑๗๕ เขต พอสมัย
 ท่านสุรยุทธ์ จุลานนท์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เพิ่มเป็น ๑๘๕ เขต ดังนั้นของมัธยมศึกษาอาจจะ
 ไม่เท่ากับของประถมศึกษา เพราะว่าจำนวนมีน้อยกว่า แต่ผมคิดว่า ๔๑ เขตนั้นไม่พอ
 อย่างน้อยขอจังหวัดละเขต เพราะว่าท่านบอกว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนจังหวัดเล็กไม่เอา
 ไม่ให้ ต้องให้เขาเดินทางมาที่เขตการศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ก็ลำบาก อย่างไรก็ตามแล้ว
 อย่างน้อยให้มีจังหวัดละ ๑ เขต เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ผมก็ฝากไว้เท่านี้
 อย่างน้อยท่านก็ต้องเพิ่มตำแหน่ง ซี ๙ ไซ้ใหม่ครับ ถ้าประจำจังหวัดก็ต้องมี ซี ๙ ซี ๑๐
 ขึ้นมาอีก แล้วไหนบอกว่าจะไม่ใช้เงินงบประมาณ อันนี้ผมอยากจะให้ท่านอย่าใช้
 ความรู้สึกส่วนตัว สถานี้โดยความเห็นของผม พร้อมทั้งจะให้ท่านมีสำนักงานแล้วก็
 ตั้งงบประมาณสำหรับสำนักงาน เพราะว่ามัธยมศึกษาที่สำคัญเท่ากับประถมศึกษา
 แล้วก็สำคัญเท่ากับมหาวิทยาลัย -----

ดังนั้นผมเห็นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สร้างตึก ๘ ชั้น ๑๐ ชั้น กว้างขวางใหญ่โต แต่ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสู้สึกว่าลดน้อยด้อยค่า ยิ่งประณตศึกษาถ้ามีนักเรียนน้อยก็ยิ่งจะลำบากไม่ค่อยได้รับความรู้ ผากท่านผู้ชี้แจงถ้าเกิดว่าเป็นกรรมาธิการก็ช่วยต่อสูั้ให้พรรคพวกด้วยผมยินดีให้การสนับสนุนครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณนิพนธ์ บุญญามณี

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขออนุญาตคะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนหรือท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะคะ ด้วยความเคารพ เนื่องจากสิ่งที่ทุกท่านได้อภิปรายก็เป็นประโยชน์ แล้วก็มี ความหลากหลายอย่างมาก แล้วก็การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ว่าเนื่องจากดิฉันดูเวลาไม่ทราบว่าจะมีผู้อภิปรายจำนวนมากน้อยเพียงใด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เหลืออีก ๘ ท่านครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : อีก ๘ ท่านนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าท่านลดเวลาสักหน่อย ก็จะได้

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : เนื่องจากตอนนี้มีเพื่อนครู ผู้บริหารที่รอฟังอยู่ข้างล่าง ก็เกรงว่าถ้าไม่สามารถลงมติได้ในวันนี้ก็จะทำให้กฎหมายนี้ ซ้ำออกไปอีก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมสู้สุดส่าห์มานั่ง เพราะว่าการขอความอนุเคราะห์จากเพื่อนสมาชิก

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ตอนนี้ได้ประสานกับทางฝ่ายค้านแล้วคะ ก็ขออนุญาตเสนอปิดการอภิปรายเพื่อลงมติคะ

๒๐๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

วีรยุทธ์ ๘๗/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอภิปรายแล้ว
ท่านเสนอปิดไม่ได้ครับ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณสมบุญ

นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ครับ
ผมคิดว่าขณะนี้ทุกท่านก็อภิปรายสอดคล้องกันครับ ทั้งฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ฝ่ายค้าน
เรามีความคิดเห็นตรงกันว่าพระราชบัญญัตินี้เห็นควรจะขับเคลื่อนต่อไปครับ ผมขอเสนอ
ปิดการอภิปรายเพื่อลงมติครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอภิปรายตั้งเยอะแยะ
แล้วก็มาเสนอปิด คุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์
ผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาต
ท่านสุวโรชนิดหนึ่ง เนื่องจากกฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญ ผมมีความจำเป็นที่จะต้อง
อภิปรายในการที่จะซักถามหลายเรื่อง แต่ถ้าท่านเสนอปิด ผมก็ขอเสนอเปิดแล้วกัน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเสนอเปิด
ขอผู้รับรองด้วยครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ
 นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ที่นี้ผมจะขอใช้สิทธิในการอภิปราย
 เพื่อเหตุผลสนับสนุนในการเปิดได้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมให้สักสองสามนาที

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ให้ผมก่อนหรือให้ท่านสุวโรชครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสุวโรชก่อนก็ได้ครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง
 พรรคประชาธิปัตย์ แบบสัดส่วน ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานนิดเดียวครับ
 ด้วยความเคารพท่านสมาชิกที่ขอเสนอเปิด ขอถามว่าเหลืออีกประมาณสักกี่คนอย่างนี้
 ได้ไหมครับ ผมไม่ขัดข้อง ผมขอถอนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทั้งหมด ๘ คน

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ลดลงมาหน่อยได้ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่ทราบครับ ก็คงจะ
 ลดไม่ได้กระมังครับ ก็เมื่อเสนอเปิด เสนอปิด แล้วก็ยังมีผู้รับรองถูกต้องก็ดำเนินการไป

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ถ้าอย่างนั้นเพื่อที่จะให้ท่านสมาชิก
 ก็โอเคถ้าอย่างนั้นผมขอถอนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอถอนหรือ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ
 จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย เมื่อท่านสุวโรชขอถอน
 ผมก็ไม่ขัดข้อง ส่วนจะเหลือท่านอภิปรายผมคิดว่าเหลือไม่เยอะ เหลืออยู่เจ็ดแปดท่านเอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เอาข้างละ ๒ ท่าน
 ได้ไหมครับ คัดกะที ๆ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : อย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธานครับ เหลืออยู่ ๘ ท่านนี่นะครับ ท่านหนึ่งก็ไม่เกิน ๑๐ นาที มันก็น่าจะเสร็จนะครับ หรือจะเหลือคนละ ๕ นาทีเหมือนกับอภิปรายงบประมาณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็เอาคนละ ๕ นาที

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะครับ ท่านประธานก็หารือที่ประชุม แต่ผมคิดว่าเหลืออีกประมาณไม่เกิน ๑๐ ท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอที่ประชุมท่านละ ๕ นาทีได้ไหมครับ ท่านวิฑูยา วิปฝ่ายค้านครับ มีความเห็นอย่างไรครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ เอาอย่างนี้ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ในฝ่ายค้านเองก็คิดว่าเหลือไม่เกิน ๒ คนเท่านั้นเองนะครับ แล้วก็ผมท่านหนึ่ง แล้วก็เดี๋ยวมีสมาชิกอีกท่านหนึ่งเท่านั้นเอง ส่วนฝ่ายรัฐบาลจะก็ท่านก็แล้วแต่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ก็ให้ฝ่ายนี้ ๒ ท่านได้หมด ฝ่ายนี้ผมขอร้องไม่ให้อภิปรายนะครับขอความกรุณา ฝ่ายทางนี้ไม่อภิปราย ยกสิทธิให้ฝ่ายนี้ครับ เชิญคุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ผมเองมีความประสงค์และมีความตั้งใจปรารถนาที่จะอภิปรายในเชิงขอเรียนถามทางผู้ที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ในสามสี่ห้าประเด็นนะครับ จะไม่อภิปรายในเรื่องของความเห็นในเชิงสนับสนุน แต่จะไม่ได้คัดค้านถ้าหากว่าการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริง ฉะนั้นการที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงนั้น ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ขอใช้สิทธินี้ในการอภิปรายซักถามทางผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ให้ชัดเจนก่อนที่จะมีการตัดสินใจเพื่อที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ในการที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ซึ่งดูจากเหตุผลในการประกอบร่างกฎหมายแล้ว ในเชิงการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งทางผู้เสนอกฎหมายนี้ต้องการแก้ไขปัญหา แล้วก็เพื่อที่จะให้

ปัญหาของการบริหารนั้นสัมฤทธิ์ผล มีประสิทธิภาพ ก่อเกิดประโยชน์ในการบริหาร การจัดการนั้น แต่ในส่วนการบริหารนั้นในเชิงบริหารผมมองได้อยู่ ๓ อย่าง ท่านประธาน ที่เคารพครับ อย่างแรกก็คือการบริหารงานบุคคล ในเรื่องที่ ๒ ก็คือการบริหารในเรื่องของ งบประมาณ ในเรื่องที่ ๓ ก็คือการบริหารทางการศึกษา ผมได้ฟังท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแล้วกับผู้เสนอหลายท่าน เปรียบเสมือนหนึ่งว่าในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้นั้น จะเป็นงานในการแก้ไขกฎหมายในเชิงบริหารงานบุคคล หรือไม่อย่างนั้นก็เป็นการบริหาร ในเชิงบริหารงบประมาณ แต่ในการบริหารทางการศึกษานั้นท่านไม่เคยได้พูดให้สภาแห่งนี้ ได้เข้าใจเลยว่า การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ประชาชนได้อะไรบ้าง อันที่สอง มันก็เกิด คำถามต่อมาว่าถ้าแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้วนักเรียนจะได้อะไรบ้าง แล้วอันสุดท้าย สิ่งซึ่งเราได้พิจารณาวิเคราะห์ก็คือว่าเมื่อท่านแก้ไขกฎหมายนี้แล้วครูได้อะไรบ้าง ท่านไม่เคย อธิบายให้เกิดความชัดเจน แต่เท่าที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้ที่เกี่ยวข้องแก้ไข กฎหมายฉบับนี้นั้นโดยมากจะเน้นในงานของงานบริหารด้านบุคคล ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้นั้น ผมเห็นด้วยอย่างที่ท่านสุโขทัยได้พูด ตั้งแต่เริ่มต้นมีการบริหารมานั้นมันมีปัญหาอุปสรรค อย่างไร แต่ปัญหาที่แท้จริงนั้นมันเกิดปัญหาระหว่างองค์กรครูสามัญหรือครูประถมศึกษา หรือไม่ อย่างไร ท่านต้องบอกกับสภานี้ให้ชัดเจน ไม่ใช่เอาความขัดแย้ง ความเห็นแตกต่างกัน การบริหารบุคคลที่ไม่สามารถเข้าในกระบวนการร่วมกันได้ และนำมาสู่ในการแก้ไข กฎหมายฉบับนี้ต่อสภา ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมจึงสงสัยว่าในเชิง การบริหารทางการศึกษาของเรานั้นมันผิดพลาดใช่ไหม มันบกพร่องใช่ไหม มันก่อให้เกิด การศึกษาของเราไร้ประสิทธิภาพ ไร้ทิศทางใช่ไหม การบริหารในเรื่องของงบประมาณนั้น ไม่สอดคล้องกับการบริหารทางการศึกษาใช่หรือไม่ หรือเป็นเพราะปัญหาระหว่าง ครูประถมศึกษากับครูมัธยมศึกษาที่มีความขัดแย้งกัน ท่านจึงนำไปสู่ในการขอแก้ไข กฎหมายฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อไม่ให้ ๒ องค์กรนี้ขัดแย้งกัน ปัญหาเหล่านี้ ท่านต้องตอบให้กับทางพวกผมในฐานะซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าใจว่า -----

๒๑๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

อัมภิกา ๘๙/๑

แท้จริงในการเสนอกฎหมายนี้มันคืออะไร จริงอยู่ผมเองมองว่าถ้าเสนอกฎหมายนี้แล้วใน ๓ ส่วนได้ประโยชน์ผมไม่คัดค้านเลย แต่ในฐานะท่านเป็นผู้บริหารและในฐานะซึ่งท่านเสนอกฎหมายต่อสภาแห่งนี้ท่านไม่ได้อธิบายเลยว่าเมื่อแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้วท่านเพียงแต่ให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องของทางการศึกษาจะมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด คำว่า สูงสุด คืออะไร ใครได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้แท้ที่จริงมันคืออะไร ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งหนึ่งซึ่งเราอยากเห็นในการแก้ไขกฎหมายที่สัมฤทธิ์ผลจริง ๆ นั้นเอาความจริงมาพูดกันในสภาแห่งนี้ ปัญหาหนึ่งซึ่งผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรมาจากบ้านนอกเหมือนกับท่านประธาน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาผมมีโอกาสได้พบปะกับพวกคณะครูบาอาจารย์และครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษาก็ได้เล่าให้ผมฟังว่า ท่านประธานเคยเชิญเขามาที่สภาแห่งนี้เขาบอกว่าให้ฝากขอบคุณท่านประธานด้วยว่าสิ่งหนึ่งซึ่งเขาได้พบได้เห็นได้มีโอกาสได้สัมผัส ผมก็เลยสอบถามว่าสิ่งจริง ๆ ซึ่งกฎหมายจะเข้าสู่สภาในวันพุธนี้คือวันนี้ ท่านประธานจริง ๆ มันคืออะไร เขาบอกว่าใน ๒ องค์กระหว่างครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษา การที่จะเข้ามาอยู่รวมกันได้มันเป็นเรื่องของวัฒนธรรมของ ๒ องค์กรเป็นสิ่งซึ่งยากลำบาก แล้วเขาก็อยากแยกออกไปให้ชัดเจนว่าระหว่างการบริหารครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษา ผมก็เกิดความคิดท่านประธานครับ อันนี้แก้ไขเพื่อตัวบุคคลใช่ไหม เวลาท่านรัฐมนตรี ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเจ้าของร่างที่เสนอต่อสภาแห่งนี้ท่านดูสิครับในเหตุผลแล้วพอท่านอ่านเสร็จท่านไม่ได้อธิบายเหตุผลเลยครับในเชิงการบริหารการศึกษาว่าประชาชนได้อะไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวให้ท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ก็ให้ผมอธิบายเหตุผลก่อนครับว่าประชาชนได้อะไร แล้วสิ่งซึ่งพวกเราถามอยู่เสมอว่าการศึกษาของเราถ้าท่านได้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้การศึกษาของเราจะพัฒนาอย่างไร ผมไม่เห็นมีใครที่จะอธิบายเรื่องนี้ได้เลย แล้วที่สำคัญท่านประธานก็รู้มันไปเกี่ยวข้องกับงบประมาณด้วย เมื่อแยกออกไปมันจะต้องมีองค์กรอีกองค์กรหนึ่งแล้วมันก็ต้องมีค่าใช้จ่าย ผมจึงมีความวิตกกังวลว่า

๒๑๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อัมภิกา ๘๙/๒

ในขณะนี้ ๑. องค์การการศึกษาของเราอยู่ที่ท้องถิ่นก็มี องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็บริหารอีกแบบหนึ่ง การจัดการก็อีกรูปแบบหนึ่ง ขณะนี้เราใช้เขตการศึกษาเป็นตัวกำหนด ท่านเห็นไหมครับวันนี้จะแยกออกอีกแล้วว่าเป็นกลุ่มมัธยมศึกษาและกลุ่มประถมศึกษา ฉะนั้นในจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของพวกเขาแล้วจริง ๆ ท่านลองฝากท่านประธานถาม ท่านรัฐมนตรีท่านจะเอาแบบไหน อย่างไร รูปแบบให้มันชัดเจน ท่านอย่ามาเสนอกฎหมาย เพื่อที่จะเอาออกเอาใจคนบางกลุ่ม ไม่ใช่ เรากำลังแก้ไขปัญหาของชาติ เรากำลังแก้ไขในเรื่องการศึกษาของชาติ เราไม่ใช่แก้ไขปัญหาด่วนบุคคล ถ้าแก้ไขปัญหาคณะบุคคล ตัวบุคคลไม่มีความจำเป็นจะต้องมาเสนอกฎหมายด้วยซ้ำไป เป็นเพียงแต่ฝ่ายการเมือง ท่านจะต้องไปบริหารการจัดการของท่าน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ได้ขัดข้องที่ผมลุกขึ้นมาในการที่จะแก้ไข แต่ผมถามว่าถ้าแก้ไขในสิ่งที่ดีขึ้นมันสมควรแก้ไข แต่ถ้าแก้ไขแล้วท่านต้องอธิบายให้ได้อย่างที่ผมได้กราบเรียนถามท่านประธานไปที่รัฐบาลว่า จริง ๆ แล้วท่านต้องการอะไร อย่างไร ก่อนที่จะตัดสินใจในการที่จะลงมติในครั้งนี้นะครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ เกินไปเกือบ ๒ นาทีครึ่งครับ ไม่เป็นไร ต่อไปคุณเรวัต สิริบุญกุล ครับเห็นส่งซิกแนล (Signal) มาตั้งหลายที ทำใ้มาตั้งหลายครั้ง เชิญครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอขอบคุณท่านประธานมาก กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยครับ ความจริงผมก็ตั้งใจจะพูดเล็กน้อย แล้วก็เห็นด้วยกับท่านเจริญที่พูดไปนั้นเป็นความจริงทั้งหมด คำตอบก็คือต้องรอคำตอบจากท่านรัฐมนตรีโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนะครับ รัฐบาลได้เสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อการศึกษาอยู่ ๓ ฉบับ

๒๑๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

กุลนที ๙๐/๑

รวมทั้งท่านสมาชิกหลายพรรค เกือบทุกพรรคละครับ สารสำคัญที่แท้จริงก็คือว่า การแก้ไขเพื่อให้แยกกรมสามัญศึกษากับคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สปช. สำนักการประถมศึกษาแห่งชาติแค่นั้นเอง ที่นี้ผมก็มาดูว่าสิ่งที่ผ่านมานั้นที่ใช้มา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ มันเป็นอย่างไร แก่มาแล้ว ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ก็ปรากฏว่า ตามหนังสือเล่มนี้ ท่านประธานครับ เอกสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เขาเขียนไว้ดีมาก การศึกษาที่ผ่านมาแก้มาหลายฉบับไม่ประสบผลสำเร็จ มีปัญหา มาก ผมต้องขออนุญาตท่านประธานอ่านเพราะตรงนี้เป็นประโยชน์ ท่านประธานดูไปได้ หน้า ๑๐๘ นะครับ ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ เรื่อง รายงานภาวะการศึกษาไทย ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ การศึกษากับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม ผลการศึกษาปรากฏว่า การเมือง เศรษฐกิจ สังคมไทย และสถานะของประเทศไทยในระบบเศรษฐกิจโลก การจัดการศึกษาให้ประชากรไม่ทั่วถึงและคุณภาพโดยเฉลี่ยต่ำคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้ การพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเมืองไทยมีปัญหา อันนี้เขียนไว้ดีครับ ตรงนี้ถ้าหากว่า ไม่มีปัญหาอย่างไร ท่านรัฐมนตรีก็ตอบได้ครับ

แล้วมาอีกข้อหนึ่งครับ ในหน้า ๑๐๙ ท่านประธานครับ เด็กที่เข้าเรียน ป. ๑ ตอนปี ๒๕๔๐ จนถึง ม. ๖ แล้วก็ ปวช. ๓ ในปี ๒๕๐๑ เพียงร้อยละ ๔๗.๒ คือออกกลางคันไปกว่าครึ่งหนึ่ง คิดเป็นจำนวนถึง ๕.๒ แสนคน ท่านประธานครับ ๕๒๐,๐๐๐ คน ลาออกครับอย่างนี้เป็นต้น ไม่ประสบผลสำเร็จครับท่านประธาน ที่นี้มาถึงที่น่าห่วงวิชาภาษาไทยที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ไม่ว่าจะดูจากการอ่านออกเขียนได้ การสอบในประเทศ หรือการทดสอบโดยกลุ่มประเทศโออีซีดี (OECD) วิชานี้เป็นพื้นฐาน ที่จะไปเข้าใจในวิชาอื่น ๆ ถ้าวิชาภาษาไทยอ่อน วิชาอื่นก็อ่อนตามไปด้วย

อีกข้อหนึ่งครับท่านประธาน การศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ท่านประธานครับ การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปอย่างไม่สมดุล ไม่เป็นธรรม คนจน ผู้มีรายได้น้อย ๔๐ เปอร์เซ็นต์ สุดท้ายมีโอกาสได้รับการศึกษาและพัฒนาตนเองได้น้อย ท่านประธานดูนะครับ โครงการเรียนฟรี ๑๕ ปี เพื่อช่วยออกค่าใช้จ่าย ๕ อย่าง สำหรับทุกคน ไม่ได้ช่วยคนจนได้แท้จริง ไม่ได้แก้ปัญหาเด็กออกกลางคัน ต้องมีทุน

๒๑๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

กุนที่ ๙๐/๒

ช่วยเหลือค่ากิน ค่าอยู่ ค่าเดินทางให้คนจนด้วย จะต้องพัฒนาครูและระบบโรงเรียนให้ช่วยป้องกัน แก้ปัญหาเด็กที่มีแนวโน้มจะลาออกกลางคันให้ด้วย

ท่านประธานคณะกรรมาธิการฯ ขอให้มีการรณรงค์ให้ประชาชนทั้งประเทศตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาว่า ถ้าปฏิรูปการศึกษาให้มีคุณภาพทั้งประเทศไม่ได้ ประเทศไทยจะล้มล้าง ตกต่ำ ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมปฏิรูปการศึกษาและปฏิรูปเศรษฐกิจ สังคมอย่างเอางานเอาการ จึงจะแก้ปัญหาวิกฤติและพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและยั่งยืนอย่างแท้จริง นี่ครับเขาเขียนไว้ดีแล้วบอกว่าแท้จริงเมื่อที่ท่านเจริญบอกว่าจะให้ไปช่วยอะไร แล้วพี่น้องประชาชนได้อะไร ได้อะไรครับ นี่ต้องให้ประชาชนช่วย ถ้าไม่ช่วยแล้วจะไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นแก้ไขแล้วท่านประธานครับ ผมก็มีคำถามเหมือนกัน แก้ไขแล้วการศึกษาของชาติจะดีขึ้นหรือไม่อย่างไร ประชาชนต้องช่วยตัวเองแล้ว แล้วต้องช่วยชาติแล้วจะทำอย่างไร การศึกษาจะดีขึ้นอย่างไร เป็นคำถามที่ผมอยากทราบ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

๒๑๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นางลักษณ ๙๑/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครั้น ขอบพระคุณครับ ท่านสุดท้ายครับ ท่านวิเชียร ขาวขำ ไม่อยู่ เมื่อไม่อยู่ก็ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล เชิญ ท่านไม่พูดก็ถือว่าจบการอภิปรายนะครับ จบการอภิปราย ต่อไปผมจะถามที่ประชุม ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับนี้ แต่ก่อนที่จะลงมติผมขอสอบถามก่อนครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องประชุมโดยพร้อมเพรียงนะครับ

(นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ นอกห้องประชุม อยู่ที่ไหนก็ตามนะครับรีบมาเข้าห้องประชุมด่วนนะครับ เชิญท่านสมาชิก เข้าห้องประชุมครับ ท่านสมาชิกเมื่อท่านนั่งลงประจำที่แล้วโปรดกรุณาเสียบบัตรแสดง ตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสียบบัตรแสดงตน ทุกท่านแล้วนะครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้เสียบบัตรแสดงตนมีไหมครับ แสดงว่าทุกท่าน ได้เสียบบัตรแสดงตนแล้วนะครับ ส่งผลมา มีท่านสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๓๗ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ

๒๑๖

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นงลักษณ์ ๙๑/๒

ต่อไปผมจะขอให้ท่านสมาชิกได้ลงมตินะคะ คือเราจะรวมรับ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับเลยที่เดียวหรือว่าลงมติเป็นรายฉบับ รวมนะคะ
ผมปรึกษาที่ประชุมเห็นว่าควรรวมทั้ง ๗ ฉบับ ผมจะถามเลย ท่านผู้ใดเห็นชอบ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง คือเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ
เข้าใจแล้วนะคะ โปรดใช้สิทธิทุกท่านนะคะ

- ๙๑๒/๑

๒๑๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๙๒/๑

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทุกท่านใช้สิทธิ
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับเรียบร้อยแล้วนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ใช้สิทธิ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ ถือว่าทุกท่าน
ใช้สิทธิแล้ว งดการใช้สิทธิ โปรดส่งผล มีผู้เข้าประชุม ๓๗๖ ท่าน เห็นด้วย ๓๕๙ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๖ ท่าน ก็ถือว่า
ทุกท่านในจำนวน ๓๕๙ ท่าน เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ

๒๑๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๙๒/๒

เมื่อรวมแล้วผมจะถามว่าเอาพระราชบัญญัติฉบับไหนเป็นหลัก
ตั้งคณะกรรมการก่อน ผมเสนอ ท่านผ่องศรีเสนอ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
ตั้งกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นชุดเดียวกันนะคะ โดยให้มีคณะกรรมการ
จำนวน ๔๘ คน มาจากสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ ท่าน ภาคประชาชน ๑๖ ท่าน
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๗ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เสนอฉบับแรกก่อน
เสนอรวมไม่ได้หรอก แล้วก็คอยเสนอว่าเอาคณะกรรมการชุดนั้นหรือคณะกรรมการ
ชุดนี้ เสนอใหม่ อนุญาต

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ในจำนวนกรรมการทั้งหมด ๔๘ คน ซึ่งประกอบด้วยสัดส่วนของ
คณะรัฐมนตรี ๕ คน ภาคประชาชน ๑๖ คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยว ๆ เอาอย่างนี้ก่อน
๔๘ คนนี้ ท่านให้คนรับรองก่อนสิครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๔๘ ท่านนะครับ
มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๒๑๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

สมร ๙๒/๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มี ที่อยู่ที่ประชุมนี้
รับรอง ๔๘ ท่านนะครับ เสนอเลย ผมจะบอกเองครับ คือใน ๔๘ ท่าน คณะรัฐมนตรี
& ท่าน จากประชาชนผู้เสนอ ๑๖ ท่านนะครับ พรรคเพื่อไทย ๑๐ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์
๑๐ ท่าน พรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน พรรคเพื่อแผ่นดิน ๒ ท่าน พรรคชาติไทยพัฒนา จำนวน
๑ ท่าน พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคประชากร
พรรคมาตุภูมิ ๑ ท่าน เสิญเสนอ ๑๖ ท่าน

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยวครับผมถาม
คณะรัฐมนตรีก่อน ลืม เห็นน้อยก็เลยต้องการมาก ๆ

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนคณะรัฐมนตรี
& ท่าน ๑. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๒. นายเสน่ห์ ชาวโต ๓. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ
๔. นายกิตติรัตน์ มิ่งคละศิริ ๕. นายประเสริฐ งามพันธุ์ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอาจารย์ต่อไป
ทางประชาชน ๑๖ ท่าน

นายลัดทา ชนะภัย (ตัวแทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลัดทา ชนะภัย ผู้เสนอร่างกฎหมายในส่วนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในชื่อของภาคประชาชน ๑๖ รายชื่อ ดังนี้ครับ

๑. นายวิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์
๒. นายธวัชชัย ช่างแก้ว
๓. นายสมพงษ์ แคนยุกต์
๔. นายลัดทา ชนะภัย
๕. นายกมล บุญประเสริฐ
๖. นางสาวศรีพรรณ เวียงทอง
๗. นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า
๘. นายสงบ มณีพรหม
๙. นายจารึก ศรีเลิศ
๑๐. นายกิตติพร อินทะสีดา
๑๑. นายสมพงษ์ มะใบ
๑๒. นายปริญญา โปธิ
๑๓. นายชาติตรี ซาปะวัง
๑๔. นายกล้าศักดิ์ จิตต์สงวน
๑๕. นายวัชรินทร์ ศรีบุรินทร์
๑๖. นายศรีสมบัติ ภูมิเขียว

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ
ต่อไปพรรคเพื่อไทย ๑๐ ท่าน เชิญครับ

นางบุญเรือน ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางบุญเรือน ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคเพื่อไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย ดังนี้ค่ะ

๑. นายวิชาญ มินชัยนันท์
๒. ดอกเตอร์ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง
๓. นายสุรชัย ตรีไพบูลย์
๔. ดอกเตอร์พีรพันธุ์ พาลุสุข
๕. นายขจิตร์ ชัยนิคม
๖. นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๗. นายพีระเพชร ศิริกุล
๘. นายวิฑิตยา ทรงคำ
๙. นายนิคม เขาว์กิตติโสภณ
๑๐. นายสถาพร มณีรัตน์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์ ๑๐ ท่าน เชิญครับ

นางสาวปรีชญา ขำเจริญ (ราชบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวปรีชญา ขำเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑๐ ท่าน ดังนี้

๒๒๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

รัศมี ๙๓/๒

๑. นายสมบุญ อุทัยเวียนกุล ๒. ดอกเตอร์รัชดา ธนาดิเรก ๓. ดอกเตอร์ศุภชัย ศรีห้ำ
๔. ดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ ๕. นายประกอบ รัตนพันธ์ ๖. นายอาคม เอ่งฉ้วน
๗. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ๘. นางสาว่องศรี ธาราภูมิ ๙. นายกัมพล สุภาแพ่ง
๑๐. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครบ
ต่อไปพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน

นายอำนาจ วิลาวัลย์ (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม อำนาจ วิลาวัลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี พรรคภูมิใจไทย
ขอเสนอ ๑. นายภิรมย์ พลวิเศษ ๒. ดอกเตอร์สรชาติวิชัย สุวรรณพรหม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ต่อไปพรรคเพื่อแผ่นดิน ๒ ท่านครับ เชิญ

นายนรพล ตันติมนตรี (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายนรพล ตันติมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อแผ่นดิน
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ในสัดส่วนของพรรคเพื่อแผ่นดิน จำนวน ๒ ท่านคือ นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์

๒. นายนิมิตตาร วาบา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ต่อไปพรรคชาติไทยพัฒนา ๑ ท่าน

นายเจรจา เทียงธรรม (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ผม นายเจรจา เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา ขอเสนอรายชื่อ
กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคจำนวน ๑ ท่าน คือ นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง
ขอผู้รับรองด้วยครับ

๒๒๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๙๓/๓

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ต่อไปพรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน เชิญครับ

นายวัชรพล โตมรศักดิ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วัชรพล โตมรศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของ
พรรคภูมิใจไทยชาติพัฒนาและพรรคกิจสังคม จำนวน ๑ ท่าน คือนางวรศุณี
สุวรรณปริสุทธิ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ต่อไปพรรคประชากรฯ พรรคมาตุภูมิ ๑ ท่าน เชิญครับ

นางสาวจิรวดี จีงวรรณนท์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวจิรวดี จีงวรรณนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคประชากรฯ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนพรรคประชากรฯ
และพรรคมาตุภูมิ ๑ ท่านคือ นางชนากานต์ ยืนยง ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๒๒๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

ฐานวีร ๙๔/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ครบทั้ง ๔๘ ท่านแล้วนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการทบพวน

นายสุวิจักขณ์ นาควัชร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๔๘ ท่าน
๑. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๒. นายเสน่ห์ ขาวโต ๓. นายสุชัย งามจิตต์เชื้อ
๔. นายกิตติรัตน์ มิ่งคละศิรี ๕. นายประเสริฐ งามพันธุ์ ๖. นายวิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์
๗. นายธวัชชัย ข่ายแก้ว ๘. นายสมพงษ์ แคนยุกต์ ๙. นายลัดทา ชนะภัย ๑๐. นายกมล
บุญประเสริฐ ๑๑. นางสาวศรีพรรณ เวียงทอง ๑๒. นายสุวัฒน์ อ้นใจกล้า
๑๓. นายสงบ มณีพรหม ๑๔. นายจารึก ศรีเลิศ ๑๕. นายกิตติพร อินทะสีดา
๑๖. นายสมพงษ์ มะใบ ๑๗. นายปริญญา โพธิ ๑๘. นายชาติรี ษาปะวัง ๑๙. นายกล้าศักดิ์
จิตต์สงวน ๒๐. นายวัชรินทร์ ศรีบุรินทร์ ๒๑. นายศรีสมบัติ ภูมิเขียว ๒๒. นายวิชาญ
มีนชัยนันท์ ๒๓. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ๒๔. นายสุรชัย ตรีไพบูลย์ ๒๕. นายพีรพันธุ์
พาลุสุข ๒๖. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๒๗. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ๒๘. นายพีระเพชร ศิริกุล
๒๙. นายวิฑิตยา ทรงคำ ๓๐. นายนิคม เชาวน์กิตติโสภณ ๓๑. นายสถาพร มณีรัตน์
๓๒. นายสมบุญ อุกัยเวียงกุล ๓๓. นางสาวรัชดา ธนาดิเรก ๓๔. นายศุภชัย
ศรีห้ำ ๓๕. นายอภิชาติ การิกาญจน์ ๓๖. นายประกอบ รัตน์พันธ์ ๓๗. นายอาคม
เอ่งฉ้วน ๓๘. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ๓๙. นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๔๐. นายกัมพล
สุภาแพ่ง ๔๑. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร ๔๒. ว่าที่พันตรี สรชาติวิชัย สุวรรณพรหม
๔๓. นายภิรมย์ พลวิเศษ ๔๔. นายนิมิตตาร์ วาบา ๔๕. นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์
๔๖. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง ๔๗. นางวรศลี สุวรรณปรีสุทธิ และ ๔๘. นางชนากานต์
ยีนยง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีแก้ไขไหมครับเชิญ
มีอะไร

๒๒๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

ฐานวีร ๙๔/๒

นางพัฒนา สังขทรัพย์ (เลย) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน นางพัฒนา สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคภูมิใจไทย เมื่อที่สัปดาห์ก่อนของ พรรคภูมิใจไทย คนที่ ๒ ชื่อดอกเตอร์สรชาติวิชัย สุวรรณพรหม นะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ดอกเตอร์อะไรนะ

นางพัฒนา สังขทรัพย์ (เลย) : สรชาติวิชัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : วิดไหน วิทย์ หรือว่า วิดไหน

นางพัฒนา สังขทรัพย์ (เลย) : วิชัย ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อ้อ วิชัย แก้วให้ถูกด้วย ขอขอบคุณนะครับ คุณอำนวยการก็มีอะไรเชิญครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย ก่อนจะจบร่างพระราชบัญญัติครุฑนั้นผมอยากจะเสนอเลื่อนระเบียบวาระการประชุม ผมขออนุญาตท่านประธานไว้ก่อนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ยังครับ ผมยังไม่ได้ถาม อะไรเลยว่าแปรญัตติภายในกี่วันอะไร เอาฉบับไหนเป็นหลักอะไร ยังไม่ได้ถามเลยท่าน

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : ก็ขอให้ต่อจากนี้นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวก็ตกนะครับอันนี้ ผมถามนะครับ เชิญครับคุณผ่องศรี แปรญัตติภายในกี่วัน

๒๒๕

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

นิชากร ๙๕/๑

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอให้แปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : แล้วก็ขออนุญาตเสนอใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอผู้รับรอง

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรู้สึกว่ามีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ
เอาร่างรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ต่อไปผมจะถามร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตั้งกรรมาธิการคณะไหน คุณผ่องศรี

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉันขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญทั้งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาแต่คณะฉบับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นคณะเดียวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอร่างใครเป็นหลัก

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก แปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขั้นตอนผิดไปแล้วครับ ยังไม่ได้มีมติเรื่องรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ยังไม่ได้รับ ฉะนั้นผมต้องถามนะครับ ถามที่ประชุมตรวจสอบองค์ประชุมอีกครั้งครับ ทดสอบองค์ประชุมอีกครั้ง

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษานี้ทุกคนก็พร้อมใจนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เข้าใจครับ ทำให้มันถูกขั้นตอนของกฎหมาย

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : คือทุกคนก็ได้ไปไหนครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าลงคะแนน ลงมติก็คงจะเห็นตัวเลขอยู่แล้วครับ ขอให้ท่านพิจารณาด้วยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้ามันไม่ตามเกณฑ์เดิม ท่านรับผิดชอบใหม่ครับ อย่าให้ผมต้องตกนรกทั้งเป็นเลยครับ ขอให้มันเรียบร้อยเถอะครับ เชิญเข้าห้องประชุมครับ ท่านสมาชิก เหลืออีก ๒ ร่างครับ รอเข้าอยู่ในห้องสักเดี๋ยวกเดี๋ยวกก็จบแล้วครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เหลืออีก ๒ ร่างครับ ท่านสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุม เมื่อท่านนั่งประจำที่แล้วโปรดเสียบบัตรแสดงตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

๒๒๗

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๙๕/๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญเข้าห้องประชุมด่วน
คือมันยังไม่เรียบร้อยหมดครับ เดี่ยวได้กลับบ้านแล้วครับ ไม่ต้องห่วงหรอกครับ
เสียบบัตรแสดงตนทุกท่านนะครับ ท่านใดยังไม่ได้แสดงตนมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ ถือว่า
แสดงตนเรียบร้อยทุกท่านแล้วนะครับ โปรดส่งผลมา มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๒๙๕ ท่าน
ครบองค์ประชุมครับ

๒๒๘

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

นิชากร ๙๕/๔

ต่อไปผมจะถามมติร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทั้ง ๗ ฉบับ ท่านผู้ได้รับหลักการคือ เห็นด้วย
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยก็โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียง
ก็โปรดกดปุ่ม งดออกเสียง โปรดใช้สิทธิครับ

- ๙๖/๑

๒๒๙

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

พรเทพ ๙๖/๑

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ทุกท่านใช้สิทธิหมด
ทุกท่านแล้วนะครับ เมื่อใช้สิทธิหมดทุกท่านแล้วงดการใช้สิทธิ ส่งผลมา มีผู้อยู่ในห้อง
ประชุม ๓๒๖ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๐ ท่าน ก็ถือว่าผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ เห็นชอบ

๒๓๐

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทั่วไป)

พรเทพ ๙๖/๒

ท่าน ผอ.ศรีจะใช้คณะกรรมการคณะไหน

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผอ.ศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอให้ใช้ ร่างของรัฐบาลเป็นร่างหลักในการพิจารณา ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีนะครับ

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : และขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการ วิสามัญชุดเดียวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาหลักการก่อน ใครเอาร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลเป็นหลัก

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : เมื่อกี้ถามไปแล้วค่ะท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถามแล้วนะครับ

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ดิฉันก็เลยงด้วยค่ะท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : งงทั้งคู่เลย

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ดิฉันก็ขอเสนอ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวครับ ผมถามก่อน เหลืออีกร่างพระราชบัญญัติหนึ่ง กรรมการเขาเอา ๔๘ คนเหมือนเดิมแล้ว ถามแล้ว อ้อ ยังไม่บอก เอาจองบอกใหม่สิครับ

นางสาว ผอ.ศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉัน ผอ.ศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันได้เสนอให้ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักและมีผู้รับรองไปแล้วนะค่ะ และดิฉันขอเสนอ ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

๒๓๑

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๙๖/๓

กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับ
ที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ขอผู้รับรองด้วยคะ
(มีสมาชิกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผู้รับรองถูกต้อง
แล้วแปรญัตติละครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ก็ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
ภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ถูกต้อง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นนะครับ เอกฉันท์จริง

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ท่านผู้ใดเห็นชอบโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง
โปรดใช้สิทธิทุกท่านนะครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ใช้สิทธิเรียบร้อยแล้ว
งดการใช้สิทธิ ส่งผลคะแนนมา มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๒๕ ท่าน เห็นด้วย ๓๑๒ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ๑๓ ท่าน ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

๒๓๒

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๙๖/๔

คุณผ่องศรี ตั้งคณะกรรมการอย่างไรเสนอเลย

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานคะ
เสนอรับหลักการก่อนไหมคะ หรือตั้งกรรมการก่อนคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เอาอันไหนก่อนก็ได้
มันจะจบแล้ว

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ไม่ใช่คะ รับหลักการใช้ร่างของรัฐบาล
เป็นร่างหลักคะ ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้อง

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : ขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถูกต้องนะครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ (ลพบุรี) : แล้วก็ขอเสนอให้มีการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ มีผู้รับรองถูกต้อง
จบการพิจารณาทั้ง ๓ ร่าง เดี่ยวสักครู่ได้ไหมครับเดี๋ยวค่อยปรึกษา ผมขอกราบเรียน
ที่ประชุมนะครับ ผมขอนัดประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... -----

๒๓๓

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๙๗/๑

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการงบประมาณ
ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา พຽນนี้ เชนุคุณชลน่าน คือนัดต้องทำหนังสือนัด
ผมนัดในที่ประชุมแล้ว ท่านเป็นกรรมาธิการ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ก่อนที่ท่านประธานจะเข้าสู่
ระเบียบวาระการประชุมต่อไป ผมมีเรื่องที่จะขออนุญาตปรึกษาหารือท่านประธาน
เสนอเป็นญัตติขอเลื่อนระเบียบวาระการประชุม ท่านประธานครับ ในเรื่องด่วนที่ ๑
เรื่องที่พิจารณา กรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งวุฒิสภาได้ส่งมาที่สภาผู้แทนราษฎรเราตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายนเป็นต้นมา
เป็นเรื่องที่วุฒิสภาแก้ไข ๒ มาตรา กระผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเราจะได้กรุณา
เลื่อนระเบียบวาระการประชุมขึ้นมาไว้วันนี้เพื่อจะพิจารณาคราวต่อไป ผมคิดว่า
น่าจะเป็นประโยชน์กับกฎหมายฉบับนี้ ขอผู้รับรองด้วยครับท่านประธาน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ก็เลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนคือร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ขึ้นมาพิจารณา

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายแพทย์ชลน่าน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ระเบียบวาระการประชุมเดิมก็เป็นไปตาม
ระเบียบวาระการประชุมครับท่านประธาน สิ่งที่ผมเลื่อนขึ้นคือมาต่อจากร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. .... หลังจากนั้นก็เข้าสู่การพิจารณาในคราวต่อไปครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอานวย

๒๓๔

สผ ๗/๒๕๕๓ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๙๗/๒

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย
ขอเสนอญัตติเลื่อนระเบียบวาระที่ ๕.๕๓ และ ๕.๕๗ ร่างพระราชบัญญัติการยกเลิก
เขตสงวนหวงห้ามที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. .... เพื่อมาพิจารณา
ในโอกาสต่อไป ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ
ก็ถือว่าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมขอขอบคุณทุกท่าน ขอปิดประชุม พุ่งนี้มา
๐๙.๐๐ นาฬิกาครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๓ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิริประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางปลิดา ไกรบุผา	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สมรณ ขุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวชนิกา ศรีสมวงษ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ ศรีธรรคพงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวณิชากร ฤกษ์ศิริ	นายพรเทพ ไชยสงวนสุข
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	นางนัชชา โนไธสง
นางสาวสุพิชชาญ์ เนื่องพิมพ์	นางสาววีรุทัย ผาสุขเวชพร
นางสาวประไพพิศ ดีสุน	นางอัมภิกา ทิมากร
นางกุลนที สารพัตวิเศษ	นางสาวสรินันท์ กนกอุดม
นางนงลักษณ์ วัฒนดิยานนท์	นางสาวสมร เกตุศรี
นางสาวรัศมี บานเย็น	

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๗

วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

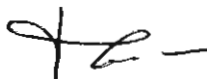
ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายศักดิ์ดา กงเพชร	
๒	นายไพจิตร ศรีวรขาน	
๓	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	
๔	นายวิทยา บุรณศิริ	
๕	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	
๖	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	
๗	นายปรีชา มุสิกกุล	
๘	นายธานี เทือกสุบรรณ	
๙	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	
๑๐	นายสากล ม่วงศิริ	
๑๑	นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ	
๑๒	นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	
๑๓	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	
๑๔	นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ	
๑๕	นายวิทยา บุตรดีวงศ์	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

สภารับรองในคราวประชุม

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัย สามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ..... พุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร